

Alan Vincent: **Isten Királyságának erőműve és kulcsai**
Dávid Sátorának helyreállítása

E témáról négy Szó Iskoláját csináltam eddig végig, és azokat csak angolul, de úgy is 4 hétig tartott letanítanom ezt az anyagot. Mivel most csak egy hét áll a rendelkezésünkre fordítással együtt, ezért csökkentettük a mennyiséget. Tehát éjjel-nappal csinálhatnánk, és tudom, hogy néhányan készek is lennétek rá. De én már idős vagyok, és így mentségnek használom a koromat. **Tehát bizonyos dolgokra fogunk csak koncentrálni, viszont a jegyzetek annyira teljesek és átfogóak**, olyan jók, mint egy könyv, amit anélkül is elolvashatnátok, hogy én bármit mondanék. Ki fogunk választani a jegyzetből bizonyos témákat, és minden nap megmondom nektek, hogy mit veszünk, mert én sem vagyok biztos abban, hogy merre haladunk. **Vannak bizonyos igazságok, amelyekről tudom, hogy el kell mondanom, és vannak bizonyos dolgok, amikre valószínű, nem lesz már időnk.**

A másik az esti összejövetel kedden, szerdán és csütörtökön. Dávid Sátorának egy haladóbb változatát fogjuk átélni ezeken az estéken. Nem terveztem prédikálást ezekre, hanem úgy fogunk mozdulni, ahogyan Isten vezet, hogy azt tegyük, amit Ő mond nekünk. **Ti nem egy hallgatóság lesztek, aki egy dicsőítő csoportot hallgat. Mindannyian Isten munkatársai leszünk abban, hogy elhozzuk azt, amit Ő el akar hozni közénk.** Szólni fogunk bizonyos helyzetekhez hittel és szellemi hatalommal Isten vezetése szerint, és meg fogunk törni démoni fejedelemségeket, és hatalmas áttöréseket fogunk látni.

A szellememben van már egy elnagyolt látás arról, hogy az esték hogyan fognak zajlani. **Az első estén valószínűleg arra fogunk koncentrálni, hogy Isten jelenlétebe kerüljünk és Vele bensőséges kapcsolatba. A második estén a Krisztusban levő szellemi hatalmunkra fogunk koncentrálni, a levegőégben fogunk elrendezni dolgokat, hogy Európa szellemi légkörét megváltoztassuk. A harmadik estén, csütörtökön át fogunk adni nektek szellemben dolgokat.** Erőt és kenetet fogok rátok ruházni Isten vezetése szerint. Gyógyulások is fognak történni, amikor Isten csodatevő erejét fogjuk átélni, amit vissza is vihetünk a lakóhelyünkre Isten jelenlétéből.

Az ilyen Szó Iskoláinál az a helyzet, hogy utólag gyakran több minden történik, mint közben. **Tehát amit belétek helyezünk ezen a konferencián, az kijön majd belőletek a lakóhelyeteken, a saját helyeteken.** Hihetetlen bizonyágtételeink vannak arról, hogy különböző fantasztikus gyógyulások történtek, különböző helyeken egész régiók, városok változtak meg azért, mert Isten ereje eljött ezekbe a térségekbe.

Tehát nem azért vagyunk itt, hogy játsszunk, és nem azért, hogy információkat adjunk nektek. **Istennek van egy mélyebb célja ezzel, ez pedig az, hogy ti átalakuljatok, hogy az a hely is átalakuljon, ahova Isten helyezett titeket.** Ha Isten akaratában mozdultok, és Isten atyai keze rajtatok van, hinnetek kell a következőt: **Isten mindent meg tud tenni rajtatok keresztül, amit Jézuson keresztül megtett. Nem egyedül kell ezeket a dolgokat tennetek, hanem úgy, hogy munkatársai lesztek Istennek.** Ő ugyanolyan sikeresen tudja a ti emberi lényeteket használni, amilyen sikeresen Jézusét használta. Amikor igazán elhiszitek ezt, akkor semmi nem lesz lehetetlen, és ti elegendő lesztek a feladathoz. Nem fogtok várni, hogy valaki más jön és megcsinálja, hanem ti teszitek meg. És hisszük, hogy ez meg fog történni.

Hadd mondjak még egy dolgot. **Ennek az évnek a májusában Isten szólt hozzám, és azt mondta, hogy változtassam meg a fontossági sorrendet az életemben.** Az elmúlt 12-14 évben nagyon sok erőt, energiát és időt fektettem csodálatos afrikai nemzetekbe. Láttam fiatal szolgálókat, akik 2-300 embernek voltak a pásztorai, és fantasztikusan átalakultak. Most hatalmas apostoli szolgálók, akiknek sok ezer fős anyagyülekezeteik vannak, erőteljes gyülekezetek egész

hálózatát irányítják, és ezek a nemzetek változóban vannak – szó szerint. Jó nekem, hogy odamegyek hozzájuk és áldást jelentek nekik, de már nincs szükségük rám úgy, ahogy régebben. Azt mondta nekem Isten, hogy ott befejeztem a munkámat, mert ott már helyi apostolok álltak fel. Van erejük ott helyben arra, hogy a nemzetet megváltoztassák.

Tehát Isten azt mondta, hogy kicsit csökkentsem az afrikai tevékenységemet, mert **eljött Európa ideje**. Ezt mondta Isten. Azt mondta, hogy az Amerikai Egyesült Államok mellett **Európára kell koncentrálnom főleg**. Azt mondta, hogy **a saját szememmel fogom Európában azt látni, amit Afrikában már láttam**. Elhíhetitek nekem, hogy Afrikában nagy dolgokat láttam. Fantasztikus dolgokat láttam ott, és Indiában is, de itt is meg kell ezeknek történni nagy erővel, mert Isten Szelleme felszerel minket arra, hogy a földrészünket megváltoztassuk.

A következő két dolgot fogjuk egymásba forrasztani: **(1) Dávid Sátorának a felépítése** az egyik, amit legalább a konferencia első két napján fogunk csinálni, és valahol a harmadik napon elkezdünk **(2) a Királyság kulcsairól** beszélni. Meg fogjuk látni, **hogyan kezdhetjük el használni ezeket a kulcsokat**. **Egész helyzeteket meg lehet majd oldani, nyitni. Városokat nyithatunk ki velük, és nemzeteket nyithatunk ki.**

Egy közelmúltbeli példa nagyon jó erre. Mexikó 15 évvel ezelőtt egy teljesen megkötözött katolikus ország volt. A legnagyobb gyülekezeteik maximum 100 emberből, vagy kicsivel többől álltak, tele voltak varázslással, sötétséggel és gonosszággal. Egy teljesen romlott politikai rendszer volt. Mindez annak volt az eredménye, hogy Mexikóvárosban bizonyos stratégiaileg elhelyezkedő démoni fejedelemségek voltak. Kb. 10-12 évvel ezelőtt Isten elkezdte megmutatni azt a stratégiai módszert, ahogyan el lehet bánni ezekkel az erőkkel. **Nem több mint 5 évvel ezelőtt kezdődött a valódi tevékenység**. A feleségem néhány héttel ezelőtt ott volt, és nagy örömmel tájékoztatták őt a következő tényekről: az elmúlt 3 évben 11 millió mexikói fordult Istenhez. Ez lesz a története Németországnak, Franciaországnak, Ausztriának. Magyarországnak és az összes többi országnak is, ahonnan itt vagytok.

Megbukott a korrump, romlott kormány, és egy nagyon ésszerű, józan, rendes, igazságos kormány váltotta fel őket. Nemrég összehívtak egy országos ima-összejövetelt, amit Mexikóváros legnagyobb futballstadionjában tartottak. 15 évvel ezelőtt 20 embert is nehéz lett volna összeszedni az imádkozásra, de nemrég **egy országos imanapot hoztak össze a futballstadionban, amelyik 100.000 embert tud befogadni**. **Teljesen zsúfolt volt a stadion, és egy másik kb. 100.000 ember állt a stadionon kívül, mert nem jutottak be, de akkor is ott voltak és imádkoztak**.

Ugyanezek a napok közelednek Európához is, kedveseim. Ezen a héten, ezen a konferencián elkezdjük vetni ennek a magjait. Akkor kezdjük is el most a tanulmányunkat.

Nagyon sok éve hirdeti már Isten az Egyháznak azt a kihívást, hogy újra állítsák fel Dávid sátorát. Emlékszem, hogy a 60-as években hallottam először Istennek ezt a hívását Egyház szerte, hogy Dávid sátorát újra fel kell állítani. Akkor Új-Zélandon folyt Istennek egy mozdulása, úgy nézett ki, hogy az egész nemzetre ki fog terjedni, és Isten azt mondta, hogy **a nemzet átalakulásának az a kulcsa, hogy Dávid sátorát fel kell állítani**. Akkoriban még csak az imádat és a dicsőítéssel kapcsolatos vonatkozását értették meg ennek, a többi oldalát nem, de itt kezdődött el. Isten egyre hangosabban kezdett erről beszélni, **most már végre az emberek világszerte kezdik meghallani azt, amit Isten 40 éve mond, és elkezdnek engedelmeskedni**. Miért engedelmeskedünk ilyen lassan Istennek? Ha gyorsabbak lettünk volna, Európát már

átalakíthatók volna. Ha gyorsabban reagáltunk volna erre az üzenetre, akkor mostanra már átalakulhatott volna Európa. Tehát hozzuk meg ezt a döntést: **'Meg fogunk tenni mindent, amit Isten mond, és gyorsan fogjuk megtenni, hogy gyorsan tudjon felszínre jönni Isten Szava.**

Hadd mondjak néhány gyors példát erre. Talán jelenleg az egyik legjobb példa erre Kansas City, Amerikában. Kb. 15-20 évvel ezelőtt prédikáltam ott Dávid Sátoráról, és az elmúlt 5-7 évben igazán leesett náluk a tantusz, és fantasztikus dolgok történtek ennek eredményeként.

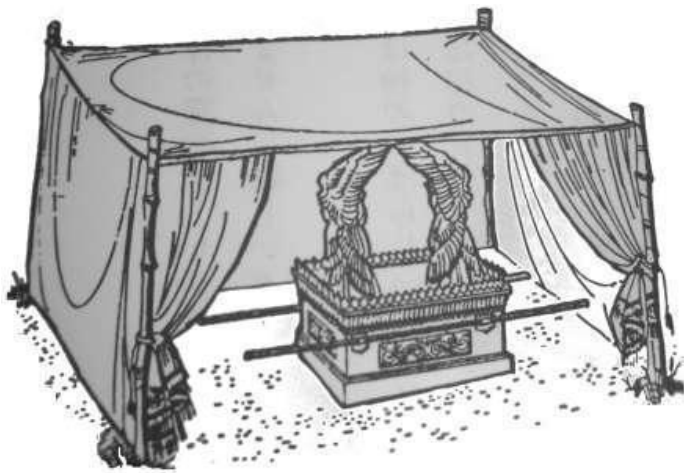
Most 2003-ban prédikálok Európában. Látni akarom, hogy ez itt is megtörténik. **18 hónapot adok nektek arra, hogy engedelmeskedjete Istennek, és működésbe hozzátok ezeket a dolgokat tényleg, mert ebben megvan az az erő, ami mindent megváltoztat.**

A dél-koreai Szöul világméretűekben a legjobb példája ennek. Dél-Koreában kb. 40 millióan élnek, és az életem során láttam, hogy ez az ország hogyan változott meg. Dr. David Yonggi Cho egy 5 fős gyülekezettel kezdte 1958-ban. Ebből a felesége és az anyósa is benne volt az ötben – és nekik muszáj volt eljönniük a gyülekezetbe – tehát csak ketten jöttek önként, maguktól. Isten ezzel a kis maggal kezdte, de most mindannyian ismerjük ennek a gyülekezetnek az erejét és a méretét. **Ezt a gyülekezetet már évek óta az ima-hegyen folyamatosan zajló Dávid sátora működése üzemelteti, ez ad neki erőt. Megváltoztatták a nemzet politikailag és gazdaságilag is.** Jelenleg az egész világon az országok közül Dél-Korea küldi ki a legtöbb misszionáriust. Többet, mint az Amerikai Egyesült Államok.

Fantasztikus lesz az a nap – már alig várom –, mikor Lengyelország fogja azt mondani: 'Mi küldjük a legtöbb misszionáriust a világra'. De ők nem vihetik el majd a rekordot, mert Horvátország le fogja őket győzni ebben. De ők sem lehetnek az elsők, mert Ausztria is nyomolni fog rendszeren.

Hadd mondjak egy közelmúltbeli példát az Egyesült Államokból, Miami-ból. Floridában Miami egy nagyon gonosz város volt, tele volt maffiával, gonoszsággal, korrupcióval. Isten elhívott egy fiatalembert, hogy változtassa meg ezt a várost. Ez a fiatalember látta, hogy sokan odajöttek, megpróbáltak egy szolgálatot felállítani, de mindannyian összeomlottak ebben, tehát **eldöntötte, hogy az ő szolgálata az első naptól kezdve az imán fog alapulni. Amikor a gyülekezet már elég nagy volt, az első függetlenített munkás, akit kiválasztott, hogy őt segítse, egy imavezető volt.** 4 év alatt 5.000 fősre növekedett ez a gyülekezet. Most vettek egy nagy telket, ami több millió dollárba került, hogy építsenek egy nagy gyülekezeti termet. Most 12 főállásos imavezetőjük van – azért kaptak fizetést, hogy az imádkozásokat vezessék. **Isten éjjel-nappal imára készíti őket, és több százan imádkoznak a városukért.** Egy műszakban 4 imavezető dolgozik, hogy vezesse a gyülekezetben az imát a városért. Négy 6 órás műszakjuk van. Éjjel-nappal imádkoznak, 7 napon keresztül – nincsen szabadnap. De nem is akarnak szabadnapot, mert az a szenvedélyük, hogy imádkoznak. 3-4 héttel ezelőtt voltam ott – ez a fiatalember ragaszkodik hozzám nagyon, mint szellemi atyjához, és kiváltság nekem, hogy ez lehetek. **Eldöntötték, hogy házicsoportokat fognak alakítani evangélizációs céllal.** Az előző szerdán volt az első ilyen házicsoportos összejövetelük mindenki számára. 180 házicsoporttal indítottak. Egy-egy házicsoportba 20-30 gyülekezeti tag járt, és mindenki próbált hozni egy látogatót, vagy egy barátját. Vasárnap nagy örömmel hirdették ki, és jelentették be az első házicsoportok sikerét. **Azon a héten több mint 500 látogató jött el a házicsoportokba, és több mint 200-an erőteljesen megtértek ezeken az első heti alkalmakon.** A többiek is ott voltak az összejöveteleken, csak nem tértek meg. Ezt az egész dolgot Dávid Sátorának az ereje hajtja.

Tehát Dávid Sátora nem csak az a hely, ahol élvezzük Isten jelenlétét, hanem olyan hely, ahol közösségben vagyunk Istennel, és együtt harcolunk vele azért, hogy a városunk átalakulását meglássuk.

Dávid Sátora hirtelen került elő a korai Egyházban kb. 20 évvel az Egyház alakulása után. Ez volt az Egyház első nagy válsága. Az Ap.Csel. 15-ben lehet erről olvasni. Akkorra már sok pogány áradt be az Egyházba, és bizonyos emberek nagyon jó zsidót akartak belőlük csinálni amellet, hogy Jézus

Krisztusban hittek. És egy nagy balhé kezdődött el. **Voltak néhányan, akik azt mondták: 'Ezt nem szabad csinálni', voltak mások, akik azt mondták: 'Ezt muszáj'.** Tehát sokan összejöttek, és különböző véleményeiknek adtak hangot. Mindenki elmondhatta, amit akart erről, s azután azt olvassuk, hogy az apostolok és a vének félrevonultak megbeszélni. Az Úr szólt Jakabhoz – aki a vezető pozíció felelősségét viselte –, és Isten Szelleme mondott neki valamit. Ámos próféta szavát idézte neki. Azt mondta neki Isten: 'Amit láatsz, az Dávid Sátorának az újra-felépítése'.

Olvassuk el ezeket a szavakat! Jakab összefoglalja a különböző nézeteket:

Ap.Csel.15,14-16 „*Simeon elbeszélte, milyen módon gondoskodott először az Isten, hogy a pogányok közül vegyen népet az Ő nevének, és ezzel egyeznek a próféták mondásai, amint meg van írva: 'Ezek után megtérek és felépítem a Dávidnak leomlott sátorát; és annak omladékait helyreállítom, és ismét felállítom azt'.*”

Nézzétek meg, hogy mi a célja ennek? Miért állítatják fel újra Dávid Sátora? Ez egy nagy áldás a keresztényeknek is, hogy így imádhathják Istent, és csodálatos átélés, amikor Isten átalakítja a keresztényeket, de a 17. vers világosan megmondja, hogy mi a célja ennek:

Ap.Csel.15,17 „*Hogy megkeresse az embereknek többi része az Urat, és a pogányok mindnyájan, akik az Én nevemről neveztetnek. Ezt mondja az Úr, aki mindezeket megcselekszi.*”

Tehát egy erőteljes evangélizációs célja van ennek. Ahogy felállítjuk Dávid Sátorát, a lakóközösségünk, mindenki, aki semmit nem tud Jézusról, futva fog jönni, hogy megismerhesse.

Isten meg fog minket tanítani, hogyan kell ezt elérni. És én meg akarom nektek tanítani, hogyan kell ezt csinálni, amit tanultam az évek alatt. Szenvedélyesen elköteleztem magam, hogy ahol csak felelősséget vállalok, lássam ezt megtörténni mindenütt. **Ahol engedelmeskednek Isten Szavának, ott megvalósul az a Szó, és meglátjátok az átalakulást.**

San Antonioban már láttunk némi sikert, de nagy hátrány nekünk az, hogy mindig elvették tőlünk azt az épületet, amit használni akartunk. Az ördög foggal-körömmel harcol ellene. De még így is, hogy ilyen korlátozásaink vannak, látunk dolgokat történni. De amikor az állandó imahely föláll, és teljes mértékben megnyilvánulhat Dávid Sátora közöttünk, akkor mindenki San Antonioba fog rohanni, hogy lássa, mit cselekszik ott Isten. Lehet, hogy ti leköröztök minket, és gyorsabbak lesztek nálunk, de mondom nektek, hogy folyik egy szent verseny azok között, akik hallják a Szent Szellemet, és lehet, hogy Dubrovnikban, lehet hogy Budapesten vagy Székesfehérváron, valahol Európában is Isten ereje egyszerűen át fog törni. **Nem gondolom, hogy Istennek erre külön terve lenne, Ő azokat használja, akik hajlandóak erre. Ő megteszi ezt bárhol és bármikor, amikor az emberek megfelelő módon reagálnak rá.**

Akkor menjünk tovább. Hadd mondjak néhány dolgot. Ezek a pogányok úgy kapták meg a Szent Szellemet, ahogyan mi, pontosan úgy. Tele vannak étellel, erővel, túlrad bennük az öröm, és tele vannak Jézus erejével. A zsidó vallással nem volt korábban kapcsolatuk – és ebből valamit

meg kell tanulnunk. **A hagyományos vallásos ruhákat nem adhatod rá a megtérőknek arra az áradatára, akik Jézushoz jönnek.**

Én először 1965 és 1972 között láttam, hogy Isten ereje egy egész várost meglátogatott hatalmasan, Bombay-t Indiában. Baptista pásztor voltam, és Istenhez kiáltottam. Brit voltam és evangéliumi háttérből jöttem. Ez egy elég jó keverék volt: brit, evangéliumi – református teológiával, tehát kálvinista is voltam –, közben baptista pásztorként működtem. De Istenhez kiáltottam, hogy jöjjön közénk. Ez nem volt egy nagy csoport – kb. 12-en éhezünk Istenre –, de Neki ez elég volt. Isten meghallgatta az imáinkat, és jött.

Akkor kezdődtek a problémáim. Mert **rájöttem, hogy nem tudom, hogyan kell Isten közvetlen közelében, Vele együtt dolgozni.** Azt tudtam, hogyan kell jó baptista pásztorként, prédikátorként munkálkodni, mert ezt tanultam. Tudtam, hogyan kell üdvözíteni az embereket, minden jót kívánni nekik, de felfedeztem valami 'ijesztőt' Istennel kapcsolatban: **Isten nem baptista. Nem is pünkösdista, nem is valami egyéb más és nem is katolikus. Sőt, nem is brit** – ez egy másik ijesztő dolog volt. Azt gondoltam, Isten úgy fog viselkedni, mint egy angol úriember, és semmi illetlent nem fog csinálni. De mikor Isten jött a gyülekezetünkbe, robbanás lett.

Amikor megláttam, hogy Isten igazából milyen, akkor már abban sem voltam biztos, hogy kedvelem Istent. Őszinte vagyok veletek. Három hónapig küszködtem ezzel, mert **olyan akartam lenni, amilyenek Isten akart – mert Isten megmondta nekem, hogy Ő biztos nem lesz olyan, amilyen én vagyok. Tehát valamelyikünknek meg kell változni, és annak nekem kell lennem.** Összetörtén, könnyek között, frusztráltan, haragosan – ilyen kevert érzések voltak bennem – térdre estem, és azt mondtam: **'Uram, megadom magam. Megteszek mindent úgy, ahogy Te mondod'.**

Nagyon sok barátot elveszítettem, mert már nem voltam az elfogadhatósági listájukon. Visszavonták a prédikálási meghívásaimat, mert kezdett terjedni a hír: **'Alan Vincent begolyózott! De a felesége még rosszabb!'** – ezt mondták rólunk. Ez igaz volt, mert kezdetben Eileen sokkal jobban átadta magát Istennek, mint én.

De hamarosan több száz ember jött újonnan, új emberként Isten munkájába. **1972 és 1976 között túlzás nélkül majdnem százezer ember megtérését láttuk, akik a legkülönbözőbb démoni hátterekből jöttek, főként névleges katolikus háttérből.** Démonizáltak voltak, betegek, nagyon kétségbeesett állapotban, nyomorúságban voltak. Isten megszabadította őket, üdvösséget adott nekik, és átalakította őket.

Soha nem indítottunk be baptista gyülekezetet. A baptista gyülekezet maradéka még mindig megvan ott, **de ez Istennek egy mozdulása volt, amire semmilyen címkét nem akartunk rátenni.** Négy év alatt **264 új gyülekezetet alapítottunk,** és most ott több mint 3.000 ilyen gyülekezet van. Egy másik dolog, amit meg kellett harcolnunk, hogy most már több tucat hatalmas apostoli nő és férfi működik, egész Indiában hatalmas mozdulása volt Istennek, és az ország kezdett átalakulni.

Az egész egy ima-összejövettel kezdődött. Nem tudtunk semmit, fogalmunk sem volt semmiről, de **Isten hajlandó jönni és tanítani minket, ha elég éhesek és kíváncsiak vagyunk ahhoz, hogy tanuljunk, és nyitottak vagyunk.** Tehát az Apostolok Cselekedeteiben most itt az Egyház egy komoly problémával nézett szembe.

Ha mi annak idején jó öreg baptistává alakítottunk volna minden új megtérőt Indiában, akkor sehova nem jutottak volna. El kellett engednünk ezt a dolgot.

Itt Jeruzsálemben is ezzel a dilemmával álltak szemben: az ortodox farizeusok azt mondták: **'Körül kell őket metélni, meg kell tartaniuk Mózes törvényét az új megtérőknek'.** Mások azt mondták: **'Nem kellene, Istent ez nem zavarja valószínűleg, mert nagyobb erővel használja őket, mint bárki más'.** **Úgy tűnt, hogy Jézus ismerete pont elég. Azt mondta akkor Jakab: 'Uram,**

hogyan oldjam fel ezt a problémát?’ És Isten azt mondta: ’A megoldás Dávid Sátorának újbóli felállítása’.

Itt az érdekes dolog: ebbe a Dávid Sátorába – amit újból felállítottak – jöttek olyanok, akik korábban bálványimádó pogányok voltak, de megtértek, jöttek szigorú farizeusok, intellektuális szaduceusok, Bemerítő János tanítványai, akik egy egész más vallás-filozófiai iskolához tartoztak. **Hogyan jöhet ez a társaság egyáltalán össze, és hogyan maradhat együtt?** Az ember azt gondolta volna, hogy különböző felekezetekre kell szakadniuk, de Isten azt mondta: **’Ez Dávid Sátora’.** Amikor mindannyian bejöttek Dávid Sátorába, mindannyian megbékéltek egymással, és teljesen egygyé kezdtek válni.

Európában sok problémánk van. Pl. a zsidó probléma – amiről sokan tudtok –, azután különböző teológiák arról, hogy kihez imádkozunk és kihez ne. De amikor **ez az egész feloldódik Dávid Sátorának a dicsőségében**, akkor úgy tűnik, hogy ez az egész már többé nem is számít. Halljátok? Mert az volt a megdöbbentő dolog, hogy ezek a különböző csoportok nem oszlottak szét különböző felekezetekre. Ez egy hihetetlen csoda! **Azért maradtak együtt, és azért tudtak azzá a nemzetet átformaló hatalmas erővé válni, mert együtt maradtak, és engedték, hogy Dávid Sátora kiformalódjon közöttük.**

Tehát miért olyan fontos ez? Miért ez az az erő, amely meg fogja változtatni Európát? A következő két napban röviden fogok válaszolni erre. Ahhoz, hogy válaszoljunk rá, **meg kell értenünk, hogy a Szent Szellem miért mondta Jakabnak azt, amit mondott – és miért pont akkor.** Az egész probléma, ami a zsidó és a pogány keresztények összetűzésén kiformalódott, dicsőségesen megoldódott. Dávid Sátora segítségével a pogányok és a zsidók között megfelelő egyensúlyba tudunk kerülni.

Hiszem, hogy Isten valami fantasztikus tervet tervez a zsidók között cselekedni, és a legdicsőségesebb módon milliós számra fognak beáradni Isten Királyságába. Ahogy napjainkban **Dávid Sátora a maga teljességében működni fog, akkor ugyanúgy megoldja ezt a problémát, ahogyan akkor megoldotta.** De ha összejövünk, és különböző hitelveinket vitatjuk meg, akkor a végén megosztásba fogunk kilyukadni. **De amikor jön Dávid Sátorának dicsősége, akkor egyszerűen elsöpri ezeket a különbségeket.**

Menjünk tovább. Dávid Sátora felépítésének a közvetlen fő célja elsősorban a zsidó-pogány feszültség megoldása volt. Legalábbis akkor az Egyház ezt a célt látta. De már említettük, hogy **Isten látott egy nagyobb célt emögött, hogy az emberiség többi része is megkeresse az Urat.** Tehát **Dávid Sátorának a végső célja az, hogy hatékony és erős legyen az evangélizációban.** És minden, amit eddig tettünk, sikeressé fog válni, mert Dávid Sátorának az energiája fogja táplálni ezeket a mozgásokat. Később majd többet beszélünk erről.

Megadom 3 fő okát annak, hogy miért kell Dávid Sátorát felállítani:

1.) Az első, hogy visszatérjünk Isten jelenlétébe. Ez az a képesség, hogy folyamatosan Isten jelenlétében éljünk. Ennek a sátorának ez egy nagyon fontos célja. Amit megtanulsz Dávid Sátorában, magaddal viszed, amikor elmész a sátorból. **Bárhova mész, magaddal viszed oda azt, amit Dávid Sátorában megtanulsz.** Annak az ereje, amit átélsz Dávid Sátorában, az az erő lesz a te otthonodban is.

Amikor jön az ablakpucoló, akkor találkozik Isten erejével, mert azt hazavitted magaddal. Nem elméleteket mondok nektek, hanem valódi igazságokat.

A házamba jött egy festő-mázoló, egy ablakpucoló és egy légkondicionáló szerelő ember. Mind a hárman, amikor bejöttek a házamba, azt mondták, hogy valami fantasztikus békességet éreznek a házamban, és mindhárman megtértek, mielőtt kiléptek a házamból.

Jönnek emberek a házunkba, akik haldokolnak a ráktól, és gyógyultan mennek a haza. Ezek nem valami különleges összejövételen történtek, hanem az otthonunkban. Jött hozzánk egy ember, aki az AIDS egy nagyon előrehaladott stádiumában volt, a torkában is fekélyek voltak, és

pár héten belül meghalt volna, de dicsőségesen meggyógyult. Most az USA egyik legnagyobb gyülekezetében dicsőítésvezető. **Ez azért van, mert hazaviszed a házába Isten erejét. Az irodádba is elviszed.**

A feleségem egyszer egy repülőtéren ült, és várt arra, hogy hívják a járatához. Késett a repülő, úgyhogy ott ücsörgött, imádta az Urat. Elment mellette egy asszony, ránézett, majd megint elment mellette. Azután visszajött, megint ránézett, és megint elment. Azután megint visszajött, és azt mondta: 'Tudnom kell, mije van Önnek!' Megkérdezte a feleségem: 'Hogy érti ezt?' Azt mondja a nő: 'Olyan, mintha ragyogna az arca. **Mije van Önnek?'** Azt mondta a feleségem: **'Biztos Jézus az. Üljön le, beszélek Róla.'** És ez a nő akkor megtért, csak azért, mert a feleségem arcán ragyogott Isten dicsősége. Tehát Dávid Sátorából kivisszük azt, amit ott kaptunk, és a lakókörnyezetünket fantasztikus módon átalakíthatjuk vele.

Menjünk tovább a jegyzet 6. oldalára. Csak megemlítem, hogy apostoli bölcsességre volt szükség a problémák megoldásához. Hadd jelentsem ki ezt nagyon kategorikusan, és majd később részletezzük:

nem működhet egy Dávid Sátora anélkül megfelelően, hogy az apostoli vezetést elismernék. Ha nem lett volna Jakab, aki felállt és azt mondta, hogy Isten ezt és ezt mondta, akkor egy hatalmas szakadás lett volna az eredmény. Az első Egyházban az apostoli bölcsesség volt az, ami Dávid Sátorának az újbóli felállítását előidézte. **Ha látni akarjátok ugyanezt a saját lakóhelyeteken, akkor el kell ismernetek az apostoli tekintélyt.** Hadd mondjam ezt kicsit máshogy – ezen a héten később majd még beszélünk róla: ahhoz, hogy Dávid Sátorát felállítsuk, kell egy Dávid. Hadd ismétljem meg: **Kell egy Dávid ahhoz, hogy felállíthassuk Dávid Sátorát.**

Pásztorok bizottsága nem tudja ezt elintézni. Egy dicsőítő csoport nem tudja elvégezni. Egy csoport prófétikus ember sem tudja megoldani. Kell egy Dávid. Ez egy másik kifejezés ugyanannak elmondására, hogy apostoli vezetés kell ahhoz, hogy ez a dolog működjön.

Menjünk tovább. Vissza kell térnünk a kezdetetekhez. Meg kell értenünk, hogy az Ámos 9,11-12-t miért idézte a Szent Szellem ekkor. Ehhez vissza kell térnünk az első sátor felállításának körülményeihez, és meg kell tanulnunk azokat a leckéket nekünk is. És meg kell tanulnunk azokat a leckéket is, amik Dávid Sátorának újbóli felállításából a korai Egyház első napjaiban fakadtak.

Meg kell látnunk és meg kell értenünk, hogyan kell alkalmaznunk ezeket a dolgokat ma, és milyen új dolgokkal kell kiegészítenünk, olyanokkal, amiket Isten korábban soha nem tett. Az egyetlen módja, hogy ez megvalósuljon, hogy Isten közvetlenül szól az apostolokhoz és a prófétákhoz. **Ha nincsenek apostolok és próféták, akkor nincs Istennek kit vezetnie ebben.** Nincs meg a tekintélyük arra, hogy felépítsék azt, amit Isten parancsolt nekik, mert nem hallgatnak akkor ezekre az emberekre.

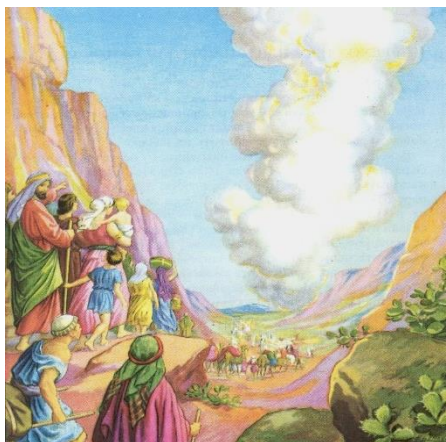
Azt mondja az Írás – ez van Isten Szavában: „(Isten) kijelentette a szent apostoloknak és prófétáknak.” (Efez.3,5) – ez van írva. Az Egyház az apostolok és próféták alapkövén épül fel, és Isten azt mondja: 'Így mutatom meg nektek a terveimet. Szeretem Máriát, egy nagyon kedves közbenjáró testvérnő, nagyon jól főz, de nem Márián keresztül építem fel az Egyházat'. Bocsánat, de nem így működik. Ha Mária egy apostoli-prófétai szolgálóvá növi ki magát, és rajta lesz az a kenet, ami ehhez kell, az egy más dolog.

A mostani tanítás utolsó perceit és a következő tanítást arra akarom szánni, hogy megnézzük, hogy Dávid első igazi sátorának felépítését milyen körülmények vették körül, **milyen események vezettek Dávid akkori sátorának felépítéséhez.**

Szeretném, ha egy bibliavershez lapoznátok, amit ezen a héten újra és újra fogunk idézni. Lapozzunk az 1.Kor.10-hez, s az első verstől olvasom:

1.Kor.10,1-5 „*Nem akarom pedig, hogy ne tudjátok, testvéreim, hogy a mi atyáink mindnyájan a felhő alatt voltak, és mindnyájan a tengeren mentek át; és mindnyájan Mózesre merítkeztek be a felhőben és a tengerben; és mindnyájan egy szellemi eledelt ettek; és mindnyájan egy szellemi italt ittak... – nem tudták ezt, de valójában ott a pusztában ők már Krisztusból ittak – De Isten nem kedvelte őket, és elhullottak a pusztában a testeik.*”

Ez itt ijesztő dolog. Minden szükséges oktatást megkaptak ahhoz, hogy egy nemzetet elfoglaló nép legyen belőlük, de ahelyett, hogy mentek volna és eljutottak volna valahova, körbe-körbe mentek, és végül meghaltak a pusztában. **Nem arról volt szó, hogy nem volt elég információjuk, csak egyszerűen nem engedelmeskedtek annak, amit hallottak.** Ebből megtudjuk azt, hogy ez a mi figyelmeztetésünkre íratott meg. Ez van itt

leírva.

1.Kor.10,6-10 „*Ezek pedig példáink lettek ... – vagyis vannak bizonyos dolgok, amit nem szabad tennünk –, hogy mi ne kívánjunk gonosz dolgokat, amiképpen azok kívántak ... Se bálványimádók ne legyetek ... Ne kövessünk el szexuális paráznaságot, erkölcstelenséget, mint azok közül némelyek ... és ne panaszkodjunk, és ne kísértsük Krisztust.*”

Úgy tűnik Isten a morgolódást, panaszkodást ugyanabba a kategóriába teszi, mint a szexuális erkölcstelenséget. Elég ijesztő, ha erre gondolunk, nem? Ezt a listát jelöljétek meg, és pipáljatok ki minden pontot, hogy a ti életetekben ne legyenek ezek a pontok. Ez fontos.

Amikor megtudtam, hogy Isten hogyan érez a panaszkodással kapcsolatban, azt mondom nektek, egyből kigyógyultam a panaszkodásaimból, és abba hagytam a morgolódást. Még az ebben a teremben lévő hőmérséklet miatt sem panaszkodom. Ha izzadnom kell azért, hogy Isten Beszédét elmondjam nektek, akkor megéri, nem?

1.Kor.10,11 „*Mindezek példaképpen estek rajtuk, és a mi tanulságunkra íratott meg, akikre az idők vége elérkezett.*”

Tehát ez a Biblia-rész különösen vonatkozik ránk, akik azok az emberek vagyunk, akik megérik az idők végét. Azt gondolom, hogy mi vagyunk ezek az emberek. Amilyen sebességgel a dolgok a befejezésükhöz közelednek mostanában, most már azt gondolom, hogy talán még én is élni fogok akkor, amikor Jézus visszatér. Ez kb. 20-30 évet jelenthet. Most kaptam Indiába még 10 éves vízumot, úgyhogy élnem kell egy darabig. Tehát valószínűleg Istennek még sokkal több feladata van a számomra.

Három dolog van itt: (1.) az Ószövetség jelképesen tanít Krisztusról; (2.) ez egy példa, hogy ne viselkedjünk úgy, ahogyan akkor a zsidók; (3.) arról tanít az Ószövetség, hogyan legyünk sikeresek ott, ahol ők elbuktak. Figyeljetek rám! Nem az egész Biblia íratott meg azért, hogy engedelmeskedjünk neki, hanem van egy része, ami a mi figyelmeztetésünkre íratott meg, hogy ne tegyünk ugyanazokat a dolgokat, mint azok az emberek.

Egyszer egy ember imádkozott: 'Uram, Uram, adj egy Szót, hogy mit csináljak ma!'; kinyitotta a Bibliáját és azt olvasta: „*Júdás elment, és felakasztotta magát.*” Azt mondta az illető: 'Uram, nem lehet ez a Szó nekem, adj egy másikat!' A következő az volt: „*Menj azért Te is, és hasonlóképpen cselekedjél.*” Azt mondta az ember: 'Uram, adj egy másikat!' S ez volt: „*Akármit tervezel, tedd gyorsan.*” Tehát **a Bibliának bizonyos részei a mi oktatásunkra és figyelmeztetésünkre íratott meg.**

Dávid Sátorának története igazából az 1. Sámuel 1-ben kezdődik. Isten népe sok támadást és sok visszacsapást élt át az ellenségeitől. Ennek oka az volt, hogy bűn volt a táborukban. Az a nagyszerű ötletük támadt, hogy **Isten jelenlétére van szükségük ahhoz, hogy a körülményeik megváltozzanak és győzzenek.** Nagyon helyes volt ez a kinyilatkoztatás, amit kaptak erről. **Amikor Isten megjelenik, akkor kétségtelenül megváltoztatja a körülményeket.** De volt egy problémájuk, amire hamarosan rájöttek. Miközben Isten távol volt, ez a 'dolog' nem volt probléma. **A problémák akkor kezdődtek számukra, amikor Isten közel jött.**

Mondtam már nektek, hogy Bombayben, a mi baptista gyülekezetünkben pontosan így történt. Fantasztikus, jó, kiszámítható, csodálatos baptista összejöveteleink voltak, miközben Isten nem volt ott. Akkor kezdődtek a bajok, amikor Isten jött. De ugyanazt a következtetést vontuk le, amit az izraeliták, hogy nem jutunk sehova, és nem tudunk semmit csinálni, mert Isten nincs velünk. Tehát eldöntöttük, hogy akarjuk Istent. **De nem tudtuk, hogy milyen követelmények vannak velünk szemben ahhoz, hogy Istennel összeegyeztethetők legyünk.**

Azt gondolom, sokan ugyanerre jönnek rá. Sok gyülekezet is rájön erre. Elég jól elvannak erő nélkül, jól megvannak Isten természetfölötti megnyilvánulásai nélkül. Semmi nem történik, minden héten kiszámíthatóan ugyanúgy zajlik minden. De azután jön Isten. És akkor **egyszerre csak azt találják az emberek, hogy nem összeegyeztethetők Istennel.**

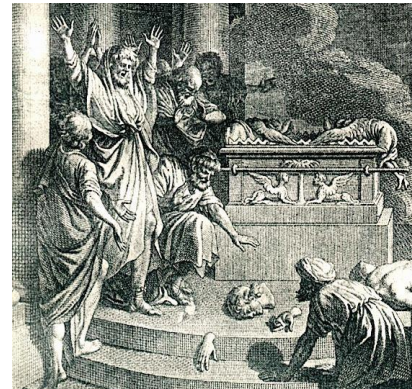
Tehát itt is az a 'nagyszerű' ötletük támadt a zsidóknak: „Hozzuk el a Frigyládát magunk közé, mert akkor velünk jön a csatába Isten, és a filiszteusok meg fognak rémülni”. Tehát elmentek a Frigyládaért, fölverték a vállukra. Mielőtt ezt tették volna, egy nagy 'karizmatikus' összejövetelet tartottak. Kiabáltak, nagyon zajongtak, fantasztikus 'szabadság' volt köztük. Az ellenséges táborban hallották ezt a kiabálást, és megteltek félelemmel.

Azt mondták: 'Sohasem hallottunk még ilyen zajt, ilyen hangot, mi történhetett?' Azután **megtudták, hogy Isten népe arra készül, hogy háborúba vonuljon ellenük, és az Istenük velük van.** Tehát azt mondták a filiszteusok: 'Jól tesszük, ha nagyon felkészülünk erre a csatára, és még erősebbek leszünk, mint korábban'. Tehát **még felkészültebbek voltak a csatára, és még erőtejesebben harcoltak azért, mert szentségtelen 'karizmatikus zajongás' volt a táborban a zsidóknál.** Hallottátok?

Katasztrófát vonunk önmagunkra, amikor úgy kezdünk el ilyen harcias, 'karizmatikus zajongást' csapni, hogy közben nincs bennünk a szükséges felkészültség a harcra, például a szentség. **A szent kiáltás más, mint a nem szent kiáltás. És az eredmény is teljesen más a két esetben. A hiba nem a kiabálásukban volt, hanem hogy nem volt szent a kiabálásuk. Ha szentül kiabáltak volna, akkor nagy győzelmet láttak volna.**

A papok fölvtették a Frigyládát, nagy magabiztossággal, nagy kiabálással vitték a csatába, és szinte az életük legnagyobb vereségét élték át ezután. Hofni és Fineás, Éli két fia meghalt a csatatéren. A filiszteusok foglyul ejtették a Frigyládát, és a saját istenük, Dágon templomába bevitték. Amikor Éli meghallotta a hírt, hanyatt esett és meghalt. Fineás felesége pedig koraszülésen esett át, és *'Ikábódnak'* nevezte el az így megszületett fiát, ami azt jelenti, hogy az *'Úr dicsősége eltávozott'*. Fantasztikus olasz nagyoperát lehetne ebből írni. Mindenki meghal, tökéletes katasztrófa az egész. De **az a tragédia ebben, hogy ez a valós életben megtörtént.** A filiszteusok elvitték a Frigyládát Dágon nevű istenük templomába, és minden reggel, amikor bementek, azt látták, hogy az istenük arcra volt borulva a frigyláda előtt.

Erről szól az 1. Sámuel 4. fejezete. Rájöttek a filiszteusok, hogy **Izrael Istene túl 'forró', nem tudják 'kezelni', ezért jobb, ha megszabadulnak Tőle.** Feltették a Frigyládát egy új szekérre, amit ökrök húztak – mert jobb ötletük nem volt, Istennel túl nehéz volt bánni –, és az ökrös szekér visszazötyögött Isten népe közé.

Emlékszünk az Írásra, hogy **ezek a dolgok a mi tanulságunkra írtak meg.** Különösen azok számára, akikre elérkezett az idők vége. Isten azt akarja, hogy tanuljuk meg ezeket a leckéket. Tehát elér a szekér Béth-Semesbe, Béth-Semes lakói pedig kint vannak a mezőkön és aratnak.

Ahogy ezen gondolkodtam, Isten azt mondta nekem, hogy ez hasonlít nagyon sok nagyméretű evangelizációs szolgálathoz, ami a nyugati világban működik. Működik a csodálatos szervezetük, de Isten nincs igazán köztük.

Amikor látták az emberek, hogy közeledik a mezőkön át a Frigyláda, nagyon örültek ennek, mert **azt gondolták, Isten majd segíteni fog nekik a programjaik megvalósításában.** De Isten nem így működik. **Ő nem azért van, hogy segítsen a te programod megvalósításában. Meg kell halnod a saját terveid számára, és Istennel kell együtt dolgoznod az Ő tervei megvalósításában.**

Ez az üzenet újra és újra előkerül a Bibliában. Józsué majdnem ugyanezt a hibát követte el. Amikor Jerikót akarta elfoglalni, és találkozik Isten megnyilvánulásában azzal a hatalmas angyallal – ez egy úgynevezett *'theofánia'* volt, vagyis ez az **'Istenség második személyének a megjelenése volt még az emberi testet öltése előtt'**. Tehát itt ez a hatalmas személy egy hatalmas karddal a kezében, és Józsué azt kérdezi tőle: *'Kinek az oldalán vagy?'* **Ha a saját programodat csinálod, és azt akarod, hogy Isten segítsen ebben neked, akkor néha ugyanúgy érzed magad.**

Emlékszem röviddel a megtérésem után megpróbáltam Istennek megnyerni egy várost, mert Istennek segítségre volt szüksége. Nagyon keményen dolgoztam a város megmentésén, és úgy éreztem, hogy Isten nem segít nekem túl sokat ebben. Azután megtanultam Józsué leckéjét. Azt mondta ez az angyal: *'Én senkinek az oldalán nem vagyok, én a Seregek Parancsnoka vagyok, térdelj le és imádj engem'*. **És ahogy Józsué ott imádkozott az Urat, megkapta a stratégiát a város elfoglalására. Ez az egyik nagyszerű dolog, ami történik, amikor Dávid Sátorába bemész. Ahogy imádkozod Őt, Ő ad neked stratégiát a városod elfoglalására.**

Visszatérve a Béth-Semesbeliekhez: látták, hogy az egész Föld Isteneének a Frigyládája jön feljűk egy ökrös szekéren. **'Nagyszerű! Segíteni fog nekünk ebben a vállalkozásban, hogy betakarítsuk a gabonát!'** – gondolták. Amikor közeljött az ökrös szekér, és meglátták azt a ládát, amit senkinek nem volt szabad látnia – mert ez a szent sátorban a második függöny mögött volt mindig –, a kíváncsiságuk kerekedett felül.

Azt gondolom, közülük néhányan jártak a bécsi egyetemre, ezért volt egy kis 'intellektuális problémájuk'. Én most nem pikkelek az egyetemekre, én is jártam egyetemre, és ugyanezt az agymosást átéltem én is. Az embert 'értelmiségi gondolkodásra' nevelik ott, és ott az Isten olyan valakivé válik, akit tanulmányozni kell. Beteszed Őt a mikroszkóp alá, és azt mondod: 'Na, nézzük meg Istent! Mit gondolsz Istenről? Szerinted él vagy halott?' 'Nem vagyok egészen biztos benne, nézzük meg!' **És az értelmünkkel jutunk következtetésekre Istenről. De Isten nem játssza ezeket a játékokat.**

Tehát itt van a Frigyláda s az emberek azt mondják egymásnak: 'Mindig szerettem volna tudni, mi van a Frigyládjában. Most itt a lehetőségünk megnézni, nézzük meg!' Brrr!!! 50.070 ember halt meg, amíg megtanulták, hogy Istennel nem lehet játszózni. Most már tényleg volt problémájuk. Itt az egész Föld Mindenható Istene. **Ha együttműködnek Vele, akkor learathatják az egész világot semmi perc alatt, de Istennel az Ő feltételei szerint kell együttműködnünk, nem a sajátjaink szerint.** Figyeljük mit mondtak ezek az emberek:

1.Sám.6,20 „*Mondták azért a Béth-Semesbeliek: Kicsoda állhat meg az Úr előtt, e szent Isten előtt? És kihez megy el mi tőlünk?*”

Tehát itt hoztak egy döntést. 'Mivel szentségtelen módokon akartuk Isten munkáját végezni, rájöttünk, hogy mi és Isten nem vagyunk összeegyeztethetőek egymással. Tehát problémánk van. **Vagy meg kell változnunk, vagy Istennek el kell mennie. Nem lehetséges, hogy a jelenlegi szentségtelenségünkkel és a jelenlegi módszereinkkel együttműködjünk Istennel, ez nem működik.**

Nem akarom említeni szervezetek neveit, de láttam ugyanezt megtörténni nagy, nemzetközi evangelizációs szervezeteknél. Nagyon jól szervezett pénzgyűjtő gépezetek, nagyon jól szervezett, nagy méretű rendezvényeik vannak. Ha viszont az ember a színpalak mögé néz, akkor rájön, hogy az egész nem is olyan szent. És akkor döntenünk kell: **vagy Isten szentség-követelményeinek felelünk meg, és akkor Isten velünk lesz, vagy folytatjuk úgy, ahogy eddig, és akkor Istennek mennie kell.**

Azt mondták az emberek: 'Kihez megy el mitőlünk az Úr?' – tehát már döntöttek ezzel kapcsolatban. **Megszabadultak Istentől, és úgy döntöttek, hogy tovább folytatják a programjaikat a saját módszereikkel,** megteszik a tőlük telhető legjobbat, és a saját eredményeiket aratják. Tehát itt van néhány lecke, mert ezek a mi tanulságunkra írtak meg.

Elküldték Isten ládáját tovább, és a saját evangelizációs módszereikkel folytatták. A Frigyláda egy Abinádáb nevű ember házában kötött ki. 'Abinádáb' neve azt jelenti: **'aki hajlandó volt'. A nemzet nem volt hajlandó, de Isten talált egy embert, aki hajlandó volt.** Az 1. Sámuel 7-ben azt olvassuk, hogy Isten megáldotta Abinádáb házát.

Állítom nektek, hogy az elmúlt néhány száz évben a nyugat-európai keresztény egyház ebben az állapotban volt, mert nagy méretekben nem volt hajlandó, de **Isten megtalálta azokat az egyedi, furcsa 'csodabogarakat', akik hajlandók voltak.** Isten nagy erővel velük volt, és nagy dolgokat tettek Istenért, de Isten nem volt a nagy tömeggel. Ennek eredményeként egyéni nagy szolgálatok lettek az eredmény és nem Krisztus Teste mozgott együtt a szolgálatban. De Isten ezt most megváltoztatja.

Az apostoli és prófétai szolgálat célja nem az, hogy egy szál 'nagy' szolgáló kiálljon, Isten ereje ott villogjon rajta és mindenki őt csodálja, hanem az, hogy az Egyház belépjen a szolgálat munkájába – mint egész, hogy az egész Test Isten erejében működjön.

És akkor Frida testvérnő elviszi reggel a gyerekeket az iskolába; elmegy a zöldségeshez; hazafelé úton feltámaszt néhány halottat; ebéd előtt elmegy, meggyógyít a rákból valakit, miközben haldoklik az illető; délután kiűz néhány démont, és időben ott van az iskolánál, hogy a gyerekeket hazavigye. És az egész városban ilyen dolgok történnek.

Hála Istennek az 'Abinádábokért' – azokért az egyénekért, akik hajlandóak voltak és ma is hajlandóak. Most viszont egy másik szintre lépünk.

Dávid Sátorának a felállítása azt jelenti, hogy az egyéni sztároknak vége van, és a Test együtt kezd munkálkodni. Az Írás azt mondja, hogy a Frigyláda kb. 20 évig maradt Abinádáb házában. Akkor az emberek királyért kiáltottak, és Saul lett az első királyuk, mielőtt az igazi király, Dávid eljött volna.

„Mindezek a dolgok a mi oktatásunkra írtak meg. Különösen azoknak az embereknek, akikre elérkezett az idők vége.” Meg kell tanulnunk ezeket a leckéket. Tehát **nem szabad bármilyen apostoli vezetőt követni, csak olyan vezetőt, akinek 'dávidi' szíve van.** Ha egy 'Saul' apostoli vezetőt követtek, aki önmagát jelölte ki, ő nektek is sokat fog ártani, és végül önmagát is el fogja pusztítani. De ezek az emberek nem igazán akarták ismerni vagy keresni Istent.

40 évig ült Saul a trónon, és az 1. Krónika 13-ban azt olvassuk, hogy Isten arcát nem keresték az emberek Saul uralkodásának egész ideje alatt egy napig sem. Ez azt jelenti, hogy kb. 60 évig a mózesi szent sátorban nem volt ott a Frigyláda. Abszolút semmi nem volt fontos – hogy mi zajlik ott abban a sátorban –, nem jelentett különbséget. Minden rendszeresen és kiszámíthatóan történt, mert **Isten jelenléte nem kell ahhoz, hogy egy vallási rendszer működjön. Tulajdonképpen Isten csak egy kellemetlenség, ha a vallásról van szó, mert mindennek az útjában van.**

Tehát több mint 60 évig így éltek. Nem tudom ezt bebizonyítani nektek, de gyanítom, hogy Dávid, amikor kisfiú volt, a szüleivel egyszer-kétszer biztosan elment a mózesi szent sátorba, és nagyon várta, hogy valamilyen fantasztikus átélése lesz Istennel. És 'fantasztikusan' csalódott abban, amit ott talált. **Ami Dávid szellemében igazán ott volt, az az, amikor Istent imádta a hegyeken, amikor őrizte a juhokat, ahogy látta Istennek a Teremtő keze munkáját, ahogy szemlélte a csillagos eget. A szívéből kibuggyant az imádás és csodálat ez iránt a csodálatos Teremtő Isten iránt, Akit ismert a hegyeken. A szent sátorban soha nem találkozott Vele, mert Isten nem volt ott.** Tehát egy egész nemzedék leélte az életét anélkül, hogy Isten igazi jelenlétét ismerték volna, **csak azok a 'csodabogár' egyének, akik hajlandóak voltak ennek megfizetni az árát, azok tudták, de az egész Test, az egész Egyház nem ismerte Istent.**

Ez a háttér. Gyorsan el akartam ezt nektek mondani, de egy egész hétig tudnék erről tanítani. Tanulmányozzatok ezeket a dolgokat, mert nagyon vonatkoznak arra, milyen helyzetben vagyunk, és amiből éppen ki akarunk jönni. **Saul háza sajnos nagyon jól él és virul a felekezeteinkben és a gyülekezeteinkben.** De hála Istennek van most egy olyan nemzedék, amelyik igazán keresi Isten élő valóságát, és nem elégednek meg a halott vallással. És **ez nem életkor kérdése, hanem szellem és szív kérdése.**

Én belülről folyamatosan 25 éves vagyok, és **része akarok lenni minden olyan új dolognak, amit valóban Isten cselekszik,** és nem valaki más. Ami azt jelenti, hogy **folyamatosan nyitottnak kell lennünk új dolgok megtanulására, mert Isten folyamatosan új dolgokat cselekszik.** Isten nem szükségszerűen cselekszi most ugyanazt, amit 20 évvel ezelőtt. Késznek kell lennetek arra, hogy változzatok, és Istennel továbblépjetek. Az elmúlt 2 évben többet tanultam, mint a szolgálatom azelőtti 40 éve alatt. Nagyon sok új dolgot tanulok, mert Isten sok új dolgot cselekszik.

Isten nem szükségszerűen cselekszi most ugyanazt, amit 20 évvel ezelőtt. Késznek kell lennetek arra, hogy változzatok, és Istennel továbblépjetek. Az elmúlt 2 évben többet tanultam, mint a szolgálatom azelőtti 40 éve alatt. Nagyon sok új dolgot tanulok, mert Isten sok új dolgot cselekszik.

Dávid 3 lépcsőben lett király. **Először is Isten elhívta és felkente őt királynak sok évvel ezelőtt, hogy ez megvalósult volna az életében.** Ez az 1. Sámuel 16-ban van.

Dávid a legfiatalabb volt sok testvér közül a családjában, de **Isten azért választotta ki őt, mert Istenre éhezett a**

szíve. Azután elég sok évet kellett várnia, és törvényen kívülként élve üldözte őt Saul.

Valószínűleg 12-13 éves lehetett, amikor megölte az oroszlánt és a medvét, úgyhogy **ne várjatok 50 éves korotokig, mielőtt valamit tesztek Istenért. Ha 12 éves vagy, szellemben már megölhetsz oroszlánokat és medvéket.** Ne várj! Dávid 17 éves volt, amikor Góliátot megölte. Nem vacakolt azon, hogyan is kellene legyőzni azt a hatalmas embert, hanem egyszerűen azt mondta: „Levágom a fejét és kész. **Nem bírom elviselni, hogy ez a száj gyalázza azt a csodálatos Istent, Akit én szeretek!** Egyszerűen nem bírom.” Tehát **ne egyszerűen csak megtérjétek a bűnökből, hanem kezdjétek el úgy gyűlölni azt, ahogyan Isten gyűlöli.**

Szeretem a muszlimokat, de gyűlölöm az iszlámot. Gyűlölöm azokat a piszkos gonosz szellemeket, és le fognak omlani Jézus hatalmas nevében. És Jézus nevében egy milliárd ember fog megszabadulni ebből a borzasztó fogságból. Gyűlölöm azokat a szennyes szellemeket! **Olyanoknak kell lennünk, mint Jézus, Aki szereti az igazságot és gyűlöli a hamisságot.**

Ez volt Dávid szívében is. Azt mondta: „Nem tudok itt ücsörögni, és hallgatni, ahogy ez a fickó ezeket a szennyes, mérges dolgokat kiabálja Isten szent hadseregére. Ki ez az ember, kinek gondolja magát? Ha senki nem szedi le a fejét, majd megteszem én!” És Isten vele volt. Ez volt Dávid szívében. Isten azt mondta: „Szeretem ennek az embernek a szívét. Ez az ember az **ÉN** szívem szerint való. Dávidon keresztül minden akaratomat meg tudom tenni.”

Másodszor, amikor Dávidot végül elismeri királynak a saját törzse, Júda és Benjámin törzse. Legalább az Egyháznak fel kellene ismernie azokat az apostoli embereket, akiket Isten elhelyezett közülük. Ha apostoli vagy, akkor a gyülekezeteknek kell először tudnia; előbb, mint bárki másnak. Ha prófétikus vagy, a gyülekezeteknek fel kell ezt ismernie előbb, mint ahogy ezt bárki más felismeri. **Adjátok meg az ajándékoknak az azokat megillető tisztességet – nem az egyénnek, hanem a rajta/benne levő ajándéknak.** Értitek, halljátok, amit mondok? Mert azt mondta Jézus, hogy a saját városodban fognak utoljára elismerni az emberek.

Azt mondjátok: „Uram, küldj nekünk egy apostolt Amerikából.” Dicsőség Istennek, ha jön egy apostol Amerikából, de én inkább azt szeretném, ha itt helyben Székesfehérváron, Budapesten, Varsóban és a többi helyeken támadnának apostolok. **Helyiek, akiket felkent Isten, és akiket elismert az Egyház többi része a saját városukban.** Teljesen mindegy milyen nemzetiségű vagy, **ahova Isten elhelyezett, azon a helyen ismerjenek el téged.** Az a saját városod, ahova Isten elültetett téged, akármilyen etnikai háttérből származol. És ezt fel kell és el kell ismerniük.

A harmadik szint az volt, amikor minden vezető elismerte, hogy Dávid a király.

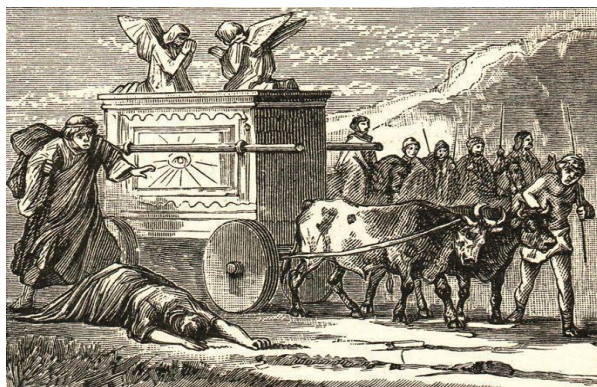
Nagyon sok olyan pásztor-csoportot láttam, akik összejöttek, és idegesen tárgyaltak arról, hogy valamit együtt kellene csinálniuk. **De nem ismerik el maguk között a 'fejét', és általában nem engedik, hogy az apostoli vezető vezessen.** Igazából nagyon kevés helyen történt ez eddig meg, de dicsőség Istennek, egyre több helyen kezd megtörténni. **Bárhon, ahol ezt megteszik, ott hatalmas mértékben növekszik a helyi démoni erősségek lerontásának az esélye és sebessége.**

A 2. Sámuel 5,6-ban végül minden vezető odamegy Dávidhoz, és mindannyian azt mondják: „Neked kell vezetned minket.” Elismerték: „Te vagy a király!” Újra felkenték őt, és újra kötöttek vele egy szövetséget. **Miután így a térségében elismerték, most már valóban tehetett valamit.** Azonnal Jeruzsálembe ment, elbánt a jebuzeusokkal, és utána azért dobog a szíve, hogy visszahozza a sátorba Isten ládáját, mert ez 20 éve már Abinádáb házában volt. És ez volt itt a probléma.

Dávid, és senki más sem élt addig Isten jelenlétében. Ebben az egész nemzedékben senki nem volt, aki tudta volna, hogyan kell viszonyulni Istenhez. Arra sem emlékeztek, hogy mit mond az Írás erről. Vagy ha emlékeztek is, úgy döntenek, hogy ez nem fontos, ezért mellőzik.

Ha elolvassátok a 4.Móz.1-ben, Isten nagyon részletes utasításokat adott arról, hogyan kell a Frigyládát hordozni. A Lévitáknak kellett rudakon hordozniuk. Lévi törzse 3 részre volt osztva, és különböző feladatuk volt ezeknek a csoportoknak.

Amikor legutóbb látták, hogy a Frigyláda utazott valahova, akkor a filiszteusok által készített szekéren utazott, amit ökrök húztak. Tehát **azt gondolták, hogy leutánozzák a filiszteusokat**. Rátették szekérra a ládát, és elkezdtek Jeruzsálem felé vinni. Isten nem nagyon örült ennek, elkezdte rázni a ládát. Ott volt Uzza, aki Abinádáb házában élt 70 évig – tehát jobban kellett volna tudnia, hogy mit kell csinálni. Le kellett volna borulnia és imádkoznia: „**Uram, mi történik itt most? Érzem Uram, hogy nem tetszik Neked ez a dolog. Mit csinálunk rosszul?**” De ő nem ezt tette. Ráteszi a kezét a ládára, és holtan esik össze. Dávid haragos lesz, összezavarodik és elmegy, csendben félrevonul, de úgy dönt, hogy Istent fogja keresni ezzel kapcsolatban. És 3 hónapon keresztül kereste, és Isten pedig megmutatta neki, mi a probléma. Azt mondja Dávid: „**Nem a megfelelő módon kerestük Istent, nem Isten rendje szerint**”.

Évekig imádkoztam Istenhez, hogy jelentse ki nekem a jelképes jelentést e mögött az egész dolog mögött. „Mit jelentenek ezek a rudak? Miért haragudtál azért, hogy szekéren vitték, és nem a rudakon hordozták?” És Isten azt mondta nekem: „**A rúd azt jelenti, hogy rúd. Ha azt mondtam volna, hogy a fejeteken vigyétek, akkor a fejeteken kellene vinni.**”

Ez az egész jelentése a dolognak: „**Csináljátok azt, amit Én mondom, és akkor minden rendben lesz.**” Ez volt a hatalmas kinyilatkoztatás, amit kaptam, miután 10 évig kerestem az Urat ezzel kapcsolatban. Azt mondta az Úr: „**Én komolyan gondolom, hogy miért úgy akarom a dolgokat, ahogyan akarom.**” Azt mondtam: „Uram, mondd meg, mi a szellemi jelentősége annak, hogy jobb a vállon hordozás rudakon, mint a szekér?”, és Isten azt mondta: „**Ne érdekeljen ez téged, csak csináld úgy, ahogy mondom.**”

Végül a megfelelő módon vitték vissza a Frigyládát Jeruzsálembe, bevitték egy sátorba. Dávid nagyon örült, és felállította ezt a sátrat. **Amikor megfelelő módon elkezdett működni Dávid Sátora, hamarosan teljesen átalakult az egész ország, az egész királysága.**

Most elmondom néhány gyümölcsét ennek a dolognak.

- **Isten minden ellenségét legyőzték**, és ezek soha nem zavarták őket többé.
- **Jeruzsálem városát megerősített várossá építették föl**, ami ellen tudott állni minden támadásnak.
- **Izrael nemzetében szétszórva fölépítettek 45 várost**, és ilyen módon most már az egész nemzet biztonságban volt mindenféle ellenséggel szemben.
- **Azután elmentek a filiszteusok országába, és ott is minden jelentős várost elfoglaltak.** Isten népéből helyőrséget helyeztek minden nagyobb filiszteus városba, tehát így már a filiszteusok országa Isten népének az uralma és kormányzása alatt volt. Ugyanezt tették az ammonitákkal, és az edomitákkal is.

Ezek után azt olvassuk, hogy Dávid egész uralkodása alatt béke volt. Egyetlen ellenség sem merte felemelni a fejét ellene.

Szeretném, ha észrevennétek, hogy **a csatákban az ország fölötti uralomnak a kérdése azon dőlt el, hogy ki uralta a városokat.** Általában az Egyház eddig azt csináltuk, hogy a kis városokban alapítottunk gyülekezeteket, mert valahogy úgy tűnt, hogy az könnyebb, és a nagy városokat az ördög kezében hagytuk. Ennek eredményeként – a legjobb esetben is – ilyen módon csupán egy gerilla-háborút folytattunk eddig.

Én éltem olyan országokban, ahol éveken keresztül folyt a **gerilla-háború**. Egy gerilla-háborúban azok a csapatok, amelyek ellenállnak az országot kormányzó erőnek, elrejtőznek falvakban és városokban, **időnként megtámadják a kormány erőit, és ilyen módon megölik néhány katonáját, és néhány foglyot ejtenek. Kárt okoznak az uralkodónak, de nem változtatnak meg semmit.** Aztán visszamennek a falujukba, és várnak egy újabb rajtaütésre.

Évtizedeken keresztül ugyanezt tettük az ima-összejöveleteinkkel és az evangelizációinkkal. Elrejtőzünk a falusi gyülekezeteinkben, tartunk egy ima-összejövetelt, azután felkészülünk egy evangelizációra. Elmegyünk a 'nagyvárosba', pár napon keresztül evangelizálunk és tanítunk, néhány ember megtér, és utána visszafutunk a 'faluba'. De soha nem mozdítottuk el a trónjáról az 'uralkodót', a 'királyt'. Tehát nem változtattuk meg a kormányt sem. Az Egyház már nemzedékek óta ilyen szellemi gerilla-háborút folytat. **Itt az ideje, hogy egy stratégiai háborút kezdjünk el vívni, és megtanuljuk Dávid Sátorának a leckéit.**

A következő néhány napban többet fogunk ezzel foglalkozni, de a mai napon kérlek, ezt az alapelvet jegyezzétek meg: **az kormányozza az országot, aki elfoglalja a városokat. Aki a falvakat foglalja el, az nem több mint egy kellemetlenség, de radikálisan soha nem változtatunk így meg semmit.** És még soha nem láttuk ezt a nagy erőteljes, felkent evangelizációs mozdulást, ami egész városokat elfoglalna, mert nem állítottuk fel Dávid Sátorát.

Amíg Dávid Sátorát fel nem állították, addig nem tudták elfoglalni Jeruzsálem városát, s így azt nem lehetett megerősíteni, a királyságot nem lehetett megszilárdítani, és Dávid királysága hatalmát nem lehetett kiterjeszteni az egész nemzetre – a többi nemzetre meg pláne nem. Dávid a Sátorban kapta meg a stratégiát. Isten ott mondta meg neki, hogy mit csináljon, és hogyan.

Saul nagyon sokszor megtámadta a filiszteusokat. Néha nyert, néha veszített. De a filiszteusok erősebbek voltak Saul uralkodásának a végén, mint az elején. Saul semmit nem változtatott meg.

Dávid háromszor támadta meg a filiszteusokat. Támadás előtt megkapta a Sátorban Istentől a stratégiát, Isten pontosan megmondta neki, hogy mit tegyen. Dávid ezt nem egy amerikai könyvből olvasta ki, hanem Istentől kapta meg a Sátorban! És minden alkalommal más volt ez a stratégia. A három alkalommal olyan pusztító vereséget mértek a filiszteusokra, hogy azok többet nem mertek ellenük támadni, teljesen visszavonultak.

Szeretnék, hogy ez megtörténjen a ti országokban? Szeretnék, ha a társadalmunk nagy részét kormányzó nagy démoni fejedelemségek leomoljanak?

Én hiszem, hogy lesz olyan nap, amikor nem lesz az egész Egyesült Államokban egyetlen kábítószer-kereskedő sem. De **ez úgy kezdődik, hogy elfoglaljuk a városokat, nem úgy, hogy elmegyünk a falvakba, és apró gyülekezetekeket alapítunk.** És látni fogjuk ezt az átalakulást.

Amikor Dávid megszilárdította a királyságot – azzal a stratégiával, amit Isten mutatott neki a Sátorban –, legalább 40 évig hihetetlen **békesség uralkodott** az egész országban, mert még Salamon uralkodása alatt is tartott. Nagy **politikai igazságosság uralkodott** ekkor, a **jogosság és a jó győzedelmeskedett** minden módon. A példátlan **pénzügyi bővülködés** ideje volt, a példátlan **szépség és dicsőség időszaka**. Sába királynője eljött Afrikából, hogy megnézzze, vajon mit csinál Isten Izraelben, és **mindez Dávid Sátorának volt köszönhető.** Ez volt az erőmű, ami lehetővé tette mindezt.

Salamon korai napjaiban, amikor Dávid Sátorát elhagyták, hamarosan az egész nemzet visszahanyatlott a háborúskodásba, az igazságtalanságba, a szentségtelenségbe, a romlottságba, és nagy pusztulás lett. Annyira elbűvölte őket a templom, hogy elfelejtették a Sátort, ami romjaira omlott össze, és mindent elveszítettek.

Tanuljuk meg a leckéket! Ezek a dolgok a mi okulásunkra írtak meg. Különösen azok számára, akikre eljött e korszak vége. Ha megtanuljuk a leckéket, és a megfelelő módon tesszük a dolgokat, e korszak végén valami még dicsőségesebbet fogunk látni.

Jézus nem egy legyőzött, lerongyolódott 'öregasszonyos' Gyülekezetért jön vissza, hanem egy dicsőséges Menyasszonyért, amin nem lesz sem szeplő, sem ragya, sem semmi hasonló. Az Egyház az utolsó napjaiban teljesen fenséges és csodálatos lesz. És **Dávid Sátora a kulcs, ami lehetővé teszi mindezt.** Ezért mondta azt a próféta (Ámós és Jakab), hogy az idők végén Isten újra felállítja Dávid Sátorát, meg fogja javítani a falait, és helyreállítja a romjait.

Amikor ismét előtérbe kerül ez a dicsőséges dolog, és erőt ad az egész Egyháznak, akkor mindenhol rohanva fognak jönni ebbe az emberek. És akkor beteljesedik az Írás: „**az emberiség többi része az Urat fogja keresni**”.

Szeretném, ha tudnátok, hogy **Dávid Sátora** nem valami szép, kellemes dolog egy adott helyen elkülönítve, hanem **egy erőmű, amely lehetővé teszi, hogy megtörténjenek a dolgok.** Semmi értelme egy gyönyörű autót használni, ha nincs benne motor, mert akkor nem megy sehova, és nem végez el semmit.

Dávid Sátora a Királyság erőműve, ami minden másnak a megtörténtét lehetővé teszi.

Imádkozzunk!

„Mennyei Atyám, tágra nyitottuk a szívünket és értelmünket a Te Beszéded előtt. Tudjuk, hogy döntéseknek kell megszületniük. Mivel Te haladsz előre, mi nem maradhatunk ott, ahol vagyunk. Azzal a kinyilatkoztatással, ami elárasztja a szívünket a héten, nem maradhatunk olyanok, mint eddig voltunk. Ma döntünk: követni akarunk Téged; oda akarunk menni, ahova Te mész, Dávidhoz hasonlóan olyan emberek akarunk lenni, akik hallják és engedelmesskednek a Te Szavadnak. Most hozunk egy döntést: Nem leszünk csak hallgatói a Szavadnak, hanem hallgatói és megcselekvői is leszünk. Bármilyen szinten is vagyunk most, úgy döntünk, hogy olyan fiak leszünk, akik engedelmesskednek Neked. Jézus Krisztus nevében.” Ámen!

Szeretném a figyelmeteket felhívni valamire: **Dávid Sátorának a helyszínét meg kellett tisztítani, mielőtt Dávid Sátorát fel lehetett rá építeni.** Ezt a területet akkor a jebuzeusok foglalták el, ők laktak ott.

Ha megnézik a Bírak könyvének az elejét, akkor láthatjátok, hogy Jeruzsálem városát elfoglalták – ezt mondja az 1. fejezet 8. verse. De a 21. versben kijavítja önmagát a szerző, és azt mondja, hogy a jebuzeust, Jeruzsálemnek városát nem foglalták el a Benjámin fiai. Túl kemény csata lett volna, ezért kerülték ezt a harcot. **Dávid királyságának a kezdetéig a zsidók együtt éltek a jebuzeusokkal.**

Van itt néhány nagyon fontos alapelv. A saját személyes életünkre is vonatkoztathatjuk ezeket, láthatjuk ezeket a gyülekezetünkben, amelybe járunk, ez vonatkozhat egy városra, vagy egy nemzetre is.

Lehet, hogy erőteljes élményeid voltak Jézussal, az életedben sok dolog megváltozott már, de lehet egy-két olyan terület az életedben, ahova Jézus még soha nem léphetett be, és ott rabja vagy bizonyos megrögzött dolognak, például bűnöknek.

A férfiak esetében ez általában az elméjüknek az erkölcsi tisztasága. Az én Bibliámból azt tanultam meg, hogy **most már Krisztus értelme lakozik bennem az Ő feltámadása révén.** Ha továbbra sem igényeljük magunk számára a feltámadásban rejlő örökségünket, akkor nagyon veszélyes helyzetbe kerülünk, ha Dávid Sátorát akarjuk felépíteni.

Amikor a Királyságról tanítottam, akkor nagyon részletesen belementem ezekbe a dolgokba, és hiszem, hogy ez nagyon fontos. Ha nem voltatok ott, akkor szerezték meg ezeket a tanításokat.

Ha megnézik a Bibliát, láthatják, ahogyan Pál apostol visszatekint a harmincegynéhány éves szolgálatára, olyan, mint egy maratoni futó, aki ott áll a célvonalnál. **Visszanéz a pályára, amit megfutott, és azt látja, hogy sokan nem értek el a célvonalig, akik korábban futottak.**

Én most már közel 45 éves szolgálatból nézek vissza a pályára, és sok embert látok, aki nem jutott el a célig. Olyan emberek, akikre valaha felnéztem, és sokat tanultam tőlük, nem jutottak el a célvonalig. **Az a tragédia, hogy mindegyikük életében volt egy ilyen hosszútávon fennálló komoly probléma vagy bűn, amivel nem bántak el irgalmatlanul.** Ez lehetett az erkölcsi tisztaság, a pénzügyi becsület, lehetett az igazmondás, hogy az ember ne hazudjon – megdöbbentő, hogy hány keresztény hazudik. Lehetett a kontrollálatlan vérmérséklet, a lobbanékonyosság – ez egy másik ilyen veszélyes terület –, lehetett a fegyelmezetlen étkezési szokások, vagy a lustaság, amikor egyszerűen nem tudod az életedben kialakítani azt a rendszeres szokást, hogy minden reggel Istennel töltsd a napod első óráját.

Szent Szellem egy jó nevelő. Ha voltál valaha hadseregben katona, akkor azt mondanám, hogy a Szent Szellem olyan, mint egy jó kiképzőtiszt. Egyre nagyobb meggyőződésem az, hogy mindenkinek, aki jó keresztény akar lenni, 2 évet el kellene töltenie a seregben.

Megdöbbentő, hogy az Újszövetség mennyi katonai vonatkozású szót használ. Egyszer megszámláltam, Jézus 357-szer parancsolt a tanítványainak. Nem adott választási lehetőséget. Az eredeti görög szavak, azok egyértelmű katonai parancsok, és mindig azonnal kellett cselekedniük. **Ki kell fejlesztenünk magunkban ezt a hozzáállást, hogy: 'Igen, Uram!'**

Jézus abban a látszólagos ellentmondásban élte az életét, hogy teljes bensőséges kapcsolatban élt az Atyával, szerette Őt és Apukájának hívta, ugyanakkor félt az Atyát. Katonai engedelmességgel engedelmeskedett az Atyának.

Nekünk is ebben a látszólagos ellentmondásban kell élnünk. Annak tűnik, pedig nem az. **Ha az életünkben ezeket a dolgokat nem gyökereztetjük meg, akkor lesz egy területe az életünknek, ahol még mindig az ördög uralkodik.** És ez a kudarcos terület olyan, mint egy gúnyolódó jebuzeus: 'Jézus ide soha nem fog bejönni. Jézus ide nem juthat be!' – és gyalázzák a mi Urunk Jézus Krisztus Úr voltát és uralmát.

Dávid uralkodásáig – beleértve Saul uralkodásának idejét is – a jebuzeusokkal soha nem bántak el. **Az első dolog, amit Dávid tett, az volt, hogy megszabadult a jebuzeusoktól.** Nekünk is meg kell ezt személyesen tennünk az életünkben, mert ha az életünkben vannak olyan területek, ahol az ördög uralkodik még, akkor ott kudarcokat fogunk vallani.

Jézus, mint emberi lény, bevehetetlen volt az ördög számára. Az ördög nem tudta megtámadni az Ő emberi lényét. Ez nem azért volt, mert Ő Isten volt – noha Isten volt, de kiüresítette magát –, az emberi lényéhez nem tudott hozzáférni az ördög. **Nem az Isteni természete tette Őt érinthetlenné, hanem az engedelmes ember volta.** A Ján.14,30-ban azt mondta: „*Jön e világ fejedelme, de nem érhet Hozzám.*” És a 31. versben adja meg az okát ennek: „*mert mindig az én Atyám akarátát cselekszem.*”

Ha mi ugyanilyen engedelmesen élünk, akkor ugyanilyen bevehetetlenek leszünk az ellenség számára. Ha úgy akarjuk felépíteni Dávid Sátorát, hogy nem bánunk el először a jebuzeusokkal, az nem fog működni.

Néha a gyülekezetünkkel is foglalkoznunk kell, mert lehetnek benne területek, ahol még mindig az ördög uralkodik. Ez lehet egy régi, nem Isten szerinti tradíció ... Mondhatnék példákat, de nagyon sok időbe telne. Lehet esetleg a városunk, ahol összejövünk valamiféle közösségben, de lehetnek ott olyan 'jebuzeusok', akiket soha nem távolítottunk el, és akik azt mondják: 'Jézus

ide soha nem fog bejönni'. De mi erre azt mondjuk: 'De igen! Be fog ide jönni Jézus, és mindennek az Ura és Kormányzója lesz!' Ez a megfelelő hozzáállásunk.

Volt idő – és ez egy érdekes dolog –, hogy a **Sion hegye volt az a hely, ami Dávid királyságának legjobban ellenállt. Ez volt a fő ellenálló hely Dávid királyságával szemben.** De miután elbánt Dávid a jebuzeusokkal, **pontosan ez a hely lett az, ahova elhelyezték a Frigyládát, és ahova felépítették Dávid Sátorát.**

Ez lehet igaz a ti életetekben is. **A kudarc jelenlegi legfőbb területe lehet a legnagyobb győzelem területévé. A legnagyobb bukás területe lehet a legnagyobb siker területévé.** A mi Urunk Jézus Krisztus feltámadásában megvan az erő, ami szó szerint mindent meg tud változtatni.

Amikor a tízes és húszas éveimet éltem, akkor nem is tettem úgy, mintha keresztény lennék, ateistának vallottam magam. Gúnyoltam a keresztényeket, azt hittem, hogy semmi eszük nincs, teljesen meg vannak őrülve. De volt egy imádkozó nagymamám, aki minden karácsonyra adott nekem egy újszövetséget. Mindig eldobtam, mert azt mondtam: 'ezt a régi, buta könyvet nem akarom olvasni.' **De egy nap elkapott Isten engem az ő imáinak hatására, és hatalmas átalakulást éltem át.**

A korábbi életmódom miatt mindenféle olyan dolgokkal foglalkoztam, olyan filmeket néztem, amelyek miatt az elmém megtelt kéjvággyal, és mindenféle szennyes gondolatokkal. **Amikor megtértem, azon a napon abbamaradtak ezek a szokásaim, nem cselekedtem ezeket a dolgokat többé, de folytatódott az elmémbe a háború.** Misszionáriusként úgy mentem el Indiába, hogy még mindig tisztátalan gondolatokkal küzdöttem.

Több emberrel beszélgettem a problémámról, de nem tudtak nekem segíteni, mert nekik is ugyanez a problémájuk volt. Egy férfit se találtam, aki győzelemben élt volna ezen a területen. Azt mondták: 'Mindannyian egyformák vagyunk. Te csak tovább imádkozz, és reménykedj abban, hogy nem csinálsz túl sok rossz dolgot. Adj hálát Istennek Jézus véérért, mert Jézus vére lemos minden bűnt rólad, és utána újra elkezdhetsz tiszta lappal egy újabb hetet, amikor kudarcot fogsz vallani. De a kudarcos hét végén megint megkérheted Istent, hogy bocsásson meg neked, és elkezdhetsz egy újabb kudarcos hetet.' Csak ennyit tudtunk erről a dologról. Azután viszont **bemerítkeztem Szent Szellembe, és Isten megmutatta nekem, hogy a Biblia szerint „Krisztus értelme lakozik bennem”.** A Biblia azt tanítja, hogy Krisztusnak tiszta volt az elméje, az értelme, nem küzdött tisztátalan gondolatokkal.

Tehát azt mondtam a kanadai munkatársamnak, ott Bombayben, Indiában: 'Azt mondja a Biblia, hogy Krisztus értelme lakozhat bennem. Akkor kérjük ezt most!' Egy szerda reggel Isten elé mentünk. **Megtértem az előző életmódomból, megkértem Istent, hogy hozza Jézus vérért, és a szürkeállományom minden sejtjét mossa tisztára ezektől a szörnyű képektől.** És azt mondtam: 'Uram, ha ezekhez démonok kötődnek, akkor kiüzöm most ezeket, az Úr Jézus nevében!'

Azon a szerda reggelen teljesen átalakultam, sok éves köteléktől szabadultam meg. Ez 1965-ben volt, amikor Krisztus értelmét megkaptam. **Nagyon vigyázok arra, hogyan használom ezt az új elmét.** Nagyon vigyázok arra, mit nézek meg a tévében, és mindenre vigyázok, mert nem akarom, hogy ezek a képek újra bejöjjenek az elmémbe. Nem hazudok, teljesen igazat mondok nektek: **Isten egy küszködő emberből egy olyan emberré változtatott engem, aki most győzelemben élek ezen a területen. 40 éve tiszta elmével élek, mert Isten ezt ingyenes ajándékként nekem adta.**

A családfámban – emlékszem, hogy a nagyapám a brit hadseregben főtörzsőrmester volt – az egész családjamban küszködtünk ezzel a lobbanékonyssággal. Ő volt a legfelsőbb rangú nem kinevezett tiszt a hadseregben, de egy nagyon dühös ember volt. Bármi fölött teljesen ki tudott borulni. Az apám ugyanilyen volt, bármitől elveszítette a türelmét. Ha egy üvegről a teteje nem jött le, akkor dühében földhöz vágta az egészet. Sokszor nagyon megijedtem, mert láttam, hogy az apám ilyen dühös. Azután felfedeztem magamban is ugyanezt. **És azután ugyanezt megláttam a gyermekeimben is, és rájöttem, hogy itt egy generációs problémánk van.** És jött Isten ereje, és megszabadított engem a lobbanékonyság generációs átkától.

Tudjátok, **van erőnk ahhoz, hogy elbánjunk a 'jebuzeusokkal',** bárhol legyenek is. És **ha irgalmatlanul elbánunk velük – ahogyan Dávid is tette –, akkor a vereségnek az a területe a legnagyobb győzelem területévé válik, és ez előkészíti a terepet ahhoz, hogy Dávid Sátorát fel lehessen építeni.**

Szeretnék még valamit nagyon röviden mondani, miközben Dávid **közösségi** sátrára koncentrálunk – mert ez egy nagyon fontos kinyilatkoztatás erről a témáról – amikor emberek egy csoportja összejön olyan módon, ahogy Dávid uralma alatt tették 'egy bizonyos' sátorban. Ha elolvassátok a Bibliában, kiderül, hogy **fokozatosan alakult ki Dávid Sátora működésének az a formája,** ami végülis lett belőle.

Csak szeretnék néhány dolgot mondani nektek, hogy gondolkodjatok rajta. Ez nincs a jegyzetetekben, tehát leírhatjátok, és majd házi feladatként tanulmányozhatjátok.

A Bibliában minden jelentős vezető férfi vagy nő, prófétikus volt – ez az állítás. A Biblia **mindegyiket prófétának is nevezi amellet, hogy Isten népének egy tábornoka, vagy nagy vezetője volt** az illető. Az 1.Móz.20,4-ben Isten Ábrahámot prófétának nevezi. Mózeset is prófétának nevezi. Igazából ő a legnagyobb példa a prófétaságra. Józsuét is prófétának hívja a Biblia. Azt olvassuk, hogy Dávid is próféta volt. Ha bármelyik kulcsfontosságú vezetőre gondoltok, prófétának nevezi őket a Biblia. Például Gedeont is. De azon kívül, hogy prófétikusak voltak, más tulajdonságaik is voltak.

Szeretném, ha látnátok, hogy **Istennek mindig az volt a célja, terve, hogy az Ő népét prófétikusan vezessék.** Az egyik legnagyobb hiba, amit elkövetünk ma az Egyházban az, hogy gyülekezeteinket általában pásztor, vagy tanító vezeti. Csodálatos ajándék a tanítási ajándék, és minden gyülekezetben nélkülözhetetlen a pásztori ajándék. De szeretném, ha tudnátok: **ha olyan Egyház akarunk lenni, amely egész nemzeteket elér és átformál, akkor fel kell ismernünk, hogy apostoli és prófétai vezetésre van szükségünk.** Eltartana egy ideig, hogy elmagyarázzam, de tudnotok kell, hogy **a prófétai ajándék az a vezetési ajándék, ami oda viszi az Egyházat, ahova jutnia kell. De szükség van az apostol kormányzási bölcsességére ahhoz, hogy a megfelelő pályán és sínen maradjon, és a megfelelő irányba menjen.**

Ha megnézik a Bibliát, akkor azt találjátok, hogy a vezetők nemcsak apostoliak és prófétaiak voltak, hanem megvolt mindegyiknek a saját, személyes 'sátora' is, ahol találkozott Istennel. Tudjátok, Mózesnek megvolt a saját személyes 'imasátora'. Mielőtt felépítették a szent sátrat, Mózesnek megvolt a saját 'imasátora'. Például a 2. Mózes 33-ban lehet erről olvasni:

2.Móz.33,7-8. 11. „Mózes vette a sátor, és felvonta a táboron kívül ... és ... mikor Mózes kiment a sátorhoz, az egész nép felkelt, és ki-ki mind az ő sátorának ajtajában állt; néztek Mózes után, amíg ő a sátorba bement. ... Az Úr pedig beszélt Mózesrel színről színre, ahogyan szokott ember szólni barátjával; és mikor Mózes a táborba visszatért, az ő szolgálója az ifjú Józsué, Núnna fia, nem távozott el a sátorból.”

Mózes bement ebbe a 'sátorba', bezárta az ajtót, és találkozott Istennel. Isten jött, beszélt az Ő szolgálójával szemtől-szemben, és találkozott vele. **Ott nem voltak kárpitok, és nem volt papság.** Mózes ott leplezetlen, szemtől-szembe való találkozást élt át Istennel bensőséges módon.

Néhányan vele mentek, és csatlakoztak hozzá ebben az Istennel szemtől-szemben való közösséggel. Az egyikük egy Józsué nevű fiatalember volt. Igazából el sem hagyta a 'sátrat', mert ő annyira akarta Istent. Tudjátok, **az Isten jelenléte utáni vágyakozás a legnagyobb hajtóerő ezekben a vezetőkben.**

Azután találkoztak egy problémával. Mózes sátra Izrael gyermekei táborának a közepén volt. Mózes sátorában csodálatos, nagyszerű, bensőséges kapcsolat zajlott Istennel. De a körülötte levő sátrakban olyan dolgok folytak, amelyeknek nem kellett volna megtörténniük. **Isten jelenléte viszont automatikusan ítéletet jelent a bűn fölött.** Isten nem tehet erről, ez egyszerűen így van.

Ha ezt megértitek, akkor fel tudjátok azt is fogni, hogy miért kell sok dolognak megváltozni. Ne értsetek félre, de mondhatjuk ezt úgy is, hogy **Isten nem is lehetne Isten, ha egyidejűleg nem lenne a bűn bírója.** Nem élhet együtt bűnösséggel, mert **a bűn és Isten kölcsönösen kizárják egymást.** Így, amikor Isten jött, hogy szemtől-szemben találkozzon a barátjával, Mózesrel, akkor **a jelenléte automatikusan ítéletet jelentett a körülötte levő sátrakban élő emberekre,** akik bűnösen éltek, ezért ezek az emberek ítéletet szenvedtek és meghaltak.

Ezt a problémát csak úgy lehetett megoldani, hogy Mózes sátorát nagyon messze kiköltöztették, a táboron kívülre. Mózes kiment a táboron kívülre, nagyon messze a tábor többi részétől, és így Isten 'biztonságosan' közel mehetett hozzá anélkül, hogy a táborban élő embereket elpusztította volna. Mózesnek és Józsuénak tehát megvolt ez a szemtől-szembe való bensőséges kapcsolata Istennel.

Szeretném, ha meglátnátok, hogy **ez volt az 'előfutára' Dávid Sátorának.** Minden vonása nem volt még itt meg, de néhány már igen. **Néhányunknak ki kell fejlesztenünk a saját személyes 'sátorunkat',** mielőtt részesei lehetnénk a 'testületi sátornak'. Érthető mindez a számotokra, ugye?

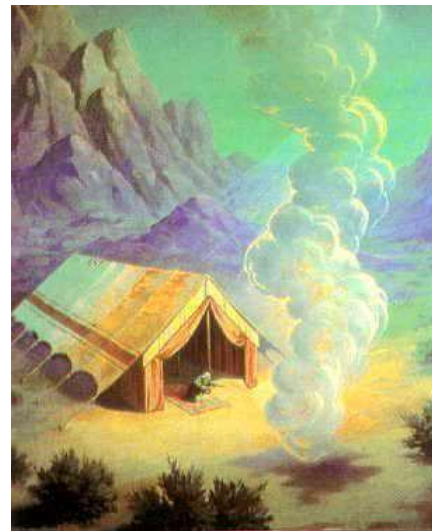
Isten ezzel párhuzamosan felállította az úgynevezett mózesi szent sátrat, megadta a mózesi törvényt, és megadta a lévita papságot. Ez Isten népe egy bizonyos részének adatott. Isten népének túlnyomó többsége abba a kategóriába esett akkor – és sajnos még ma is abba esik.

A papságnak soha nem volt kapcsolata közvetlenül Istennel, mert Isten 'el volt dugva' egy kárpit mögé. E mögé csak a főpap mehetett be évente egyszer, és akkor is rettegés volt a szívében, mert nem tudta, hogy élve ki fog-e onnan jönni. Nem szerettek túl közel kerülni Istenhez, mert ez ijesztő és félelmetes volt.

Tehát elmentek a szent sátorba az emberek, és ott, a mózesi szent sátorban – mert megvan ez a megdöbbenő szeretet Istennel – **Isten betöltötte az emberek szükségét anélkül, hogy túl közel kellett volna mennie hozzájuk.** Megkaphatták a bűnbocsánatot, hozhatták a tizedüket, és az áldoznivalót, hogy pénzügyileg áldást kapjanak, és meggyógyulhattak a betegségeikből.

Ez az a három dolog, amit a legtöbb ember akar Istentől: 'Kérlek, Uram, bocsásd meg a bűneimet, adj nekem pénzügyi bővülködést, gyógyítsd meg a betegségeimet.' 'Ha ezt a 3 dolgot megkapom, akkor rendben van. Nem kell ismernem Istent, csak az áldásait akarom megkapni.'

Mózes megtartotta továbbra is a maga személyes 'sátorát', ami független volt a szent sáortól. És itt van egy érdekes dolog. A megnyitó ünnepségtől eltekintve – amennyire tudjuk –, **Mózes soha többé nem ment el a szent sátorba, hanem elment a maga kis sátorába Józsuéval,** és a többi kis 'örült, Istenre éhes emberrel', akik megfizették a bensőséges kapcsolat árát, szemtől-szemben találkoztak és barátkoztak Istennel. De Isten népének a többi része soha nem találkozott szemtől-szemben Istennel.

Gondoljátok végig, az egész lévita papság minden tagja egész életében úgy szolgálta Istent, hogy egyetlen egyszer sem találkoztak szemtől-szemben Istennel. Isten ezt szeretetből tette, mert tudta, hogy ezek az emberek nem találkozhatnak az Ő jelenlétével, mert nem fizették meg az árát annak, hogy az Ő jelenlétében legyenek. **Az áldásokból éltek, anélkül, hogy valaha is megismerték volna Istent.**

És így érkezünk el ide. Mondom nektek, hogy minden nagy vezetőnek megvolt a saját személyes 'dávidi sátora', ahol szemtől-szemben egyedül találkozott Istennel, de ez még nem egy testületi dolog volt. Volt ott még néhány barátjuk, aki közeli volt, és aki ugyanúgy éhezett Istenre, mint ők. **Amikor Dávid a trónra került, ő akarta Isten jelenlétét. És Isten valahogy megmutatta neki, hogy állítson fel egy külön sátrat.** A mózesi szent sátor még mindig állt, még mindig működött, de Isten azt mondta: 'Nem akarom, hogy a jelenlétemet abba a helybe vidd vissza, Én egy egészen más helyen akarok lenni.'

Mózes szent sátora kb. 50 km-re volt innen, egy Siló nevű helyen. Egy bizonyos időpontban – nem tudjuk, mikor – elköltöztették egy Gibeon, vagy Gibeon nevű helyre. Ez kb. 8 km-re volt Sion hegyétől – ez is egy különálló hegy volt –, és **Dávid uralmának egész ideje alatt ez a két sátor ugyanabban az időben ott állt e két különböző hegyen.**

Ha Isten áldásait akartad, elmentél a Gibeon hegyére, megkaptad az áldásokat, és nem kellett túl közel kerülnöd Istenhez. **Ha Istent akartad, elmentél a Sion hegyére,** elhajtottad a sátnak az ajtaját, és 'durr!!!', ott volt Isten dicsősége, ereje, jelenléte rögtön. Nem volt kárpit, nem voltak emberi közbenjáró-papok, csak Isten volt ott! Ez a dicsőséges ebben az egész dologban!

Ez a szenvedély volt Dávid szívében. És ő elvezetett egy egész csapatot ugyanerre a szenvedélyre, és megvalósították annak teljességét, amiben Mózes és mások is már rész szerint éltek. Dávid Sátorának időszaka után az emberek továbbra is – valamilyen szinten – Isten jelenlétében éltek, de Isten azt mondta: „Vissza akarok kerülni Dávid Sátorába, mert 'Dávid Sátora' elmond mindent, ami az Én szívemben van.”

Tudjátok, amikor Jézus a Földön járt, azt olvassuk a János 1,14-ben az Isten testet öltött Fiáról, Aki emberi testben élt, Aki az ő emberi lényében sóvárgott és kiáltott az Atyával való közösség után –, azt mondja szó szerint a görögben:

Ján.1,14 „A Szó testté lett, és sátorozott közöttünk.”

Tehát Krisztus Jézusnak is megvolt a saját 'sátora', ahol találkozott az Atyával. Figyeljete, ez nagyon fontos: ez a sátor a saját emberi lényé volt!

Más szóval a te tested is olyan sátorrá lehet, ahol Isten találkozni akar veled. Ahhoz, hogy átéld ezt az egyszemélyes, egy emberben működő sátrat, azt kell tenned, amit Jézus tett, ami azt jelenti, hogy elvonulsz a tömegtől, és időt szánsz arra, hogy csak te és Isten, csak ketten legyetek. Ez az egész dolognak az alapja. **Amikor már a saját, személyes sátrad Istennel felállt, amikor ezek az egyéni sátrak testületként összejönnek, akkor ott van Dávid Sátorának a teljessége,** és akkor erőteljes megsokszorozódás történik. De ha összejöttek, mint Testület, akkor **csak az sokszorozódhat meg, ami már nektek egyénileg van.** Ha nektek egyénileg semmit sincs, amikor összejöttek, akkor csak a semmit sokszorozzátok meg. Ha egyénileg van egy erőteljes imaéleted Istennel, akkor, amikor százan összejöttek, nagyon sokszorosára megsokszorozzátok azt, amitek egyénileg már megvolt. A mai napon ezt fogjuk megfigyelni.

Szeretném, ha megfigyelnétek, hogy **Dávid Sátora egyéni, személyes dolog volt, ugyanakkor felfognátok Dávid Sátorának testületi erejét is.** Akkor most nézzük meg Dávid Sátorának tulajdonságait.

Dávid Sátora, amit felállítottak, majdnem minden mózesi törvényi pontot megszegett, és mindenféle zsidó vallásos hagyományt áthágott. Egy egyszerű sátor volt, ahol a Frigyláda ott állt a közepén, nem volt pitvar, nem volt külső udvar, és nem volt szent hely, amit különböző leplek takartak volna el egymástól. Ha valaki elhúzta a sátor ajtaját, akkor rögtön beléphetett Isten dicsőségébe, jelenlétébe, erejébe.

Minden, amit Dávid a vezetőivel együtt művelt, ellene volt a mózesi törvénynek. **Ha Dávid Sátora az ószövetségi törvény szerint és az abban található utasítások alapján működött volna, akkor mindenki, aki belépett, rögtön holtan esett volna össze.** Tehát beléptek Isten dicsőségébe – ahova egyébként csak a főpap léphetett volna be egyedül a törvény szerint, évente egyszer –, ők meg ott éltek Isten dicsőséges jelenlétében.

Hogyan éltek ezt túl? Ez egy nagyon fontos kérdés, amire válaszolnunk kell. A válasz a következő: **fel kell fognotok a kereszt örökkévaló jelentőségét és erejét.**

Néhány percet eltöltök ezzel a témával, mert ez egy nagyon fontos alapelv.

A világ, amelyben most élünk – ez az anyagi világ, ahol megérinthezők, fizikai érzékszervekkel megtapasztalhatóak a dolgok –, azt olvassuk erről, hogy ez ideig való. A látható dolgok ideig valók, a nem látható dolgok pedig örökkévalók (2.Kor.4,18). **Ki kell tágnia a szellemünknek ahhoz, hogy a láthatatlan világot valóságosabbnak érzékelje, mint a látható világot.** Isten addig fogja fejleszteni a szellemeteket, amíg el nem kezdtek ilyen módon gondolkodni és működni.

Ennek az tér-idő világnak, amelyben élünk, az egyik dimenziója az idő. **Azt olvassuk, hogy az időnek volt egy kezdete, és azt is olvassuk, hogy lesz egy vége is (Jel.10,6).**

Ki kell igazítanunk egy tévedést, amelyben sok keresztény él, akik azt gondolják, hogy az örökkévalóság egy hosszú idő, az idő végtelen összessége. **Az örökkévalóság nem egy hosszú idő.**

Van egy néhány angol nyelvű dicséret, amelynek a szövegébe is be van építve ez a tévedés, és énekeljük is. Mint például a 'Csodálatos kegyelem' ('*Amazing grace*'): „amikor már 10.000 éve leszünk ott, és ragyogunk, mint a Nap”.

Nem lehet az örökkévalóságot sok évben mérni. Az örökkévalóság örök jelen, nincs benne múlt, és nincs benne jövő, csak MOST van.

Gondoljatok az időre úgy, mint egy hosszú vonalra. Itt az idő kezdete a bal oldalon, és itt az idő vége a jobb oldalon. Valahol ezen a vonalon – az időben – Jézus meghalt a kereszten. Mivel mi az időben élünk, van múltunk, és van jövőnk. Ami a múlt, azt 'történelemnek' szoktuk hívni.

Gondoljatok az örökkévalóságra úgy, mint egy körre. Nincs kezdete, vagy vége, egyszerűen egy kör. **Ha beléptek az örökkévalóságba, akkor ott vagytok mindenben.** Minden a kezdetektől a dolgok legvégéig az ott egy 'örökké jelenvaló most'. Isten azt mondja, hogy Ő örökkévaló. Ő az időt megteremtette, mint ennek a tér és idő világának az egyik értelmezhető elemét, de **Isten lakótere nem az idő, hanem az örökkévalóság. Isten az örökkévalóságból hatol be az időbe.**

Amikor újjászülettünk, kaptunk egy szellemet, ami beléphet az örökkévaló világba.

Azt mondja a Szentírás, hogy Jézus az idők kezdete előtt megfeszítettett (Jelenések 13,8). Tehát **az örökkévalóság szempontjából a kereszt egy állandó jelen. A Golgota ereje betölti az örökkévalóságot. Ez igaz minden Szóra is, amit Isten valaha kimondott.** Isten beszélhet egy prófétán keresztül. Az idő egy pontján a próféta kimondja Isten örökkévaló Szavát, ez a Szó behatol az örökkévalóságba, és ott függ az örökkévalóságban egy állandóan jelenvaló teljes 'most'-ként. Tehát örökkévalóan ott van ez a Szó, és **az időből kiindulva** – ha tudjuk, hogyan kell ezt csinálni –, **bármikor megragadható.**

Itt van a bűnért bemutatott tökéletes áldozat, már örökkévaló módon megfeszítettett az örökkévaló világban.

Egy napon Isten adott Ábrahámnak egy kinyilatkoztatást, és **Ábrahám a szellemével belépett az örökkévalóságba, megragadta a keresztet és 'újszövetségi' hívő lett.** Az a papság, amely Ábrahámnak szolgált, nem lévita papság volt, hanem a Melkisédek szerinti papság – mert Melkisédek az újszövetség papja – és Ő kenyeret és bort adott Ábrahámnak, amelyek az újszövetség jegyei. **Tehát itt van Ábrahám – 2000 évvel azelőtt, hogy az időben a kereszt megtörténne –, de a szellemében már a keresztnek és a feltámadásnak az erejében él.**

Ezért mondta Jézus azt a zsidóknak: „**Mielőtt Ábrahám lett, Én vagyok**”. És azt mondták a zsidók: „**Még 50 éves se vagy, hogyan ismerhetnéd Ábrahámot?**” Jézus szellemében – ha nem is szó szerint – ezt mondta: 'Ó, Én találkoztam Ábrahámmal, amikor a 4 királyt legyőzte, Én voltam Melkisédek. Ábrahám és Én már több mint 2000 éve ismerjük egymást. Ő már ezalatt a 2000 év alatt az Én keresztm erejében élt, ami a Földön még meg sem történt.'

Értitek, mekkora nagy hiba, hogy az Egyház az egész irányítását, igazgatását a lévita papság rendszerére alapozza, és aszerint formálja? **Az Egyházat soha nem szabad a lévita papság rendszerére alapozni.** Ha elolvassátok a Zsidókhöz írt levelet, az nagyon világosan elmondja, hogy **új szövetségünk van, új sátorunk van, új vér áll rendelkezésünkre, új ígéreteink vannak, és egy dicsőséges új papság van.** Halleluja!

1000 évvel azelőtt, hogy a kereszt az időben megtörtént volna, Dávid még teljesebb módon lépett abba bele, és **az ő sátora újszövetségi sátor volt 1000 évvel Jézus megfeszítése előtt.** Ha elolvassátok a 22. Zsoltárt – ami Dávid Sátorában íródott – Dávid megkapta ezt a döbbenetes látást a keresztéről, annak minden részletéről. Ez egy megdöbbentő zsoltár, amelyben Isten megmutatta Dávidnak a kereszt erejét és titkát, és a feltámadás dicsőségét is. **A keresztnek ereje van arra, hogy minden nemzetet bevigyen Isten Királyságába, Jézus Krisztus uralma alá, és Dávid már 1000 évvel a keresztrefeszítés előtt ebben az igazságban élt.**

Amikor elkezdtek lelkesedni ezektől a dolgoktól, akkor igazán láttok már valamit.

Tehát itt vagyunk most 2000 évvel a kereszt után, ugyanakkor a feltámadott szellemünkben beléphetünk az örökkévalóságba, s találkozhatunk Ábrahámmal, Dáviddal, és mindazokkal, akik az újszövetségben éltek már akkor – tekintet nélkül arra, hogy éppen mikor éltek a történelem során. **Az örökkévalóság erejében és dicsőségében éltek már akkor a szellemükben.**

Most itt vagyunk a kereszt történelem utáni idejében. **A kereszt nem egy történelmi esemény csupán, hanem a jelen eseménye, amiben vibrál az élet és az erő.** Ahogyan Ábrahám számára is volt, úgy van számotokra is. **A Golgota az örökkévalóságban levő friss és erőteljes győzelem.** Nincs szükségünk semmi másra. Ezt soha nem kell megismételni, mert ez vibrálóan, örökkévalóan és erőteljesen MOST van!

Amikor leléptek az idő-vonalatokról, be az örökkévalóságba, ott találkoztok a próféták minden szavával, és ezek a szavak ott lüktetnek Isten örökkévaló jelenének erejében. Bármely időben, amikor a Szent Szellem mondott valamit a próféták által, abban ott lüktet Isten

Szava örökkévaló jelenének ereje. **Megragadhatjátok, és Isten örökkévaló Szavát behozhatjátok a tér és idő világába**, amiben éltek, a ti konkrét történelmi pillanatokba, és hit által megnyilvánulásra bírhatjátok a saját élethelyzetetekben.

Mindent megkaphattok, amit Isten már kimondott, valójában ez a hit. **A hit az a képesség, amivel beléptek a Szellem örökkévaló birodalmába, megragadjátok Isten odavágó Szavát**, amelyet Ő megmutat nektek. Azt mondja: „Ez most a tiéd, ragadd meg!

Vedd el, a tiéd! És húzd be ebbe a tér-idő világba, a saját földrajzi és időbeni helyzetedbe!” Tehát foghatjátok ezt a Szót – amire Isten rámutat, hogy „ez a te Szavad” –, **megragadhatjátok szellemetekben, behozhatjátok a tér-idő világba, ahol éltek, és hit által rávehetitek, hogy megnyilvánuljon. Mert Isten már mindent kimondott, amire szükségetek van vagy lesz.**

Dávid látta, ahogy Jézust megfeszítik a Golgotán. Dávid és a dicsőség többi fia, aki ott volt vele, Istennek az elfüggönyözetlen dicsőségében élt folyamatosan, hit által. Tehát ők állandóan ebben a világban éltek.

Dávid Sátora prófétai jel volt. Dávid uralma alatt 33 évig Isten megnyitott egy prófétai ablakot, amin keresztül megmutatta, hogy mi az a fajta sátor, mi az a fajta dicsőítés, melyek azok a fajta kapcsolatok, mi az a fajta kormányzás, amit Isten majd élvezni fog az Ő népével való új szövetségben, amikor az Ő Fiának a Királysága megvalósul. Újra és újra azt olvassuk, hogy **Dávid királysága egy előképe, jelképe volt annak a Királyságnak, ami Jézus Krisztus uralma alatt fog valósulni.**

Majd részletesebben meglátjuk, hogy Dávid királyságának az erőműve a Dávid Sátora volt.

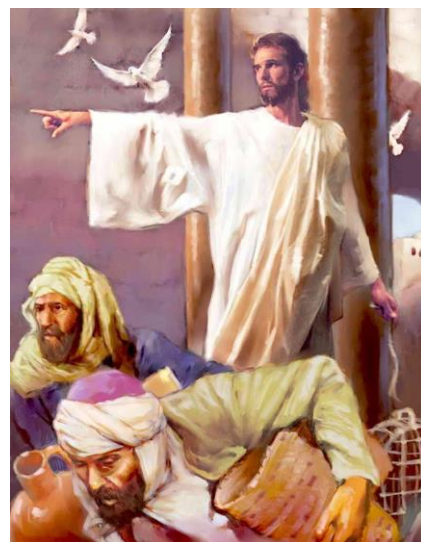
Nem Lévi, hanem Melkisédek volt ennek a Sátornak a papja. Ő volt Ábrahám papja, Ő volt Dávid papja, és Ő mindazoknak a papja, akik Dávid Sátorában élnek. És ennek semmi köze nincs a lévita papsághoz.

Bűnért való áldozatot soha nem mutattak be Dávid Sátorában. Figyeljete! **Dávid Sátorában soha nem áldoztak fel bűnért való áldozatot, mert a tökéletes áldozat már megáldoztatott**, és ők ennek az áldozatnak az erejében éltek ott. Bármely állat feláldozása a leggonoszabb sértés lett volna a mi Urunk, Jézus Krisztus vére ellen.

Ha a mi zsidó barátaink bármikor eljutnak oda, hogy a szent sátrat újra felépítik, lehet, hogy Isten ezt el fogja tűrni, de ha fel mernek ott áldozni egyetlen áldozatot is, akkor Isten szempontjából ez lesz a történet vége. **Nem lehetne nagyobb sértést odavágni Istennek Jézus vére ellen, minthogy állatoknak, bikáknak és bakoknak a vérét áldozzák fel.** Nem tudom elképzelni, hogy Isten csak ott ül a Mennyben, és azt mondja: "Te jó Ég! Te jó ég!" Szerintem Isten nagyon gyorsan fog cselekedni, ha megkísérelnének bármi hasonlót.

Tehát mindazon idő alatt, amíg Dávid Sátora működött, az emberek, akik oda jártak, **Isten Báránya feláldozott vérenek erejében éltek egész idő alatt.** Nem áldoztak fel állatokat, mert ez teljesen szükségtelen volt. Világos, hogy **Dávid Sátorát Isten állította fel, Dávid segítségével, az Ő akaratára szerint.**

Jézus a három és fél éves szolgálata alatt kétszer tisztította meg a templomot. A második alkalommal – pont a keresztre feszítése előtt – Jézus kiűzte onnan a pénzváltókat, és egy napra a templomból Dávid Sátorát csinált. Négy kijelentést tett arra vonatkozóan, hogy Isten mit keres, mire törekszik, és további kijelentéseket tett arra vonatkozóan, hogy Isten mit akar az Ő Házában elsődlegesen látni. Ha mindezt összerakjuk, akkor **Dávid Sátorának kilenc fő funkcióját tudjuk megkülönböztetni.** Most felsorolom őket, azután majd néhányat részletesen is megvizsgálunk:

1.) **Dávid Sátora a túlradó dicsőítés és imádás helye.** Az Istennel való bensőséges kapcsolat helye, ahol szemtől-szemben, kendőzetlenül találkozunk Istennel.

2.) **Dávid Sátora az a hely, ahol a gyerekek is teljes joggal részt vesznek a felnőttekkel együtt az eseményekben, ott dicsérik Istent, és táncolhatnak.**

A farizeusok és írástudók teljesen bedühödtek, amikor látták, hogy a gyerekek önmagukról elfeledkezve imádják Istent. Azt mondta nekik Jézus: „*Nem olvastátok-e, hogy csecsemők szája által teszem tökéletessé az Én dicséretemet?*” **Dávid Sátora tehát nem csupán egy 'felnőtt-ügy', hanem sok nemzedék közös ügye.**

Texasban kezdjük már tanulni ezt, és megdöbbentő dolgok történnek a gyerekeinken keresztül. Nemrégén néhányan eljöttek Lengyelországba. Nem volt megdöbbentő látni, hogy a gyerekek így viselkednek? **Látni fogjuk, ahogy gyerekek és tizenévesek megdöbbentő dolgokat tesznek.** Még csak most kezdjük kapizsgálni valamit, még csak most kezdünk belemenni.

3.) **Dávid Sátora az égő tisztaságnak, világosságnak és fénynek a helye, ahol nem maradhat meg semmi sötétség.** Néha az első átélésünk ott, hogy észrevesszük azt az életünkben ólálkodó bűnt, amit nem is látunk meg, amíg Isten világosságába be nem lépünk.

Isten nem azért van ott, hogy kárhoztasson minket, és ezt nem is teszi. És ahogy őszinték vagyunk ezzel kapcsolatban, akkor Ő megbocsát, megtisztít minket, és ezt a sötétséget kiveszi az életünkből.

4.) **Dávid Sátora a vezetés és a kinyilatkoztatás helye,** ahol vezetést, kijelentést és stratégiát kapunk arra vonatkozólag, hogy Isten Királyságát hogyan kell megalapozni, és terjeszteni. Ez különösen vezetőkre vonatkozik, akik időt töltenek együtt Isten jelenlétében, hogy az Isteni tervet és stratégiát elvegyék Tőle. **Dávid tette ezt a vezetőivel, és Jézus is tette az Ő vezetőivel.** A feltámadás után az első apostoli csoportnak az volt a legfontosabb, hogy időt töltsenek Isten jelenlétében és keressék az Ő arcát, vezetését.

Most már sok ideje ismerem dr. David Yonggi Cho-t. Ő egy 5 fős gyülekezettel kezdte és most már kb. 800.000-en vannak, és sok-sok más gyülekezetet is alapított. De soha nem változtatta meg az életmódját. Reggel 7-kor bemegy az irodájába, és senki nem zavarhatja délelőtt 11-ig. Ez az ő életmódja. **Ennek az elfoglalt embernek a napja első 4 órája Isten keresésével telik el,** mielőtt bárki találkozhatna, vagy beszélhetne vele. A mai napig is így él. És a vezetői 'elkapták' tőle ezt az életmódot. Az irodájában van egy íróasztal, ami nagyobb, mint az övé, van mögötte egy nagy szék, ami nagyobb, mint az övé. A saját asztalára ki van írva: 'David Yonggi Cho pásztor asztala'. A nagyobb asztalon egy ilyen tábla van: '**Szent Szellem, vezérigazgató**'. **Állandóan figyelmezteti magát arra, hogy ki a főnök.**

5.) **Dávid Sátora Krisztus trónjának a helye,** ahonnan Jézus uralkodik. *Ézsa.16,5 „... egy trónszéken ül igazsággal Dávid Sátorában a Bíró, jogosság keresője, igazság ismerője.”*

6.) **Dávid Sátora a szellemi világban folytatott harc helye.**

7.) **Dávid Sátora az Imádság Háza minden nemzet számára.**

8.) **Dávid Sátora az intenzív természetfölötti erő helye,** ahova jöhetnek a betegek, a bénák és meggyógyulhatnak.

9.) **Dávid Sátora a kenetnek a helye,** amit ha odamennek az emberek, megkapnak, és utána azt hazaviszik a saját otthonaikba, munkahelyeikre és iskoláikba.

Imádkozzunk: „**Mennyei Atyánk, égesd bele ezeket a szavakat a szívünkbe. Hadd nyilvánuljanak meg ezek az életünkben, Jézus Krisztus dicsőségére. Ámen!**”

Isten áldjon meg titeket!

Az erő, ami Dávidot arra motiválta, hogy felépítse a Sátrat, az Úr iránti szenvedélye volt. Ez az, ami hajtotta őt. Azon tűnődtem néha, hogy vajon ismert-e más hozzáállásokat, amelyekben ma mi élünk sokszor. Nagyon akarta Isten jelenlétét, **nagyon vágyott egy olyan helyre, ahol az**

Istennel való szemtől-szembeni kapcsolat gyakorlatban megvalósítható. És itt kezdődik az egész történet.

Nem állíthatjátok fel Dávid Sátorát pl. egy arra való módszerként, hogy megváltoztassátok a dolgokat a társadalmatokban. **Egyedül amiatt érdemes felállítani Dávid Sátorát, ha Istent akarod ezáltal megismerni,** és akkor sikerülni is fog. **Isten is nagyon akarja az Ő népével való bensőséges kapcsolatot.** Ez a felfedezésünk.

Jézus nem azért halt meg a kereszten, hogy pusztán lelkeket mentsen meg. **Jézus azért jött, hogy egy kapcsolatot megjavítson.** És olyan jól megjavította ezt a kapcsolatot, hogy az ember a megváltás után sokkal jobb kapcsolatban lett Istennel, mint amilyenben Ádám volt bűnbeesése előtt Istennel.

Jézus sok okból jött el erre a Földre. Elsődleges oka az volt, hogy Ő legyen Isten Báránya, Aki elveszi a világ bűneit. De ehhez nem kellett volna 33 és fél év. A bűnnel 1 nap alatt elbánhatott volna a kereszten. Viszont a 33 és fél év minden percének volt Istentől való célja. Különösen az utolsó 3 és fél év volt egy minta számunkra, hogy milyen is Isten Királysága.

Isten Királysága nem egy földrajzi hely, hanem egy olyan környezet, helyzet, amit egy kapcsolat hoz létre. Ez a környezet, ez a légkör egy olyan bensőséges kapcsolat Istennel, és olyan szeretet Isten iránt, hogy minden szenvedélyünkkel az Ő akaratát akarjuk tenni.

Életem különböző szakaszaiban pásztori szolgálatban is voltam. Életem első 30 évében lázadtam Isten ellen, azután megtértem, és az első naptól kezdve tudtam, hogy engedelmeskednem kell Istennek. De Istennel való kapcsolatom olyan volt, mint a diák és az iskolaigazgató közötti kapcsolat: azt gondoltam, mintha Isten arra várna, hogy rosszat tegyek, és utána leüthet engem. **Tehát egy darabig (1) azért engedelmeskedtem, mert muszáj volt.**

Utána jött a második lépcső. Rájöttem, hogy Isten akarata számomra mindig jobb, mint a saját akaratom. Ő tökéletes szeretet, tökéletes bölcsesség, minden erő és hatalom az Övé, tehát ha az Ő akaratát teszem, ezzel az Ő tökéletessége bejön az életembe. Rájöttem, hogy **bolond lennék, ha nem az Ő akaratát cselekedném, mert én vesztenék azzal, hogy a saját akaratomat tenném bármiben is.** Ha megvizsgáljátok ezt a hozzáállást, akkor rájöttök, hogy ez is valamilyen szintig még mindig önközpontú. **De (2) most már a saját érdekemben engedelmeskedtem Istennek.**

Sokan ezt tanítják: 'Ha Isten akaratát teszed, akkor neked is ez a legjobb.' Ez igaz is. De amit Jézus folyton mondott, az a következő – összesen 18-szor mondta az Újszövetségben: „**Ha szerettek engem, akkor megtartjátok a parancsaimat.**”

Az (3) engedelmisség egy olyan szív gyümölcse, amelyik hatalmas vágyódással akarja Isten jelenlétét.

Nem szabad az Írást rosszul értelmezni. Néha egy olyan feleség, aki elhanyagoltnak érzi magát, ezt mondhatja a férjének: 'Ha szeretnél engem, akkor megtennéd ezt, meg ezt, meg ezt.' De Jézus nem ilyen értelemben mondja ezt a mondatot. Azt mondja: '**Ha igazán szeretitek Istent, akkor az lesz a szenvedélyetek, hogy az Ő akaratát teszitek, mert annyira szeretitek Őt, hogy örömet akartok Neki szerezni.**' Tehát az engedelmisség itt nem egy követelmény, hanem a legnagyobb öröm a számunkra. Istenért tesszük ezt már, a Vele való kapcsolatért, nem önmagunkért. Amikor eljuttok ideig, akkor elkezdtek úgy élni, ahogyan Jézus élt. **Jézus az életében megmutatta, hogy milyen az Atya iránti szeretet.** Bemutatta, hogy milyen az, amikor az Atya szeret valakit. **Megmutatta nekünk az életmódja alapján, hogy milyen egy olyan ember élete, aki a Mennyei Atyával való tökéletes kapcsolatban él.** Ő ezt nem úgy mutatta be,

mint ami a történelemben egyszer megtörténhet, és ez egy kizárólagos dolog, hanem egy példa lett számunkra, amit követve, mi is meg tudjuk ezt élni ugyanúgy.

Tehát az Atyával való kapcsolatból élt Jézus ilyen tökéletes, Isten Királysága szerinti életet, mert **Isten Királysága tulajdonképpen kapcsolat**. Ebben a kapcsolatban megvalósul az Atya akarata úgy, ahogyan a Mennyben is megvan. **A Menny olyan környezet, hely, ahol Isten akarata tökéletesen megvalósul.**

Most már világosan láthatjuk, hogy **lehetetlen engedetlen embereknek a Mennybe jutni, mert az engedetlenség hozza létre a poklot. Az engedelmség a Mennyet valósítja meg.**

Ha azt akarod, hogy a Menny bejöjjön az életedbe, akkor élj úgy, ahogyan Jézus, és megtölti a Menny az életedet. Ha azt akarjuk, hogy a családukba bejöjjön a Menny, akkor az egész család éljen Isten iránti engedelmségben, és akkor bejön a Menny a családba. Azután ezt kiterjeszthetjük Isten népének a közösségére is – a gyülekezetekre, s az Eklézsiára is.

Ha ezeken a szinteken nem valósítottuk meg, akkor hogyan várjuk azt el, hogy a hitetlen világ Isten akaratát és Isten Királyságát befogadja? **Hogyan várhatnánk el a világtól, hogy jöjjön be Isten Királyságába, ha mi nem élünk a Királyságban – ha nem élünk engedelmségben?**

Tehát a bensőségesség alapja, hogy **oly mértékig beleszerelmesedünk Istenbe, hogy ebből a szeretet-kapcsolatból kinöve egyetlen elsődleges szenvedély van az életünkben, ez pedig az Ő akaratának a megcselekvése**. Jézus így élt.

Ezért van az, hogy az Újszövetségben gyakran – az angol fordításban ez nem jön jól ki, mert nem semleges nemből vannak leírva a dolgok – Jézus nagyon gyakran mondja, hogy: *'Eljött a Királyság'*. A Királyságot *'valami'*-nek nevezi – tehát egy semleges nemű fogalom. De sajnos az angol Biblia ezt *'valaki'*-nek fordítja, mintha egy személy lenne.

Természetesen Jézus a Királyság dicsőséges Királya, és úgy engedelmeskedünk Neki, mint legfőbb Úrnak. Ő egy tökéletesen teljhatalmú Úr. De mivel Ő Tökéletes Szeretet is, ezért ez jó. **Egyáltalán nem baj, ha olyan valaki uralkodik fölöttünk teljhatalommal, aki a Tökéletes Szeretet**. Bizonyosnak kell ebben lennünk, és biztonságban kell éreznünk magunkat, **ha Isten kezébe helyezzük magunkat, akkor a Tökéletes Szeretet kezébe helyezzük magunkat. Amikor ezt az alapelvet felfogjuk, akkor eljön a Királyság.**

Jézus azért jött, hogy Isten Királyságát újra létrehozza a Földön, ami az ember számára akkor elveszett, amikor Ádám az önállóságot választotta.

Újra alá akarom ezt húzni – gyakran elmondom ezt, de a keresztényeknek gyakran kell ezt hallaniuk: **az ember és Isten közötti probléma lényege alapvetően nem a bűn**. A bűn egy elsődleges oknak csupán a másodlagos okozata. **A valódi probléma az ember engedetlensége. A bűn az engedetlenség eredményeként jött be. Az igaz állapot és az örök élet pedig az engedelmség eredményeként jön.**

Tehát Istent nem annyira izgatja a bűn, mert azzal viszonylag könnyű elbánni. **Istent az engedetlenség zavarja, mert az engedetlenség okozza a bűnt. Lehetetlen engedetlen embereket megszabadítani a bűntől**. Halljátok? Bármennyire sírnak, bármennyire 'megtérnek', soha nem lehet valakit megszabadítani a bűntől, amíg úgy dönt, hogy a saját életét ő fogja irányítani.

Fel kell fognunk ezt az alapelvet: **'Úgy fogok élni, ahogy Jézus!'**

A.W. Tozer mondta ezt: **„Sok keresztény szeretne szent lenni, de nem akarnak átmenni azon a folyamaton, amely szentté teszi őket. Akarják a gyümölcsöt, de nem akarják az odavezető utat.”** Ez pedig lehetetlen ilyen módon. Ugyanis az történik, hogy az Istennel való

bensőséges jelenlétbe belépünk, és ott csak egy módon lehet élni: úgy, ahogyan Jézus élt Isten jelenlétében.

Dávid ezt fogta fel. **Isten ezt mondja Dávidról, mint bizonyágtételt: „Itt egy szívem szerint való ember, akin keresztül meg tudtam tenni az akaratomat.”** (Ap.csel.13,22) Egy másik helyen pedig ezt olvassuk: „Dávid szolgált az Isten akaratának az ő nemzedékében, és utána elaludt.” (Ap.csel.13,36) Azt akarom, hogy az én életem fölé is majd ezt írják. Ti nem?

Saul király megírta a saját sírfeliratát, a következőt mondta élete végén: 'Bolond voltam, rendkívül engedetlenül éltem'. Ezt mondta. 'Az engedetlenségemmel zátonyra futtattam a saját életemet'. Tehát mi hozzuk meg a mi jó döntéseinket.

Dávid Sátorának az elsődleges célja, hogy Isten jelenlétében ujjongjunk és éljünk. Ez különbözteti meg Dávid Sátorát más különböző jó kezdeményezésektől.

Van sok jó és istenfélő ember, de az életükben nem akarják a bensőségesség árát megfizetni. Az ilyen embereknek **nincsen idejük Dávid Sátorára**. Azt gondolják: 'Igen, ez egy nagyon jó

tevékenység azoknak a nőknek, de én nagyon elfoglalt ember vagyok fontos dolgokkal'. Ennek következtében **soha nem jutnak el igazán odáig, hogy ott legyenek.** Híhetnek benne, bátoríthatnak másokat, hogy nekik ez

egy nagyon jó dolog: 'Egyébként miközben majd ott leszel, imádkozz értem is. Egyszer majd én is megpróbálok elmenni, de most egyelőre ezt és ezt kell tennem'. **Az ilyen emberek soha nem jutnak el Dávid Sátorába.**

Emlékeztessük magunkat néhány bibliaversre ...

Még egy dolgot mondanék. Amikor Jézus elkezdett Isten Királyságáról tanítani – ezt a Máté 5-ben kezdi el, és egészen a 7-ig beszél erről. Ezek a Királyság alapelvei. Tulajdonképpen az egész Máté evangéliumában a Királyságról tanít Jézus, de az 5-6-7. részt neveztük el Hegyi Beszédnek. **A 6. részben három nagyon fontos dologról tanít Jézus a Királysággal kapcsolatban. Tanít a pénzügyi adakozásról, az imáról és a bűjtről.** Mivel egy vallásos népséggel van dolga, a tanítását azzal kezdi, hogy elmondja nekik, hogy mit hagyjanak abba innentől kezdve.

Tudjátok, ha vallásos módon neveltek titeket, akkor először abba kell hagynotok néhány dolog cselekvését, mielőtt elkezdhetnétek jól csinálni a dolgokat. Az (1) egyik terület az imaéletünk. **Nehezebb vallásos embereket megtanítani jól imádkozni, mint olyan embereket, akik soha nem imádkoztak.** Ez teljesen igaz.

Jézus azt mondta: 'Így kell megtanulni imádkozni. Itt az egész dolognak a kulcsa. **Ne legyetek képmutatók! Ne játsszatok szerepeket!** Ne azokat a dolgokat mondjátok, amikről tudjátok, hogy azt kell mondani! **Ne az emberek kedvéért imádkozzatok, akik körülöttetek vannak!** Ne úgy tegyétek, hogy mindig ugyanazokat a dolgokat ismétlitek, és azt gondoljátok, hogy a sokszori elmondásért, a sok szavatokért fognak titeket meghallgatni a Mennyben!'

Most nem akarok részletesen foglalkozni ezzel, csak megemlítem. A 6. vers a dolog lényege: Mát.6,6 „Te pedig amikor imádkozol ...”

Amikor el akarsz kezdeni egy igazi hatékony Dávid Sátora jellegű imaéletet, **„amikor imádkozol, menj be a te belső szobádba” – avagy, találd meg a saját személyes imasátradat.** Ez lehet egy szoba a házában, lehet egy fa a kertedben, egy kedvenc szék a kertedben.

Néhány jelentős igazgató San Antonioban az autóját használja sáturnak. Többen a következőt kezdték el: egy órával hamarabb indulnak el az irodába, mint kellene. Elmennek az irodájukig, leparkolnak, bekapcsolják a dicsőítő kazettát, és egy órát Istennel töltenek, mielőtt bemennek az irodába. A lakásuk ilyenkor nagyon zűrös hely: a gyerekek készülnek iskolába menni, mindenféle dolog zajlik, ezért az nem megfelelő hely arra, hogy az ember titkos helye ott legyen Istennel.

Tehát találd meg a te saját titkos helyedet – valamit, ami neked működik –, és rendszeresen, életed minden napján tartsd meg ezt a szokást. Ha lehetséges, akkor legyen ez a napod első órája. Vagy ha neked ez a megfelelő, akkor az éjszaka közepe – de legyen egy olyan idő, amikor azt mondod: 'Most Istennel fogok találkozni.'

Nagyon érdekes itt a görög kifejezés. Azt mondja: *'Ha te bemész a titkos helyedre, és becsukod az ajtót, akkor azt fogod találni, hogy az Atyád már ott van, és vár téged. És akkor imádkozz a te Atyádhoz, Aki már ott van a titkos helyen.'* – ez van az eredeti szövegben.

Ez a megdöbbentő Istenben: **ha te rászánod az időt, akkor Ő is rászánja. Jobban akar veled egyénileg találkozni, mint te Vele.** Ez megdöbbentő, de igaz. Ha rászánod a bensőséges kapcsolatra ezt az egy órát naponta, akkor Isten megtanít téged, hogy nagyszerű imádkozó legyen belőled.

Igazából az egész Szentháromság együtt fog abban működni, hogy belőled kitűnő imádkozót csináljanak. **Ha valakit a Szentháromság Isten tanít meg imádkozni, akkor az valóban megtanulhat jól imádkozni.** És akkor az az óra lesz a napnak a legértékesebb időszaka.

Ez a kezdete az egész dolognak. Dávid is így kezdte ezt. Neki megvolt a személyes imasátra fent a hegyeken, miközben a juhokat őrizte, sokkal előtte, mielőtt felépítette volna a Dávid Sátorát. És megvolt a privát imaélete, miután felállította Sátorát is. **Amit megtanult az egyéni imaéletében, azt bevitte a Dávid Sátorának a testületi életébe is, és megsokszorozta azt.**

Azt is észre fogjátok venni, hogy minden tanítás az imáról, minden, aminek köze van a dicsőítéshez, minden ilyesmiről Jézus mindig az Atyjával kapcsolatban beszél. *„Imádkozzatok a ti Atyátokhoz titokban, mert Ő már vár rátok.”* A Ján.4,23-ban azt mondja Jézus: *„Az Atya olyan imádókat keres az imádóikul, akik szellemben és igazságban imádják Őt”.*

Jézus földi életének egész dicsősége abból származott, hogy ismerte az Atyát. Ő és az Atya bensőséges módon ismerték egymást, Ő és az Atya mélységesen szerették egymást, Ő és az Atya egyszerűen együtt tettek dolgokat. **Jézus emberi lényé az Atyának annyira rendelkezésére állt, hogy az Atya bármit elmondhatott Rajta keresztül, amit akart, és bármit megtehetett, amit akart Jézus emberi lényén keresztül.** Nagyon világosan elmondja ezt itt.

Elsősorban János evangéliuma hangsúlyozza ezt. Lukács evangéliuma ugyanezeket az eseményeket a Szent Szellemnek tulajdonítja. De Jézus azt mondja *„a Szent Szellem azért jön el hozzátok, hogy megmutassa nektek az Atyát. Én mindent megtettem, ami rajtam múlt, hogy a legjobban elmondjam nektek, milyen az Atya, de amikor eljön Szent Szellem, akkor megmutatja nektek a szellemetekben valóságként, hogy milyen az Atya. Amikor a szellemetek elkezd megérteni azt, hogy Én miben élek minden nap, akkor a ti életetek is elkezd egy ilyen apa-fiú kapcsolatra átalakulni nap mint nap.”*

Volt egy nap, amikor ez velem is megtörtént. 1965. április 27-én – szerdai nap volt – pontosan tudom, milyen nap volt, milyen helyen voltam: Bombay-ben, Indiában, a baptista lelkészlakásban voltam, röviddel előtte merítkeztem be Szent Szellembe, és éppen a reggeli 'csendességemet' tartottam. **Szent Szellem egyszerűen csak 'befűjt' a szobámba, megmutatta nekem az Atyát, és teljesen fejreálltam ettől.** Egyszerűen szétestem ettől a megdöbbentő kinyilatkoztatástól. Azt éltem át, hogy az Atya szeretete olyan módon beburkol engem, ahogyan soha nem gondoltam ezt lehetségesnek. Ez valaminek a kezdete volt akkor.

Ez egy döntő pillanat volt, amikor először léptem be ebbe a dologba, de ez már majdnem 40 évvel ezelőtt volt. Azóta is abban a folyóban úszom, amibe akkor szerda reggel beléptem. Soha nem jöttem ki az Atya szeretetének a folyójából. **Az Atya egyszerűen szeret engem, szeret engem, szeret engem. Nagyszerűnek gondol engem.** Azt gondolja, nagyszerű fickó vagyok, és kedvel olyannak, amilyen vagyok. Úgy teremtett, hogy én legyek én.

Én is nagyon kedvelem magamat, mert az Atya teremtett engem ilyenek, hogy örökkévaló módon örömet és dicsőséget szerezzek Neki a magam létével. Tehát én azért vagyok biztonságban, mert én vagyok az Atya kedvenc fia – úgyhogy sajnállak titeket. Jézus és én különleges fiai vagyunk Istennek.

Ha ti megkapjátok erről a kinyilatkoztatást, akkor ugyanilyen kapcsolatban fogtok élni az Atyával. **Ez az egyik dolog, ami ma este a célunk: kinyilatkoztatást kapjunk az Atyáról, a Vele való bensőséges kapcsolatban, és ettől átalakuljon az életünk.** Imádkozom, hogy eljőjön a nap az életetekben, amikor beléptek az Atya szeretetének a folyójába. Érezni fogjátok, hogy **Neki jó a véleménye rólatok, kedvel titeket, és teljesen elvesztek a szeretetétől. Annyira szeret engem az Atya, hogy le se tudja venni a kezét rólam.** A legváratlanabb pillanatokban jön, és egyszerűen elkezd dédelgetni. Átölel, én meg elolvadok az Ő szeretetében és dicsőségében. És ez már 40 éve zajlik, és mindig egyre jobb lesz.

Ugyanakkor joga van ahhoz, hogy amikor szükséges, akkor fegyelmezzon is engem. De akkor is úgy paskol meg, hogy közben szeretettel átölel. Ez az én teljes biztonságom. Az életem tökéletes megelégedettsége ebből fakad. Ebből a szeretet-kapcsolatból kiindulva szeretek tenni dolgokat Istenért – és talán még jobb kifejezés azt mondani, hogy szeretek Vele tenni dolgokat. Szeretek Isten munkatársa lenni ugyanúgy, ahogyan Jézus is az. Egyszerűen megdöbbenek azon, hogy az Atya mit tud tenni egy ilyen kis 'senkin' keresztül, mint én. Soha nem tudom igazán, hogy mi fog történni, hogyan fog történni, pontosan mi és hogyan lesz, és ez az életet nagyon izgalmassá teszi.

Ez ennek az egész dolognak a kezdete. Ha ezt megkapjátok ezen a héten, akkor fantasztikusan nagy dolgot vihettek haza.

Abban a pillanatban, amikor Jézus úgy kiáltott, hogy: „**Elvégeztetett!**” ... Tudjátok az Atya egy új kapcsolatra vágyott az emberekkel, és ott volt ez a vacak függöny, ami eltakarta a Szentek Szentjét az emberek elől. **Az Atya a szívében gyűlölte ezt a függönnyt, mert ez elválasztotta Őt a népétől.** Úgy várt az Atya, hogy ott volt a keze a kárpit tetején, és abban a pillanatban, mikor Jézus felkiáltott, hogy: „**Elvégeztetett!**”, azt mondta: 'Nagyszerű!', és eltépte az elválasztó függönnyt. „**Gyertek be! Gyertek be, és hadd szeresselek titeket. Gyertek be, és legyen feltétlen, akadálytalan kapcsolatotok az élő Atyával. Én nem akarok már kárpitok mögé elrejtőzni, hanem teljesen bensőséges kapcsolatot akarok veletek. Ezért haltam meg, hogy visszahozzalak titeket ennek a közösségnek a tökéletes bensőségességébe.**”

Azt olvassuk a Zsidókhöz írt levél 10. részében, hogy „most már bemehetünk a szent helyre”. Az eredeti görög kifejezés szerint egy olyan úton, ami „most lett megölve”, mert Jézus vére örökkévaló módon friss, örökkévaló ereje van. Egyáltalán semmi másra nincs szükség. Ha bárki megpróbálna hozzátenni ehhez bármit is, akkor ez egy sértés ezzel a vérrel szemben. Értitek ezt?

A vér elmond mindent. A vér megtesz mindent, amit kell. Ez a vér olyan elfogadható tett engem az Atya számára, amennyire elfogadható Jézus Krisztus. De én nem akarok vacakolni mindenféle szabályokkal és előírásokkal. Egyszerűen szeretem az Atyát és azért élek, hogy Neki örömet szerezzek. Boldog vagyok, Ő is boldog, és jó ez a kapcsolat.

Menjünk tovább. 2. Korinthus 3,15-18, amiből most csak a 18 verset olvasom fel:

2.Kor.3,15-18 „... Mi pedig az Úrnak dicsőségét mindnyájan fedetlen arccal szemlélve, ugyanarra a képmásra változunk el, dicsőségről dicsőségre, az Úrnak Szellemétől.”

Korábban azt olvassuk: „Ahol az Úr Szelleme van, ott a szabadság.” Tehát ha időt töltünk azzal, hogy az Atyát szemléljük, ennek egy átalakító hatása van ránk nézve.

Tudjátok, a feleségem és én nagyon hasonlítunk egymásra, noha nagyon különbözőek vagyunk. Pár hét múlva lesz az 50. házassági évfordulónk (2003). És mivel már 50 éve nézzük egymást, így egyre jobban elváltozunk egymás hasonlatosságára. Én nagyon hatékony és szervezett lettem az ő szolgálata által, amit az életemben gyakorol ma is. A feleségem pedig már ért valamit a fizikából, a kémiából, sőt a színterápiából is, mert már 50 éve néz engem. Már a számítógépet is tudja használni, amin teljesen elámul.

Tudjátok, amikor szeretettel néztek valakire, akkor átadtok egymásnak valamit. Ha az Urat szemlélitek, akkor ti is elváltoztok az Ő hasonlatosságára. Ez egyirányú változás. Tehát olyanok lesztek, mint Ő, ha Őt szemlélitek. Ezek mind ennek a bensőséges kapcsolatnak a gyümölcsei. Csodálatos gyümölcs ..., és itt kezdődik az egész.

Ha méltatlannak érzitek magatokat, és úgy kúsztok be Isten jelenlétébe, mint egy féreg, akkor Istennek tennie kell valamit veletek, mielőtt átélhetitek a Vele való bensőséges kapcsolatot, mert én nem rabszolga vagyok, hanem fiú. **A fiúság szelleme bejött a szellemembe, és ez kiáltja: „Abba, Atyám! Apuka!”** Az én szellemem folyton ezt kiáltja. A ti szellemetek is ezt kiáltja?

Tehát az első nagy munkája Istennek az, hogy ez bennünk valamit megtegyen. Az 1.János 1. rész első 10 verseinek a nagy világosságába és igazságába vezet ez be minket.

Mit mond ezekben a kezdő szavakban? János apostol ekkor már kb. 95 éves, már kb. 60 éve jár Jézussal együtt. Olyan tapasztalattal rendelkezik a hosszú élete miatt, amilyenekkel Pál apostol soha nem rendelkezhetett.

Tesz velünk valamit az, ha nagyon sokáig vagyunk Istennel, amit semmi más nem tesz meg az életünkben. De van egy bizonyos módja annak, hogy ezt átadjuk másoknak, amit megtapasztaltunk.

Nagyon fontos, hogy azok a férfiak és nők, akik már nagyon régen járnak Istennel, átadjanak valamit a következő nemzedéknek, mert akkor felgyorsítjátok számukra a tanulási folyamatot. Persze, nem lehet ezt a folyamatot egészen megkerülni, de lerövidíthető. **Nem lehet megkerülni a tanulást, de fel lehet gyorsítani.**

Tehát itt van János 95 évesen, és felkészíti az Egyházat valamire: arra, hogy bevegye egész Európát. **Ez az üzenet most ránk is nagyon vonatkozik.** Akkorra már az egész Római Birodalom területén nagyon erőteljes gyülekezetek jöttek létre. **Több városra erőteljes hatást gyakorolt az Egyház, de egyet se vett még be igazán,** még egyetlen jelentős szellemi fejedelemséget sem tudtak megdönteni – már a Római Birodalom viszonylatában.

Diána, vagy Artemisz – a 'nagy' istennő – még mindig legfőbb uralkodója volt Efezus városának. Az Egyház nagyon sok megpróbáltatást élt már át. Addigra már az összes többi első apostolt kivégezték, egyikük sem halt meg természetes halállal. Tehát ha jó apostolok akartok lenni, akkor vigyázzatok! Egyedül János maradt meg ilyen nagyon hosszú ideig – ami figyelemre méltó –, mert Isten azt akarta, hogy **bizonyos dolgokat lásson meg, amiket azután megtaníthat az Egyháznak. Amit János megír az első levelében, az az esszenciája annak, amit az Istennel való 65 éves járása alatt megtanult.** El kell olvasnotok a János első levelét újra és újra, amíg a benne levő üzenetet fel nem fogjátok.

János azzal kezdi, hogy leszögezi, hogy ő valóban átélte, megtapasztalta, megtapintotta Isten örök életét. János számára **az örök élet nem valami olyasmi, amit a halálunkkor kapunk meg, hanem olyasmi, amit most élünk.** Azt mondja: *„Én láttam ezt az életet, elsősorban az Úr Jézus személyében. Megérintettük, megfogtuk, hallgattuk, szemléltük. Láttuk azt az örök életet megnyilvánulni Jézusban, ami az Atyánál van.”*

Azután a továbbiakban ezt mondja nekünk: *„Most a kereszttel miatt, és a feltámadás miatt én ugyanazt az örök életet élem.”* Nem azt mondja: 'Nézzetek Jézusra, ne rám, mert én csak egy bűnös vagyok'. Azt mondja: *„Ha azt akarjátok tudni, milyen Isten örök élete, akkor gyertek, töltsetek velem pár napot, és én megmutatom nektek.”* Nem hihetetlen?

'Figyeljete, nem viccelek' – azt mondta. Ez az én mai fordításom: 'Tényleg, valóban, én közösségben vagyok az Atyával, és a mi Urunk Jézus Krisztussal.'

Itt János a 'koinónia' szót használja, ami azt jelenti, hogy életközösségünk van az Atyával és a Fiúval. A 'koinóniának' két jelentése van: csatlakozni egymáshoz egy közös életben, és csatlakozni egymáshoz egy közös cél érdekében.

„Én osztozom Isten örök életében, és osztozom Istennel az Ő céljában, pontosan úgy, ahogy Jézus tette minden napon, amit a Földön eltöltött. Eddig szeretnék eljuttatni titeket, gyerekek.”

Nem tudom most János levelét kielemezni részleteiben. Egy hétig kellene együtt lennünk ezzel a céllal, jó is lenne ezt egyszer megtenni. De ha ezt felfogjátok, akkor meglátjátok, hogy milyen egy olyan Egyház, amely egy egész kontinenst el tud foglalni.

Ez a levél szétment a gyülekezetekhez, kb. 2 évvel azelőtt, hogy Jánost kiengedték a börtönből. Isten időzítése tökéletes volt, **mert volt a gyülekezeteknek idejük arra, hogy megemésszék az üzenetet, behatoljanak a részleteibe.** Mire kijött János a börtönből Kr.u. 95-ben, készen voltak az 'imakommandós csapatok' arra, hogy kimenjenek, és elfoglaljanak egész városokat, egész nemzeteket, és egész Európát.

Nekünk ugyanazt kell tennünk ma ahhoz, hogy ezt elérjük. Erről szól ez az egész hét, hogy felkészítsük a csapatokat arra, hogy szellemben elfoglalják a városukat, a nemzetüket és az egész Földet.

50 éven belül egész Európában megszűnt Diána imádása azután, hogy János vezetésével ezek a 'imakommandós csapatok' szétterjedtek Európában. Minden más bálvány, minden más vallás is ledőlt a trónjáról, és mindenki elkezdte meghajtani a térdét Jézus Krisztus előtt, és elismerni Őt Urának.

Ezekben az utolsó napokban Isten helyre fog állítani mindent, amit elvesztettünk, sőt még többet fog adni.

Azt mondja János: *'Ez az üzenet. Azért írom ezt a levelet, hogy ti is jöjjetek és közösségben legyetek velünk. Azt akarom, hogy eljussatok ugyanarra a közösségre az Atyával és a Fiúval,*

hogy Isten örök életének a megnyilvánulását megéljétek. A következő néhány fejezetben pontosan elmondom nektek, hogyan kell ezt tenni.'

Menjünk az 1. János 5-höz. Azt akarom, hogy éhesek legyetek, és kutassátok ezeket a dolgokat magatok is.

1.Ján.5,9-10 „*Ha elfogadjuk az emberek bizonyágtételét, az Isten bizonyágtétele nagyobb: mert az Isten bizonyágtétele az, amellyel bizonyágot tett az Ő Fiáról. Aki hisz az Isten Fiában, bizonyágtétele van önmagában. Aki nem hisz az Istennek, hazuggá tette Őt, mert nem hitt abban a bizonyágtételben, amellyel bizonyágot tett Isten az Ő Fiáról.*”

Isten azt mondja: '**A Golgotán keresztül olyan erőt adok nektek, hogy ugyanúgy tudjatok a Földön járni, ahogyan Jézus is járt.**' Ha ezt mondjátok erre: 'Nem, én nem számítok erre, én csak egy gyarló keresztény vagyok, aki mindig elbukik.' **Ha csak arra számítotok, hogy mindig elbukjatok, akkor Istent hazuggá teszitek Őt. Isten tökéletesen képes titeket átalakítani.**

Tudjátok, mit mond a Biblia? 'Aki elkezdte bennetek a jó munkát, fel fogja adni, mert akkor még nem tudta, hogy milyen nehéz titeket megváltoztatni'. Ezt mondja a Biblia? Nem, hanem: „**Aki elkezdte bennetek a jó munkát, be is fogja fejezni az Úr Jézus Krisztus napjára.**” Ámen!

Tehát ez a bizonyágtétel. Ez a tanúságtétel, és ez bennetek van!

1.Ján.5,11-12 „*És ez az a bizonyágtétel – ez az üzenetnek a 'sava', 'borsa' – hogy örök életet adott nekünk az Isten – már most – és ez az élet az Ő Fiában van. Akié a Fiú, azé az élet. Akiben nincs meg az Isten Fia, az élet sincs meg abban.*”

Ez elég egyszerű, bárki megértheti. **Csak egyféle örök élet van. Nincsenek az örök életnek fokozatai: nincs 'kezdő' örök élet, és nincs 'haladó' örök élet. Csak egy van: „ha tied a Fiú, tied az Élet”.** Ha valóban újjászülettél, ez azt jelenti, hogy valóban tiéd ez az Élet.

Ez az Élet él a Királyságban. **Jézus, amikor az újjászületésről beszélt, nem arról beszélt, hogy bocsánatot kapjunk a bűneinkre, hanem arról, hogy lássuk meg a Királyságot, és belépünk a Királyságba. Az újjászületés első sorban Isten Királyságával függ össze, s nem pedig a bűnbocsánattal.**

János a levelében hasonló kifejezést használ. Leírja azokat, akik '*Istentől születtek*' – ami egy másik kifejezés arra, hogy '*újjászülettek*' –, s itt vannak a jellemvonásaik. Mindegyik benne van az 1. János levélben:

- ha újjászülettél, akkor **nem fogsz vétkezni,**
- ha újjászülettél, akkor **szereted a testvéredet, és nem gyűlölsz senkit,**
- ha újjászülettél, akkor **nem győz le téged a sátán, hanem mindig te győzöd le őt,**
- ha újjászülettél, akkor **nem győz le téged a világ, hanem te győzöd le a világot,**
- ha újjászülettél, akkor **Isten Életében és erejében fogsz működni.**

Ez Isten örök Élete. Isten örök Élete nem tud másként 'élni'. Ha tied a Fiú, tied az Élet. Ha nem a tied a Fiú, nem a tied az Élet. Tehát dönts el: tied a Fiú? Tied a Fiú? Akkor tied az Élet. Ez egy alapvető dolog, ez nem elmélet, amit János itt elmond. Ez 65 év tapasztalatnak a leszűrődése. '*Ez az a dolog gyerekek, amit meg kell ragadnotok. Ha ezt felfogjátok, akkor Diánának vége van! Ennek az Életnek az ereje egész Európában minden démoni fejedelemséget ledönt! Ha titek az Élet, akkor mindenetek megvan ahhoz, hogy nyakon csípjétek az ördögöt!*'

Akkor olvassuk tovább.

1.Ján.5,13-14 „*Ezeket írtam nektek, akik hisztek az Isten Fiának nevében, hogy tudjátok meg, hogy örök életetek van, és hogy továbbra is higgyetek az Isten Fiának nevében. És ez az a*

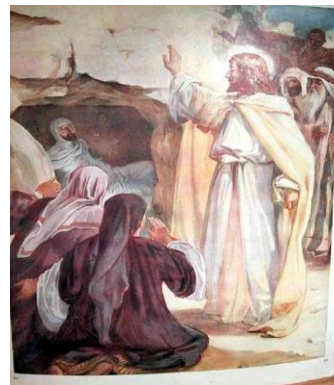
bizalom, amellyel Őhöz vagyunk, hogy ha kérünk valamit az Ő akarata szerint, meghallgat minket.”

Most térjünk vissza Jézushoz. Amikor Jézus a Lázár sírján kívül állt, nem kezdett imádkoznia azért, hogy Lázár támadjon fel. **Soha nem találjuk azt, hogy Jézus a helyszínen azért imádkozott volna, hogy emberek meggyógyuljanak.** Figyeljetez rám. Soha nem imádkozott a helyszínen azért, hogy az emberek meggyógyuljanak, hanem **olyan imaélete volt, ami által hatalmat kapott arra, hogy gyógyítson.**

Amikor Lázár sírjához ment, szellemi szinten Ő már birtokolta Lázár feltámadását, mert szó szerint ezt befejezett múlt időben mondta: *„Atyám köszönöm, hogy Te már meghallgattál engem. És köszönöm, hogy Te mindig meghallgatsz engem”*. És szándékosan hangosan mondta ezt Jézus, hogy megtanítsa ez embereket, akik körülötte voltak, hogyan volt az Ő imaéletének 100%-os sikere. Ő úgy imádkozott, mint egy fiú (*'hüiosz'*). Úgy imádkozott, ahogyan János itt elmondja nekünk.

Ha az Atyával bensőséges kapcsolatban élünk, az Atya fiai (*'hüiosza'*) vagyunk, és az Atya azt mondja nekünk, hogy kérjünk valamit – mert **kell egy emberi közvetítő ahhoz, hogy valaki elimádkozza ezt az imát, és erre választ lehessen adni** – ha a Mennyei Atya azt mondja neked: 'Imádkozz ezért, és Én meg fogom neked adni', akkor mit gondoltok, mi történik? Megkapjátok a választ az imára!

Tehát Jézus teljes magabiztossággal jön ehhez a bűzölgő, rothadó hullához, és azt mondja: *‘Köszönöm, Atyám, hogy Te mindig meghallgatsz engem. Mindig meghallgatsz, és már meghallgattál engem erre a konkrét helyzetre nézve is. Tehát annak a hatalmával, amit már megkaptam szellemi szinten, Én már elértem Lázár feltámadását. És most itt a Földön, ebben az tér-idő világban szólok, hogy megnyilvánuljon az, amit már megkaptam: Lázár, jöjj ki!’* És Jézus kivételével mindenki megdöbbsent. 'Hát persze, hogy ki fog jönni.'

János itt ugyanilyen összefüggésben beszél.

1.Ján.5,14-15 *„És ez az a bizalom, amellyel Őhöz vagyunk, hogy ha kérünk valamit az Ő akarata szerint, meghallgat minket. És ha tudjuk, hogy meghallgat bennünket, akármit kérünk, tudjuk, hogy megvannak a kéréseink, amelyeket kértünk Őtőle.”*

Tehát a miénk. Ez az a bizalom, ami jön belénk. Ez **a bensőséges kapcsolat nagy erőt hoz belénk, és ez a bizalom ugyanabba a kapcsolatba juttat el minket az Atyával, amit Jézus élvezett földi életének minden napján.**

Ha a János evangéliuma 14. részéhez lapozunk, ott azt találjuk, hogy Jézus folyamatosan az Atyával való kapcsolatát hangsúlyozza. Azt mondták a tanítványok: Ján.14,8 *„Uram, mutasd meg nekünk az Atyát.”* Azt válaszolta erre nekik Jézus: *„Hát fiúk, még mindig nem fogtátok fel? Ha láttatok engem, láttátok az Atyát. Én és az Atya egy vagyunk. Tökéletes egységben és összhangban dolgozunk együtt. Ha tudni akarjátok milyen az Atya, hát nem látjátok, hogy az Atya dolgozik belőlem, az Atya sugárzik belőlem?”* Lapozzunk is oda egy pillanatra.

Ján.14,9-11 *„Annyi idő óta veletek vagyok, és mégsem ismertél meg engem, Fülöp? Aki engem látott, látta az Atyát, milyen módon mondd azért te: 'Mutasd meg nekünk az Atyát?' Nem hiszed-e, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya énbennem van? A beszédeket, amelyeket én mondok nektek, nem magamtól mondom, hanem az Atya, Aki énbennem lakik, Ő cselekszi ezeket a dolgokat. Higgyetek nekem, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya énbennem van, ha pedig nem, magukért a cselekedetekért higgyetek nekem.”*

Más szóval a cselekedetek bizonyítják a kapcsolatot. *'Mert azok a cselekedetek, amelyeket láttok Tőlem, azok azt jelentik, hogy az Atya használja az én emberi lényemet arra, hogy az Ő*

hatalmas tetteit általam megtegye. Én élő módon bemutatom nektek, milyen lesz majd, amikor a Szent Szellem rátok fog szállni: ugyanilyen módon fogtok élni és szólni ebben a kapcsolatban.'

A 12. verset ebben az összefüggésben kell elolvasni, nem e nélkül. Abban az összefüggésben, hogy Jézus ismerte az Atyát, és az Atya Őrajta keresztül működött:

Ján.14,12-13 „Bizony, bizony mondom nektek: Aki hisz én bennem, az is cselekszi majd azokat a cselekedeteket, amelyeket én cselekszem, és nagyobbakat is cselekszik azoknál, mert én az én Atyámhoz megyek. És akármit kértek majd az én nevemben, megcselekszem azt, hogy dicsőíttessen az Atya a Fiúban.”

'Kerüljetek ugyanolyan kapcsolatba az Atyával mint én vagyok, és akkor az Atya rajtatok keresztül is ugyanúgy tud majd dolgozni, ahogyan rajtam keresztül tudott.'

Tehát **mi a kulcs egy olyan élethez, amiben a természetfölötti jelek és csodák működnek? Az, hogy úgy éljünk az Atyával, ahogyan Jézus tette.** És akkor valahányszor az Atya akar cselekedni valamit, csak azt mondja: 'Én most ezt és ezt akarom tenni, menj félre az útból, hadd használjalak.' És Ő használni fog titeket.

Nagyon sok történetet mondhatnék nektek arról a sok-sok csodáról, megdöbbentő dolgokról, amiket az Atya az én emberi lényemen keresztül cselekedett. **Az Atya azt akarja, hogy az egész Test így működjön,** ez nem néhány 'szuper-szellemi specialistának' a feladata.

Miután láttuk, hogy az Atya ereje **működik bennünk,** utána elkezdjük látni, hogy az Ő nagy ereje **működik rajtunk keresztül.** Ennek a feltámadott örök Életnek nagy ereje van rajtunk keresztül.

Lapozzunk egy percre az Efézus 1-hez. Az Efézus 1. első 15 verse leírja mindazt a dicsőséges örökséget, amit Jézusban kapunk. De amikor a 17. vershez juttok, akkor Isten valami újat mutat: azt akarja az Atya, hogy a bölcsesség és kinyilatkoztatás szelleme legyen bennünk. **Azt akarja, hogy az értelmünk szemei megnyíljanak. Azt akarja, hogy értsünk meg valamit, és a 18. versben van, hogy mit: „az Ő örökségének a gazdagságát a szentekben.”**

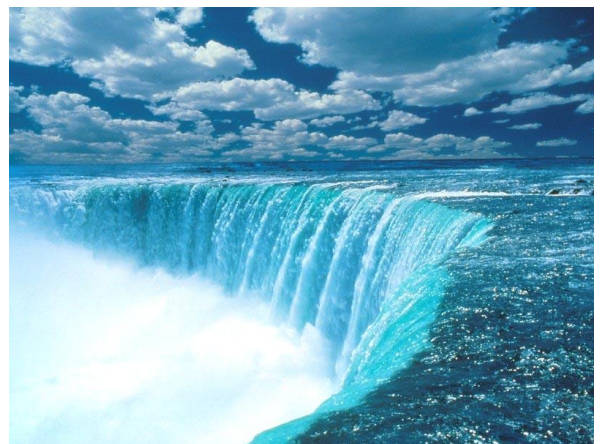
Egy hatalmas kiváltságot kaptunk. Azt mondja nekünk Szent Szellem: **'Szeretnél Velem együttműködni abban, hogy Jézus megkapja a teljes örökségét?'** Az Atya azt kérdezi: **'Akartok Velem együttműködni abban, hogy az Én egyszülött Fiamat bevigyük az Ő teljes dicsőségébe?'** Erre azt mondod: 'Persze.' Erre Isten azt mondja: 'Akkor olyan módon fogunk együttműködni, ami teljesen fantasztikus lesz.'

Fel fogod fedezni Isten túlaradó erejének a nagyságát, ami **nem egyszerűen csak téged alakít át, hanem átalakítja azt a világot, amelyben élsz,** és így minden térd meghajol, minden nyelv megvallja, és minden így kiált: 'Dicsőség! Dicsőség! Dicsőség a Királyság dicsőséges Királyának!'

Tehát egy dolog, hogy te belépsz a saját örökségedbe, és egy másik dolog behozni Jézust az Ő örökségébe. Ez az Ő erejének a túlaradó nagysága.

Van itt a görög nyelvben egy kis előjáró szó – angolul nincs ilyen. Ez a szó mozgást is kifejez. Tehát az Ő erejének túlaradó nagysága – rá fogtok erre jönni –, ami kívülről jön be, át-, keresztül-, és ki belőle. Tehát **én Isten csodálatos feltámadási erejének leszek a csatornája. Nem én vagyok a forrás, és nem szabad csupán csak vevőnek lennem, hanem csatornának kell lennem.**

Nagyon sok időt töltünk azzal, hogy: 'Uram, áldj meg engem! Áldj meg engem! Áldj meg engem!' – hogy önmagunk számára éljük át ezeket a csodálatos dolgokat – és ez bizonyos szintig jogos. De nem szabad itt maradnunk, hanem tovább kell lépnünk, mert a **Szent Szellemnek és az**

Atyának hatalmas céljai vannak itt a Földön: elkötelezték magukat arra, hogy dicsőséget hozzanak a Fiúnak, és az egész földi teremtett világ leboruljon Jézus trónjának zsámolyánál.

Amikor meglátjuk ezt, és kinyílik a szemünk, akkor elkezdünk Istennel együttműködni e célnak az érdekében. Ez az én szenvedélyem, és remélem a tietek is.

Randy, megkérlek, jöjj és imádkozz, hogy elpecsételjük azt, ami elhangzott! Randy:

„Mennyei Atyánk, köszönjük Neked a Te Szavadat. **Atyám, kérlek, szólj a mi szellemi emberünkhöz, hogy úgy ismerjük Téged, ahogyan az Úr Jézus ismert, hogy már most éljük az örök Életet. Uram, add, hogy behatoljon ez az igazság a szellemünkbe, és emésszen meg minket! Taníts meg minket arra, hogy elfogadjuk az örök Életet, és taníts meg minket arra, hogy mi a Te örökséged a Földön! Használj minket Atyám, hogy csatlakozzunk Hozzád ezekben a célokban!** Uram, ma a Te Szavad lebegjen a mi szellemünk és lelkünk fölött, és hadd keltsen ki minket! Jézus nevében. Ámen!”

Ez az az ima, ami az Efezus 1. végén van. Azután az Efezus 2-ben azt olvassuk, hogy mi is feltámadtunk Jézussal együtt, hogy mennyei helyeken ülünk Vele. **Az az erő, ami Jézust feltámasztotta a halálból végzi el ezt az összes többi dolgot.** A feltámadás ereje nagyon sok hatalmas dolgot elvégzett már. A következő napokban azt fogjuk megfigyelni, milyen ereje van a keresztnek arra, hogy megnyissa Isten Királyságát. Most továbblépünk.

Most a Zsidó levél első 3 részével foglalkozunk nagyon röviden. El kell olvasnunk ezeket a fejezeteket, és bele kell áztatnunk magunkat, mert az 1. fejezet itt is újra leszögezi a mi Urunk Jézus Krisztusunk túlaradó nagyságát, azt, hogy **Ő messze az angyalok fölött van, és Ő nyitott utat nekünk.**

A Zsidókhoz írt levél 1. része kielemezi, hogy **mennyivel magasabb rendű az újszövetség az ószövetségnél. Jobbak az ígéretei, jobb 'vére' van, ez jobb szövetség, jobb papsága van.** Annyira felmagasztalja az Úr Jézust ez a fejezet, hogy bele kell áztatnod magad.

Mond néhány nagyon fontos dolgot: *'a korábbi nemzedékekben Isten a prófétákon keresztül szólt hozzánk'*. Azután mond még két másik dolgot: *„de az utolsó napokban az Ő Fián keresztül szól hozzánk, és ez az üzenet megerősítettett azokban, akik hallgatták Őt”.*

Ez a nagyszerű könyv valami olyasmit mond el Jézusról, amit Jézus önmagáról is állított. Mint Isten Szava, Jézus jogot formált magának arra, hogy újraértelmezze, új jelentést bontson ki abból, amit az Írások már mondtak. Ezt az alapelvet nagyon fontos megtanulnunk.

Dühükben fel-le ugráltak a farizeusok és az írástudók, de Jézus azt mondta, hogy Neki joga van ezt megtenni. *„Mózes ezt mondta, de Én most ezt mondom nektek.”*

Teljesen elvetette a Shabbat-ot abban az értelemben, hogy az által, ha megtartjuk, igazzá válhatnánk Isten előtt. De megerősítette a Shabbat-ot az ember szellemi felfrissülésének, megújulásának az eszközeként. Amikor ezt megértitek, akkor elkezdték felfogni, hogy Isten itt tulajdonképpen mit is mond. Azt mondta: *„Egyszerűen kell, hogy a munkátoktól elszakadjatok, és csak Velem töltsetek együtt időt, mert különben fel fogtok robbanni.”*

Minket nem kötöznék meg a Shabbat törvényei, és annak a törvényi követelményei, de bölcssek vagyunk, ha az életünkbe beépítjük a Shabbat alapelvét, hogy Istennel külön kell

vonulunk néha. Ez a mi érdekünkben van, nem Isten érdekében. **A bensőséges kapcsolatra elsősorban nem Istennek van szüksége, hanem nekünk.**

Bizonyos emberekre ez sokk-ként hat, mert azt mondják, hogy az imádásnak az a célja, hogy megadjuk Istennek azt, ami méltó az Ő nevéhez. Ez nagyon szellemien hangzik, de nem bibliai. **Nem Istennek van szüksége arra, hogy imádd Őt, hanem neked. Isten egész jól elvan a te imádásod nélkül is, de ha nem imárod Őt, akkor valami benned nem fejlődik ki.**

Elmondom az alapelvet: **Ha imádom Istent és csodálom Őt, és bensőséges kapcsolatban vagyok Vele, akkor ennek minden java, gyümölcse, áldása felhalmozódik az életemben.** Olyan módon élvezem a Vele való kapcsolatot, ahogyan korábban nem volt lehetséges. Az Ő élete és ereje úgy áradhat át rajtam, ahogyan azelőtt nem volt lehetséges. Olyan módon ismerem Őt, és működök Vele együtt, ahogyan korábban nem volt lehetséges.

A rajtunk keresztül munkálkodó erő az, amit most meg fogunk figyelni.

Miután elolvastuk a Zsidókhoz írt levél 1. részét, és magunkba itattuk az üzenetét, akkor jön a 2. rész. A 2. fejezet egy figyelmeztetéssel kezdődik: *'Ne mellőzzetek egy ilyen nagy üdvösséget.'*

A legnagyobb sértés, amit Isten ellen elkövethetünk, az, ha az üdvösségünket túl kevésre értékeljük. Jézus azt mondta a Jelenések könyvében: *„Legyél forró, vagy hideg. Nem tudom kiállni a langyosságot. Vagy az egyik végletben legyél, vagy a másikban.”*

Ha igazán megértetted, hogy miről szól ez az üdvösség, akkor ez felemészt téged.

Itt a 'mellőzés'-re használt görög szó azt jelenti: amikor egy csónakot kikötnek egy póznához, a parthoz, de nem jól kötik ki, ezért elsodorja a hajót a parttól az áradat, a folyó sodrása.

Van egy ilyen veszély a keresztény életünkben, hogy valahogy elsodródhatunk egy ilyen nagy üdvösségtől. **Nem szándékosan fordulunk el, csak megszűnik bennünk a szenvedély ezzel kapcsolatban.**

Más dolgok jönnek a helyébe, például a család, a szolgálat. Lehetnek például a gyerekek is, akikkel Isten megáldott minket – figyeljetek rám! Lehet például a csodálatos házastársad is, akit Isten adott neked. **Ha ezek a dolgok fontosabbá válnak, mint Jézus, és a Tőle kapott üdvösség, akkor a fontossági sorrend rossz az életünkben.**

Ezután kifejti a levél, hogy Jézus miért végzett el különböző dolgokat. Ő a mi hitünknek az úttörője, Aki *'csapást vág az őserdőben'*.

Ha el tudtok képzelni egy teljesen érintetlen dzsungelt, ahol ember még soha nem járt, és ott van egy ilyen 'úttörő', aki egy bozótívágó késsel utat vág a dzsungelben, hogy a többiek utánamehessenek. Jézusra ezt a szót használja a Biblia. **Ő a kezdője és bevezetője a mi hitünknek.** Úgy kell Rá néznünk, mint a Kezdő és a Bevezető. Ő egy ilyen 'útívágó' és befejező.

Minden, amit Jézus emberként tett, azért tette, hogy oda juttasson el minket, ahova Ő ment, és ahol Ő már volt. Ez egy hatalmas téma, és most nem fogom teljesen kifejteni, de szeretném, ha elgondolkodnátok rajta. **Minden, amibe Jézus belépett, azért lépett be, hogy minket is ugyanoda elvigyen, ahol Ő már van.** Jézus 'átívágta magát a dzsungelen', hogy utat készítsen nekünk. **Ő dolgozott meg azért, hogy ez megtörténjen, mi pedig hit által lépünk ebbe bele.** Ez a dicsősége annak, amit Ő tett értünk.

Zsid.2,9 szerint az első dolog, amit Jézus tett, az volt, hogy megízlelte a halált mindenkiért.

Zsid.2,9 „Azt azonban látjuk, hogy Jézus, Aki egy kevés időre kisebbé tétetett az angyaloknál, a halál elszenvedéséért dicsőséggel és tisztességgel koronáztatott meg, hogy az Isten kegyelméből **mindenkiért megízlelje a halált.**”

Más szóval azt olvassuk itt, hogy **soha senki nem halt úgy meg, mint ahogyan Jézus, és soha senki nem is fog meghalni úgy, mint Jézus.** Egy többnapos konferenciát tudnék végigtanítani arról, hogy Jézus milyen halállal halt meg. A kereszt ereje című tanításban valamennyit kifejtek ebből. Meg kell ragadnotok ezt az igazságot! Nem szabad tudatlannak lenni ezekkel a dolgokkal kapcsolatban. Mélyen be kell szívnotok a szellemetekbe ezeket.

Egészen egyedülálló módon halt meg Jézus. A testében felvette Ádám fájának minden bűnét az idők kezdetétől fogva annak a végéig. Annyira megterhelődött a bűnnel, annyira szennyes lett a bűntől, hogy mi el sem tudjuk gondolni, annyira megterhelődött. De ez nem az Ő bűne volt, hanem mindenki másnak a bűne – szinte elviselhetetlen.

És nem csak ennyi, hanem valahogy Jézus megengedte azt, hogy a bűnnek a természete behatoljon a lelkébe – talán ez a legjobb mód, ahogyan le tudom ezt írni. **A testében felvitte a fára a mi bűneinket, de nem csak ennyi, hanem Ő maga bűnné vált.** Tehát **nem csak a gyümölcssel bánt el, hanem a gyökérrel is.** Ez a kereszten történt meg.

A kereszten való vajúdásban, amikor az Atya kiöntötte a bűn elleni minden haragját a Fiára, akkor a bűnnek minden egyes kicsi részecskéjéért megfizetett Jézus. A Biblia világosan tanítja, hogy **a bűn büntetésének minden apró részletét kifizette Jézus a kereszten.**

Amikor Jézus felkiáltott: „*Elvégeztetett!*”, akkor ez pontosan ezt jelentette.

Egy könyvelési kifejezést használt itt a görög nyelv, ami azt jelenti, hogy az adósság teljesen ki van fizetve. Pl. jó fordítás lenne az, hogy **'már nincs semmi fizetnivaló'.**

Amikor Jézus felkiáltott, ez az a kiáltás volt, amivel felkiált egy gladiátor a harc végén, amikor a kegyelemdőfést megadja az ellenfelének – Jézus birkózott, birkózott, és azután felkiáltott: „*Elvégeztetett!*” **Vége a csatának, az egész el van végezve, be van fejezve,** és utána kiadta a szellemét. Az az utolsó Ádám, aki az ő fájának az utolsó példánya volt, **leмент a sírba, a pokolba, és soha nem jött onnan vissza, és valami egészen dicsőségesen új az, ami feltámadt a halálból.**

Ebbe most bele se kellett volna kezdenem, de soha nem fogjátok megérteni a feltámadás erejét, ha nem tudjátok, hogy mi történt a feltámadáskor. Nemcsak a fizikai feltámadásról volt szó, hanem valami sokkal-sokkal erőteljesebb és dicsőségesebb dolog történt.

A Biblia azt tanítja, hogy **mi azonosultunk Krisztussal, Vele voltunk, Benne voltunk az Ő halálában.** Ez valami olyasmi, amit meg kell tanulnunk megérteni. Ezt én úgy neveztem el, hogy az öröklődés törvénye. Már többféle nyelven megkapható kazettán, ezek közül sokat le lehet tölteni az internetről, úgyhogy ne maradjatok tudatlanok ezekkel kapcsolatban. Hanem olyan legyen ez bennetek, mint a tűz, mert **mindez része annak a folyamatnak, hogy olyan emberekké váljunk, akik elfoglalhatják Dávid Sátorában a helyüket.**

Tehát Ő megízlelte értünk a halált, és utána azt olvassuk a 10. versben, hogy Ő „*sok fiakat vezérelt dicsőségre*”.

Tudjátok **Jézus egy új emberi fajnak a legelső példánya volt, akik Isten fiaiként élnek.**

Meg kell értenünk **mit jelent Isten fiának lenni. Ez nem egy hímnemű dolog, férfiak és nők is részesedhetnek benne!** Tehát megkaptátok az örökbefogadás által az Isten-fiúság

szellemét, mint fiak, és úgy kiáltjátok, hogy: 'Abba, Atyám! Papa!', hogy bizakodtok ebben a kapcsolatban.

Zsid.2,11 „*Mert a megszentelő és a megszenteltek ugyanabból a méhből jöttek ki ...*” – ez a szó szerinti jelentése ennek.

Ha Isten gyermekévé váltok, újjászülettetek Jézus Krisztus vérző oldalából – ami Istennek a méhe volt, ami tulajdonképpen életet adott egy egészen új emberi fajnak (ezt mondja a Biblia Jézusról, hogy) –, **nem szégyell téged az Ő testvérének nevezni, mert az vagy.** Angolul ez nagyon hímneműnek hat, de igazán az eredeti kéziratban ez nem hímnemű. **A görög a kapcsolatot hangsúlyozza, nem pedig a nemet.** Jézus nem szégyell minket a vérrokonainak nevezni és hívni.

Emlékszem, hogy megpróbáltam Indiában egy bráminnt Jézushoz vezetni. Ez az ember névlegesen kereszténnyé vált már, de érzékeltem, hogy nem született még újjá. Az észak-indiai egyházban püspök volt. Megkérdeztem őt: 'Uram, átélte már valaha azt, hogy elfogadta Jézus Krisztust a Megváltójának? Alávetette-e már az életét Jézusnak?' Mire azt mondta: 'Alávessem az életem Jézusnak? Az én ereimben brámin vér folyik.' Ezt mondtam: 'Uram, ennél jobb vérre van szüksége. Királyi vérre van szüksége az ereiben. **Szüksége van arra, hogy Isten örökkévaló Fia átváltoztassa Önt.**' Emlékszem, ettől nagyon bedühödött rám.

Az én szellemi ereimben királyi vér folyik, új örökségem van, új családfám van. Jézus nem szégyell engem a testvérének hívni, mert ugyanabból a méhből származunk.

Ezeknek kinyilatkoztatássá kell válnia számotokra.

Azt mondja a 12. versben:

Zsid.2,12 „*hirdetem a Te nevedet az Én testvéreimnek az Egyház közepén, és túláradó, akadálytalan, ünneplő dicséretben imádlak Téged.*”

Ha azt gondoljátok, hogy szabadok vagytok Isten dicséretében, akkor látnotok kellene Jézust. Látnotok kellene, ahogy Jézus és az angyalok egy bulit tartanak, majd akkor meglátnátok, mit is jelent fellelkesedni.

A Zsidókhoz írt levél 12. részében az van, hogy az angyalok seregeihez járultunk, akik báli ruhában, ünneplő ruhában vannak. **Jézus nagyon lelkes, amikor látja az Ő dicsőséges Egyházát, és Ő ott ugrál és táncol annak a közepén. Mindebbe azért lépett Ő bele, hogy eljuttasson minket ugyanoda.** A 22. Zsoltárban olvashatjuk azt a hatalmas csatát, amit megvívott azért, hogy mindezt megszerezze nekünk.

Zsid.2,13 „*Én Őbenne bízom ...*”

Jézus a tökéletes példa a hittel teli emberre. Jézus földi életének minden napja a hitnek egy dicsőséges csatája volt. Van egy sorozatom a hitről, ami ezeket a dolgokat tanítja.

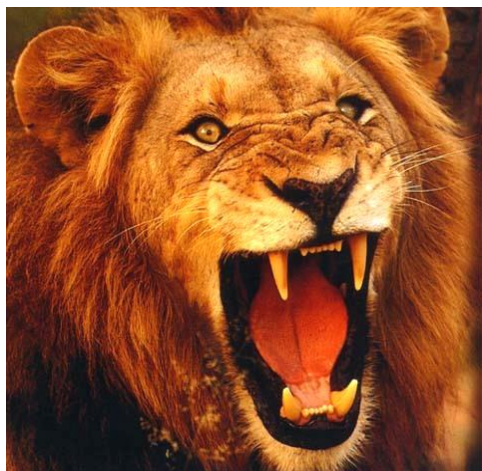
Jézus hit által feltámadt, mielőtt még a keresztre ment volna. A kereszten nem sajnálta önmagát, hanem a legfantasztikusabb hit-harcot vívta. **Miközben fizette ki a bűn árát, mindentől megfosztotta az ördögöt, mindent visszavett tőle.** Elvette tőle a nemzeteket, az Egyházat, a világot, az egész fizikai teremtett világot, mindent elvett, és azt mondta: 'Köszönöm, köszönöm, most már ez is az enyém, most már minden az enyém', és otthagytta az ördögöt nincstelenül. **Azt mondta: 'Most már mennem kell', kilehelte a szellemét, és felment az Atyához.** Fantasztikus!

A 13. vers második felében, ahol ezt mondta: „*Én és a gyermekek, akiket nekem adtál*”, az Ézsaiás 8,18-at idézi:

Ézsa.8,18 „*Íme, itt vagyok Én és a fiak, akiket adott nekem az Úr jelekül és csodákul Izráelben: a Sion hegyén lakozó Seregeknek Urától vagyunk mi!*”

Ilyenek Isten fiai a Földön: állandóan csodákat tesznek. Tehát Isten valóságának a megnyilvánulásai vagyunk. És ti is ebbe fogtok belépni.

Különösen, amikor az ellenség okkult varázslásokkal működik a Földön, ez az az idő, amikor **túl kell tenni rajta jelekkel és csodákkal, Isten erejével. Így lehet a varázslás szellemét tönkretenni, az iszlám szellemét is, a hinduizmus összes szellemét is így lehet legyőzni.**

Isten szeret harcolni, és én szeretek Vele lenni ilyenkor, mert láttam, hogy fantasztikus dolgokat tesz. Láttam, hogy amikor démoni erők kihívást intéznek Jézus nevéhez, akkor önmagukra zúdítják a bajt. Ilyenkor hallom a fülemben, érzem a szellememben az oroszlán ordítását: 'Hadd lépjek ki belőled valahogy! Majd mutatok nekik egy-két dolgot. Hadd fejeződjek ki rajtad keresztül!' A saját szemeimmel láttam fantasztikus dolgokat.

Ezzel a céllal léteünk, hogy jeleket és csodákat tegyünk.

Zsid.2,14-15 „... Jézus részesült testből és vérből, hogy a halál által legyőzze azt, akinek hatalma van a halálon, tudniillik az ördögöt, és megszabadítsa azokat, akik egész életükben a halálfélelem rabjai voltak.”

Tehát a testet és vért nem csak azért vette magára, hogy fizessen a bűnért, hanem azért is, hogy elpusztítsa az ördögöt. Mert ez a célja annak, hogy Isten Fia megnyilvánult. Milyen célból jelent meg Isten Fia? Hogy a gonosz minden munkáját lerontsa.

Amikor az Egyház megragadja az örökségét és belép abba, akkor félelmetes lesz a csatában. Ez a ti örökségetek. Minden, amit itt elmondtam, az a titek, és gyakorlati módon bele kell lépnetek. **A Zsidókhöz írt levelet azért írták, hogy felkészítse az Egyházat arra, hogy elmenjen háborúba, és átalakítson egy-egy földrészt, és az Egyház pontosan ezt tette meg.** Ennek a levélnek a fő témája a **Melkisédeki papság**. De jobban tesszük, ha ebbe most nem megyünk bele.

Zsid.3,1 „Azért szent testvérek, mennyei elhívásnak részesei, figyelmezzetek ...”

Ez a szó, hogy 'figyelmezzetek', olyan fogalmat fedez, hogy például képzeljétek el, hogy kimentek a hegyre egy felhőtlen éjszakán, leültök, és figyelitek az összes csillagot, ami látható. Ott leültök, és elelmélkedtek a csillagoknak ezen a dicsőségén. Ezt jelenti ez a görög szó, ami itt van a 'figyelmezzetek'-re: 'csillagnéző', 'elmélkedve szemlélődni valamin'.

Szánjatok időt arra, hogy ezeket a dolgokat bejuttassátok a szellemetekbe! Áztassátok bele magatokat, amíg égő valósággá nem válnak a szellemetekben ezek a dolgok!

Tehát figyelnetek kell „a mi megvallásunknak apostolára és főpapjára, Jézus Krisztusra”. Itt most valamit figyeljetek meg: ez csak szent testvérekre vonatkozik. Egy mennyei elhívás az, aminek a részesei vagyunk már – nem, amikor majd a Mennybe jutunk, hanem már most egy mennyei módon figyeljük a dolgokat. A Biblia többször mondja ezt, hogy így tegyünk: **a szívünket is, a szellemünket is a fent levő dolgokra kell koncentrálnunk.** Azt olvassuk, hogy **minden szellemi áldással megáldott már Isten minket.** De hol vannak ezek az áldások? **Mennyei helyeken, Krisztus Jézusban!**

Láttam Angliában egy ilyen ütözőre ragasztott matricát – a fiannak volt egyszer egy ilyen. Az volt ráírva: 'Mit csinálsz a Földön, a Menny érdekében?' (*Magyarul ez nem annyira hangzik jól – a ford.*) 'Mit csinálsz itt a Földön a Mennyért?' – ez egy jó kérdés. **Az életednek hány százalékában van a Menny a középpontban?** A földi életednek mennyi részét motiválja egy mennyei távlatból való látás? Mert **ha megfelelő szempontból nézed a dolgokat, akkor a földi életednek a részleteit mennyei távlatból fogod látni, és ez mindent meg fog változtatni, mindennek a működését.**

Hol ülünk Krisztussal? A mennyei helyeken. Ebből a nézőpontból a hatalmas démonok hirtelen jelentéktelenné zsugorodnak össze. Az óriásokból pigmeusok lesznek, és nem a nyakadon vannak, hanem a lábad alatt. *'Most figyelmezzetek erre'*, figyeljétek meg, fontoljátok meg.

Azt mondja az apostol: *„Ő a mi elhívásunk apostola és főpapja”*. **A Főpap Melkisédek, és Jézus a nagy Apostol, akitől árad az apostoli szolgálat többi része.** Bemutatta azt, hogy milyen lesz ez az apostoli szolgálat, amit Ő az Egyházban működtetni fog.

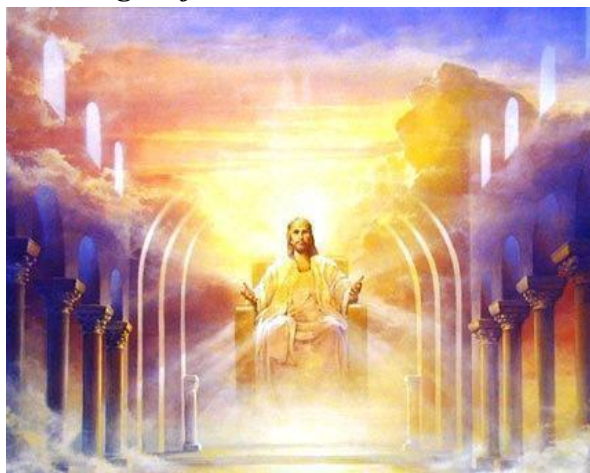
Mózes Istentől kapott fizikai anyagokból épített sátrat, Isten terve szerint. De amit ő megépített, az csupán egy minta volt, egy árnyéka volt, egy jelképe volt és nem a valósága a kereszt eredményeinek. És miután megjött a valóság, akkor már az előképek és a jelképek idejétmúlttá váltak. **Megrablott vagy, az örökségedet elrabolták, ha ragaszkodsz az előképhez, és ilyen módon nem lépsz be a valóságba.**

Jézus emberekkel, emberekből építkezik. Ő építi az igazi Szent Sátrat a Mennyben, és ez a valóság – a valósága annak, amiről az árnyék 'beszél'. **Jézus Krisztus élő kövekből épít Istennek Házat, ami olyan élő kövekből áll, akik az Ő jellemét, természetét viselik, és Ő a Sarokkő.** Azt olvassuk a Zsidókhöz írt levélben, hogy *„mi vagyunk ez a Ház, ha szilárdan ragaszkodunk a megvallásunkhoz”*.

Zsid.3,6 **„Krisztus ellenben mint Fiú a maga háza felett, akinek háza mi vagyunk, ha a bizalmat és a reménységnek dicsekedését mindvégig erősen megtartjuk.”**

Dávid – Jézushoz hasonlóan – úgy épített, mint fiú. Ézsaiás szerint, Dávid királyságának a Dávid Sátora volt az erőműve és központja.

Ézsa.9,6-7 **„Mert egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk, és az uralom az Ő vállán lesz, és hívják nevét: Csodálatosnak, Tanácsosnak, Erős Istennek, Örökkévaló Atyának, Békesség Fejedelmének! Uralma növekedésének és békéjének nem lesz vége a Dávid trónján és királysága felett, hogy fölemelje és megerősítse azt jogosság és igazság által mostantól mindörökké. A Seregek Urának féltő szeretete viszi végbe mindezt!”**

Miután felépítette, örökkévalónak lett nyilvánítva, és azt az ígéretet kapta Dávid, hogy örökkévalóan meg lesz szilárdítva ez a Sátor akkor, amikor Dávid nagy fia, Krisztus valóban felül a trónra, Ő örökkévaló módon megszilárdítja azt. Tehát a Zsidó 3. része arra bátorít minket, hogy mennyei elhívásnak legyünk részesei, Jézussal együtt.

Az *'apostol'* mint főnév azt jelenti, hogy *'küldött'*. Jézus korában az *'apostello'* szó, mint ige, egy sajátos jelentéssel bírt. Ez azt jelentette, hogy *'elküldeni valakit egy különleges megbízással, a királytól származó hatalommal és erővel, hogy azt elvégezze'*.

Jézus gyakran utal önmagára úgy, hogy ő maga 'az Atya küldötte'. A szolgálata végén, Jézus rálehelte a 12 tanítványra, és azt mondta:

Ján.20,21-22 **„Ahogyan az Atya küldött engem, én is úgy küldelek titeket. (...) Vegyetek Szent Szellemet.”**

Figyelembe kell vennünk Melkisédeket, a mi Megvallásaink Főpapiját. Ez egy nagy téma, hiszen a Melkisédeki papságról egy egész hetes Szó Iskoláját tartottam. Ez olyan téma, amit valóban meg kell ragadnunk, mert azt mondja ez a bibliarész, hogy a lényege az egész Zsidókhöz írt levélnek az, hogy megértsük, hogy milyen hatalmas Főpapunk van.

De most csak felsorolom a Melkisédeki papság főbb vonásait:

1.) Melkisédek egy új szövetség papja, Ő az 'igazi', a mennyei sáturnak a papja.

Ahogy már említettük, Ábrahámnak Melkisédek jelent meg, és Melkisédek volt az, aki Dávid sátorában is szolgált. A 110. Zsoltár, ami 'Dávid Sátorában' íródott, kiemeli ennek a Melkisédeki papságnak néhány vonását. Melkisédekről kijelenti, hogy **egy harcospap**, Aki azért jött, hogy minden ellenségét a lába alá vesse. A 110. Zsoltárt az újszövetség sokkal többször idézi, mint bármely más ószövetségi részt, mert **megragadja az újszövetségnek a szívét, lelkét, lényegét – ami az, hogy Jézus Krisztust minden dolgok dicsőséges Királyává kell tenni**, hogy mindent arra készítsünk, hogy leboruljon az Ő lábai zsámolyánál, és Őt imádja.

2.) Ez is olyan, amit meg kell tanulnunk, hogy CSAK egyetlen sok tagból álló Főpap van.

Ez egyáltalán nem hasonlít a Lévíta papsághoz. Nem úgy van, hogy van egy főpap, és van alatta sok egyéb pap, aki rohangál, és csinálja a dolgokat, hanem **egy Főpap van, Aki egy sok tagból álló Testületi Főpap, amelynek Jézus a Feje.**

Sokszor olvassuk a Bibliában azt, hogy a Főpap Krisztus, és Krisztus a Főpap. Azt is olvassuk, hogy **nem Jézus egyedül a Főpap, hanem Jézus a Feje annak a testületi feltámadott dicsőséges Testnek, amely testületként ezt a Főpapot alkotja.**

Nagyon sok bibliarészt mutathatnék erről, az 1.Kor.12,12 jó példa erre.

1.Kor.12,12 „*Mert amiképpen a test egy és sok tagja van, az egy testnek tagjai pedig szintén sokan vannak, ugyanígy a Krisztus is.*” – Aki egy soktagú feltámadott, dicsőséges, mennybement testületi személyiség, akinek a Feje Jézus.

A Galata levél azt mondja, hogy Ábrahámnak csak egy magva van. Ez nem többes számú, hanem egyes számú. Ez „*az Egy Mag a Krisztus, amely Krisztus mi vagyunk, ha hiszünk*” – ezt mondja az Írás az eredetiben. Tehát **ki a Krisztus?** Krisztus Teste, amelynek Jézus a Feje – tehát **az Egyház. Ez a Főpap, ez a Krisztus egy soktagú Test**, amely dicsőségesen Isten jelenlétében él, minden kárpit nélkül, bensőséges kapcsolatban, és nem áldoz fel semmilyen áldozatot, mert a tökéletes áldozat már be lett mutatva.

Jézus nem azért van a Mennyben, hogy közbenjáró legyen Isten és miközöttünk, hanem azért, hogy minket az Atyához vezessen – ezt mondja a Biblia. Tehát bármi, ami az Istennel való kapcsolatot útjába kerül, az nem része a Melkisédeki papságnak. Halljátok-e, amit mondok?

Jézus azt mondta: 'Én a megváltás által közvetítelek titeket az Atyához, hogy ti is az Atya jelenlétében éljete, tökéletes biztonságban és kendőzés nélkül, mert ezért jöttem.'

EGY Testületi, EGY Főpap van: ez Melkisédek. Ez most csak ízelítő volt e témáról. Meg kell ragadnotok, értenetek kell ezt, mert a Biblia ezt tanítja. Nézzünk meg néhány más tulajdonságát is ennek:

3.) Ez egy szent papság.

A Zakariás 3-ban a Melkisédeki papságnak látjuk egy szellemi képét, de az a tragédia történt vele, hogy piszkos lett és szennyes. Tehát ez az a kockázat, amit Jézus vállalt azért, hogy a Melkisédeki papságba befogadott minket. **Jézus azonosul velünk, hisz Ő a Fej, és mi vagyunk az Ő Teste. Ha mi rosszul csináljuk a dolgokat, akkor gyalázatot hozunk az Ő Nevére, és Őrá, mint Fejre.**

A Zakariás 3-ban a Melkisédeki papságról van egy prófétikus kinyilatkoztatás. Ott áll Melkisédek bűnökkel terhelt, piszkos ruhában. Jósua, azaz Jézus a Feje ennek a papságnak. Az ördög ott áll, és vádolja Őt, mert **az ördög egyáltalán nem fél egy piszkos Melkisédeki papságtól.** Ott állhat és vádolhatja őt, nem tud ellene tenni semmit ez a szennyes ruhájú papság.

Ezért van az, hogy az Egyház nagyon sokszor nagyon erőtlen a démoni fejedelemségekkel szemben. Nem azért, mert nincsen ereje arra, hogy elbánjon velük, hanem azért, mert szennyes, és nem tudja használni az erejét. Ezért parancsol Isten egy nagytakarítást, és utána egy hatalmas ígéretet tesz – majd nézzétek meg, mindez benne van a Bibliában –, és azt mondja: „*Ha az Én útjaimon jársz, és az Én parancsolataimat megtartod,*

akkor hatalmat adok neked arra, hogy uralkodj, és használd a hatalmat” (Zak.3,7). Ezek a kifejezések teljesen fantasztikusak.

A Zakariás 6-ban látjuk, hogy **ebben az egy csodálatos személyben egyesül a papságnak, a Királyságnak és az apostolságnak a funkciója**. Ennek a képét látjuk. **Papként bensőséges kapcsolatban van Istennel, prófétaként lát mindent** – amit látnia kell Isten terveivel kapcsolatban –, és **Királyként ereje és hatalma van arra, hogy uralkodjon és a kormányzást végezze**.

Jelképesen látjuk mindezeket a dolgokat Dávidban – mintegy előképként, és dicsőséges megvalósulásukban látjuk mindezeket Jézus Krisztusban.

Amikor megragadjuk mindezeket a dolgokat, engedjük, hogy a Zakariás 3-ban leírt takarítás, tisztítás megtörténjen, és a Zakariás 4-5-6-ban leírt megerősítés végbemenjen, akkor **egy hatalmas, nagyon erős papságot látunk, amely bármely nemzetben fel tudja ’darálni’ az ördögöt**.

Gyerünk! Lelkesedhettek is ezekért a dolgokért! Ezek a legjobbak ...

4.) Ez egy bensőséges kapcsolatban levő papság, amely állandóan a Szent Helyen lakik.

Zsolt.15,1-5 „Uram, kicsoda tartózkodhat a Te sátorodban, kicsoda lakozhat a Te szent hegyeden?...”

5.) Egy imádkozó papság, amely örökké él, hogy közbenjárjon.

Róma.8,34 „...Krisztus az, aki meghalt, sőt fel is támadott, aki az Isten jobbján van, aki esedezik is értünk.” és Zsid.12,24 „És járultatok az újszövetség közbenjárójához Jézushoz...”

6.) Egy harcoló papság.

Zsolt.110,1-7 „Mondja az Úr az Én uramnak: Ülj az Én jobbomon, amíg ellenségeidet számolyul vetem a Te lábaid alá. (2) A Te hatalmad pálcáját kinyújtja az Úr Sionból, mondván: Uralkodj ellenségeid között! (3) A te néped készséggel siet a Te sereggyűjtésed napján, szentséges öltözetekben; ... (5) Az Úr a Te jobbod felől; megrontja az Ő haragja napján a királyokat; ...”

7.) Ez egy uralkodó papság, amely kormányzást, uralmat, hatalmat gyakorol. Már idéztük a 110. Zsoltárt, és a Zakariás 6-ot.

Azért soroltam mindezeket most gyorsan fel, hogy valamelyest kapjatok egy ízelítőt az egészből. Remélem, hogy most már az egész témát szeretnétek mélységeiben tanulmányozni, mert **ez a Dávid Sátorának a papsága. Ez az a papság, amelynek részévé kell válnunk, erre van elhívásunk testületileg**. Ha betöltjük a feltételeket – különösen a Zakariás 3-ból, és 4-ből –, akkor meg fogjuk tapasztalni a Zakariás 6-ban leírtak erejét és hatalmát. „**Ezek a dolgok a mi oktatásunkra írtak meg, különösen azok számára, akikre eljött a korszak vége**” (1.Kor.10,11).

Következő dolog – röviden említem csak –, amikor rájöttök, hogy **a zsoltárokat Dávid Sátorában írták, és ’újszövetségi teológia’ van bennük**, akkor a Zsoltárok Könyve kézikönyvünké, énekeskönyvünké válik, amit a Dávid Sátorában használunk. Olvasni fogjuk, énekelni fogjuk őket, és sütkérezni fogunk ezeknek az igazságaiban.

Én inkább a Zsoltárokat éneklek, mint azokat az énekecskéket, hogy ’Jézus meg én milyen jól elvagyunk és szeretgetjük egymást’. Sok keresztény énekünk olyan, mint egy óvodás dalocska, és sokuk teológiailag is hamis. Legszívesebben átírnám ezeket az énekeket.

Charles Wesley énekeiben az volt az egyik legjobb dolog, hogy azoknak az énekeknek a teológiájuk nagyon jó volt. Vannak nagyszerű német eredetű dicséretes is. De **ha a Zsoltárokat éneklek, akkor nem szúrhatod el, mert az maga a Szó, Isten Szava**, és erőteljesen lehet használni ebben az összefüggésben.

Nem tudom, hogy még mit mondhatnék a zsoltárokról ... Minden lehetséges témáról beszélnek, ami nekünk fontos lehet: imádoók, bensőségesek Istennel, bűnbánóak, becsülik az egyén értékét; hirdetik, hogy testületileg milyen erőnk van. Nincs olyan téma, amiről ne

beszélnének a zsoltárok. **Megtanítanak minket arra, hogyan kell elbánni a kétséggel, hitetlenséggel, a bátortalansággal, a csüggedéssel, és hogyan kell visszatérni a győztes hitbe.**

A nagyszerű zsoltárok közül **több is azért íratott, hogy megtanítsanak bennünket az imádásra, és az Istennel való bensőséges kapcsolatra.**

Nagyon érdekes, hogy hány és hány zsoltár kezdődik azzal, hogy a zsoltáros keresi Isten arcát, és azzal fejeződik be, hogy prófétikus módon már Isten szól az imádkozóhoz.

Hadd mondjam ezt el most ezen a ponton: **amikor Istennel bensőséges kapcsolatban töltünk el időt, akkor ez egy kétirányú dolog: mi szólunk Istenhez, Ő pedig szól hozzánk.** Erőteljes dolgokat mond nekünk az Ő szenvedélyéről, az Ő céljairól, hogy mi van az Ő szívében, mint vágy. **A bensőséges kapcsolatnak elkerülhetetlen része a prófétai rész, mert Isten fog szólni abban hozzánk.**

Újra és újra azt találjuk a Zsoltárokban, hogy Dávid elkezd beszélni Istenhez, és utána azzal fejezi be, hogy Isten hamarosan elkezd szólni hozzá. Ezért nevezi Dávidot prófétának a Biblia, mert Dávid a 'Dávid Sátorában' nagyon prófétikus módon élte át a dolgokat. Néhány nagyon prófétikus dolgot mondott ki itt Dávid – **Jézus is visszautalt többször ilyenekre: 'ezt mondja a próféta nektek'. Péter is Dávidra utalt vissza pünkösöd napján.**

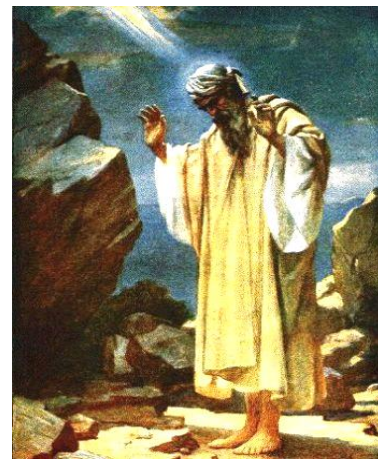
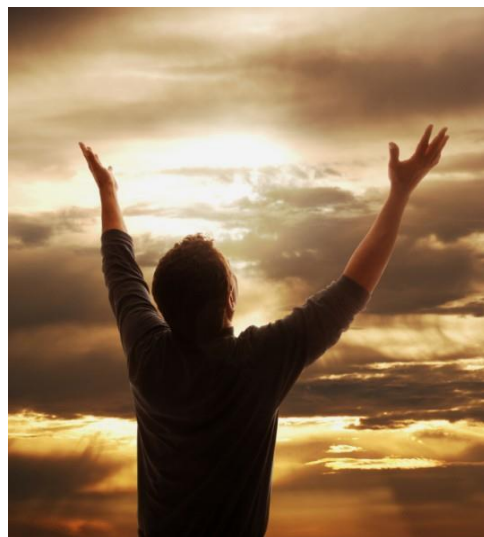
Én is voltam már ilyen helyzetben. **Amikor Dávid Sátorában vagyunk, akkor vannak olyan időszakok, amikor Isten a Szaván keresztül prófétikus módon szól hozzánk.** Lehet, hogy két órán keresztül tanít minket az Ő Szavából. Amikor például tulajdonképpen senki sem prédikálta az Írást – ilyen prédikációs módon –, hanem Isten az Ő népén keresztül szólt hozzánk, és mindenki úgy ment mégis haza, hogy nagyon megépült.

Néhány évvel ezelőtt az angliai londoni gyülekezetünkben volt egy sorozat, amikor vasárnap estéken harcos, dicsőítő imaestéket tartottunk – ami tulajdonképpen Dávid Sátora volt, csak nem hívtuk úgy. Úgy döntöttem, hogy ezeket a vasárnap estéket arra fogom használni, hogy az Újszövetség néhány nagyszerű könyvét módszeresen 'letanítom' ezeken az alkalmakon. Végig akartam tanítani a Római levelet, és mindenkit el akartam juttatni az ebben a levélben levő igazságokhoz. De az volt a 'probléma', ahogy elkezdtek dicsőíteni és imádni az Urat, azután Isten elkezdett hozzánk szólni, és soha nem jutottam el a prédikálásig. 18 hónapig csináltuk ezt, és még mindig nem jutottam el a Római levél végéig, Istennek annyi mondanivalója volt hozzánk. Ilyen napok közelednek ránk.

Dávid Sátora kétirányú közösség, ahol Isten ugyanolyan erőteljesen szól hozzánk, ahogyan mi szólunk Neki. Isten ad nekünk imákat, hogy mit imádkozzunk. **Prófétai kijelentéseket ad nekünk, amiket ki kell mondanunk, amelyek utána azonnali hatással lesznek a levegőben.**

Már alig várom, hogy nálunk San Antonioban ez a Dávid Sátora teljes mértékben működjön. Ha egyszer igazán beindul, akkor nem lehet majd engem onnan kirángatni, nem akarok majd sehova sem elmenni onnan.

Dávid Sátora a kinyilatkoztatás és az iránymutatás helye – ahogyan már említettük. Józsué kereste Isten stratégiáját Jerikónál. Mózes is folyton arcra borulva volt Isten előtt. Dávid is mindig Isten stratégiáját kereste.

Egy vezetői csoportot el kell vinni együtt Dávid Sátorába, ez a legjobb mód arra, hogy az ott levő személyek közötti problémák megoldódjanak.

Jézusnak nehézsége támadt néhány alávetett vezetővel, hogy elismerjék azt, hogy Ő a Feje az egész dolognak. A probléma központja Péter volt, akinek valódi kinyilatkoztatása volt arról, hogy Jézus kicsoda, de amikor Jézus elmondta, hogy Ő a keresztre fog menni – mert ez lesz az az erő, ami behozza Isten Királyságát a Földre –, Péter nem értett egyet ezzel a stratégiával. Volt annyi bőr a képén, hogy **megdorgálta Jézust, és elmondta neki, hogy ez nem egy jó ötlet. Jézus nem vitatkozott Péterrel, hanem azt mondta: 'Gyere, menjünk fel együtt a hegyre.'**

Évekig azt gondoltam, hogy azért Pétert, Jánost és Jakabot vitte fel Jézus a megdicsőülés hegyére, mert ők voltak a 'jófiúk', és ez jutalom volt a számukra. De ők voltak a csapatban a legerősebb lovak.

Ha vezető vagy, akkor rá fogsz jönni, hogy **mindig a legerősebb lovakat a legnehezebb betörni. Egy Dávid Sátora kell ahhoz, hogy az összhang létrejöjjön** ezek között az emberek között.

Jézus azt mondta: 'Na, gyertek fel a hegyre, és töltsünk időt Isten jelenlétében'. A hegyen, amikor Jézus megdicsőült előttük, **egy szózat szólt a Mennyből, ami azt mondta: „Ez az Én szeretett Fiam, Őt hallgassátok.”** – mindenki arcra borult, és soha többé nem kérdőjelezték meg, hogy Jézus a vezető.

Amikor Mózesnek problémája volt, arcra leborult Isten előtt, imádkozott, és Isten jött, és elbánt az 'ellenlábassokkal'.

Amikor én éveken keresztül pásztoroltam gyülekezeteket, és problémáim voltak, mindig kötelező volt, hogy a vezetői csoportommal 2-3 havonta 2-3 napra elvonuljunk, hogy Istennel legyünk – amikor nem volt napirend, és nem az üzleti dolgokat, nem a gyülekezet hivatalos dolgait beszéltük meg. Egyszerűen **mi vezetők Isten jelenlétébe mentünk, és ezek alatt a napok alatt kaptuk meg Istentől a szolgálatunk számára a tervet és a stratégiát.**

Ha volt valami árnyék, vagy valami probléma, valami akadály a kapcsolatainkban, az ilyenkor mindig napfényre került, és mindig rendbe is jött. Eszembe sem jutna, hogy bármilyen más módon végezzek vezetői feladatokat.

Az első apostoli vezetői csapat időt töltött el együtt Isten jelenlétében. Amikor az ügyvezetési feladatok nagyon elborították az Eklézsiát, akkor Péter eldöntötte, hogy mi lesz a fontossági sorrend – és ez testületi dolog volt, nem egyéni. **'Nekünk együtt, testületileg – nem szabad, hogy elvonja a figyelmünket az, hogy az asztaloknál szolgáljunk, hanem testületileg – arra kell szánunk magunkat, hogy elsősorban imádkozzunk, és szolgáljunk Isten Szavával.'**

Miután az életünkben ott van az ereje annak, hogy egyénileg bensőséges kapcsolatban vagyunk Istennel, akkor felfedezhetjük, hogy mit hozhatunk ki abból, ha ezeket az egyéni erőket összesítjük egy testületi erővé, akkor milyen erő lesz ebből. Hatalmas erő rejlik ebben.

A hatékony imaélet azzal kezdődik, hogy értékes bensőséges kapcsolatunk van Istennel egyénileg. Isten megtanít minket, hogyan legyünk az Ő fiai, hogyan ismerjük, és szeressük Őt, úgy, mint Atyát. megtanít minket, hogyan kaphatunk meg dolgokat az imáink segítségével. Meg fogunk tanulni pontosan úgy imádkozni, hogy megkapjuk a válaszokat.

Abbahagyjuk azt, hogy már csak magunknak szerezzünk meg dolgokat, hanem elkezdünk másoknak a dolgaiért imádkozni. Ahogy ezt megtanuljuk, **rá fogtok jönni, hogy sok ember problémáit a démoni beavatkozások okozzák, és így lépésről lépésre megtanultok a**

démonokkal foglalkozni, és őket kiűzni. Azután Jézus a továbbiakban kiképez titeket arra, hogyan kell elbánnotok démoni fejedelemségekkel és hatalmasságokkal, és akkor ilyen módon az ördögre rémületet fogtok hozni, ti, mint egyének. Rajta lesztek az ördög feketelistáján, ismerni fog titeket.

Amikor a zsidó démonűzők megpróbálták démonokat kiűzni, akkor a megfelelő szavakat használták erre: „*Parancsolunk nektek, Jézus nevében, Akit Pál prédikál, hogy gyertek ki!*” A megfelelő szavakat mondták, de figyeljete, hogyan válaszoltak a démonok erre: „*Jézust ismerjük, Pálról is tudunk, de ti kik vagytok?*”

Ez egy jó kérdés: kik vagytok? Rajta vagytok az ördög listáján? Nem úgy értem, hogy a 'slágerlistáján', hanem a számára 'rémületet jelentő emberek' listáján: 'Maradjunk távol ettől az embertől, mert veszélyes!'

Én rajta vagyok ezen a listán. Nem dicsekszem, csak leszögezek egy tény. A feleségem, Eileen is rajta van, a lányom, Rachel is.

Indiában nagy démoni fejedelemségek ismernek engem. Nem szeretnek, és én sem szeretem őket. Voltak nagyon jelentős csatáink az indiai 'pusztulás istennőjével', Kálival, aki nagyon nagynak gondolja magát. Ő gyűlöl engem, és én gyűlölöm őt. Csatáztam vele Nepálban, Bengáli területen, és Bengabadban is. Nem dicsekszem ezzel, csak leszögezem nektek, hogy **Isten bármilyen emberi lényt fel tud használni, ha az engedelmes.**

Az én emberi lényemen keresztül az Atya és a Szent Szellem megragadta ezt a démoni fejedelemséget, és minden egyes esetben csúnyán legyőzte. Háromszor volt nyílt csatánk, összeütközésünk ezzel a gonosz szellemmel, aki sok ezer ember fölött uralkodik évszázadok óta, és el kellett, hogy szaladjon előlem – aki egy senki vagyok – mert a Mennyei Atya lakik bennem. Negyedszerre meg sem jelent a párbajnál. Kérlek, értsétek meg, hogy én nem dicsekszem ezzel, hanem csupán elmagyarázom, hogy Isten mit tud tenni 'hajlandó' embereken keresztül.

Isten kiképez titeket, hogy olyan harcosok legyetek, akik megszalasztotok ezret, és le fogjátok vadászni őket. Megrémülnek tőletek ezek a fejedelemségek, démonok. Legyőzhetitek, kiűzhetitek őket, és nem tudnak működni a jelenléteketekben, mert hatalmatok van felettük.

Ha Jézus már ilyen szintig kiképezett benneteket, akkor az a szint jön, amikor a testületi erő megnyilvánul rajtunk keresztül. De ha az előző fokozatokon nem mentünk át, akkor nincsen semmi, amivel hozzájárulhatunk a testületi ima-összejövetelhez.

Mindannyian ismerjük a bibliarészeket: „*Egy megszalaszt ezret, ketten tízezret ...*” – különböző nyelvekben más és más mennyiségeket szalasztanak meg ezek az emberek. Különböző bibliahelyeken változnak ezek a számok, de az alapelv ugyanaz.

Ez egyszerű számtan. Ha egy keresztény önmagában nullát szalaszt meg, és összejön imádkozni egy másik kereszténnyel, aki szintén nullát szalaszt meg egyedül, akkor az együttes eredményük – mondjuk, tízszeres megsokszorozódást számolva – tehát 10 x 0, az mennyi? Még mindig semmi. **Amíg te magad nem tudsz megszalasztani valahányat, addig az, hogy te ott vagy egy ilyen összejöveten, sem neked, sem az összejövételnek nem tesz semmi jót. Ez az alapelv.**

Még egy dolog, mielőtt ezt részt befejezzük. A Máté 18,20-ban szó van az egyetértésben való imádkozásról.

Mát.18,19 „*...ha ketten közületek egy akaraton lesznek a Földön minden dolog felől, amit csak kérnek, megadja nekik az Én Mennyei Atyám.*”

Itt görögül az egyetértésre a '**szümphoneo**' szó szerepel, amiből a '**szimfónia**' szó származik. **Ez azt jelenti, hogy ketten együtt – vagy együtt akárhányan – ugyanazt a hangot kiadni.** Mint amikor két hegedű tökéletesen össze van hangolva, és ugyanazt a hangot adják ki. Ez nem csak azt jelenti, hogy két ember összejön imádkozni, hanem **olyan egybehangzó hangot adnak ki együtt ketten, amikor együtt imádkoznak, hogy egy gyönyörű összhang lesz belőle.**

Amikor hatékonyvá válsz egyedül, akkor kérd meg Istent, hogy adjon neked egy ilyen veled szimfóniában levő imapartner. Valakit, akivel ha együtt imádkoztok, ugyanazt a hangot adjátok ki együtt. Egyedül megszalasztotok ezret, ketten együtt pedig tízezret. Azután az imatársaddal beszéljétek meg, hogy hetente kétszer-háromszor találkoztok – az egyéni csendességeteken kívül –, és akkor tényleg ki fogjátok rázni a poklot a kapuján keresztül.

Nekem is van egy imatársam – aki éppen nem a feleségem, de valahogy vele jobban tudok ilyen szinten együtt imádkozni. De ez az én tapasztalatom. Nem csinállok ebből törvényt, vagy alapelvet, ez csak egy megfigyelés a részemről, hogy talán férfiak sokszor férfiakkal könnyebben tudnak összhangban együtt imádkozni. Feleségem, Eileen pedig Natalieval – aki a szolgálatunk igazgatója – imádkozik együtt rendszeresen. Ő is egy erős szellemi személyiség, és amikor ők ketten összejönnek imádkozni, akkor 'nagy durranás' van.

Azt olvassuk a Bibliában, **ha megtanulunk így imádkozni, akkor megkapunk bármit, amit kérünk. Amikor ezt megtanultuk, akkor el kell jutnunk a testületiséghez.** Ez nem csak azt jelenti, hogy összejövünk ugyanabban a teremben – a Biblia egyáltalán nem ezt tanítja – hanem azt, hogy hogyan jövünk össze.

Most Dávid Sátorának az összefüggésében megfigyeljük a 'testületi cselekvés' erejét.

A keresztények hajlamosak félreolvasni az Írásokat, és egyéni módon, egyéni szinten értelmezik azt, amit a Biblia testületi módon tanít. Sok dolog van, amit egyedül soha nem tudunk elvégezni, de testületileg igen. Mondok néhány példát erre.

A Máté 6-ban, amikor Jézus a böjtről és az imáról tanított, minden főnév és ige többes számban van, nem pedig egyes számban. A Máté 18,18-20-ig terjedő versekben is minden ige és főnév többes számban van, és nem egyes számban.

Mát.18,18-20 „*Bizony mondom **nektek**: Amit megkötök a Földön, a Mennyben is kötve lesz. Amit megoldotok a Földön, a Mennyben is oldva lesz. Ismét, mondom **nektek**, ha ketten közületek egy akaraton **lesznek** a Földön minden dolog felől, amit csak **kérnek**, megadja **nekik** az Én Mennyei Atyám. Mert ahol ketten vagy hárman egybegyűlnek az Én nevemben, ott vagyok közöttük.*”

Azt is érdekes megfigyelni, hogy szellemi szinten a döntéshozatalhoz szükséges minimális mennyiség a két ember. Ketten elfoglalhatnak egy várost, ketten megváltoztathatják a világot maguk körül – de jobb, ha többen vannak, s nem csak ketten.

Egy pillanatra lapozzunk az Apostolok Cselekedetei 4. részéhez. Abban a pillanatban, amikor a tanítványok összegyűltek a felházban, azt találjuk, hogy egy új kifejezés jön be a képbe – és szeretném néhány helyen ezt most megmutatni:

Ap.csel.1,14 „*Ezek mindnyájan **egy szívvel-lélekkel** foglaltosak voltak az imádkozásban ...*”

Ap.csel.2,1 „*... mindnyájan **egy akarattal** együtt voltak.*”

Ap.csel.2,46 „*És minden nap **egy akarattal** kitartottak a templomban ...*”

Ap.csel.4,24 „*Ők pedig mikor hallották, **egy szívvel-lélekkel** felemelték szavukat Istenhez ...*”

Ap.csel.5,12 „*... **egy akarattal** mindnyájan a Salamon tornácában voltak.*”

Az Apostolok Cselekedeteit végigolvashatnánk, és újra és újra megtaláljuk ezt a kifejezést benne. De nem találjuk ezt a kifejezést a Bibliában egészen addig, amíg a tanítványok előbb nem jönnek össze a felházban.

Az Egyház kezdeti napjaiban – az életének első 10 napján – együtt volt a felházban mindenki, és a Szent Szellem rájuk szállt, de csak azokra, akik a felházban voltak.

Újra és újra megtaláljuk az Apostolok Cselekedeteiben, hogy amikor a hívők egy akadállyal találkoztak, ami gátolta a Királyság terjedését, átmentek egy ilyen 'felház' módba, megtörték ezt az akadályt, és mentek tovább. Szeretném, ha meglátnátok, hogy **sok szempontból a felházban összegyűlt csoport olyan volt, mint egy Dávid Sátorában összegyűlt társaság.**

Az Egyház ebben a légkörben született meg, és erővel terjesztette tovább Isten Királyságát ilyen módon, hogy így voltak együtt – és kitartottak ebben az életmódban.

Szeretném, ha ezt az 'egy akarattal' kifejezést közelebről megnéznénk. Gyakran az 'egy szívvel-lélekkel' kifejezést használja a Biblia arra, hogy 'összhangban' voltak. Ez a kifejezés beszél az egységükről. Szeretném, ha megértenénk a tartalmát, a tulajdonságait, hogy milyen ez az 'egy szívvel-lélekkel' való együttlét.

Ez a kifejezés görögül a következőképpen hangzik: '*homothümadon*'. Ez egy két kifejezésből álló összetett szó. A '*thümadon*'-nal kezdjük. Azt jelenti, hogy egy '*erős lihegéssel együtt járó forró, kitartó szenvedély*'. Ez kifejezi, hogyan imádkoztak ezek az emberek. Volt egy erőszakos, kitartó szenvedély bennük, ami erős lihegéssel, levegővétellel járt együtt. És ha elé tesszük ehhez a szóhoz a '*homo*' előtagot, akkor a következőt jelenti: '*olyan emberek összegyülekezése, akikben közös az a vonás, hogy van egy kitartó, erőszakos szenvedély bennük, ami erőteljes légzéssel jár együtt*'.

Nem csak összejöttek ezek az emberek, hanem **ugyanazzal az erőszakos, kitartó szenvedéllyel jöttek össze, azzal kapcsolatban, amiért imádkoztak.** Mindegyikükben benne volt ez, és ebből egy bizonyos fajta imádkozás, és egy bizonyos fajta cselekvés jött létre.

Ahhoz, hogy ezt jobban megértsük, lapozzunk az Ap.csel. 7-hez. Ebben a részben van István nagyszerű prédikációja. Amikor befejezte a prédikálást István, akkor a hallgatói teljesen bedühödtek rá, nem láttak a 'lila ködtől'. A következő módon reagáltak rá. Nézzétek az 56. verset:

Ap.csel.7,56 „*Íme, látom az eget megnyílni, és az embernek Fiát Isten jobbjára felől állni.*”

Figyeljétek a sokaság reakcióját erre:

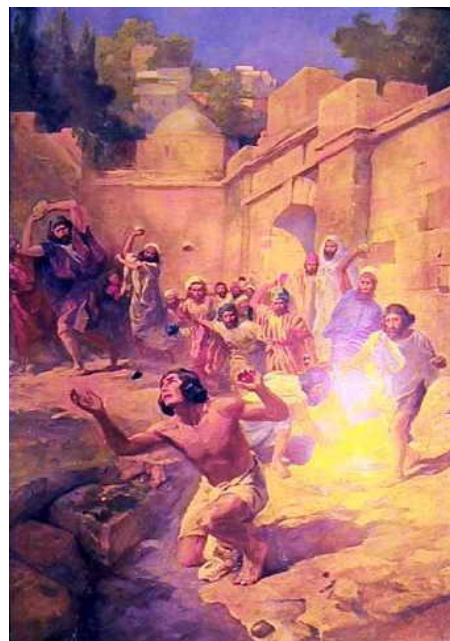
Ap.csel.7,57 „*Felkiáltva nagy fennszóval, füleiket bedugták, és egy akarattal rárohantak.*”

Ez pontosan ugyanez a szó. **Isten azt a fajta szenvedélyt keresi az Egyházban, ami olyan erőteljes, ami ezeket az embereket arra készítette, hogy megkövezzék Istvánt.** Ez egy gonosz szenvedély volt ebben az esetben, de Isten azt akarja, hogy bennünk Istentől való szenvedély legyen, ugyanilyen erőteljes módon. Halljátok?

Az első Egyházban ilyen volt az imaélet. **Nemcsak ugyanabban a teremben gyűltek össze, hanem ugyanazzal az 'erőszakos szenvedéllyel' jöttek össze.** Mindegyiküket ez az erőteljes szenvedély motiválta, és az ő uruk, **Jézus Krisztus dicsőségét akarták ilyen szenvedélyes mértékben elérni.** Ugyanilyen módon gyűlöltek a sátánt, és az ő gonosz munkáit, és ugyanilyen erőteljesen eltökélték magukban, hogy megváltoztatják a környezetüket, amiben élnek. **Egyrészt a sátánt erőtlenné tették, másrészt pedig megdicsőítették Jézust.**

Abban a pillanatban, amikor az Egyház olyan lett, mint a Dávid Sátorában levő közösség, ez volt az a szenvedély, ami emésztette őket, ami működtette őket. És az Apostolok Cselekedeteiben mindvégig soha semmi más módon nem imádkoztak, csak így.

Ahogy az eddigiekben láttuk, **ez azzal kezdődik, hogy személyes életükben kialakuljon Isten iránt egy erőteljes szenvedély, amit akkor tanulunk meg, amikor egyedül imádkozunk.** Azután meg kell találni a megfelelő imatársat, hogy egymást kölcsönösen nagyobb hőfokra fűtsük

fel ebben. Amikor ezek az egyéni 'zsarátnokok' összejönnek, akkor egy olyan 'erdőtűz' lesz az eredmény, ami egy egész nemzetet végigsöpörhet. A Zsidók 1. azt mondja.

Zsid.1,7 „... **Isten az Ő szolgálóit tűz lángjává teszi ...**”

Ezt nagyon szeretem. **Tűz lángjává teszi az Ő szolgálóit. Jézus is azt mondta: „Szent Szellemben és tűzbe fogtok bemelegedni”.** Ez a tűz, ez a szenvedély Isten lelkesedése. Isten nagyon szenvedélyes az Ő Királyságával kapcsolatban. Ez az Ő, a Seregek Urának a szenvedélye!

Amikor Mózes találkozott Istennel a pusztában, Isten egy égő, 'szenvedélyes' bokor formájában jelent meg neki. Ez a tűz soha nem aludt ki, mégsem emésztetett meg a bokor.

Isten mindannyiunkat arra hív, hogy olyan 'bokrok' legyünk, mint az a bokor a pusztában. Istené a szenvedély, a tűz is Istené és Isten soha nem merül ki, soha nem fárad el, nem öregszik meg, Ő 90 éves korában ugyanolyan, mint 15 évesen.

Ilyen testületi életet akarunk elérni. És ilyen fajta összejöveteleket akar Isten.

Mivel egy akarattal jöttek össze – az Ap.csel.4,24 szerint – utána azt olvassuk:

Ap.csel.4,31 „... **miután könyörögtek, megmozdult a hely, ahol egybegyűltek.**”

Azonnal választ kaptak az imáikra. Azt mondták: „Uram, adj nekünk bátorságot a Te Beszéded szólásához”. Az eredeti görög azt mondja: „Uram, adj nekünk bátorságot hatalmas jelek és csodák által ahhoz, hogy bátorsággal szóljunk a Te Beszédedet.”

Más szóval a jelek és csodák bátorra tesznek minket. Ha csodák történnek rajtad keresztül, akkor van miről beszélned. Akkor mutathatsz valamit az embereknek. Akkor nem érvek-érvek ellen dül a csata, hanem az erő az erőtlenséggel szemben.

Ezek a dolgok ma már Európában is kezdenek megtörténni. Tudásom szerint már 40 éve történik ez Indiában, ahol hatalmas módokon láttuk ott Isten erejét működni. Isten már több évtizede működik így Afrikában is hatalmas módokon. Végre kezd ez megtörténni Európában is.

Egy barátom egy héttel ezelőtt mondta el a következő történetet. Angliában, Londonban tartottak előkészítő összejövetelet fiataloknak. Főleg fiatalok reagáltak erre az üzenetre. Azután imádkoztak értük, **felkenték őket, hogy kimenjenek az utcákra, és Jézus cselekedeteit tegyék. Megkapták a kenetet, és három tizenéves – kb. 15-17 évesek voltak – elment az összejöveteletről, beálltak a buszmegállóba, és várták a buszukat. Az út túloldalán volt egy másik buszmegálló, amiből a busz a másik irányba ment,**

és volt ott egy ember, aki mankóval járt. Azt mondták egymásnak ezek a fiatalok: 'Nézzétek, ez az ember ott mankóval van! Akkor kezdjük el!' Átmentek az út túloldalára, és azt mondták ennek az embernek: 'Jézus nevében imádkozni akarunk önért. Akar meggyógyulni?' Azt mondta ez az ember: 'Igen, imádkozzatok értem.' Rátették a kezüket, imádkoztak érte, és Isten ereje rászállt az emberre. Azonnal meggyógyult, eldobta a mankóit, és elkezdett le-fel rohagálni ott a járdán.

Na, figyeljétek! Azután elmondta a fiataloknak, hogy hova tartott éppen: **'Évek óta cukorbeteg vagyok, és éppen a kórházba tartottam, hogy amputálják a lábamat, mert már vérfertőzés volt a lábamban. Tökéletesen meggyógyultam, és fantasztikusan érzem magam!'** És ez Londonban volt, Angliában! Két héttel ezelőtt!

Azután ugyanott a buszmegállóban volt egy nő, akinek a hasában volt egy nagy daganat. Érte is imádkoztak, és az a nagy daganat is teljesen eltűnt. Azután mindenki a buszmegállóban azt mondta a fiataloknak: **'Beszéljétek nekünk erről az erőteljes Jézusról, Akit ti szolgáltok!'** Úgyhogy ők hirdették az evangéliumot, és ott a buszmegállóban 5-6 ember rögtön meg is tért.

Ilyen napok jönnek ránk! Amikor ilyen egy akarattal imádkoztok, megrázkódik a hely, ahol összegyűltetek, és azonnal választ is kaptok az imáitokra.

Azt mondták ezek az első tanítványok: „**Add nekünk a bátorságot, hogy bátran szóljunk a Te Beszédedet, hatalmas jelek és csodák által.**” Isten azonnal válaszolt erre az imára, és ennek eredményeként azt olvassuk az 5. részben, hogy ötezren fordultak az Úrhoz egy hatalmas csoda miatt. És olyan sok csoda történt, hogy el sem kezdték megszámolni őket.

A feleségemmel, amikor először mentünk el Szöulba, az imahegyre – ez a 70-es évek végén, 80-as évek elején volt –, a feleségem megkérdezte dr. David Yonggi Cho anyósát: 'Vannak feljegyzéseitek arról, hogy milyen csodák történnek itt?' Eileen írt egy könyvet erről a gyülekezetről, ami bestseller lett. Ez a hölgy fogott egy könyvet, ami nagyobb, mint az én Bibliám itt, és ezt mondta: '**Ezek a feljegyzések arról, hogy Isten mit cselekedett az elmúlt hónapokban.**' **Több száz csodálatos gyógyulás volt ebben a könyvben, ami jól volt dokumentálva, alá volt támasztva orvosilag.** Ezek közül sok az imahegyen történt, de a többsége a házicsoportokban, amiket befedezett az imahegy szellemi ereje – ezt értsétek meg. És ez az 1970-es évek végén volt.

Látni fogjuk, hogy **Dávid Sátorának van egy olyan dimenziója is, hogy erőteljes gyógyító szolgálat van benne, de a testületi imádkozás az, ami az üzemanyagot jelenti ezeknek a csodáknak.**

Az Efezus 6-ban – ahol az van, hogy hatalmasságokkal és erőkkel tuskodunk, és szó van arról, hogy felvegyük Isten teljes fegyverzetét – minden főnév, és minden ige is többes számban van. Ez olyasmi, amit az Egyház testületileg tesz, és nem olyasmi, amit egyénileg teszünk. **Azért vagyunk támadhatatlanok, mert testületileg vagyunk bevehetetlenek. De mivel nagyon sok önállószkodás van a gyülekezetekben s az Eklézsiában, ez nagyon sok szükségtelen áldozatot okoz.**

Meg kell tanulnunk, hogyan tegyük Dávid Sátorának a működését erőteljessé a körünkben, hogy az ördög számára ne legyen egyetlen rés sem, ahol hozzánk férhet.

Tehát összejövünk egy helyen ... Most San Antonioban nagyon erőteljes harcunk van az ellenséggel amiatt, hogy kapjunk egy állandó helyet, amit Dávid Sátoraként működtethetünk. Nagyon erőteljes harcaink vannak ezzel kapcsolatban. Egész San Antonioban – ahol 1,2 millió ember él – nekünk **900 emberünk van, aki elkötelezte magát arra, hogy hetente napi 1 órát imádkozik, éjjel vagy nappal.** Ez egy egész erőteljes védőfalat jelent a város körül. A nappal és az éjszaka minden órájában imádkoznak néhányan. A várost állandóan befedezzük egy ilyen védő imafallal.

Már nagyon izgatottan várom, hogy mi fog történni, amikor lehetőségünk lesz egy helyen összegyűlni erre a célra. Már láttunk jelentős változásokat. Mondhatnék történeteket nektek, olyan dolgokról, amelyek már megtörténtek. De **amikor elkezdjük maradéktalanul betölteni Isten Beszédét, akkor ennek az ereje szinte szét fogja robbantani a várost,** és olyan meglátogatása lesz Istennek a városunkban, hogy a világ hamarosan beszélni fog róla.

Ismeritek az Írásokat, tudjátok, hogy „*egy megszalaszt ezret, kettő megszalaszt tízezret*”. Figyeljétek meg, hogy **a fő cél mindig az, hogy megszalassuk az ellenséget, nem csak az, hogy nagyon áldott időszakokat éljünk át Jézussal.** A 'minőségi' összejövésünk mennyiségével exponenciálisan növekszik az ellenség megszalasztásának képessége. **Össze kell jönnünk, hogy**

együtt tegyünk valamit, és nem elég az, hogy egyszerűen összejön egy csoport ember, egy csoport egyén.

Amerikában már számos gyülekezetben voltam – és más országokban is, Afrika jó példa erre – sok ilyen helyzetben, amikor összejönnek imádkozni, az ima-összejövételre össze-vissza sétálnak az emberek, és mindenki a maga imáit imádkozza. **Mindenki imádkozik külön-külön, egy-egy sarokban, vagy sétálgatva a fal mellett – ez sem rossz egy bizonyos fokig, de így nem ériük el annak a teljes erejét, ami igénybe vehető az összejövésünk által.** Csak a környezetet felhasználjuk arra, hogy az egyéni imáinkat imádkozzuk.

Dávid Sátorában ez nem így volt, hanem a Testület vezetve volt valaki által, hogy hogyan imádkozzon, miért imádkozzon, és az egész Testület imádkozott. Ahhoz, hogy ez megtörténjen, szükség van egy imavezetőre.

Megdöbbenő, hogy hány gyülekezet rájött már arra, hogy szükség van egy főállású dicsőítésvezetőre a gyülekezetben, hogy vezesse a dicsőítést. Meglátták, hogy szükséges a jó dicsőítő élet érdekében a gyülekezetben egy függetlenített dicsőítésvezető, aki ennek szenteli oda az életét. De vajon hány gyülekezet jött rá arra, hogy ez ugyanilyen fontos az imaélettel kapcsolatban is?

Említettem Floridában, Miami-ban azt a gyülekezetet, ezen kívül csak Yonggi Cho gyülekezete az a világon, amely évek óta már az imának adja az első helyet az életében.

Meg kell találnunk azokat, akiket Isten felkent arra, hogy Dávid Sátorában vezessék az imát. Ez egy nagyon fontos elhívás, jó képességek kellenek hozzá, és nagyon Istenre hangoltnak kell lenni ahhoz, hogy egy ilyen feladatot el tudjon valaki látni.

Amikor egyszer Angliában egy 5 gyülekezetből álló csoportot vezettem, akkor ez volt nekünk is a legfontosabb. Egy darabig én vezettem ezeket a közös imaalkalmakat, mert senki más nem volt kész arra, hogy ezt megtegye. Bárhol is voltam, belföldön, vagy külföldön, mindig visszamentem erre az imaalkalomra haza. A gondolataimban **ez volt a legfontosabb tevékenységem, és gondosabban készültem ezekre az összejövetelekre, mint ha prédikálnom kellett volna.** Általában az egész megelőző napon imádkoztam, aminek az estjén volt ez az imaalkalom. Kértem Istentől egy általános stratégiát erre az alkalomra, és akkor éreztem Istentől valamilyen iránymutatást. Ugyanakkor **rugalmasnak kellett lennem, hogy mindig abba az irányba mozduljak, amerre a Szent Szellem éppen mutatta, hogy mit akar cselekedni. Nagyon szükséges, hogy legyen egy ilyen vezető a gyülekezetben.**

Az, hogy valaki nagyon jó imádkozó, nem jelenti azt szükségszerűen, hogy nagyon jó imavezető is lesz belőle. Mert amikor ima-összejövételt vezet az ember, nem szabad uralnia a többieknek. Nem szabad arra használni az alkalmat, hogy a kedvenc témáról prédikálj, nem szabad kontrollálnod az eseményeket, csak **segítened kell, hogy az egész Test részt vegyen az eseményekben. Érzékelned kell, hogy Isten éppen mit cselekszik, és kinél van a következő dolog, amivel az estéhez hozzájárulhat imával, vagy hasonló módon.**

Az imádkozás időszakai közé be kell rakni bölcsen a dicsőítés és imádás időszakait is. **Az a cél, hogy az egész gyülekezet imádkozzon,** s nem az, hogy a közbenjáróknak legyen egy külön összejövételük.

A mi harcos imaestéink annyira sikeresek voltak, hogy a gyülekezeti tagok 80 %-a nagy lelkesedéssel várta, hogy mikor jöhet már a következőre, annyira jó volt. Megtanultuk Istentől, hogyan kell mindenkinek a részvételét biztosítani. Rá fogtok jönni, **ha ezt el akarjátok érni, akkor inkább a gyengébb imádkozókat kell figyelembe venni, nem annyira az erős imádkozókra kell figyelni.**

Láttuk, hogy az 'átlag' gyülekezeti tag átlagosan az imára kb. 3 és 5 perc közötti ideig képes koncentrálni. Ha azt akarod, hogy mindenki részt vegyen a dolgokban, akkor 3-5 percenként váltani kell. Isten nagy bölcsességet fog adni nektek abban, hogy ezt hogyan tegyétek meg.

Ez a konferencia nem arról szól, hogyan vezessünk ima-összejöveteleket, mégis meg kell tanulnunk Isten Szellemétől ezeket az útmutatásokat.

Tudjátok, **nagyszerű dicsőítésvezető nélkül nincs nagyszerű dicsőítés.** Ha néhány profi zenész előad valamit egy hallgatóságnak, az még nem dicsőítés. **A nagyszerű dicsőítésvezetőnek az a tulajdonsága, hogy mindenkit be tud vonni a dicsőítésbe. A nagyszerű imavezetőnek az a nagyszerű tulajdonsága van meg, hogy mindenkit be tud vonni az imádkozásba.**

A dicsőítésben néha a profi zenészek egy kicsit frusztráltak lesznek, mert nem mutathatják be a legprofibb szinten az adományukat, mégis **az egész Test kedvéért kicsit visszafogják magukat az ajándékuk kifejezésében azért, hogy mindenki részt tudjon venni a dicsőítésben.** Ugyanígy van ez az imával és a közbenjárással is. A többség figyelmének ébrentartása érdekében szükséges a sűrű változtatás.

Egyéni bátorító imákra is szükség van ...

Valószínű a feleségem, Eileen a legjobb példa erre, akit ismerek. Eljönnek azok a percek, amikor megkapja Eileen a mikrofont, hogy imádkozzon, s akkor megrázza a pokol kapuit, de mindenki másban is felgerjeszti az imádkozásnak a szenvedélyét. Ha 5 percig ilyen bátorító módon imádkozik, akkor **ettől mindenki 20 percen keresztül még az egyéni imáit tudja mondani, és ébren marad ez a lelkesedés.** Ilyen fajta imákat elszórtan kell majd mondani az ima-összejövetelek ideje alatt.

Egyéni prófétikus imák ...

Újra és újra azt látom, hogy én erre felkent vagyok. Számomra ez általában egy bibliarésszel kezdődik. Bizonyára észrevettétek, hogy Angie-nél is ugyanez működik. Ő először mond egy bibliaverset, és utána egy prófétai kijelentést, ami mindannyiunkat lángra gyújt. Mások látásokat látnak, vagy hallanak egy mennyei beszélgetést, de úgy, hogy **egy prófétai szikra mindannyiunkat lángra gyújt, s annak a prófétai üzenetnek a fényében és értelmében imádkozunk tovább.**

Azután jön az, amikor pl. mindenki együtt egyszerre imádkozik ...

Én a Burmai-Kínai határon, Észak-nyugat Indiában éltem át ezt először. Egy primitív törzsnél voltam, akik fejedelmek voltak, amíg Jézus meg nem váltotta őket. Ezek az emberek 4 napot gyalogoltak azért, hogy eljussanak erre az összejövetelel-sorozatra. Napi 9 órát kellett prédikálnom – különben 'levették' volna a fejemet. Soha nem láttam még ilyen hihetetlen éhséget. Kb. 25.000 ember volt ott jelen.

Az döbbenett meg engem, hogy amikor a vezető azt mondta: 'Most pedig Istenhez fogunk imádkozni!', akkor **mind a 25.000-en felálltak, elkezdtek hangosan imádkozni, és olyan dübörgés lett ebből, hogy megrázkódott a föld alattunk. Életemben soha nem hallottam semmi hasonlót.** Rájöttem, hogy ez alatt az 5 perces imádkozás alatt valószínű, több imát elmondtunk, mint egy gyülekezet általában 5 hét alatt.

Emlékszem, Kenyában 1-2 évvel ezelőtt voltam – Nakuruban volt egy konferenciánk. Egy ponton azt mondta Isten nekünk, hogy mindannyian forduljunk a Kenya-hegy felé, amin a nemzet fölött uralkodó legerősebb démoni fejedelemség, szellemi erődítmény van. A Kenya-hegy tetején van egy ősi történelmi emlékmű, amihez nem érhetnek hozzá, mert az egy történelmi emlékmű.

Isten azt mondta, hogy azt akarja, hogy fizikailag megszűnjön az az építmény a hegy tetején, és egy Dávid Sátora létesüljön a helyén. A Kenya-hegynek minden oldalán ópiumot termeltek, és ennek a piszkos, szennyes kábítószernek több ezer

ember a rabja ott a környéken. Isten azt mondta, hogy forduljunk afelé a hegy felé, és szóljunk hozzá. Meg is tettük. Ez egy kb. 8.000 fős tömeg volt, akik ott voltunk. Mindannyiunkra rászállt a Szent Szellem 'oroszlán szelleme', és mindannyian – magamat is beleértve – 45 percig ordítottunk, mint az oroszlán.

Később hallottuk, hogy ezek az emberek a kormányhoz fordultak, és a kormány egyetértett azzal, hogy ezt az emlékművet bontsák le, és Jézus dicsőségére valóban egy Dávid Sátorát építsenek a helyére. Ez után az esemény után kb. 5 nappal izgatott e-maileket kaptam annak az országnak néhány erőteljes apostoli vezetőjétől, akik elküldték nekünk, hogy milyen főcímek jelentek meg az újságban: 'Jött egy bizonyos féreg, ami megtámadta azt az ültetvényt, és kb.15.000 hektár ópium-ültetvény pusztult el ennek a rovarnak a hatására!' Az egész vetés, az egész ültetvény kipusztult!

Tehát megvan a megfelelő helye az egy szívvel-lélekkel való imádkozásnak.

Kiscsoportos imádkozás ...

Ha egy nagy csoportban vagytok együtt, akkor ezen belül alkothattok 2-3 fős kiscsoportokat, hogy különböző, konkrét dolgokért imádkozzatok kis csoportokban. Ilyenkor **figyelmezettnek kell lennünk, és be kell tartanunk azt az imatémát, amiért imádkozunk.**

Az imaidőszakokat össze kell kötni különböző **dicsőítő és imádó időszakokkal – olyan énekekkel, amelyek illeszkednek az imatémához.** Ehhez nagy érzékenység kell. Természetesen, ha több-nyelvű a csoport, akkor még nehezebb megoldani, de meg fogjuk tanulni ezt is, és erre is érzékenynek kell lennünk.

Soha nem szabad ima-összejövetelt tartani megfelelő dicsőítés nélkül. **Az egész összejövetelt meg kell fürdetni dicsőítésben és imáadásban,** és különböző pontokon az összejövetel ideje alatt, el kell helyezni ilyen imádó, dicsőítő szakaszokat. **A dicsőítés és az ima nem elválaszthatóak egymástól.**

Ezen összejövetelek jelentős részét teszik ki **bibliaversek imádkozása és éneklése, és az, amikor prófétikus módon az Írásokat megvalósulásra szóljuk.**

Néhány útmutatás ehhez. Isten Szelleme bizonyos bibliaversekhez fog vezetni az aktuális témákkal kapcsolatban. Nekünk is van sok jó példánk erre. A Zsoltárok különösen nagyon 'elemükben' vannak ilyen összefüggésben – nagyon alkalmasak erre.

Szeretnék különbséget tenni az egy szívvel lélekkel való imádkozás és az egység között. Az **'egy szívvel lélekkel'** azt jelenti, hogy olyan emberek jönnek össze, akik szívében ugyanaz a szenedély ég, ugyanaz van a szellemükben, egyformák. De ennek az összegyűlésnek ugyanakkor nagyon nagy egységben kell történnie.

Lapozzunk a 133. Zsoltárhoz. **Hol íródott a 133. Zsoltár? Dávid Sátorában.** Ez egy olyan üzenet volt, amit Isten adott a Dávid Sátora működésének ideje alatt, hogy **ezáltal még erőteljesebbé váljon Dávid Sátora.** Ez egy rövid zsoltár, de nagyon erőteljes az üzenete. Ez Dávid zsoltára, s a grádicsok énekei közé tartozik.

Van egy sorozat Zsoltár, amelyek során lépésről-lépésre egyre feljebb hatolhatunk Isten jelenléte közelébe. **Tanulmányoznunk kell a 'Grádicsok énekei' nevezetű zsoltár-sorozatot, mert ezek által fokozatosan egyre közelebb kerülünk Isten jelenlétének az erejéhez és valóságához, egyre mélyebben belekerülünk.**

Egyszer egy hétig tanítottam a Zsoltárokról, és arról, hogy a Zsoltárok mit mondanak arról, hogy a nemzetünket hogyan foglалhatjuk el Isten számára.

Tehát a 133. Zsoltárt nézzük meg.

Zsolt.133,1 „Íme, mily jó, és mily gyönyörűséges, amikor együtt laknak a testvérek.”

Ez nem csak a férfiakra vonatkozik, hanem a testvérekre.

Itt két állítás van: ez 'jó', és 'gyönyörűsleges', tehát kellemes is. A 'jó' egy erkölcsi kifejezés, a 'gyönyörűsleges' pedig egy érzékeléssel kapcsolatos kifejezés. A mai nemzedék azt mondja: 'Ha valami jól esik, akkor tedd meg!' Isten Királyságának a nyelvezte azt mondja: 'Ha valami jó, helyes, akkor tedd meg, mert jó. Teljesen mindegy, hogy milyen érzés megtenni, tedd meg, mert jó.'

Ha Isten jó akaratát tesszük, akkor ez ugyanakkor egy kellemes élmény is lesz. **De nem szabad, hogy a kellemes élmény motiváljon minket valami megtételére, hanem az, hogy az egy jó, vagyis helyes dolog.** Halljátok, amit mondok? Sok dolgot azért teszünk, mert jó érzés – meg ilyen érzés, meg olyan –, de **kit érdekel, hogy milyen érzés? Tedd meg azért, mert jó!** Jó dolog együtt lakni egységben, de történetesen ez kellemes is.

Dávid ezt a zsoltárt a Dávid Sátorában írja, mert tudja, hogy Isten Királyságának a működése azon múlik, hogy annak a vezetői ebben a 'jó' minőségű életben maradjanak meg.

Isten természetes közege a jóság. Isten nem tud együtt élni a gonoszszággal.

A Márk 10-ben a gazdag ifjú odament Jézushoz, és azt mondta neki: „*Jó Mester, mit cselekedjek, hogy az örök életet elnyerjem?*” Jézus azt mondta neki erre: „*Miért nevezel engem jónak, hiszen csak egy jó van, az Isten.*” Ezzel igazából Jézus azt mondja: 'ha én jó vagyok, akkor nekem Istennek kell lennem'.

Mivel Isten jó, Ő csak jóságban lakhat. Másrészt a sátán gonosz, s ő csak gonosz környezetben tud megmaradni. **Isten nem lakhat gonoszszággal, és a sátán nem lakozhat jóságban.** Értitek az üzenetét ennek? Ez ennyire egyszerű, de ennyire fontos.

Amikor a testvérek együtt laknak egységben – és ez a szöveg különösen a vezetőkre vonatkozik, azokra, akiknek kormányzási hatalmuk van –, ha ők jóságban lakoznak, **akkor Isten automatikusan jelen van köztük, és a sátán automatikusan ki van zárva.** De ennek az ellenkezője is ugyanígy igaz. Mennyire gonosz és kellemetlen dolog, amikor a testvérek nincsenek együtt egységben.

Tehát **ha nem laktok együtt egységben, akkor nincs jóság, csak gonosz van.** És ki költözik oda a gonosz helyzetbe? Na, ki költözik be egy gonosz helyzetbe? Sátán. És kinek kell távoznia a gonosz helyzet miatt?

Ha olyan otthonod van, ahol a férj és a feleség nem lakik együtt egységben, akkor ki fog beköltözni a házba? Az ördög. Mivel Istennek távoznia kellett, az ördög boldogan beköltözik, zaklatni fogja a gyerekeket, és ha lehetséges, tönkre is fogja őket tenni. Miért sodor el, tesz tönkre és torzít el az ördög olyan sok gyereket, aki keresztény szülőktől származik? 45 évi pásztori tapasztalat alapján mondom, hogy **kivételesen, minden esetben, amikor a gyerekeket elsodorta az ördög, az azért volt lehetséges, mert a szülők nem laktak együtt egységben.**

Én sem voltam a legjobb apa a világon – de most nem fogok ennek a részleteibe belemenni –, mert nem tudtam, hogy milyennek kell lennie egy jó apának, amíg a Szent Szellem meg nem mutatta. De egy dolog mindig igaz volt: a feleségem és én mindig egységben voltunk együtt. **Nagyon komolyan vettük az Írást: „Le ne menjen a nap a ti haragotokon ...” – ne adjatok az ördögnek ilyen lehetőséget.** Ha esetleg úgy feküdtünk le, hogy hátat fordítottunk az ágyban egymásnak – és eszünkbe jutott ez a vers, meggyőzött minket –, meg kellett fordulnunk, és azt mondani: 'Bocsánat!' **Néha ez nem volt nagyon kellemes, de kétségtelenül jó volt.** Az első lépés fájdalmas volt, de ennek gyümölcse csodálatos volt. **Az egységünk miatt** – nem pedig a nagyszerű szülői módszereink miatt – **az ördög soha nem tudta a piszkos kezét a gyermekeinkre tenni.**

Ha van egy gyülekezeti vezetőséged, és ha a vezetők nem laknak együtt egységben, akkor ki fog beköltözni a

gyülekezetbe? Az ördög. Akkor el fogja kezdeni zaklatni a gyülekezeti tagokat, és problémákat hozni az életükbe azért, mert a gyülekezet vezetői nincsenek egységben. **Ha egységben összejönnek a vezetők, akkor az egységük mindent – ami az ő kormányzói hatalmuk alatt van – megvéd az ördög támadásaival szemben.** Nagyon sok bárányt megtámad az ördög, és elszakít a nyájtól azért, mert a vezetők ezt nem veszik komolyan. Ahol ezt a Szót betöltik, azt olvassuk, hogy oda Isten áldást parancsol, és ez olyan, mint a drága olaj a fejen, ami lefolyik a ruha, a köntös prémjére, szélére.

Én láttam ezt megtörténni újra és újra. Ha van egy gyülekezet, ahol mindenféle ördögi tevékenység zajlik, és az ördög állandóan támadja őket – ez történik, az történik –, vagy van egy házaspár, ahol a gyerekek lázadók, és nem engedelmeskednek az Úrnak, stb., akkor az első kérdésem az, mennyire valós és jó az egység ott?

Ha a férj és a feleség újra igazi egységben összejön egymással, akkor Isten olaja le fog folyni az ő kormányzói felelősségük és hatókörük legszéléig. Nem csináltunk semmi különöset a gyerekekkel, mégis alávetik magukat a szüleiknek, és újra beállnak a sorba, a rendbe, és nagy békesség van az otthonunkban. Ugyanez igaz gyülekezetekre is. Ha elmegyünk egy városba, nézzétek, mi történne, ha a testvérek együtt laktának egységben egy városban.

Jézus azt mondta, hogy egy önmagával meghasonlott királyság nem állhat meg. Egy önmagával meghasonlott ház sem állhat meg. Egy önmagával meghasonlott, megosztott város sem állhat meg.

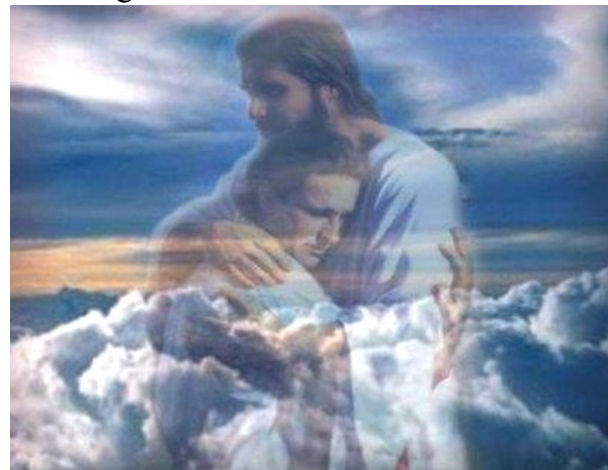
Képzeljétek, hogy abban a városban, ahonnan jöttetek, **ha Isten népe az egész városban egységben összejönne egymással, akkor micsoda erőt jelentene az a város számára?**

Ezeket a dolgokat már néhány helyen kezdik komolyan venni, és megdöbbentő dolgok kezdenek történni, mert engedelmeskednek a Bibliának.

A Róma 12,18-ban azt a parancsot kapjuk, hogy *„amennyire rajtunk áll, mindenkivel békességben éljünk”*. Értitek a békességről szóló tanítást? Azt gondolom, a legtöbben hallottátok már. Ha nem, akkor legjobb, ha megszerzitek, aminek az a címe, hogy: **'Áldottak a békességteremtők'**.

A görög szó a békességre az 'irene', a héber szó a 'shalom' vagy a 'shilo'. Ezek a szavak nem azt jelentik, amit az angol, vagy akár a magyar 'békesség' szó. Ennek a szónak az elsődleges jelentése, hogy: *'egy összetört kapcsolat megjavítása'*. **Egy olyan kapcsolatról van szó, ami korábban ellenséges volt, de annyira megjavult, hogy megérkezett az igazi egység, és most már törhetetlen szeretet uralkodik a korábban egymástól elszakadt felek között.** Tehát a békességteremtő nem olyan, aki nyugalomban él, hanem olyan ember, aki megjavít összetört kapcsolatokat.

Isten a Nagy Békekességteremtő! A keresztre ment, az életét adta, és meghalt azért, hogy békességet hozzon létre. Most már azt olvassuk magunkról, hogy *„... békességünk van Istennel, a mi Urunk Jézus Krisztusunk által”*.

Ádám ártatlanul járt együtt Istennel, de az a kapcsolat akkor még nem volt megpróbálva. Amikor Ádám úgy döntött, hogy függetleníti magát, akkor megtört a kapcsolata Istennel. Ez olyan, mint egy eltört csont. Azután jött Isten, békességet teremtett, és megjavult, összeforrta az eltört csont. Olyan erősen forrt össze, hogy most már nem is lehet eltörni. **Tehát olyan kapcsolatom van Istennel, amit nem lehet eltörni. Így az a kapcsolat, amit a kegyelem megjavított, sokkal erősebb, mint az eredeti kapcsolat, ami még az ártatlanság alapján működött.**

Semmi nem választhat el engem Isten szeretetétől.

Ugyanez az 'irene' szó, használatos volt az orvostudományban is, abban az időben, amikor a Bibliát írták. Amikor eltört egy csont, összeillesztették az eltört darabokat, aztán összeforrt, megcsontosodott, megfelelő módon meggyógyult. Amikor befejeződött ez a gyógyulási folyamat, onnantól kezdve annak a csontnak a legerősebb része ez az összeforrt rész. Általában a korábbi törés helyén nem lehet újra eltörni. Amikor már teljesen helyrejött a csont, akkor **az orvos ugyanezt a kifejezést használná rá. Azt mondaná, hogy ez az eltört csont most már 'békességre jutott'.**

Azt olvassuk a Bibliában, hogy az Atya megtartja Jézus minden csontját épségben, egyet sem törnek el. **Amikor a széttört csontok megjavulnak, és már Krisztus Testében nincs törött csont, akkor ez a Test egy erőteljes harcos lesz, elpusztítja az ördög munkáit, összezúzza azokat.**

Most gondoljatok valakire a saját országokban, aki a hadseregben a Különleges Erők egyik tagja. Minden nemzet hadseregében van egy olyan egység, amelyek különösen jól ki vannak képezve, amely különösen erős és kiképzett emberekből áll. Képzeld el, hogy Budapesten egy ilyen kommandós sétál az utcán. Kemény fickó, nagyon erős, rettenetes fegyverei vannak, de elüti egy teherautó, és nagyon sok csontja eltörik. Azután ott fekszik a kórházban a sok összetört csontjával. A fejében ott van az összes katonai szaktudás, hatalmas és erőteljes fegyverei vannak, amiket használhatna, de mivel sok összetört csontja van, teljesen használhatatlan.

Szinte minden városunkban kb. így néz ki az Egyház. Nagy lehetőségei vannak, de ezeket a lehetőségeket semlegesíti a rengeteg széttört csont. De ha összejövünk, és minden összetört csont megjavul, akkor teljes 'irene'-békesség jön létre Krisztus Testében. Akkor **kijön az Egyház a kórházból, teljesen kész a háborúra, eltökélt, kérlelhetetlen és kész arra, hogy a gonosz minden munkáját lerontsa! Ámen!**

„Mennyei Atyánk! Szeretnénk hatalmas erő lenni a Te számodra! Szent Szellem Isten, munkáldokj köztünk továbbra is, és hozd létre ezt az egységet, hogy így előre tudjuk vinni Isten Királyságát a Te erőddel. Ámen!”

Még egy dologgal szeretnék foglalkozni: ez pedig **a megbocsátás erejéről** szól. Minden olyan bibliarészben, ami az imáról szól, azt találjátok, hogy **a megbocsátás összekapcsolódik az ima kérdésével.**

Először lapozzunk a Máté 6-hoz. Itt Jézus az ima alapelveit tanítja, és utána **megtanítja a 'Mi Atyánk'-nak nevezett imát, amit mondhatunk, a hatékony imádkozás vázlatának.** Nagyszerű üzenet van ebben, de most nem erről fogunk beszélni.

Szeretném, ha észrevennétek, hogy Jézus szerint **az imában Isten Királyságának ügye elsőbbséget élvez a személyes szükségünk fölött.** Miután dicsőítettük Istent, azután a következő téma: „*Jöjjön el a Te Királyságod!*”.

A Királyság meghatározása: 'Isten akarata legyen meg a Földön úgy, ahogyan a Mennyben megvan'. S csak ezután kezdünk el azért imádkozni, hogy Isten a személyes szükségünket töltsse be. Hányunknak kell megfordítani a fontossági sorrendet az imáinkban?

A Máté 6,33-ban azt mondja Jézus: „**Ha először Isten Királyságát keresitek, és az Ő igazságát, akkor az összes többi dolog mind a tietek lesz**”.

1965-ben Isten megdorgált engem azért, mert az imáimban a legfontosabb a saját dolgom volt. Hit által élő misszionárius voltam, semmilyen látható pénzügyi támogatásunk, háttérünk nem volt, tehát komolyan imádkoztam Istenhez, hogy töltsse be a szükségemet. Azt mondta Isten: 'Hagyd abba ezt a fajta imádkozást! Soha többet nem akarok ilyen imát hallani! Azt mondja az Én Szavam, hogy „**keresd az Én Királyságomat, és utána ezeket mind megkapod**”.'

1962 óta soha nem volt fizetésem, és soha nem szenvedtem hiányt. Soha nem írtam kolduló levelet, és soha nem próbáltam támogatókat gyűjteni. 'Csupán' először Isten Királyságát kerestem, és Isten betöltötte minden szükségemet.

Utána jutunk el a 14. vershez, amely azt mondja:

Mát.6,14 „*Ha megbocsátjátok az embereknek az ő vétkeiket, megbocsát nektek a ti Mennyei Atyátok is. Ha pedig meg nem bocsátjátok az embereknek az ő vétkeiket, a ti Mennyei Atyátok sem bocsátja meg a ti vétkeiteket.*”

Ez elég egyszerű, nem? Mindenki képes ezt megérteni.

Lapozzunk a Máté 18-hoz. Megnéztük, hogy micsoda erő van az egyetértésben való imádkozásban. Azt mondja a 20. vers:

Mát.18,20 „*Mert ahol ketten vagy hárman egybegyűltek, és egyetértetek mindenben, amit kértek, azt megkapjátok.*”

Azután a 21. verstől a fejezet végéig egy erőteljes tanítást találunk a megbocsátásról. Ez közvetlenül követi az imáról való tanítást, mert **Isten össze akarja kapcsolni a hatékony imádkozást a megbocsátással. Sok embernek azért nem hatékony az imaélete, mert nem engedelmeskednek ennek a Szónak. Ha úgy imádkoztok, hogy a szívetekben meg nem bocsátás van, akkor csak pazaroljátok az időtöket.**

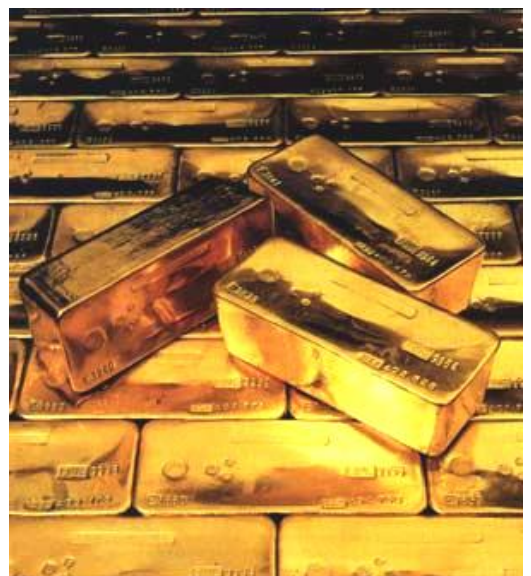
Másrészt a megbocsátásban hatalmas nagy erő van arra, hogy az imáitok hatékonyságát **növelje**. Nézzük meg ezt a bibliarészt. Az első dolog, ahogy Péter azt kérdezi Jézustól: „*Uram, hányszor kell megbocsátanom egy testvéremnek, aki ellenem vétkezik, mielőtt orrba verném? Még hétszer is?*” Azt gondolhatta, hogy ez a 'hétszer' már egy egész szép mennyiség. Jézus azt mondta: „*Nem csak hétszer, hanem hetvenszer hétszer*”. A Lukács változata azt is hozzáteszi, hogy „*ugyanazon a napon*”. **Ha egy nap alatt hetvenszer hétszer bocsátanánk meg, akkor ez kb. 3 percenként 1 megbocsátást jelentene.**

Képzeld el, hogy egy tisztaság- és rendszerető háziasszony vagy, van egy gyönyörű konyhád, és éppen most suvickoltad csillogóra, ragyogóra a padlót. A férjed a kertben dolgozik, azután bejön megmosni a kezét. A férfiak már csak ilyenek, úgyhogy meg kell bocsátanotok nekik. A férj begyalogol a konyhába a piszkos csizmáival, elfelejti levenni őket. Odalépked a mosogatóhoz, és azt mondja: „Jaj, te jó ég, hát bocsáss meg nekem! Jaj, de sajnálom!” Erre te azt mondd: „Ember!” **De megbocsátasz neki, mert szereted – a furcsa viselkedései ellenére. De képzeld el, hogy egész nap ezt az egészet 3 percenként megismétli!** Mennyi ideig tudod megakadályozni magad abban, hogy a torkát megszorogasd?

Értitek, mit mond itt Jézus? Azt mondja, hogy **a megbocsátásunknak nem szabad, hogy határa legyen. Utána elmondja a nemes ember példázatát, s képszerűen ábrázolja, amit éppen tanított.** Jézus tanításainál mindig elbűvölő az a matematikai összefüggés, ami benne van. Ha nem számoljuk ki a dolgokat, akkor az egész igazságot nem tudjuk felfogni belőle. Feltételezem, hogy ismeritek a történetet, így nem fogjuk felolvasni.

A történet egy királlyal kezdődik, akinek van egy szolgálja. **A szolga nagyon sok pénzzel tartozik neki, 10.000 talentummal.** Először ezt tegyük egészen világossá. Egy talentum nem egy pénzérme, amit az ember zsebre vág. 1 talentum egy kb. 30 kg-s aranyrúd volt. Gyakorlatilag 10.000 x 30 kg arannyal tartozott ez az ember, ami kb. 300 tonna arany, ha kiszámoljuk.

Jézus azért használja ezeket a példákat, hogy megtanítsa nekünk, hogy milyen nagy méretű az a

megbocsátás, amit Istentől kaptunk, s mi mindent bocsátott meg nekünk. **Sok kereszténnyel az a baj, hogy nem igazán értékeli az üdvösségét.** Nem értékeli úgy, ahogy kellene azt, amit neki ingyen megbocsátott Isten. **A feltétlen megbocsátásnak az a kulcsa, hogy először te értékeld azt, hogy neked mi mindent bocsátott meg Isten.**

Ha a megbocsátásról neked 100 eurós elképzelésed van, akkor az emberekkel nagyon kicsinyes leszel. „Én végülis nem voltam egy túl rossz ember. Egy jó ember voltam, nem olyan, mint az a kábítószeres amott.” Tehát **először arról kell kinyilatkoztatást kapnunk, hogy mi mindenre is kaptunk mi bűnbocsánatot. Az öngazság a leggonoszabb bűn Isten szemében.**

Én nagyon sok évig ateista voltam, de erkölcsösebben éltem, mint sok keresztény. És büszke is voltam rá, mert azt mondtam: „Én jobban 'teljesítek' Isten nélkül, mint azok az emberek Istennel”. Már a megtérésem előtt betartottam a sebességhatárokat. Becsületesen befizettem minden adót, mielőtt megtértem volna. **Ez a bűzös büszkeség viszont sokkal sértőbb volt Isten számára, mint egy 'egyenes' bűn.** Amikor végre megtértem, és megláttam ezt a hatalmas, utálatos büszkeség-hegyet, ami az életemben volt, azt mondtam Istennek, hogy ezt most már ugyanúgy utálok, ahogyan Isten. Jézus azt mondta: „**akinek sok bocsátatott meg, az nagyon szeret**”.

Isten szeretetéhez az a kulcs, hogy megértjük, hogy mi mindent bocsátott meg nekünk, és megértsük, hogy mivé váltunk az Ő kegyelme által. Én most Isten fia vagyok, kegyelem által. Minden gazdagság, ami Jézusé, most már az enyém is, és ez fantasztikus! Isten dicsőséges fiává változott ez a bűzölgő, gőgös, pökhendi ateista – öngazságával együtt. **Amikor ezt megértjük, akkor elkezdünk máshogy viszonyulni mások bűneihez.**

Meg kell értenünk, hogy '3 tonna arany' értékű bűn lett nekünk megbocsátva. Ez kb. 3,4 millió eurónak felel meg értékben. Tehát ennyi bocsátatott meg nekünk. Soha ne felejtsük el! Hadd itassa át ez a lényünket, és kezdjünk erre rádöbenni.

Amikor megragadjátok ennek a teljességét, akkor hajlandóbbak lesztek megbocsátani másoknak.

Tehát ennek a szolgának most éppen 3,4 milliárd dollár (kb. 1.200 milliárd Ft) értékű adósságot engedtek el, **de ez a szívében a megfelelő minőségű hálát nem idézte elő.** Megtalálta egy szolgáját, aki viszont neki tartozott valamivel.

Itt is nagyon fontos a történet megértéséhez, hogy milyen mennyiségekről van szó. Mert hallottam, hogy prédikátorok azt mondták: „Ó, ez a szolga nem akarta a másik szolgának ezt az apróságot elengedni”. De Jézus üzenetében az a lényeg, hogy **ez nem egy apróság volt, amit nem engedett el neki, hanem egy nagy mennyiségű pénz, 100 dénár.** 1 dénárt kapott 1 napi fizetésként egy szakmunkás. Ez a tartozás kb. 1/3 évnnyi fizetés volt. Ez kb. 10.000 euró, vagy 15.000 dollár (kb. 5-5,5 MFt), tehát sok pénz.

Tegyük fel, hogy eljövök Ausztriába, és elfelejtek pénzt hozni, de szükségem lenne egy kis pénzre, hogy vegyek néhány dolgot. Azt mondom a testvérnek: „Gerhard, tudnál nekem kölcsönadni 50 €-t? Vissza fogom neked adni, megígérem, de most szeretnék venni néhány dolgot'. Ő odaadja nekem, de én nem adom vissza neki. Most **Gerhard nem fogja halálra aggódni magát azért, hogy én nem adtam vissza neki az 50 €-jét. Ez helytelen volt részemről, de ilyen kicsi bűnt könnyen meg tudna nekem bocsátani.**

De ha azt mondom neki: „Nézd, Gerhard, éppen most kell kifizetnünk az utolsó részletét ennek a nagy épület árának, szükségem van 2 hónapra 15.000 €-ra. 2 hónapra tudnál adni nekem kölcsön? Vissza fogjuk kétségtelenül adni.” Gerhard automatikusan azt mondja, hogy nem tud

ennyit kölcsönadni, de most a tanítás érdekében készségesen azt kell mondania: „Ok, rendben van”. Tehát odaadja nekem a 15.000 €-t, és én megígérem, hogy 2 hónap alatt visszaadom.

Eltelik 2 hónap, nem történik semmi. 3 hónap eltelik, 4 hónap... Akkor elkezd valami ott bent rágni a lelkét. **Hát 50 €-t még könnyű megbocsátani, elengedni, de 15.000-et már egy egész más kérdés. Jézus pontosan erről beszél. Azt mondta: „ha egy kis bűnről van szó, akkor azt nem nehéz megbocsátani. A nagy bűnök azok, amelyek megmérgezik az embereket egy életre”.**

Amikor egy apa molesztálja a saját lányát, az egy borzasztó bűn. Amikor egy férj egyszerűen kisetál a felesége életéből egy másik fiatal nő miatt, ez egy nagy bűn, hogyan értékeljük ezeket? Amikor egy pásztor megcsalja a gyülekezetét olyan módon, hogy kettős életet él, és vagy nőkkel, vagy a gyülekezet pénzével bűnököt követ el a háttérben, és a gyülekezetet ez nagyon sérti – hogyan értékeljük ezeket a dolgokat? Ilyen jellegű bűnökről beszél Jézus ebben a példában.

Tehát egy '50 €-s' bűnt könnyű megbocsátani, de mi a helyzet a '15.000 €-s' bűnökkel? **Ha nem bánsz el ezzel a problémával, akkor az életed hátralevő részében ez rágni fog téged, és el fog pusztítani.** Elpusztíthatja azt az embert is, akinek nem bocsátasz meg, meg téged is. Tehát kettős kárt okoz a dolog. De ha a 15.000 €-t összehasonlítod a 3,4 milliárd €-val, akkor összehasonlítva ez még mindig csak egy kis pénz.

A kegyelem ereje által eldöntöttem, hogy megbocsátok az embereknek. Ha ezt megteszitek, akkor minden imátokra választ kell kapnotok. Ha nem teszitek ezt meg, akkor a meg nem bocsátás ereje megakadályozza minden imátoknak a válasz-megérkezését.

Újra mondom, **ez a házasságban kezdődik.** Azt mondja Péter apostol:

1.Pét.3,8 „*Férjek, a feleségetekkel értelmes módon éljeteztek együtt*” – vagy 'megértő' módon.

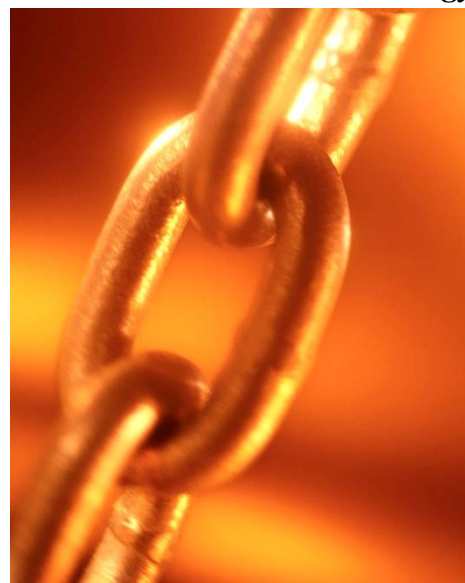
Ha ezt nem teszitek, akkor akadályoztatva vannak az imáitok. A szívedet is kiimádkozhatod a házastársadért, de az imáid a meg nem bocsátás ereje miatt semlegesítődnek.

Még egy dolog. Amikor Jézus a tanítványaira lehel – a János 20-ban –, akkor azt mondta:

Ján.20,21 „*Úgy küldelek titeket, ahogyan az Atya küldött engem.*”

Nagyon figyeljétek meg ezeket a szavakat: „*Úgy küldelek titeket, ahogyan az Atya küldött engem.*” Amikor Jézus a kereszten függött, és ott voltak a Jézus-gyűlölő vallásos zsidók, akik megfeszítették, mit mondott velük kapcsolatban? Azt mondta: 'Atyám, fizettesd ezt meg velük'? Nem! Hanem mit mondott? Azt mondta: „**Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, hogy mit cselekszenek.**” És az ő megbocsátásának az ereje felszabadította az üdvösség erejét az emberek életében.

Azt mondja Jézus: „*Akinek a bűneit megbocsátjátok, azoknak megbocsátatnak, és akinek a bűneit megtartjátok, azoknak megtartatnak. Én úgy küldelek titeket, ahogyan az Atya küldött engem. És ÉN megbocsátottam az ellenem vétkezőknek, bármilyen nagyokat is vétkeztek ellenem. Ha ti nem teszitek ugyanezt, akkor a meg nem bocsátás rabjai lesztek. Ugyanakkor, viszont a vétkezőt is a meg nem bocsátás börtönébe zárjátok be.*”

Tudjátok, ha valaki vétkezik, vétkezik Isten ellen és vétkezik ellened. Lehet, hogy Isten hajlandó megbocsátani neki, **de nem foganatosíthatja a megbocsátását, ha nem értesz egyet Istennel.** Értitek ezt? Ha azt mondod Istennek, hogy fizettesd meg ezt velük, akkor 'megkötöd' Isten kezét és ezért – mivel Ő igazságos – nem szolgáltathat üdvösséget annak az embernek, akinek szeretne.

István vértanú volt, halálra kövezték. Amikor az a fanatikus, vallásos farizeustömeg megkövezte őt, akkor volt ott

egy fiatal farizeus, akit Saulnak hívtak, aki őrizte a többiek ruháit. Ő ugyanolyan bezsongott és démonizált volt a vallásával kapcsolatban, mint Osama Bin Laden. **Gyűlölte Jézust, és mindent gyűlölt, aminek a kereszténységhez köze van.** Erőteljes szellemek működtek rajta keresztül, hogy három nemzetben is rommá tegyék a Gyülekezetet. Ahogy ott nagy örömmel éppen halálra kövezték Istvánt, mit mondott István? „Uram, hadd fizessenek meg ezért!” Ha ezt mondta volna, Saul soha nem térhetett volna meg. Figyeljetelem rám!

Mit mondott István? „**Uram, ne tulajdonítsd nekik ezt a bűnt. Én megbocsátom nekik, amit éppen tesznek.**” Ez felszabadította Istent arra, hogy ezt az örült, démonizált farizeust megtérésre vezesse – és az ősegyháznak ő lett a legnagyobb apostola. Figyeljetelem rám! Ha István nem engedte volna őket el, akkor talán Pál sem kaphatott volna üdvösséget.

Értitek a **megbocsátás erejét** – abban, hogy **átalakítsátok a városaitokat, a nemzeteiteket és azokat, akik jelenleg ellenetek dolgoznak?**

Mondjuk, valaki fellázad a gyülekezetekben, elmegy és beindít egy másik gyülekezetet. Ezt törvénytelenül teszi, és irántad való ellenséges érzülettel. Mit mondasz erre? „Isten meg fogja őket ítélni, mert ezt törvénytelenül tették, nem volt joguk.” Ennek eredményeként Isten átkát zúdítod rájuk, és az egész városra. **Ha elengeded őket, akkor Isten megtérésre tudja őket vezetni, ők bűnbánatot tarthatnak, és a legnagyobb szövetségeseiddé válhatnak ezek az emberek.**

Évekkel ezelőtt Bombay-ben – mielőtt Isten ilyen erőteljesen meglátogatta a várost – volt Bombay-ben a gyülekezetben egy nő. Ő és a férje bírósági pert indítottak a gyülekezet ellen, és törvénytelenül meg akarták szerezni a gyülekezet birtokát. Sok pénzük volt, és üzleti célból meg akarták kaparintani a telket. Ez a nő gyűlölt engem, és ez az érzés elég kölcsönös volt, mert én is gyűöltem őt. **Ő volt a gyülekezetben a legnagyobb bajkeverő. Csak azért jött el vasárnap délelőtt a gyülekezetbe, hogy megtartsa a tagságát.**

Őszintén imádkoztam azért, hogy vagy holtan essen össze, vagy hagyja el a várost, vagy valami ... Miután kb. fél évig így imádkoztam, Isten azt mondta nekem egyszer: „**Nem vagyunk egy hullámhosszon! Én őt ugyanúgy szeretem, mint téged.**” Azt mondtam: „Ez teljesen érthetetlen”. Azt mondta Isten: „**Ha hagyod, akkor téged is megtanítalak arra, hogyan szeresd őt.**” Én azt mondtam: „Nem akarom megtanulni, hogyan szeressem ezt a nőt. Azt akarom, hogy elmenjen! Meg akarok szabadulni tőle!”

Azt mondta Isten: „**Én nem fogom a gondolkodásomat megváltoztatni, jobban teszed, ha megtanulod őt szeretni.** Valahányszor imádkozol ezért a nőért, mindig rosszakat mondasz rá. Mondj róla valami jót!” Azt mondtam: „Nem jut az eszembe semmi jó.”

Kb. 3 hónap alatt, Isten olyan módon meg tudott engem változtatni, hogy úgy gondolkodjak arról a nőről, és úgy imádkozzak érte, ahogy Isten tenné. Nagyon fájdalmas volt ez, és egyáltalán nem volt hozzá kedvem, de emlékszem, egyszer imádkoztam, és **teljesen összetört a szívem ezért a kétségbeesett helyzetben levő nőért. Sírtam érte, és Isten szeretetével kiáltottam érte – ez egy természetfölötti átélés volt nekem.**

Vasárnap délután volt, és az esti prédikációmért imádkoztam. Azelőtt soha nem jött el az esti összejövetelre. Isten adott nekem egy konkrét üzenetet, a búzáról és a konkolyról – biztos ismeritek. Nagyon erősen élelem jött ennek az asszonynak az arca, és Isten azt mondta, hogy **ma este ez a nő ott lesz az összejövetelen és ez az üzenet neki szól.**

Eléggé megdöbbsentem, de tényleg eljött ez a nő. Elmondtam az üzenetet, 'nagyon meggyőző volt'. Amikor mindenki elhagyta a gyülekezetet, én jó baptista pásztor módjára ott álltam az ajtónál, és mindenkivel kezet ráztam. Odajött ez a nő hozzám a szokásos képmutató keresztény arcával, és azt mondta: „Köszönöm, pásztor, csodálatos prédikáció volt.” Korábban azt mondtam volna neki: „Te hazug, képmutató!” Ezt gondoltam magamban, de persze nem mondtam neki.

Ez alkalommal azt mondtam: **„Ez nagyon érdekes, mert Isten azt mondta nekem, hogy ez az üzenet direkt neked szól.”** Amikor kimondtam ezeket a szavakat, akkor ez a nő ott előttem összeesett a padlón, teljesen összetört a bűneinek a gonoszsága miatt, ott zokogott, nyöszörgött, és erőteljesen megtért. **Teljesen megváltozott, és a gyülekezetben a legnagyobb pártfogóm, a legnagyobb szövetségesem lett.**

Ugyanakkor Isten meglátogatta a gyülekezetet, és Isten ereje szétáradt a városban. Rövid idő alatt **a környéken kitört az ébredés, és emberek tízezrei adták át az életüket Jézusnak. Megtanultam egy leckét, a megbocsátás erejét. Ez egy hatalmas fegyver az imáinkban.**

Menjünk tovább. Röviden említem ezt: **a Dávid Sátora a 24 órán keresztül folyó folyamatos imádkozás helye.** Számos bibliavers tanítja, hogy imádkozzunk az Úrhoz éjjel és nappal. Azt a parancsot kaptuk, hogy ne hagyjunk nyugtot az Úrnak, éjjel és nappal legyünk őrállók, és éjjel-nappal dicsérjük és imádjuk az Urat. Mózes sátorában és a templomban is éjjel-nappal folyt a szellemi tevékenység.

Ahhoz, hogy természetes szinten biztonságban tudjunk egy várost, ahhoz éjjel-nappal őrködni kell a falain. Ez szellemben éppen ennyire szükséges. Dávid Sátorában a dicsőítés és az imádkozás éjjel-nappal folyt. Nagy erő van abban, ha mi ugyanezt tesszük.

Régebben nem hittem, hogy ez fontos. Néhány évvel ezelőtt megtanultam ezt a leckét San Antonio-ban. Volt a városban egy konkrét, démoni hatalmas fejedelemség, erődítmény, amiről Isten megparancsolta nekünk, hogy rontsuk le.

Van ott egy hegy, ahol nagyon sok erőszakos vérontás történt. Egy egész nagy térségből mindig oda gyülekeztek a boszorkányok és varázslók, hogy a praktikáikat azon a hegyen gyakorolják. Tartottunk összejöveteleket azon a hegyen, és megsemmisítettük a varázslásaikat, de azután éjjel visszajöttek, és újra helyreállították a szellemi dolgaikat.

Aztán **megkérdeztem néhány megtért boszorkányt, hogy miért van az, hogy a boszorkányok és a varázslók mindig éjjel működnek? Azt mondták: „Azért, mert a keresztények mind alszanak ilyenkor.** Nekünk, boszorkányoknak ez a legjobb légkör, hogy működjünk”. Azt mondták ezek az emberek: „Az egyetlen megoldás erre az, ha egész éjjel imádkoztok”. **A testem azt mondta: „Te jó ég! Nem igazán szeretném ezt csinálni.” De engedelmeskedtem az Úr Szavának.**

Tehát elkezdtek a hegyet éjjel-nappal imában őrizni. Azután elmentünk éjjel is a hegyre, hogy a boszorkányok és a varázslók tevékenysége felé kihívást intézzünk.

Isten mindenféle prófétai cselekedeteket parancsolt nekünk – most ezt nem részletezem. Isten megmutatta nekünk azokat a pontokat a hegyen, ahol a vérontások történtek, és hogy milyen helyeken voltak a konkrét gonoszságok.

Azt mondja Isten: „Ez a vér megfertőzte ezt a földet, és bosszúért kiált a földből. Ezt a földből való kiáltást úgy lehet semlegesíteni, ha 'Jézus vérét öntjük ki' ugyanarra a földterületre.” **Megkérdeztem az Urat, hogyan kell ezt tenni. Azt mondta: „Vegyél bort, és hadd képviselje ez Jézus vérét egy prófétai cselekedetben.”**

Tehát összeszedtünk kb. 60 kulcsfontosságú imádkozót, és összegyűltünk a hegyen. Isten mutatott konkrét helyeket ezen a hegyen, ahova bort kellett önteni, vagy botokat kellett leszúrni, vagy bármit.

Gondoltam, nem akarok én igazi jó bort öntögetni a földre, elmegyek a hűtőszekrényhez, a feleségem legrosszabb, főzéshez használt borát előveszem, és azt fogom elhasználni. Mikor

elővettem ezt a főzéshez használt bort, megkérdezte Isten: „Mit akarsz ezzel?” Azt mondtam: „Hát, amit mondtál, ki akarom önteni a földre.” Azt mondta Isten: „Tedd vissza ezt a hűtőbe, és menj, vedd meg a legjobb bort!” Tehát megvettük ezt a bort, és ki kellett önteni a földre. Nagyon fájdalmas volt ez a számomra, de engedelmes akartam lenni.

Azon a területen nagyon híres volt a prostitúció, az abortusz-klinikák, és bármilyen gyülekezet próbált gyökeret verni azon a helyen, mindig szétesett, mintha átkozott lett volna az

első naptól kezdve. De megtettük, amit mondott nekünk az Úr – megtisztítottuk a földet, ahogyan Isten megmutatta – és őriztük a hegyet éjjel-nappal.

A varázslók és a boszorkányok leszoktak erről a helyről, mert már nem találták megfelelőnek a varázslásaik szempontjából. Azután elkezdtek dolgok történni az abortusz-klinikákkal, a vörös lámpás bordélyházak elkezdtek bezárni, és elkezdtek a gyülekezetek sikeresek lenni a térségben.

De történt még valami, amit egyáltalán nem vártunk. San Antonio Texasban egy nagy katonai város. Ha jól emlékszem, akkor 7 katonai bázis volt ott régebben, kettő azóta bezárt. San Antonioiban van az az alapvető kiképző tábor, ahova minden újonnan besorolt fiatalembert – akit a légierőhöz sorolnak be – elhoznak alapkiképzésre. 6-8 hétre eljönnek ilyen fiatal csoportok – több ezren –, és 6-8 hetenként cserélődnek. Isten elkezdte meglátogatni ezt a légierő-támaszpontot. A bűnről való mély meggyőzés szállt nagyon sok újonnan besorozott fiatalra, és a bázis-parancsnokság azt kérte tőlünk, hogy tudunk-e küldeni még segítséget, mert olyan sok fiatal fordul Krisztushoz, hogy nem tudják őket kezelni, sokkal több munkásra van szükség.

Tehát kezdtük megtanulni San Antonioban, hogy milyen ereje van a 24 órán keresztül való imádkozásnak. És ha egy helyre tudjuk majd koncentrálni az imáinkat, akkor majd meglátjuk, hogy óriási dolgok történnek.

Még sokkal többet mondhatnék erről... Meg kell tanulnunk azt tenni, amit Isten mond.

Menjünk tovább. A Biblia nagyon sokszor említi a Sion hegyét, különösen a prófétáknál, és a Zsoltárookban. A Sion tulajdonképpen Dávid Sátorának egy másik neve is lett.

Menjünk az Ézsaiás 16-hoz.

Ézsa.16,4/b „Mert vége a nyomorgatónak, megszűnt a pusztítás, és elfogytak a földről a taposók.”

Akarjátok, hogy a ti városaitokban, a nemzeteitekben ugyanez történjen? Ez az 5. versben leírtak miatt történt így:

Ézsa.16,5 „És Isten kegyelme megerősített egy trónszéket, és ül (Septuaginta: 'kathidzó') azon igazsággal Dávid Sátorában a Bíró, a Jogosság Keresője, Igazság Ismerője.”

Isten azt mondja, hogy amikor Dávid Sátora tele van Isten népének a dicséreteivel, akkor Isten azt mondja: 'Én jövök, és felállítom ott a trónomat, és a trónomról foganatosítani fogom az egész országban a jogosságot és az igazságosságot, és minden taposó, kizsákmányoló, tisztátalan, elnyomó dolog el fog tűnni.

Amikor majd Amerikában rendesen felépülnek a Dávid Sátorai, az egyik dolog, amit látni fogunk, azok a kábítószer-mentes övezetek lesznek. Abban a légkörben egyetlen kábítószer-kereskedő sem élheti túl a dolgokat. Teljesen meg fogjuk változtatni a társadalmat.

Ez az erő benne rejlik Dávid Sátorában. Nem csak a dicsőítésnek, imáadásnak, csodálatnak a helyszíne – noha csodálatos, már csak ebből a célból is, hogy felépüljenek Dávid Sátorai – de Isten sokkal tovább viszi a dolgokat ennél. Ez nem csak az ima helye, ahol különböző dolgokért imádkozunk, nem csak olyan hely, ahol prófétikusan szólunk bizonyos

helyzetekhez, hanem a kormányzás és uralkodás helyszínévé válik, ahonnan Isten hatalmát gyakoroljuk. A városainkat az igazságosság helyeivé változtathatjuk innen, és mi uralkodhatunk a gonoszság fölött, és nem az fog uralkodni a városaink fölött.

Mondhatnék még más dolgokat is, amik történtek a városunkban ... Hadd mondjak egy példát.

Egy Szent Szellemmel telt, Jézust szerető rendőrfőnök volt San Antonioban a közelmúltig, amikor nyugdíjba ment. Isten erőteljesen megérintette őt. Ő is a Sasfészek Gyülekezetnek volt a tagja, ami az én szellemi otthonom is. Isten csodálatos embere volt, aki nem szégyellte az evangéliumot. **Mindig 1 órával korábban érkezett a kapitányságra, mint ahogy a munkaideje elkezdődött, és szégyen nélkül egy órát a térdein töltött imádkozva és a Bibliát olvasva.**

A mi éjjel-nappal imádkozó közbenjáróink olyanok lettek, mint egy védő tűzfal a város körül. Volt néhány, aki egyszer az egyik kora hajnali órallási időben imádkozott, és Isten szólt hozzájuk. Emlékeztek a Columbine High School-ra, ahol volt néhány tinédzser, aki elment egy iskolába és lövöldözni kezdett? Ismeritek a történetet ...

Az egyik közbenjáró kapott Istentől egy figyelmeztetést, hogy két fiatalember az egyik iskolánk felé tart, és ott is lövöldözni akarnak. Mivel a rendőrfőnök keresztény volt, ezért közvetlenül felhívhatták telefonon, és figyelmeztethették arra, hogy mi fog történni. **Mivel ő Isten embere volt, komolyan vette ezt a figyelmeztetést,** odaküldött egy rendőrautót az iskolához, és a felfegyverzett tinédzsereket letartóztatták, mielőtt egyetlen lövést megereszthettek volna.

Az ABC News meginterjúvolta őket. A hírekben bemutatták a riportot, mert ez nagyon fontos hír volt. Azt mondták: 'Nagyon jó volt a rendőrség munkája!' **Azt mondta a rendőrfőnök: 'Ez nem a rendőrség jó munkája volt, hanem azért történt ez így, mert imádkozók körülveszik a várost az imáikkal.'** És ezt az ABC hírekben mondták el!

Azt mondta a rendőrfőnök: 'Isten az Ő szerető, védő karjait a városunk köré helyezte. Isten tudta, hogy ez meg fog történni, és én csak Isten szavának engedelmessé lettem. Így letartóztattuk őket egyetlen lövés nélkül.' Azt mondta a riporter: **'Hogyan tudja ezt összeegyeztetni a rendőri munkával?'** Azt mondta: **'Ettől ezerszer jobb rendőr lettem.'** Azután riportot készítettek vele, lefilmezték az irodáját, ahol ott volt a Bibliája, meg az ima-zsámolya, ahol a 'csendességeit' tartja.

Hisszük, hogy Isten meg fogja adni, hogy a városunkban minden vezetős szerepet betöltő tisztségviselő keresztény lesz előbb-utóbb.

Nem tudom hány TV csatornánk van – több tucat is. Már öt hírolvasó, kommentátor hölgy is megtért Jézushoz, akik a TV-ben a híreket kommentálják, így **keresztény szempontból közelítenek meg mindent, amit a TV-ben elmondanak.**

Egy idővel ezelőtt kijelentettük szellemben, hogy nem fogjuk megengedni, hogy Marilyn Manson eljöjjön San Antonioba – nem tudom, tudjátok-e, ő kicsoda. Három napra akart hozzánk jönni koncertezni. Három héttel a koncert napjai előtt leesett a színpadról – ott, ahol éppen volt –, és nagyon súlyosan megsérült. Képtelen volt a hathetes összejövétel-sorozatát megtartani, amit akart. Azután pedig **a városunk vezetősége egy olyan határozatot hozott, hogy nem engedik meg, hogy Marilyn Manson bármikor is a városba jöjjön.**

Nem sokkal ezelőtt megpróbált eljönni egy szabadtéri stadionba, ami három mérföldre volt a város határától – ezt Selma-nak hívják. Amikor megkaptuk erről a hírt, hogy ez a terve, megbíztunk közbenjárókat, hogy menjenek el a koncertre – kifizettük nekik a belépőjegyet –, és nyelveken imádkozzanak az egész koncert alatt.

Nagyon széles körben meghirdették ezt a koncertet, és több ezer fiatal elment, hogy meghallgassa sátánnak ezt az evangélistáját. Hirtelen egy viharfelhő jött pont a nyitott stadion fölé, és zápor, zivatar, villámlás, meg minden volt. Az egész elektromos rendszer kiment, **teljes katasztrófa volt az egész. Marilyn Manson elázott bőrig, mindenkinek vissza kellett adniuk a jegyek árát – tehát pénzügyileg is katasztrófa volt.** Ez az ember elkezdett átkozódni,

szitkozódni: „Ebbe az 'ilyen és ilyen' városba soha többet nem jövök el.” De ezek csak a kezdetek. Ezek csak az előízei a dolgoknak.

Amikor novemberben politikai választás volt, három napig böjtöltünk és imádkoztunk, és a 'mennyei trónunkról uraltuk' (*'kathidzó'*) gyakorlatilag a választás eredményeit. Ez a választás hatott a szövetségi kormányra, s újraválasztották Texas kormányzóját. Egy csodálatos keresztény, Szent Szellemmel telt ember volt az egyik jelölt, a másik pedig egy sok pénzü gazdag ember, aki kormányzó akart lenni. Nagyon sok befolyásos embert ebben a választási időszakban választottak meg.

Mindannyian elmentünk szavazni, de nem csak ennyit tettünk, hanem három napig **imádkoztunk és böjtöltünk, hogy meghatározzuk a választások eredményét. Mindenkit beszavaztak, akiért imádkoztunk, hogy beszavazzák, és mindenkit kiszavaztak, akiért imádkoztunk, hogy kiszavazzák.**

Ez a Dávid Sátorában levő kormányzásnak az ereje. Még nem forrt ki minden, ez csak az előíze valami sokkal-sokkal erőteljesebb dolognak, ami a városunkban meg fog nyilvánulni.

Ti ugyanezt megtehetitek a városotokban és az országotokban. Nem kell, hogy politikailag többségben legyetek, **az a lényeg, hogy szellemben többségben legyetek.** Menjünk tovább ...

Lukács 24-ben Jézus megparancsolta a tanítványainak, hogy *'várjanak'*, amíg fel nem ruháztatnak mennyei erővel.

Luk.24,49 „*És íme Én elküldöm ti reátok az Én Atyámnak ígérését; ti pedig maradjatok ('kathidzózatok') Jeruzsálem városában, amíg fel nem ruháztatok mennyei erővel.*”

Sok kiemelkedő görög tudóssal beszélgettem az angol fordítás miatt, ami ebben a bibliarészben van. A **'kathidzó'** kifejezés az, ami itt görögül van – felvettem erről egy tanítást kazettára, ha még nem hallgattátok meg, akkor tegyétek meg –, mert **ez nem azt jelenti, hogy 'elidőzni valahol, és várni, hogy valami majd történik'.**

Amikor az egész Újszövetségben végigkövettem ezt a kifejezést, és még a görög klasszikusokban is, láttam, hogy következetes jelentése van ennek a szónak. Újra és újra **összekapcsolódik a 'trón' szóval, vagy a 'hatalmi székkal', a 'kormányzói székkal'.** Most nem mondom el az egész tanulmányt, mert másfél óráig is eltartana. Interneten megvan, el lehet olvasni.

Fontos, hogy ezt az igazságot megértsétek. Most csupán össze akarom foglalni, hogy mit is jelent. Ez a szó a következőt jelenti, s az Újszövetség a következő módon használja: **'leülni kényelmesen egy trónra, mintha úgy éreznéd, hogy hozzád tartozik ez a trón'.** Nem idegesen ülsz a szélén, mondogatva magadnak, hogy: 'Nem kellene itt lennem! Nem kellene itt lennem!' Nem, **ez a te trónod, ott ülsz Krisztussal együtt. Tehát kényelmesen ráülsz a trónra, azzal a céllal, hogy kormányozz, uralkodj, és hatalmat gyakorolj róla.**

Jézus azt mondta a tanítványainak, hogy: „**Ne menjetek sehova, amíg nem ültök kényelmesen a trónon, mert ez az a hely, ahol általában élni fogtok, és a trónról fogtok kimondani hatalmi szavakat.**”

Amikor végigolvastam az evangéliumokat, mindig ezt találtam, hogy amikor Jézus elkezdett tanítani, mit tett, mielőtt elkezdett tanítani? „*Leült*”. És itt mindig a *'kathidzo'* szó szerepel. Tehát Jézus szellemben azt tette, hogy **mielőtt elkezdett beszélni, leült a trónra. Ennek eredményeként, amikor szólt, úgy beszélt, mint akinek hatalma van, és nem úgy, mint az írástudók.**

Amikor ezt megértettem, elkezdtem én is ugyanezt tenni. Ha te megérted, és te is elkezdted ugyanezt tenni, ha **megtanultok a 'trónról szólni', akkor amit mondotok, annak hatalma lesz.**

Amikor démonokkal ütközöm, nem birkózom velük, hanem a trónról szólok hozzájuk. Ennek egy részét Smith Wigglesworth-től tanultam.

Egyszer ment egy összejövételre és betért egy házba. Ott volt egy ember, aki teljesen őrült volt már, gyötörték a démonok. Wigglesworth azt mondta a démonoknak: 'Most gyertek ki belőle, Jézus nevében!' Azt mondták: 'Nem megyünk ki! Nem megyünk ki! Nem űzhetsz ki minket!' Erre ő azt mondta: 'Nézzétek, én nem vitatkozom ezen. Jobban teszitek, ha kijöttök! Most elmegyek az összejövételre, azután visszajövök, és ha mikor visszajövök, még mindig itt vagytok, az nagy baj lesz nektek.' És kiment a házból, levezette az összejövételt, és minden démon sikítva kijött abból az emberből, aki teljesen megszabadult. Ez nagyon tetszik nekem.

Mindez a küszködés a démonokkal ... Tehát nem kell vitatkozni a démonokkal. Meg kell tanulnunk a trónról szólni. Ez valami, amit Isten meg fog nekünk tanítani. Ahogy már hallottuk, **Dávid Sátor** az **Ő trónszékének a helye.** Tehát, amikor testületileg összejövünk, és testületileg szólunk a trónról, akkor hatalmas tekintélye van annak, amit mondunk.

Mi úgy vagyunk itt, ahogy az Úr Jézus itt van. Úgy vagyunk itt, ahogy az Úr Jézus, nem azért, hogy a saját szavainkat mondjuk, vagy a saját terveinket valósítsuk meg, hanem **azért vagyunk itt, hogy az Ő szavait szóljuk, és az Ő akaratát valósítsuk meg.** Ha az Ő akaratának a határai között maradunk, és olyan szavakat szólunk, amelyek az Atya Szellemében kezdődtek el, onnan származnak, akkor mi lesz az eredménye ezeknek a szavaknak?

Megtanuljuk a kormányzás helyén való tartózkodást. Isten ennek egy részét meg fogja nekünk tanítani ma este. Az Efezus 1-ben olvashatunk a feltámadott Úr Jézus kormányzásáról, uralkodásáról, hatalmáról. Nagyon jól meg kell ismernetek ezt a bibliarészt.

Az Efezus 2,6 azt mondja:

Efez.2,6 „*Mi már feltámadtunk, és már a mennyben ülünk Jézussal.*”

Ez egy befejezett múlt idő. Ez nem meg fog történni, **ez már megvan. Hiszitek? Ez egy elvégzett dolog, ami be van fejezve.**

Számos bibliavers beszél arról, hogy Jézus, mint a nagy Melkisédek Főpap uralkodik, és kormányoz az Ő trónjáról, és már alig várja, hogy **minden ellensége a lábainak zsámolyává legyen téve.** Tehát itt van Jézusnak ez a nagy elvárása felénk.

Olvassuk el a 2. Zsoltárt! Hol íratott a 2. Zsoltár? Dávid Sátorában írták. Az Ap.Csel.4,24-től levő versek is idézik ezt, de jön ennek még egy nagyszerű, végső beteljesedése is, amikor majd jön a nagy Király az Ő dicsőségével és erejével.

Nem akarjuk, hogy megkötözzenek minket azok az emberek, akik nem akarják, hogy megkötözzük ezeket a gonosz dolgokat. Egyszerűen vessük le magunkról ezeket a vallásoskodó hozzáállásokat, hogy: 'Mi azt akarjuk csinálni, amit akarunk, és úgy, ahogy akarjuk! Nem akarunk korlátozásokat, erkölcsöt! Akkor és úgy és azzal élünk szexuális együttlétet, amikor akarunk, és senki se mondja meg nekünk, hogy mit csináljunk!' **Vannak ilyen keresztények is, de ne engedjük nekik.** 'Romlottak leszünk, és azt teszünk, amit akarunk. Nem akarunk ilyen unalmas, régimódi életmódot. Vessük el ezeket a 'törvénykező' szabályokat, hallgattassuk el a keresztényeket, mert nem tetszik nekünk, amiket mondanak, mert kellemetlenül érzem magam, amikor hallgatom őket.'

De figyeljétek, **hogyan hangzik ez a Mennyből:**

Zsolt.2,4-7 „Aki a Mennyben ül, az nevet. Az Úr megveti őket, és szól hozzájuk az Ő haragjában, és megrettentíti őket gerjedelmében: **Én kentem ám fel az Én Királyomat a Sionon, az Én szent hegyemen! Azt mondta nekem az Úr: Én Ffiam vagy Te, Én ma nemzettelek Téged. Kérd tőlem, és ...**” „... adok neked 200 embert örökségedül Budapestről. Ezt mondja a Biblia? Vagy: Egész Magyarországon meg fog térni 2.000 ember. Ezt mondja vajon a Biblia? Lesz talán 1000 osztrák és 2000 magyar keresztény? Vajon ezt mondja ez a vers? Nem!

Zsolt.2,8-12 „**Kérd Tőlem, és odaadom neked a nemzeteket és birtokodul a föld határait. Összetöröd őket vasvesszővel, széjjelzúzod őket, mint cserépedényt. Azért, királyok, legyetek eszesek, és okuljatok Földnek bírái. Szolgáljátok az Urat félelemmel, és örüljétek reszketéssel. Csókoljátok a Fiút, hogy meg ne haragudjon, és el ne vesszettek az úton, mert hamar felgerjed az Ő haragja, boldogok mindazok, akik Őbenne bíznak.**”

Isten két fontos dolgot mondott nekem, amit megemlítek itt.

Az első az 1980-as évek vége felé volt. A '70-es, '80-as években többször meglátogattunk titeket az akkor még szocialista Európában. Emlékszem azokra a korai napokra, amikor még úgy tűnt, hogy a szocializmus ereje egyszerűen megdönthetetlen. **Az ember bekúszott ezekbe a sötét, démoni városokba, hogy találjon egy-egy pásztor, akinek adhat néhány Bibliát.**

Minden új, függetlenné vált afrikai ország, amelyik felszabadult nyugati tulajdonosai alól, rögtön szocialista ország lett. Minden gyarmat. Egész Kelet-Afrika összes országa, a francia és portugál gyarmatok kommunistává váltak, és azt hittük, hogy a szocializmus az egész világot bekebelezi. Még mondták is sokan: „a Bibliában is benne van, hogy az egész dolog egyre rosszabb lesz, s az ördög az egész világot a birtokába fogja keríteni a szocializmus által. Nem tehetünk semmit ellene, ezt a hatalmas erőt nem lehet megállítani, álljunk oda a buszmegállóba, ahol **jön az elragadtatásra vivő 'busz', és reméljük, hogy jön ez a 'busz', és elvisz minket a Mennybe, mielőtt túl rossz lenne a helyzet. Már alig várom, hogy kimenjek ebből a világból, mert átkozott és démonizált. 'Elragadtatás-busz', gyere gyorsan, vigyél el innen!**”

Azután hirtelen 1987-ben történt valami. Azonnal éreztem, amikor Lengyelországba látogattam 1987-ben. Tudjátok, a 4. Mózes 14. a következőt mondja: Amikor azt mondták a kémek: „Az óriások túl nagyok, a városok túlzottan meg vannak erősítve, mi semmit nem tehetünk ott”, Káleb akkor azt mondta: „Gyertek már! Ezeket az óriásokat megesszük reggelire!” Azt mondta: „**Én látom szellemekben! Azt látom, hogy elvételtek tőlük az erejük. Ennek az erőnek az emberi ügynökei még mindig tovább folytatják a dolgaikat a régi módszereik szerint, de már elvételtek tőlük az erő.**”

1987-ben hirtelen elvételtek az erő a szocializmustól. Emlékeztek erre? Ti, akik ott voltatok, emlékeztek erre? Teljesen, kristálytisztán láttam. **A gépezet még egy darabig működött tovább, de az erő elvételtek tőle, nem volt már ereje.** Emlékszem, akkor találkoztam néhány emberrel, aki az akkori Lengyelország legnagyobb kábítószer-rehabilitációs központját vezette – néhány orvos volt ez, akik akartak velünk találkozni.

Ustronban szolgáltam pásztoroknak, és volt velem egy új-zélandi fiatalember, aki erőteljesen megtért, megszabadult a kábítószer-től, és erőteljes tanúja volt Jézusnak. **Ezek az orvosok beszélni akartak velünk arról, hogyan sikerült nekünk ezt a fiatalembert megszabadítani a kábítószer-től.** Elmentünk beszélgetni ezzel a négy, csúcson levő pszichiáterrel, és ezek között volt egy nő, aki a térségnek a párttitkára volt. Elmondta nekünk, hogy éppen most adtak ki egy kormányzati jelentést arról, hogy a kábítószer-problémával hogyan foglalkoznak világszerte.

Az alkoholizmus és a kábítószer Lengyelországban már akkor nagy probléma volt, és ma is az. Azt mondta ez a nő: 'Az egész világon kutattunk, hogy megpróbáljunk választ találni erre a problémára. A következőre jöttünk rá: **ahol gyógyszereket és pszichiátriai módszereket használunk, világméretben kb. 2% a maradandó sikeres szabadulások.** De találtunk egy új statisztikát, amiről eddig soha nem hallottunk: **ahol viszont Jézust hirdették, mint megoldást, ott 87%-os a tartós sikeres kábítószeres-szabadulások aránya.'** Ezt egy szocialista kormány jelentése mondta ki!

Azután elmondta ez a nő: 'Van Jézus nevében egy olyan erő, amit nem értek.' Májusban beszélgettünk, és azt mondta: 'Januárban négy betegünket elvittük egy gyülekezetbe, és megkértük az ottani vezetőket, hogy imádkozzanak értük Jézus nevében. Azóta szabadok ezek az emberek a kábítószerétől.' Még azt is elmondta, hogy egész életében folyamatos dohányos volt, egyik cigarettáról a másikra gyújtott. **Megkérte ezeket az embereket, hogy érte is imádkozzanak, és azt mondta ez a nő: 'Január óta nem nyúltam cigarettához.'**

1989 májusában megkértek, hogy a Charisma Magazinnak írjak egy cikket. Arról kellett írnom, hogy milyen eseményekre számítok Európában a '90-es években. 1989 májusában írtam a cikket. Azt mondtam: '**Meg fog bukni a szocializmus, Németország újra egyesülni fog. A '90-es években az új ellenség az iszlám lesz, és a világi humanizmus.'** Tehát, mielőtt ez a cikk megjelent volna – 1990 januárjában –, mindezek a dolgok már meg is történtek.

Imádkoztam Istenhez egy üzenetért. Azt mondtam az Úrnak: 'Adj nekem egy kijelentést!' Ezt a Szót adta nekem. Isten azt mondta: 'A '90-es években el fogok kezdeni egy folyamatot, ami az új évezred első éveiben fog gyümölcsöt hozni. **Elkezdok egy folyamatot: amit a '80-as években tettem a szocializmussal, azt fogom tenni az iszlámmal a '90-es években. Hitelvesztetté fogom tenni az iszlámot.** Hitelvesztetté fogom tenni az emberek szemében.'

Ma már látom, hogy ez történik. Ha tudjátok, hogy mi folyik mostanában Irakon belül, Iránon belül vagy Szaúd-Arábián belül is, akkor tudjátok, hogy az iszlám a velejéig rothadt, és hamarosan szét fog esni. Tudom, hogy most a keresztények riadoznak az iszlámtól, hogy: „Ez az egész világot el fogja foglalni! Hol van az 'elragadtatás busza'? Óh, 'Elragadtatás-busz', gyere, vigyél el minket innen!”

De az iszlám össze fog omlani! És azután lesz 1 milliárd ember, akinek egy új életcélra lesz szüksége, és ennyi ember fog Jézushoz fordulni, mert értelmes célra lesz szükségük az életükben.

Ennek a trónnak az ereje, ahol a Fiú nevet a trónon mindezen, ez a nevetés a saját szívünkben kell, hogy ott legyen. Akkor bátrak leszünk megtenni azt, amit Isten mond nekünk. Káleb azt mondta: „**Hát, megesszük őket reggelire! Mert felfogom, érzékelem, látok valamit szellemben.**” **Ez nem csak bátor szöveg volt, hanem prófétikusan látott Káleb: „Elvéteztett tőlük az erejük.”**

A második dolog, amit Isten mondott, az volt: „Be fogom fejezni a amit elkezdtem, és olyan módon fogtok látni engem haragudni, ahogy eddig még soha! Nem a bűnösökre haragszom. Azért jöttem, hogy megmentsem őket. Hanem haragszom az ördögre, és az ő gonosz munkáira. **Olyan dühvel, haraggal és erővel fogok az ellenség munkái ellen törni, amelyet az Egyház még nem látott soha.**”

Dávid Sátorának, Dávid trónjának ez az egyik célja, hogy az erős Trón, az erős jogar Sionról menjen ki (hasson ki), és Isten hatalma alá vesse minden ellenségét. Ha nem szeretitek a háborút, akkor ne gyertek Dávid Sátorába. Ez nem hálószoza, hanem háborús hely.

Dávid nem csak a levegőégben vívott harcot, amikor Dávid Sátorában volt, hanem kiküldött földi, katonai csapatokat is azoknak a földi területeknek a fizikai elfoglalására, amelyek fölött az uralmat szellemben már megszerezte. Ha Dávid csak a Sátorban maradt volna, és csak imádkozott volna, akkor a királysága soha nem valósult volna meg. Tehát **szükség volt arra, hogy a katonák kimenjenek az adott helyszínre és elfoglalják fizikailag is azt, amit ő a levegőégben már**

megharcolt és megnyert. De az Úrtól kapott kinyilatkoztatás és vezetés határozta meg, hogy a földön milyen területet foglaljanak el. Vagyis egyensúlyban kell maradni e dolgokban. Vannak idők, amikor imádkoznunk kell, megvan az ideje annak, hogy a trónról szóljunk, és megvan az ideje annak, hogy elmenjünk és elfoglaljuk konkrétan fizikailag az adott területeket, és ezzel kapcsolatban tegyünk dolgokat.

Tehát 'birtokba kell vennünk' a társadalom minden rétegét. Ez azt jelenti, hogy kellenek olyan emberek, akik elmennek és **polgármesterek lesznek, vagy bírók vagy más tisztségviselők, akik Isten Királyságáért teszik a dolgukat, s nem a saját előmenetelük érdekében.**

Az Egyesül Államokban örömmel fedeztem fel valamit nemrégiben. Tagja voltam egy kb. 60 főből álló vezetői csapatnak, akiket meghívtak Washingtonba. A fővárosban tettünk egy speciális szellemi utazást. David Barton, Istennek nagy embere vezette ezt a csoportot, s az érkezésünk utáni napon lett volna egy külön program. Egy kis konferenciatermet foglaltunk volna el – az volt a terv –, és 15 percenként cserélték volna egymást a különböző parlamenti képviselők a parlament két házából, ill. a Pentagon különböző katonai képviselői, hogy elmondják nekünk, miért is imádkozzunk. E programnak azon a kedden és szerdán kellett megtörténnie, ami épp' az iraki háború kitörését követte. Ezeket az épületeket akkorra már nagyon bebiztosították, és semmilyen látogatót nem engedtek be. Arra gondoltam, na, ez a washingtoni kirándulásunk vége.

De maga az elnök küldött nekünk egy üzenetet a vezetőin keresztül, s azt mondta: **„Egy stratégiai időpontban az utolsó dolog az, amit szeretnénk, hogy abbahagyják az imádkozást azok, akiknek ez a dolga. Jöjjenek az imádkozók! Nem akarjuk a terveinket megváltoztatni, mert szükségünk van az imáikra!”**

Tehát egy kis időre felfüggesztették ezen épületek csúcsbiztonsági őrizetét, hogy mi bemehessünk, és ezt a konferenciát megtarthassuk. Nagy örömmel fedeztem fel, hogy Istennek hány csodálatos embere – nők és férfiak – van az országunk közigazgatásában.

1963 óta kezdett kialakulni a politikusoknak az az egyre növekvő csoportja, amely magát 'Akciócsoportnak' nevezi. Ahhoz, hogy az ember az Akciócsoporthoz tartozzon, bizonyos dolgok mellett el kell köteleznie magát. Mindenekelőtt **le kell szögezned, hogy Jézus Krisztus érdekében vagy a politikában, és nem a saját érdekedben. Az Ő Királysága elsőbbséget élvez minden pártpolitikai és egyéb politikai cél fölött, és minden személyes törekvés fölött.** Van egy sor erkölcsi és politikai kérdés, amelyben **ezeknek az embereknek hozzá kell járulniuk, hogy amikor bármiről kell szavazniuk, akkor Isten Beszéde és az Ő akarata szerint fognak szavazni, nem pedig a pártpolitika szerint.**

Nagyon sok parlamenti képviselő benne van ebben az Akciócsoportban. A képviselőházban 453 képviselő van és még 100 szenátorunk is van, tehát ez összesen 553 ember. Megtudtam, hogy már 123 képviselő aláírta az Akciócsoportbeli tagságról szóló nyilatkozatot. Ez azt jelenti, hogy a washingtoni politikusok kb. negyede Jézus Krisztusnak elkötelezett követője a politikában. Ez a folyamat különösen az elmúlt 5 évben gyorsult fel.

Tehát ott ültünk ezen a két napon, és ezek az emberek jöttek egymás után és megosztották velünk az imaterheiket, amikért akarták, hogy mi is imádkozzunk. Nagyon mélyen megindított ez engem, és nagy reményt adott belém a nemzetünkkel kapcsolatban. De **nagyon sok évi hűséges imádkozás idézte elő, hogy ezek a dolgok ma megtörténhetnek.**

Be kell hatolnunk a társadalmunk minden területére. **Ne panaszkodjunk a TV miatt, hanem változtassuk meg azokat az embereket, akik azt irányítják. Ne panaszkodjunk amiatt, hogy mit tanítanak az egyetemeken, hanem változtassuk meg az egyetemi professzorokat. Ne panaszkodjunk arról, hogyan költik el a pénzünket, hanem változtassuk meg azokat az embereket, akik eldöntik, hogyan költik el a pénzt, ami van.** Ez Dávid Sátora.

Dávid Sátora egy teljesen új, igazságos kormányzást hoz létre. Dávid Sátora 'birtokba veszi' városainkat, országainkat, és Isten kormányzása, uralma alá hajtja az egész területet.

Nem elég imádkozni, hajlandónak kell lenni menni és tenni is!

Pénzt kell előteremteni, ami kizárólag a Királyság céljait szolgálja. Isten az élet minden területén támasztja azokat a férfiakat és nőket, akik az Ő Királyságát képviselő emberekké állnak elő. Mindez Dávid Sátorának az eredménye, következménye. Ez a hatás pedig nem maradhat meg Dávid Sátorában, hanem **ki kell onnan jönnie, hogy az egész társadalmat elárassza.**

Egy új témát szeretnék felvezetni most, noha ez az előzőek folytatása: a sokaság elérésének módja. Dávid Sátorának ugyanis kimondott célja, hogy „az emberiség többi része is megkeresse az Urat”.

Úgy emlékszem, Ljubljánában voltam, amikor ott egy szolgáló megosztott velem egy látást, amit nemrégiben kapott. E látásnak három része volt, és azonnal tudtam, mit jelentenek az egyes részek. Ezt a tanítást különösen arra akarom felhasználni, hogy **beszéljünk a Békesség Házainak felállításáról**, mert azt gondolom, hogy ezek az eszközök ahhoz, hogy az isteni erő kiáradjon Dávid Sátorából és igazából a társadalom egészére hasson.

A három kép:

Az elsőben **(1) Isten egy nagy atomerőművet mutatott**. Isten azt mondta, hogy **ez Dávid Sátora**. Ezért látjátok a jegyzetetek borítóján ennek az atomerőműnek a hűtőtornyát ábrázolva. Ez a nagy hatalmas hűtőtorny volt a legjelentősebb látvány ezen a képen, amiben lüktetett az erő és a természetfeletti fehér fény. **Ez egyértelműn Isten dicsőségének a képe volt. Ez az erő kiáradt ebből az atomerőműből, és egy egész városnak vagy egy egész térségnek energiát adott a világitáshoz, és minden máséhoz.** Ez volt az első kép, **ami a Dávid Sátora**. Isten ezt egy hatalmas erős atomerőműként ábrázolta, ami elég erőt sugároz ahhoz, hogy egy egész térséget el lehessen érni vele. Ha van egy ilyen nagy energiatermelő atomerőmű, de **nincsenek vezetékek**, amelyek ezt az energiát elviszik a környezethez, akkor mi a haszna egy atomerőműnek?

A második képen **(2) Isten egy térképet mutatott**. Közép-Európa volt ezen a térképen, valamint a Balkán, és tele volt szórva kicsi fehér fénypontokkal. Több atomerőművet is látott – ha jól emlékszem, ebben a térségben összesen 5-öt látott. **Vezetékek futottak ki ezekből az erőművekből, és ezek a kicsi fénylő, fehér pontok mind össze voltak kötve vezetékek segítségével az erőművel.** Ezek a kis fehér fénypontok ugyanolyan minőségű fénnel világítottak, mint amilyen az erőműnek volt. Az egész térségben szét voltak szórva ezek a fehér fénypontok, és az erőmű szolgáltatva az energiát, ami fénylésben, izzásban tartotta őket. Ennek eredményeként **a fény elhatolt az egész térségbe, és könnyen hozzáférhetett bárki, aki a fényhez akart jönni.** Isten azt mondta erről a képről, hogy **ezek a pontok a Békesség Háza**i. Azonnal tudtam, mit jelent ez.

A harmadik kép **(3) ugyanezt a képet ábrázolta**. Sok ilyen fénypont, **ami korábban hófehér, természetfölötti fénnel izzott, nagyobbá vált és megváltozott a színe.** A fehér természetfölötti sugárzó pontot helyettesítette egy sárgásabb láng, és azt mondta Isten, hogy **ezek a „bokor-gyülekezetek”**. Pontosán tudtam, hogy mit jelent ez, mert Isten már évek óta beszél nekem ezekről a dolgokról. Most időt akarok arra szánni, hogy ezeket elmagyarázzam.

A legfontosabb ezeknek az atomerőműveknek a létrehozása, azaz a Dávid Sátorainak felállítása. Ezek energiát, a természetfeletti fény lehetőségét adják egy-egy egész térségnek. De **nem elég felállítani az erőműveket. A Békeesség Házaira is szükség van.**

A Biblia azt mondja a Luk.4,14-ben, valamint a Máté 11,11-13 verseiben, hogy Jézust felkente a Szent Szellem, és **Ő maga vált Isten Királyságának a kezdetévé. Abban a pillanatban, amint Isten Királysága megnyilvánult, erőszakos támadásokat élt át. Ez mindig így van – ma is.**

Ha van egy gyülekezeted, de Isten Királysága nincsen ott, akkor általában nagyjából az ördög békén hagy. De ha Isten Királysága megnyilvánul közöttetek, akkor ezzel kijelentetek valamit. **Nincs 'senkiföldje'.** A Földnek egyetlen négyzetcentimétere sincs, amit valaki már ne foglalt volna el. **Tehát ha Isten Királyságát valahol meg akarod szilárdítani, akkor onnan a sötétség birodalmát el kell mozdítanod. Ha imádkozunk Isten Királysága előnyomulása érdekében, vagy beszélünk róla, ez már önmagában hadüzenet.** Az ördög annyira fél a Királyságtól, hogy még amikor valahol embrionális állapotban van, megpróbálja megtámadni és elpusztítani már a kezdeteit is.

30 éven keresztül Jézus minden szombaton elment a városában a zsinagógába, és tökéletesen jó zsidó fiú volt. Nem zavarta meg a korabeli vallásos rendszert még, mert még nem jött el az ideje, nem jött el a Királyság ideje. Azután felkente Őt a Szent Szellem erővel, s így ment be újra az otthoni zsinagógájába a szokása szerint. De **Ő most már nem csak Jézus volt, a jó zsidó fiú, hanem Jézus Krisztus, a Királyság kezdete. És abban a pillanatban, amint Isten Királysága belépett Názáretbe, a háború elkezdődött.**

Lehet, hogy ott már 20 éve hallgatták az emberek udvariasan, amint Jézus felolvasott az Írásokból és azokat magyarázta. **Amíg nem Isten Királyságáról volt szó, addig élvezték ezt a tanítást.** De az első olyan szombaton, amikor Isten Királysága megérkezett Názáretbe, az háborús üzenet volt. Hirtelen annyira bedühödtek Jézustól a saját gyülekezetének a tagjai, hogy megakarták ölni Őt. Most csak megpróbátálom, hogy kb. mi lesz Veletek, ha innen hazamentek.

Jézus úgy reagált erre az erőszakra, hogy még nagyobb erővel 'nyomatta' a Királyságot. Nem békét kötött, hanem vívta a háborút. A háborújának a fő fegyverei a hatalmas jelek és csodák voltak. Nem az embereket támadta meg, hanem az ördögöt. Nem az embereket üldözte, hanem az ördögnek a munkáját, és azokat le is rontotta. Jézus elkezdte erőszakosan terjesztetni Isten Királyságát. **Miután belép a Királyság egy helyre, az háborút jelent, mert Isten Királysága egy erővel ható valóság.**

A Lukács 9-ben, néhány hónappal később Jézus kiküldte a tizenkettőt, hogy mit tegyenek: gyógyítsanak minden betegséget és űzzenek ki minden démont. Teljesen mindegy volt, hogy milyen rangúak ezek a démonok, azt mondta Jézus: „**Űzzétek ki őket!**” Nem csak fejfájások, vagy hátfájások, hanem minden betegség meggyógyult ennek hatására. Minden démont kiűztek és minden betegséget meggyógyítottak. „**Űzzétek ki őket, és mondjátok meg az embereknek, hogy eljött Isten Királysága!**” – mert ez a Királyság.

Ez a 12 tanítvány volt az első embercsoport, akit Jézus kiküldött. Ez volt az apostoli szolgálatuk kezdete. Azután néhány hónappal később Jézus kijelölt másik hetvenet is.

Az apostolok elmehettek bárhova és mindenhova, hogy hirdessék Isten Királyságát. Jézus akkor **csak egy korlátozást adott az apostoloknak területileg: „Izrael házának elveszett juhaihoz”** kellett menniük. Mert még nem jött el az a pillanat, hogy elmenjenek a pogányokhoz, de Júdeán belül bárhova elmehettek.

Amikor már a hetvenet küldte ki Jézus, nekik már konkrétabb utasításokat adott.

Mindezekben a kiküldésekben az *'apostello'* a görög szó, ami szerepel. Ez azt jelenti, hogy *'apostoli módon kiküldeni'*.

Két szó van görögül a küldésre. Az egyik a 'pempo', a másik az 'apostello'. Mire az evangéliumokat megírták, az *'apostello'* ige egy különös jelentést nyert. Különösen a nagy Görög Birodalom napjaiban volt népszerű ez a szó. Leginkább Nagy Sándor idejében, aki **kiküldött hadseregeket bizonyos térségekbe, hogy hódítsanak meg területeket és tágítsák az ő királyságának méretét, befolyását.** Apostoloknak – tehát *'küldöttnek'* – nevezték ezen hadseregnek a parancsnokát. *'Apostolet'*-nek hívták a vele küldött katonákat, tehát egy apostoli módon kiküldött katonai csapat tagjai voltak ezek. **Ők nem apostolok voltak, hanem apostoli módon küldött emberek, és apostoli kormányzás alatt működtek.**

A Lukács 9-ben Jézus kiküldte az apostolokat, és a Lukács 10-ben apostoli módon kiküldi a hetvenet, de ők nem apostolok. Nekik apostoli vezetők alatt kellett működniük. Ebben az időben **Jézus volt az alapító apostola Isten Királysága erőteljes erőszakos előrenyomulásának.**

Ezek az emberek nem mehettek csak úgy bárhova, hanem csak oda mehettek, ahova küldték őket. Jézus kettésével küldte ki őket mindazokra a helyekre, ahova Ő is utána menendő volt.

Isten megmutatta nekem, hogy ez a 70 kettésével kiküldött tanítvány volt ezeknek a Békesség Házainak az újszövetségi képe, amelyeket a második képben láttunk.

Azt mondja a 2. versben: „Ne számítsatok nagy dolgokra. Ha egy száz fős gyülekezetet összehoztok, az már nagyon jó lesz. Ne számítsatok arra, hogy egy nagy gyülekezetet alapítotok. Ha száz embert össze tudtok gyűjteni ebben a környezetben, akkor jól csináltátok.” Ezt mondta Jézus? Nem ezt mondta. Mit mondott?

Luk.10,2-3.5 „Az aratni való sok, de a munkás kevés; kérjétek azért az aratásnak Urát, hogy küldjön munkásokat az Ő aratásába. Menjetek el: Íme, Én elbocsátlak – 'apostellózlak' – titeket... Valamelyik házba amikor bementek, először ezt mondjátok: Békesség e háznak!”

Az angol fordításban meg kell változtatni, mert kell egy határozott névelő bele. A következő módon kell hangoznia: „**Ha ott van A békesség fia**” – tehát nem egy békesség fia, hanem **vannak ott A békesség fiai**, „akkor a **Ti békességetek meg fog rajtuk nyugodni**”. „Azután **maradjatok azon a helyen, ott egyetek, igyatok**” ..., stb.

Luk.10,9 „Gyógyítsátok a betegeket, akik ott lesznek, és mondjátok nekik: **Karnyújtásnyira közeljött hozzátok az Isten Királysága.**”

Tehát azt látjuk, hogy **el kell mennünk, és a Békesség Házait meg kell alapítanunk.** Jézus kettésével küldte ki őket. Két ember is elég már, ez a döntéshozatali képességhez szükséges minimális mennyiség.

Meg kell látnunk, hogy Isten tervei szerint **mindig kell lennie egy báziscsoportnak, egy alaps csoportnak, akik mindig ott tartózkodnak Dávid Sátorában, és folyamatban tartják az erő áradását.** Dávid nem lakott az ő sátorában, a vezetői sem maradtak ott állandóan. **A felfrissülés időszakaira mentek oda, arra, hogy stratégiát és vezetést kapjanak Istentől, de utána utaztak az egész országban, hogy foganatosítsák a királyságnak az erejét.**

Amit látok, és amit létre fogunk hozni San Antonioban, az az lesz, hogy **lesz egy mag, egy csoport, aki üzemelteti az erőművet,** és lesznek emberek, mint pl. én, akik időszakonként elmegyünk újratöltésre ebbe az erőműbe, s azután újra kimegyünk onnan, hogy erővel meg tudjuk tenni azt, ami a feladatunk.

Miközben ez az erőmű feltölt mindenkit ezzel a fantasztikus 'atomenergiával', az egész városban ezeket a Békesség Házait is ellátjuk ezzel az energiával,

üzemanyaggal. Az emberek bemennek oda, megkapják az erőt és a kenetet, de nem maradnak az eröműben. Időszakonként visszamennek oda újratöltésre, de amikor elmennek Dávid Sátorából, **egy szellemi vezetékkel összeköttetésben maradnak az eröművel, és az erő ilyen módon folyamatosan áradni fog beléjük**, elterjednek az egész városban ezek az emberek, és **létrehozzák a Békesség Házait, ahol megtalálhatók a Békesség Fiai.**

Tehát nem kell mindenkinek elmennie majd az eröműbe, hanem elmennek a hozzájuk legközelebb eső Békesség Házába. Hiszem, hogy **ezek a speciális evangélizáló házicsoportok, ezek a Békesség Házai.**

Dél-Koreában, Szöulban már évek óta ezt csinálják. Floridában, Miamiában most kezdték el. Amint lehet, mi is elkezdjük ezt San Antonioban is, heteken belül most már el kell, hogy kezdődjön.

Ilyen módon tehát az egész városban lesznek olyan helyek, amelyekről az emberek tudják majd mondani másoknak: **„Ha elmész itt a 43-as számú házba, azoknak az embereknek erejük van. Kiűzi a démonokat, meggyógyítja a betegeket, helyrehoznak házasságokat. Csak menj oda, és érezni fogod Isten erejét és jelenlétét.”**

Sok évvel ezelőtt Bombay-ban is ezt csináltuk. Amikor Isten ereje rászállt ennek a hatalmas városnak egy nagy részére, az egész városban 3.000 evangélizáló házicsoportot hoztunk létre, ugyanúgy, ahogy Dél-Koreában, Szöulban tették. **Aki bement ezekbe a lakásokba, találkozhatott Isten erejével, azon a két emberen keresztül, aki ott lakott.** Ezeknek az embereknek az életében fantasztikus csodák történtek, óriási szabadulások és gyógyulások, amelyekkel ezek az emberek, a Békesség Fiai szolgáltak. Ezek az emberek rendszeresen eljöttek Dávid Sátorába újratöltekezésre, hogy utána mikor hazamennek a Békesség Házaiba, ahol laknak, a környezetük számára az erőt tudják közvetíteni. Isten ezt a mintát mutatta meg nekünk.

Nem akarjuk, hogy a házicsoportok csak olyan magunk megáldására szolgáló 'áldjuk meg magunkat' klubok legyenek, hanem hogy erőteljes evangélizáló helyek is legyenek.

Szöulban számos házicsoportba elmentem. Ha nem látják, hogy emberek állandóan megtérnek a körükben, akkor azt gondolják magukról, hogy visszaestek hitben. Ha a házicsoportvezető nem tapasztalja, hogy megkettőződik az evangélizálás hatására a házicsoportja, akkor **elmegy az imahegyre, a Dávid Sátorába három napra imádkozni és böjtölni, hogy újratöltődhessen Isten erejével, és újra tudjon hatékonyan szolgálni.**

Bombayban ugyanez történt, és tudtuk, hogyan zajlanak ezek a dolgok. A heti összejövetelekre eljöttek az emberek a lakásaikból, újratöltődtek, s azután hazamentek.

Most már látom, ha lett volna ott egy állandó imahelyünk, amilyen az imahegy Koreában, akkor még nagyobb hatással tudtunk volna evangélizálni. **Európa városait és nemzeteit is így lehet elfoglalni: ha Békesség Házait hozunk létre mindenhol.**

Most szeretném megvizsgálni veletek a hetven kiküldött tanítvány néhány tulajdonságát.

Megkérdeztem az Urat: 'Van valami prófétai jelentősége annak, hogy pont hetven tanítványról volt szó?' – vagy hetvenkettőről, attól függ, milyen kéziratot olvasunk. Valami mély jelképes jelentést kerestem ebben, hogy mit is akart Isten mondani ezzel a számmal. Néha Isten félig sem olyan prófétikus, mint amilyennek mi képzeljük. **Isten szeret igazságokat kimondani és nem rejtvényeket.**

Tudjátok, mit mondott nekem Isten? **„Csak hetvenet találtam.”** Emlékeztek, hogy **húszezren eljöttek, amikor a férfiaknak Jézus felajánlott egy ingyen reggelit – ez még ma is így van.** De az imára való kiképzésre már csak egy ember jelentkezik. Amerikában is ehhez hasonlóak a statisztikák. A Mester mellett egyszer pl. ötszázan nevezték magukat Jézus tanítványainak – és valószínű, hogy komolyan is gondolták ezt –, de csak hetvenen töltötték be a feltételeket. Hiszem, hogy **bárki, aki tagja akar lenni a 'hetvenek-klubjának', tagja lehet, ha a feltételeket betölti.**

A 'hetvenek-klubjának' tagságához a következő feltételeket kell betölteni:

- 1. Ezek az emberek teljesen belefeledkeztek az Istent csodáló imáadásba.**
- 2. Elkötelezték magukat a maradéktalan engedelmességre.**
- 3. Elkötelezték magukat a könyörtelen harcra.**

Ez az a három tulajdonság: belefeledkezni az Istent csodáló imáadásba, elkötelezettnek lenni a teljes engedelmességre és az engesztelhetetlen harcra.

Ez a szó, hogy *'kijelölni, elküldeni valakit'*, ebben az rejlik, hogy **'valakit földrajzilag elhelyezni valahova, ill. elhelyezni valakit egy kapcsolatban'**.

Itt a székem. 'Elhelyezem' ezt a széket ide – vagy ha úgy akarjátok mondani, 'kijelölöm' ide ezt a széket –, és elhelyezem a másik szék mellé. Tehát **egy adott helyre helyezem el, ugyanakkor összekapcsolom, bekapcsolom egy kapcsolatba is.** Értitek, mit jelent ez a szó?

Ha valaki a 'hetvenesek-klubjába' akar tartozni, hajlandónak kell lennie arra, hogy Isten elhelyezze valahova, és hajlandónak kell lennie arra is, hogy kapcsolatokba legyen belevetve, és onnan nem mozdulhat el addig, amíg Isten ezt nem engedi meg.

A Biblia többször beszél arról, hogy össze vagyunk kötve egymással a békesség kötelében. A *'szüindeszmosz'* az a görög szó, amit itt használ a Biblia. A rabszolgaság és a gladiátor-harcok idejéből származik ez a szó, amikor két rabszolga elment, hogy egy igába kötve dolgozzon együtt. Összeláncolták őket egymással egy *'szüindeszmosz'*-szal. Lehet, hogy nekem nem tetszik az az ember, aki mellettem dolgozik: „Nem szeretem ezt a nőt, hát miért tettétek mellém?” De ha össze vagyok kötözve vele, akkor én már nem dönthetek, hogy vele akarok lenni, vagy nem.

A Biblia így beszél a kapcsolatainkról is. Ha Isten 'elhelyezett' abba a kapcsolatba, és bele vagyok láncolva a békesség kötelével, nem mehetek sehova, amíg a 'rabszolgatartóm' el nem enged onnan.

Az az első kérdés tehát az, hogy **Istennek megengeded-e, hogy így 'elhelyezzen' téged, belehelyezzen az Ő akarata szerinti kapcsolatokba?** Vagy mindig ide-oda ugrálsz, és te keresed azokat a módokat, ahogyan a te saját szolgálatodat előléptetheted? Vagy **az Úr helyez el oda, ahol vagy, és nem mozdulsz addig onnan, amíg az Úr el nem küld máshova?**

A másik dolog, hogy **elfogadod azokat a kapcsolati kötelekeket, amelyekbe Isten helyez bele téged, és nem mozdulsz ki azokból addig, amíg Isten ezt teljesen konkrétan, határozottan nem mondja, hogy tedd meg.**

Jézus nagyon ügyelt arra, hogy megbotránkoztasson mindenkit, mert kíváncsi volt, hogy mit is csinálnak az emberek, amikor megbotránkoznak. Sokan elhagyták Őt, amikor azt a 'szörnyű' üzenetet elmondta, hogy enni kell az Ő testét, és inni kell az Ő véréből. Péter is mélységesen megbotránkozott, és neki is kedve lett volna elmenni, de tartotta őt egy lánc. Jézus érezte, hogy 'húzzák' a rajta levő láncot, ezért kérdezte meg: „*Te is el akarsz menni?*” Azt mondta Péter: „**Hát, mennék, ha tudnék. De nem mehetek, mert tudom, hogy Te vagy a Krisztus, Nálad vannak az Örök Élet Beszédei, és semmi más hely nincs, ahova mehetnék.**”

Miután Péter átment ezen a 'megbotránkozási' próbán, Jézus kijelölhette őt. Halljátok, amit mondok? **Jézus nem akarta, hogy bárki is benne legyen a vezetői csapatában, aki még nem ment át a 'megbotránkozási próbán'.**

„Elmondom nektek emberek, hogy nem fogtok engem mindig kedvelni. Jelenleg azt gondoljátok, hogy Én vagyok Isten legnagyobb szolgája, de fogok nektek mutatni olyan dolgokat magamról, amiket nem fogtok szeretni. Amikor majd megjön a számotokra az a felismerés, hogy mi a legrosszabb bennem, vajon akkor is velem fogtok maradni? Én már tudom, hogy meg fogtok maradni, de akkor már nem az tart majd titeket mellettem, hogy szerettek engem, hanem az, hogy Isten jelölt ki titeket mellém.”

Ha ilyen vezetői csapatokat hozunk létre, akkor rendelkezünk azzal a megtörhetetlen erővel, ami Isten Királyságát előre tudja mozdítani.

Azokat az embereket, akik elfogadták ezeket a feltételeket, azokat kijelölte Jézus. Azt mondta nekik: „*Ti ketten menjetek el erre és erre a helyre. Maradjatok ott, én is fogok jönni, de ti legyetek ott, és mozdítsátok elő Isten Királyságának a dolgát.*”

Az apostolok mindenfelé mozogtak, de az apostoli kiküldöttek nem. Ők nem voltak kevésbé fontosak, csak másféle elhívás volt az életükön.

Sok gyülekezetvezetőt annyira lefoglal az, hogy mindenféle meghívásnak eleget téve ide-oda utazgasson, hogy a saját gyülekezetük haldoklik az elhanyagoltság miatt.

„Nagyon örülünk, hogy velünk van Alan Vincent, ez a hatalmas apostol. Már 37 különböző országban prédikált.” – mondják néhányan. De tegyük fel, ha 35 nemzetben ezek közül csak engedetlenségből prédikáltam volna, az mivé tett volna engem? Egy engedetlen lázadó apostollá. De Schmuck testvér és felesége, akik itt maradtak, és végigharcolták a hit nagy harcát, amíg Isten győzelme át nem tudott törni, nekik nagyobb a jutalmuk, mert ők engedelmesebbek voltak – lehet, hogy ezzel prófétálok fölöttük.

Fontos, hogy az értékrendetek a Biblia fényében legyen átrendezve.

A Békesség Házai tehát ugyanolyan fontosak, mint 'Dávid Sátorai'. Mindegyiknek megvan a szerepe, szervesen összekapcsolódnak egymással, az egyik energiát ad a másiknak, és képessé teszi azt arra, hogy a saját feladatát betöltse.

Most nézzük a **harmadik dolgot, a 'bokor-gyülekezeteket'.**

A feleségemmel Indiában éltünk éveken keresztül, és szenvedélyes tea-ivók voltunk. Láttuk, hogy Assamban, és a Nilgiri-hegyeken hogyan nő a tea. Kenyában is láttuk.

Lehet, hogy ti még nem láttatok tea-bokrot. A tea-levél 1-1,5 méteres bokrokban nő, és olyanok a levelei, mint a 'photinia' nevű növény. **A tea-bokrok nem szeretik a közvetlen napsugárzást, jobban szeretik az árnyékot. Tehát egy tea-ültetvényen a bokrok közé elültetnek fákat.** Ezek a fák úgy megnőnek, hogy az ágaik összeérjenek a bokrok fölött, és a tea-bokrok számára fedezéket és árnyékot biztosítanak ezek a faágak.

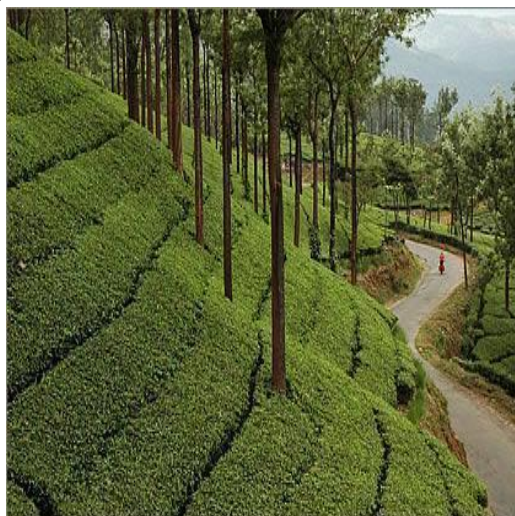
Ezek a fák azok a térségeket szellemben uraló és ellátó gyülekezetek, amiket Isten támaszt. **Hiszem, hogy minden ilyen gyülekezetben van egy atomerőmű, ami a térségi szellemi központnak egy szerves része.**

A Bibliában találunk több olyan gyülekezetet, ami térségi központ volt: Jeruzsálem, Antiókhia, Thesszalónika, Efézus. Ezek másféle gyülekezetek voltak, mert **ezek erőt, és fedezéket jelentettek egy-egy egész térségnek.** De a térségi központ alatt sok helyi gyülekezet növekszik – ennek a nagy fának az árnyékában, és fedezékében, amely az ágait védőleg kiterjeszti fölé. Értitek, hogy ez mit jelent?

Isten nem szereti azokat a mega-gyülekezeteket, amelyek letelepednek egy helyen, és az összes többi kis gyülekezetet bekebelezzik maguk körül. Isten azt szereti, ha vannak valóban ilyen hatalmas gyülekezetek, amelyek erősek, de **akiknek a szívében az a legfontosabb, hogy a körülöttük levő kis gyülekezeteknek védelmet és fedezéket biztosítsanak, hogy azok is éljenek, viruljanak és erősödjenek.**

Van sok gyülekezet Amerikában, akinek olyan mentalitása van, hogy azért vannak ott – mint a gazok –, hogy mindenki mást kiszorítsanak a környezetükből. Teljesen mindegy nekik, hogyan is érik el ezt a célt.

De **Isten Egyháza nem ilyen. A térségi gyülekezeteket Isten támasztja, hogy erőművek legyenek, védelmet és árnyékot biztosítsanak, hogy a védelmük alatt minden más gyülekezet is növekedjen és virágozzon.** Hiszem, hogy Isten minden egyes ilyen erőműben akar egy-egy

Dávid Sátorát látni. És már hit által tudjuk is, hogy némelyikük ezek közül hol is fog felállni Európában.

Amikor ez a rengeteg Békesség Háza igazán beindul a működésben – nagyon-nagyon sokszor megtörtént ez Bombayben, sok ezerszer megtörtént Szöulban –, ezek a házicsoportok csak nőnek és nőnek, mert az embereket az az erő evangelizálja, ami Istentől ott megnyilvánul. Az a két ember, aki ezt beindítja, így lépésről lépésre 12 emberré válik, akik rendszeresen találkoznak. Azután lesz még 100 ember, aki nemrég tér meg köztük.

Ha 100 ember megtérését elérjük, akkor ezek magukkal hozzák a problémáikat. Miközben segítesz nekik átalakulni, ezek az emberek nem világítanak a Sátornak a tiszta fehér fényével. A fény nagyobb lesz, mert több az ember, de elveszti a fehér tisztaságát azon problémák és nehézségek miatt, amiket ezek az emberek magukkal hoznak. De Istent ez nem aggasztja. Istent nem zavarja, ha a Házában zűrzavar van, egészen addig, amíg az emberek ott átalakulnak.

El kell fogadnod, hogy ezek az újonnan jöttek tönkreteszik ezt a tiszta fehérséget, és hozzák a zűrzavarukat, mert Jézus helyreállítja őket. Mindig kell, hogy legyen egy tiszta fehérén izzó magja a gyülekezetnek, de mindig lesz egy zavarosabb külső réteg, külső kör körülöttük, amely növekszik.

Amikor elkezdtem gyülekezeteket alapítani, azt mondtam: 'Én egy tiszta gyülekezetet akarok, 100 %-ig tisztát, 100 %-ig elkötelezettet. Ha hívlak titeket imádkozni, mindenki legyen ott. Ha evangelizálni hívlak titeket, mindenki legyen ott. Ha nem vagy erre hajlandó, akkor nem akarom, hogy a gyülekezetembe járj'. Néhány lázadót 'lelőttünk', és 'kiakasztottuk' a testüket a gyülekezet ajtajára. Ez figyelmeztetés volt mindenki másnak, hogy ne hogy így merjen viselkedni. De ettől nem változott semmi.

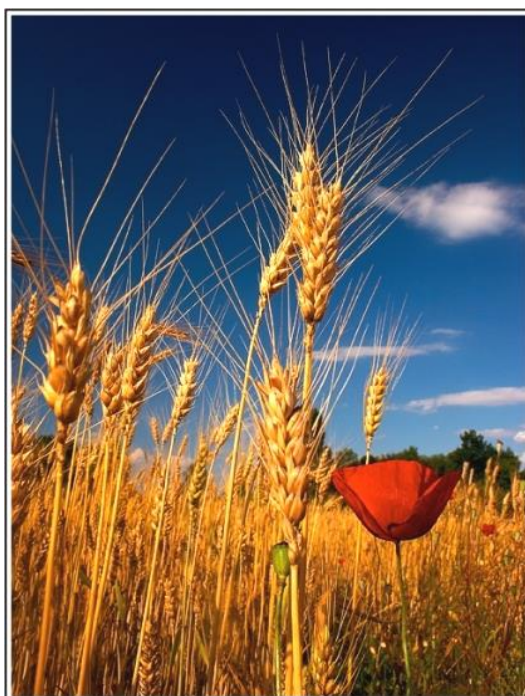
Azután rájöttem, hogy Isten nem az az iskolaigazgató, aki én próbáltam lenni. Istennek az van a szívében, hogy az embereket eljuttassa a tisztaságra, de hajlandó a zűrzavarral együtt élni addig, amíg az emberek át nem alakulnak.

Tehát szükség van a tiszta magra ahhoz, hogy az erő folyamatosan áradjon, de megváltozik a fénynek a színe, mert veszít a vakító fehérségéből, és ahogy szükségben levő embereket gyűjtesz magad köré, ők az átalakulás folyamatában vannak.

Bombay városában, a legutóbbi értesülesem szerint, jelenleg több mint 10.000 házicsoport van, és több mint 3.000 olyan gyülekezet, ahol több mint 100 ember van. Mindenféle elképzelhető problémával küszködnek, és mégis a legdicsőségesebb, legragyogóbb, legvilágítóbb szentek, akiket valaha láthattál a Föld színén. Dicsőséges, csodálatos, ragyogó szentek. De mivel ott van az a kisebbség, aki az erőművet képviselik, és mivel mindig van elég ember, hogy új Békesség Házeit hozzon létre, soha nem marad abba az aratás.

Tudjátok, Jézus azt mondta ezeknek a Békesség Házainak: „az aratnivaló sok”, valóban. Ezt nem közönséges gyülekezeti tagoknak mondta, akik sehol nem tartanak Istennel. Gondosan meg kell fontolni, hogy amikor Jézus valamit mond, azt kinek mondja.

Tehát nagy örömmel jött vissza a hetven, azt mondták: „a Te nevedben még a démonok is engednek nekünk”. Ez az egyetlen eset, amikor a Biblia feljegyezi, hogy Jézus ujjongott, és örvendezett, annyira, hogy még táncolt is. Azt mondta: 'Láttam a sátánt lehullani az égből, mint a villámlás'. De azt mondta az embereknek: „Ne azért örüljétek csak, hogy a démonok alá vannak vetve nektek, hanem azért örüljétek, hogy a

nevetek fel van írva a Mennyben”. Ezt mondta a tanítványoknak.

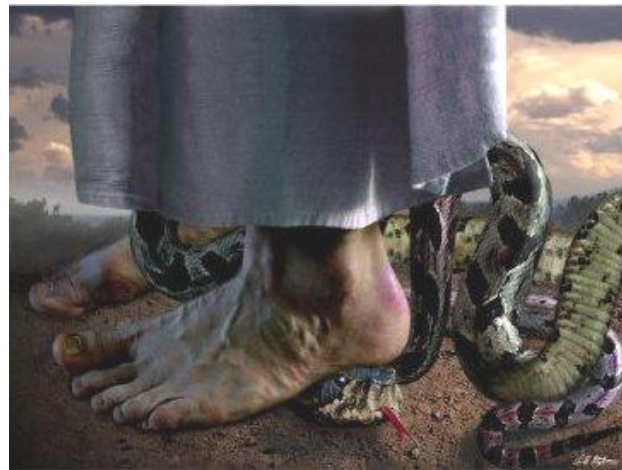
Én ezt egy bizonyos értelmezésben olvastam éveken keresztül, de Isten a közelmúltban megmutatta nekem, hogy ez mit is jelent. Ez nem azt jelenti, hogy ’örüljétek, hogy a nevetek fel van írva az Élet Könyvébe’ – ami a Bárányé –, hanem **’örüljétek, hogy a nevetek a Mennyekbe fel van írva’**.

Itt az a görög szó szerepel, ami azt jelenti, hogy ’nevetek van, hírnevetek van, híres nevetek van’. Mint egy híres zenész, akinek neve van. Mindenki ismeri a nevét, mert olyan híre van. Ezt jelenti ez a görög szó.

Jézus azt mondta: **’Híretek van a Mennyben, ismerik a neveteket, és meg vannak tőletek rémulve a levegőégben. Most ujjongjatok ennek’**. Azután ebben az összefüggésben, amikor ezekhez az emberekhez beszél, akkor mondja Jézus a Lukács 10,19-et.

Luk.10,19 *„Íme, adok nektek hatalmat, hogy kígyókon és skorpiókon tapossatok, és az ellenségnek minden erején; és semmi nem árthat nektek.”*

Nem minden hívőnek mondja, hanem a 70-nek, akinek már volt néhány ’rovátka a puskáján’, vagyis néhány győzelmet arattak már. Hírük volt a levegőégben, a démonok félték ezektől az emberektől. Nem akartak ujjat húzni velük, mert a Királyság ereje járt együtt ezekkel az emberekkel. Ezeknek az embereknek mondta Jézus azt: **’Íme, erőt adok nektek az ellenség minden ereje, hatalma fölött, kígyókon, és skorpiókon taposhattok, és semmi sem fog nektek ártani, semmi módon’**.

Ha akarjátok, akkor ezek azok a feltételek, amikkel az ember a ’70-ek klubjához’ tartozhat. Ez nem minden keresztényre vonatkozik. Aki régi, vallásos módon él, a bűnnel összevissza játszadozik, nagy zűrökben van az élete, nem azokra vonatkozik.

Tehát, ha az első 17 versben lefektetett alapelveknek nem felelsz meg, nem ugorhatsz oda rögtön a 19. vershez. Halljátok, amit mondom?

Ha megfizetitek az árát, akkor Jézus besoroz titeket, a ti puskátokon is lesz néhány győzelmi rovátka, és nevetek lesz a levegőégben. A démonok ismerni fognak titeket, és nem akarnak a közeletbe menni, és foglalkozni veletek. De ti rájuk taposhattok, és tietek minden erő és hatalom fölöttük. **Nem tudnak jobban ártani neked, mint ahogy Jézusnak tudtak. Ebbe beletartozik maga a sátán, vagy bármilyen rendű és rangú gonosz szellem**. Jézus nem azt mondta, hogy a kis démonok, hanem bármely gonosz szellem.

Tehát ha kiterjesztjük ezt, akkor **a térségeinket elárasztja a fény, és nem marad bent az erőművekben, hanem kiárad a társadalomba, annak egészére**. Isten Sátorának az ereje beárad több ezer otthonba, és ezek az otthonok a Dávid Sátora erejének az égő központjai lesznek. Akkor nem lesz szükség gyülekezet-alapítási stratégiákra, mert a gyülekezetek nőni fognak, mint a gomba a földből. Na, errefelé tartunk, ha betöltjük a feltételeket.

Kérjük Istent, hogy valósítsa is ezt meg! Mondjuk azt:

’Mennyei Atyánk! Nem csak a szavakat akarjuk! Olyanok akarunk lenni, mint Dávid, aki nem csak ott maradt a Sátorban, hogy dicsérjen Téged, Uram; a vezetői nem csak úgy ottmaradtak vele, hanem az életüknek ez egy fontos, erőteljes része volt, hogy időt töltsenek a Sátorban, és Dávid Sátorában átvették a levegőégben az uralmat és a hatalmat a dolgok fölött. Aztán eljött az idő, amikor a ’gyalogságnak’ ki kellett mennie, és fizikailag el kellett

foglalnia a városokat, és fizikailag meg kellett nyilvánítania a Királyságot, ami érintette a társadalom minden részét.

Mennyei Atyánk! Köszönjük azt a látást, amit adtál – együtt fogunk működni Veled abban, hogy lássuk ennek a szó szerinti megvalósulását, e hatalmas erőművek felállításával, és a több száz, több ezer Békesség Háza létrejöttével. Több száz 'bokor-gyülekezet' támadjon mindenütt, akik erő és védelem alatt élnek, akik ezeknek a nagy, térségi központoknak a védelme alatt élnek, amiket majd Te felállítasz. Uram, köszönjük, hogy megadtad nekünk a látást, és annak az értelmezését is. Együtt fogunk működni Veled, hogy lássuk, ahogyan mindez dicsőségesen megvalósul, a Jézus hatalmas nevében. Ámen!

Isten áldjon meg titeket!

Ma befejezem a Dávid Sátoráról szóló tanítást, és belefonom a Királyság kulcsairól szóló tanítás elejébe. Jézus tanított ezekről, ezek olyan dolgok, amelyek segítenek Isten Királyságát különböző szempontokból megérteni.

Holnap elsősorban arról a kulcsról fogok beszélni, ami az **Isten Királyságában való elégséges anyagi lehetőségek kulcsa**. Nagyon sok esetben Isten Királyságának előmozdítására a lehetőségeinket az szabja meg, **hogy mennyi pénzünk van rá**.

A fő eszköz, ami az iszlám kezében van a saját vallásának a terjesztésére, az a pénz, amellyel rendelkeznek.

Emlékszem, amikor Indiában elmentem néhány faluba Andra Pradeshben, amelyek korábban hindu falvak voltak, s elmondták nekem, hogy hirtelen mindannyian mozlimok lettek. Nem tudták, hogy ez igazán mit is jelent, csak azt tudták, hogy ha mozlimok lesznek, akkor lesz iskolájuk, és kútjuk. Tehát az egész falu mozlim lett, azért, hogy vizük legyen, és hogy a gyerekeik valamilyen oktatásban részesülhessenek.

Szeretném, ha látnátok, hogy egy harc dül azért, hogy Isten Királyságára legyen elég pénz. Szeretném, ha látnátok, hogy a kulcsokkal lehet nyitni, és lehet zárni. Szeretném, ha csatlakoznátok hozzám az imában azért, hogy az iszlámnak a pénzügyi forrásai apadjanak el.

Kié minden arany és ezüst? Mit mond a Biblia erről? Istené.

Ahogy Isten Aggeus prófétán keresztül beszél arról, hogy megráz minden nemzetet, azt mondta: **„Meg fogok rázni minden nemzetet”, és ez nem az ítélet megrázása lesz, hanem a megváltással való megrázás.** Mert itt azt halljuk, hogy a megrázásnak az a célja, hogy minden nemzet ahhoz jöjjön, akit a nemzetek kívánnak.

A *'minden nemzet'* azt jelenti, hogy minden nemzet. **Tehát a világon minden nemzetet megráz Isten, és a megrázás célja az, hogy ezek mind Jézushoz fussanak. És utána ebben az összefüggésben rögtön azt mondja Isten: „Enyém minden arany és ezüst.”**

Hiszem, hogy **kapcsolat van aközött, hogy Istené minden pénzügyi forrás, és aközött, hogy Ő megráz minden nemzetet azért, hogy Jézushoz fussanak.**

Az Egyesült Államokban vannak mindenféle érdekcsoportok, amelyeknek romlott és eltorzult céljaik vannak, és ezeket propagálják, nyomatják. Ezek a csoportok különböző drága bírósági eljárásokat vállalnak azért, hogy megváltoztassák a törvényt az országunkban bizonyos dolgokról. Ebben az a tragédia, hogy mindig úgy tűnik, van elegendő pénzük ezekre a költséges bírósági ügyekre, és úgy tűnik, hogy Isten Királyságában soha nincs elég pénz. **Szerintem ez egyszerűen csak arra vezethető vissza, hogy még nem tanultuk meg, hogyan kell a kulcsokat használni.**

Ne legyetek annyira büszkék, hogy azt mondjátok, hogy 'nincs szükségünk pénzre a Királysághoz'. A bővölködés célja nem az, hogy a saját életmódokat luxus-szintre emeljétek, hanem az, hogy legyen elég anyagi háttér Isten Királyságának megszilárdítására.

Ezekben az európai nemzetekben, ahonnan sokan idejöttetek, Isten Királyságának az elérése abban is látszani fog, hogy teljesen megváltozik a nemzetetekben a gazdasági élet, és a

bővülködés. Ezt el kell, hogy higgyétek. Jobban teszitek, ha elhiszitek. Ahogy kinéztek a fejetekből, úgy néztek ki, mint aki nem hiszi el, hogy ez változni fog, de jobban teszitek, ha elhiszitek, hogy bővülködés jön. De **ne kövessétek el azt a bolondságot, amit más nemzetek elkövettek. Tudjátok, hogy a pénz a Királyság érdekében van!**

Nagyon fontosnak érzem ezt, és úgy érzem, hogy a nemzeteink megváltoztatásához ez egyik legfontosabb kulcs, és **mindig imádkoznunk kell ezért, hogy támadjanak Istennek olyan sikeres üzletemberei, akiknek a szíve Isten Királyságáért dobog.**

Dávid Sátorának még egy jelentős szempontjával szeretnék foglalkozni, de ez ugyanakkor a Királyságnak is egy kulcsa. Szeretném, ha látnátok, hogy ez a kulcs hogyan működik mindkét minőségében.

Dávid Sátora az irgalom és a gyógyulás helye.

Jézus szolgálatának utolsó hetében, miután dicsőségesen bevonult Jeruzsálembe, bement a templomba, és kiűzte onnan a pénzváltókat. Ezután odamentek Hozzá a sánták és a betegek, hogy meggyógyuljanak.

Itt mindkét szempont nagyon fontos, és össze van kapcsolva egymással szervesen: **a templom megtisztítása a pénzváltóktól egy szükséges előkészület volt ahhoz, hogy Istennek a gyógyító ereje jöhessen. AZUTÁN** odajöttek Hozzá a bénák és a betegek, hogy meggyógyuljanak. Mindez a túlradó dicsőítés és imádás légkörében történt, és a gyerekek is aktívan részt vettek ebben.

Képzeljétek el ezt a jelenetet: egy napra ezeket a fenséges épületeket arra használták, amire Isten szánta őket. Egy napra Jézus, Aki Dávidnak a nagy fia, ezeket a további szempontokat illesztette Dávid Sátorának a fogalmához. Elmondtam, hogy **Jézusnak joga van ahhoz, hogy az Írást megmagyarázza, értelmezze, mert Ő maga a Szó.**

A zsidók 1600 évig a Léviták papság és a mózesi törvények szerint éltek. 1600 éven keresztül! És egyetlen igaz – Isten előtt igaz – embert sem termelt ki ez az 1600 év, ami alatt aprólékosan betartották a törvényt.

A Biblia azt mondja, hogy nincs jobb törvényrendszer, mint amit Isten Mózesnek adott. **Ha törvény létre tudna hozni igaz embereket, akkor Mózes törvénye megtette volna.** De 1600 év alatt ez **a törvény egyetlen igaz embert sem tudott létrehozni, 'kitermelni'.**

Amikor ezt megértitek, akkor rá kell jönnötök arra, hogy a katolikus, a pünkösdi, a karizmatikus törvénykezés, vagy az evangéliumi törvénykezés egyaránt teljesen használhatatlan. **Vagyis szabadnak kell lennünk a törvénytől, bármilyen formát is vegyen az fel.**

Tehát Jézus színre lépett, és azt mondta: 'Emberek, ennek vége. Mostantól fogva arra figyeljétek, amit Én mondom – mert én a ti szívetekhez szólok. Ne Mózes betűire figyeljétek.'

Nekünk ugyanígy kell hozzáállnunk mindenféle vallásos törvényrendszerhez, amiben felnőttünk. Ez nem azt jelenti, hogy amit olvastok a Bibliában, az nem Istentől van, hiszen Mózes törvénye is Istentől származott. **A lényeg az, hogy most már lejárt a betűnek az ideje, és valami új dolog következett el.**

Tehát Jézus fogja Dávid Sátorának az alapelveit, néhány abban foglaltatott dologra azt mondja: 'Ennek vége van!', és bevezet néhány új dolgot abba a fogalomba, ami korábban soha nem volt benne. **Noha az ószövetségbeli Dávid Sátora a mi tanulságunkra íratott meg, nem**

szabad, hogy megköttözzenek annak jellegzetességei minket. Az újszövetség teljességéhez szükségesek azok a további kiegészítések, amiket Jézus hozzátett Dávid Sátorának fogalmához.

Dávid Sátorával kapcsolatban soha nem olvassuk, hogy a gyerekeknek ott helye lett volna. **Dávid Sátorában, amit Jézus vezetett be, viszont a gyerekeknek jelentős részük volt.**

Azon az egy napon Jézus bement a templomba, ebbe a dicsőséges épületbe, amelyeket Istennek szenteltek, megszabadult a vallásos rendszertől, és egy napra Dávid Sátora működött a templomban. Ebből előízt kellett kapnunk arról, ami következik.

Négy dolog jellemezte ezt, és szeretném, ha röviden ezt most meg is néznénk:

1.) Dávid Sátora a túláradó dicsőítés és imádás háza. Túláradó dicsőítés és imádás.

2.) Dávid Sátora az imádság háza minden nemzetnek.

Addig a pontig az egész zsidó örökség, az egész zsidó nép arra várt, hogy egy olyan Messiás jön, aki a zsidókat bevezeti az örökségükbe. Még Jézus halálból való feltámadása után is ez volt az apostolainak az első kérdése Hozzá: „*Akkor most állítod vissza Izraelnek a Királyságot?*” És Jézus azt mondta ezeknek a csodálatos, alapító apostoloknak: **'Ne így gondolkodjatok Izraelről, nézzetek szét, lássátok az egész világot! A zsidóknak részük lesz ebben, de nem nekik szól az egész. Ők 'csak' az eszközei annak, hogy az egész világhoz eljuttassák Isten Királyságát.'**

Amíg ezt nem értjük meg, addig nem látjuk teljességében, hogy miről szól az idők végén a zsidók és pogányok közötti helyzet, hogy milyen összetett ez. Ez most nem feladatom itt, hogy részleteibe belemenjek, egy egész Szó Iskolája kellene ahhoz, hogy tanítsak erről megfelelő módon, hogyan rakjuk rendbe ezt az egész kérdést.

Figyeljétek meg, milyen váltás van itt. Dávid Sátorában minden zsoltár Izraelről beszél, és egyáltalán nem a nemzetekről. **Különösen Ézsaiás próféta látja – jobban, mint bármely másik próféta –, hogy Isten Királysága az egész világnak szól. Most Jézus azt mondja: „Ez az imádság háza lesz a nemzetek számára. Ti egy pénzcsináló gépezetet csináltatok belőle, és a vallásból akkora hasznot húztok, ami nekem soha nem volt a szándékom. Én azt akarom, hogy ez a nemzeteknek legyen az imádság háza. El akarlak titeket küldeni az egész világra, hogy minden nemzetből tanítványokat faragjatok, és minden nemzetet örömmel besöpörjete a Királyságba. Tehát kitágítalak titeket, hogy az egész világra legyen látásotok, és a szívetek az egész világért dobogjon.”** Ez a Dávid Sátorának a lényege.

Az nem elég, ha a saját nemzedet, vagy saját városod számára van egy ilyen Dávid Sátorod. **A városotokat az egész világra való tekintettel kell elérnetek,** különben rosszul közelítetek meg az egészet. Ezzel nem azt akarom mondani, hogy nem vagytok felelősek a saját lakóhelyetekért, mert ide helyezett el titeket Isten, hogy legyen felelősségetek azért a helyért. **De úgy kell szeretnetek a saját városotokat, hogy az egész világot szeretitek, és innen induljatok ki.** Értitek ezt? Ebben az irányban nagyon be tudnék most indulni ...

3.) Dávid Sátora egy olyan hely, ahova jöttek a bénák és a betegek, és meggyógyultak.

Az örömmel, az ujjongásnak, a túláradó dicsőítésnek ebben a légkörében az emberek testében is elkezdett történni valami, és az emberek elkezdtek meggyógyulni.

Nemrégiben számos esetben láttam ezt megtörténni. **Ahogy a dicsőítésnek új szintjeit kezdjük elérni, az emberek spontán módon meggyógyulnak a dicsőítésnek ebben a légkörében.** Senki nem nyúlt hozzájuk, nem szóltunk a betegségükhöz, elég volt a környezet ahhoz, hogy

dicsőséges gyógyulást kapjanak. Ahogy megtanuljuk ezeket a dolgokat, ezek a jelenségek hatalmasan el fognak szaporodni.

4.) Dávid Sátora olyan hely, ahova a gyerekek szabadon jöhetnek, és teljes joggal részt vehetnek a felnőttekkel együtt mindenben, ami ott történik.

Úgy tűnt, hogy a főpapoknak és az írástudóknak **ez különösen megbotránkoztató volt.** Azt gondolom, hogy ezek az öreg, vallásos kinézetű emberek nem szeretik, amikor nevetségessé teszik őket, vagy erőtlenné tűnővé teszik őket ezek a gyerekek, akik esetleg teljesen máshogyan nyilvánulnak meg.

Hadd mondjak nektek egy történetet, ami Szarajevóban, Boszniában történt. Istennek egy mozdulása volt a gyerekek között. Ezek a mozlim gyerekek megtalálták Jézust, és égtek Érte.

A boszniai-szerbiai háborúban annyi iskolaépület elpusztult, hogy több műszakban jártak a gyerekek iskolába – oda, ahol még megmaradt. Reggel 6-tól délig, és utána délután 2-től este 8-ig – két különböző iskolai csoport.

Volt a városban egy hölgy, akinek **volt egy játszóháza, ahova a két iskolai menet között a gyerekek eljöttek 2 órára, és ott dicsőítő, imádó összejöveteleket tartottak.** A délelőtt iskolába járó gyerekek eljöttek iskola után a nő házába, 2 órán keresztül dicsőítő összejöveteleket tartottak, csodálatos gyógyulásokat, csodákat láttak, és Istent dicsőítették. Azok a gyerekek meg, akik délután mentek iskolába, iskola előtt jöttek, és 2 órát ott töltöttek ennél a nőnél, imádkozással, dicsőítéssel.

Mi is elmentünk ebbe a házba, ott ültünk a gyerekek között, és megdöbbszünk, hogy mennyire szenvedélyesek Jézusért. Megkértek, hogy imádkozzak a gyerekekért, mielőtt elmegyünk. Azt gondoltam, rendben van. Gondoltam, egy szép, kis áldó imát elmondok értük. De volt ott 5 gyerek, akik mikor felálltak, olyan volt, mintha egy reflektorfény vetődne rájuk – egyszerűen ott álltak ebben a lángoló fényben. Úgy 11-15 év közötti gyerekek voltak. Ahogy ránéztem erre az 5 gyerekre, úgy éreztem, hogy prófétálnom kell fölöttük. De az volt a problémám, hogy olyan nagy mérvű volt ez a prófécia, amit kaptam, hogy azt mondtam: **'ilyen kis gyerekeknek nem lehet egyszerűen ilyen nagy léptékű próféciát elmondani'**. Tehát nem akartam elmondani. De tudjátok, **néha a szellemetek jobban tudja mi az igazság, mint az értelmek.**

Számos esetben 'beleprófétáltam' már magam teológiai problémákba. **Prófétáltam már olyan dolgokat, amiket akkoriban még én se hittem el, amikor elmondtam, és a saját prófeciám hatására tértem meg.**

Tehát akkor jött ez a prófécia: Úgy láttam ezeket a gyerekeket, mint egy apostoli csapatot. Megneveztem, hogy mi a feladatuk ebben az apostoli csapatban, és prófétáltam, hogy Isten milyen hatalmas dolgokat fog rajtuk keresztül tenni, és Isten arra fogja őket használni, hogy megrázza a nemzetüket. Ez egyszerűen kiáradt belőlem, nem tudtam megállítani, és azt gondoltam, hogy ez egy elég örült prófécia gyerekeknek.

Megtudtam, hogy néhány hónappal később ugyanaz az 5 főből álló kis csapat elment Macedóniába – ami egy elég nehéz szolgálati terület. Volt ott egy idősebb pünkösdi pásztor, aki egyébként földműves volt. Egy kis pünkösdi gyülekezetet pásztorolt, ami éveken keresztül soha semmire nem jutott. Azután jöttek ezek a gyerekek, elkezdtek összejöveteleket tartani, és hatalmas dolgok történtek a szolgálatukon keresztül.

Amikor ez a pásztor látta, hogy milyen nagy dolgok történtek a gyerekeken keresztül, nem örülni kezdett, **nem áldott lett, hanem féltékeny, és haragos lett, és elkezdett nagyon keményen viselkedni ezekkel a gyerekekkel, és egyáltalán nem volt segítőkész.**

Ezek a gyerekek egy egész éjszakás imaéjszakát tartottak, hogy megtudják Istentől, hogy mit csinálnak rosszul, amitől ez az ember ennyire megharagudott. Azt mondták a gyerekek: „Uram, mutasd meg nekünk, hogy mit csinálunk rosszul! Megtérünk boldogan bármiből! Ha feltételezések alapján működtünk... Vagy mi a baj?...”

De nem a gyerekek csináltak valamit rosszul, hanem tévedett ez az idős ember. Jézus ezután személyesen megjelent ennek az embernek a hálósobájában, és elmondta neki életének a legnagyobb dorgálását. Ez az ember teljesen összetört, megalázta magát, alig várta, hogy reggel legyen, és lerohanjon oda a fészkerbe, ahol ezek a gyerekek vannak. Megkérte a gyerekeket, hogy bocsássák meg neki azt a gonosz és negatív hozzáállást, és ott zokogott ez az ember a bűnbánattól. Ezek a gyerekek meg átölelték őt, megbocsátottak, szeretgették őt, annak ellenére, hogy ilyen csúnyán bánt velük.

Azután Jézus megjelent mindegyiküknek egyszerre – mindannyian látták Őt. Ez nem álom volt, hanem konkrétan mindannyian látták, ahogy ott állt közöttük Jézus. És akkor Jézus mondott valamit ezeknek a gyerekeknek. És ez nagyon megdöbbentett engem, mert **Jézus majdnem szóról szóra azt mondta ezeknek a gyerekeknek, amit én mondtam nekik még Szarajevóban.** Annak a próféciónak minden szavát megerősítette Jézus. És én egyazon időben voltam tele örömmel és szégyennel is. Értitek, én nem akartam nekik pozíciót adni, meg ilyen elhívást kimondani fölöttük, de Isten hajlandó volt arra, hogy ezt tegye.

Tehát ha te tizenéves vagy, akkor készülj fel arra, hogy valami fantasztikus dolgot fogsz Istenért tenni. És ha te valami hozzám hasonló 'vénember' vagy, akkor nehogy az útjukba állj ezeknek a fiataloknak.

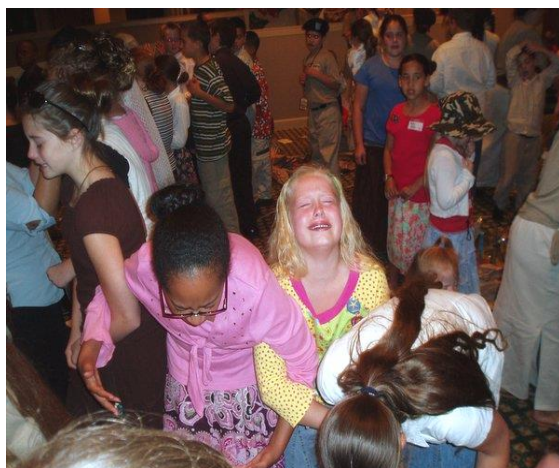
Akkor kértem ezeket a fiatalokat, hogy kézrátétellel imádkozzanak értem, és adják át nekem azt, amijük nekik van. **Ez Dávid Sátora.** És ehhez hozzá kell szoknunk, mert így lesz ezután.

Szeretnék itt valami nagyon fontos dolgot hangsúlyozni.

A légbőr megtisztítása – hogy Jézus kiűzte a másfajta szellemisséggel töltött pénzváltókat a templomból –, a változáshoz, a gyógyító erők áradásához készítette elő a terepet. Megtelt az egész légbőr örömteli dicsőítéssel és imádással, és ez megeremtette a lehetőséget a gyógyító erőre. **Tehát nem elég a jó légbőrt létrehozni, hanem a rossz légbőrt el kell először tüntetni! Ezek a szennyes vallásos szellemek** – amelyek már megfertőzték a templomot –, **akadályozták azt, hogy Dávid Sátora, és Isten Királyságának gyógyító ereje beáradjon a templomba.**

Jézus – és Péter is, más esetekben –, mindig eltávolították a közelből a másfajta szellemisséggel töltött embereket, mielőtt betegekért imádkoztak volna, vagy halottakért, vagy parancsoltak volna betegségeknek.

Ha van a közeledben egy csoport hitetlen ember, amikor a betegekért akarsz imádkozni, akkor először szabadulj meg ezektől az emberektől. **Ha sok vallásos szellem akadályozza Isten erejének az áradását, akkor először szabadulj meg tőlük. És ha ezek a szellemek emberekben vannak, akkor szabadulj meg ezektől az emberektől.** Jézus is ezt tette: kiűzte a pénzváltókat, hogy a légbőr megszabaduljon ezektől az emberektől – és látni fogjátok, hogy Dávid Sátora hogyan működik.

Amikor Jézus elment Jairus házába, mielőtt feltámasztotta volna a kislányát a halálból, meg kellett szabadulnia mindenféle ott siránkozó, hitetlen embertől.

Amikor Tábita házába bement Péter, akkor először kiküldte abból a házból azokat a siránkozó, hitetlen embereket, mert meg kellett a léghőmérsékletet tisztítani ahhoz, hogy imádkozhasson az asszony feltámadásáért.

Tehát **el kell távolítanunk minden vallásos szellemet.** Szerintem ezért van az, hogy Dávid soha nem vitte vissza a Frigyládát Mózes Szent Sátorába. Dávid uralkodásának egész idején ez a két sátor két különböző hegyen állt, kb. 8 km-re egymástól. **Ha visszavitték volna a Frigyládát Mózes Szent Sátorába, akkor soha nem állíthatták volna fel Dávid Sátorát.**

Jézus pedig a gyógyulásnak egy nagy áradását várja, azt akarja látni. Tehát meg kellett szabadulni minden vallásos szellemtől.

Fel kell tennünk a kérdést: miért engedte meg Isten Salamon templomának felépítését? Ha gondosan tanulmányozzátok az Írást, azt fogjátok találni, hogy **Salamon temploma vallásos szempontból rögtön elterelte az emberek figyelmét.** Amikor felépítették ezt a fantasztikus épületet – ha gondosan elolvassátok a Krónika könyvét, akkor fogjátok látni, hogy –, Mózes szent sátorát állították újra fel Salamon templomán belül. Másképpen mondva: **Salamon templomával egy sokkal szilárdabb formában erősítették meg a Lévita papságot, és az istentiszteletnek ezen formáját.**

Amikor Dávid meghalt, és a dicsőség fiai, akik vele éltek, azok is szintén elmentek a dicsőségbe, úgy tűnt, hogy **az embereket annyira elbűvölték ezek a csodálatos templom-épületek, hogy soha senki nem ment többé Dávid Sátorába.** Hivatalosan soha nem zárták be ezt a Sátorot (legalábbis nem olvassuk erről), még csak tisztességesen 'el se temették', csak egyszerűen **a mellőzés miatt ott korhadt el, ahol volt, mert mindenkit rabul ejtett a templom.** Tehát Dávid Sátora egyszerűen szétesett, elkorhadt, darabokra hullott. **Az embereket annyira elbűvölték a templom épületeinek ragyogó csodálatosságai, hogy elvesztették közben Istennel a bensőséges kapcsolatot.** És ahogyan az emberek elhagyták a dávidi dicsőítést, és visszatértek a mózesi és lévita jellegű dicsőítéshez, akkor **nem sok idő múltán egyszerűen elkezdett szétesni a királyság is.**

Nagyon figyeljétek meg ezt az alapelvet. **Nem működtethetsz tartós Királyságot, ha nem a Dávid Sátora működik annak közepén.** Lehet, néhányan elgondolkodtok emiatt – tudom –, de ne lőjétek le, amíg nem olvassátok el a teljes Írást.

Soha nem a templom volt Istennek a legjobb terve, de olyan okok miatt, amiket még nem értek teljesen, Isten mégis megengedte a templom felépítését, hogy megtanítsa nekünk bizonyos dolgokat.

Ne feltételezzétek, hogy a Bibliában minden azért van megírva, hogy engedelmeskedjünk neki, de mindenből tanulnunk kell, ami meg van írva: 1.Kor.10,11 „**Ezek a dolgok a mi okulásunkra lettek megírva, különösen azoknak, akikre eljött a korszak vége**”.

A Dávid Sátorából származó lendület még nagyjából 20 évig pályán tartotta a templom működését is. Dávid Sátorának ereje – még akkor is, amikor már nem működött tovább –, még kb. 20 évig működésben tartotta a királyságot. **De az igazi hajtóerő soha nem templom volt, hanem mindig Dávid Sátora.** Miután az emberek már nem jöttek Dávid Sátorába, hogy ilyen módon a királyságba hozzák Isten erejét és jelenlétét, hamarosan szétesett a királyság.

Meg kell tanulnunk ezt a leckét: A templomnak a dicsősége és szépsége elterelő tényező lett, ami eltávolította az embereket a dávidi jellegű istentisztelettől.

Ha megnézik a középkorban épült rengeteg európai katedrális, ezeknek körülbelül ugyanaz a feladatuk volt. Ezek gyönyörű épületek, de Isten nem található meg bennük. De sajnós nagyon **erőteljes módon a kontrolláló, erős vallásos szellemek helyszíneivé lettek** ezek a katedrálisok.

Én úgy hiszem, hogy valójában a vallásos szellemek szeretnék nagyon, hogy Jeruzsálemben újra felépítsék a templomot. És abban teljesen biztos vagyok, ha elkezdik újból az állat-áldozatok bemutatását, abban Isten nem fog gyönyörködni, hiszen mindazzal az 'örökkévaló szövetség vérét' tapossák meg.

Tudjuk, ahogyan szellemben felállítjuk újra Dávid Sátorát, ennek erejével fog bejönni Isten Királysága a környezetünkbe. **Azt a Dávid Sátorát, amit Jézus ideiglenesen egy napra helyre állított a templomban, hatalmas gyógyulások és csodák áradata jellemezte. És ugyanennek a szolgálatnak kell működnie abban az újfajta Dávid Sátorában is, amelynek felállítására Isten ezekben a napokban hív minket.** Ahogy a különböző helyeken felállítjuk ezeket a Dávid Sátorait, a csodatevő erők áradásának helyei lesznek azok.

Úgy hiszem, az Egyház számára a gyógyító szolgálat helyreállításának három fő területe van:

Először is, lesznek azok a **spontán gyógyulási csodák, amelyek Dávid Sátorában levő, dicsőítő, erőteljes légkör miatt, csak úgy spontán módon megtörténnek.** Vagyis nem 'csak' imádkozni fogunk az emberek gyógyulásáért, hanem előfordul, hogy mire odáig jutnánk, hogy imádkozzunk, már mindenki meggyógyul.

Van ennek egy másik megnyilvánulása is, amiről úgy hiszem, hogy Dávid Sátorába be kell, hogy építsük. **Időnként azért nem történik meg egy gyógyulás, mert van valami akadálya.** Néha szükség lehet arra, hogy időt szánjunk, hogy az illető beteg szellemi-lelki hátterébe behatoljunk azért, hogy a gyógyulás akadályait eltávolítsuk. Ez az akadály lehet bűn – ez az egyszerűbb problémák közé tartozik –, lehet generációs átok, lehet egy nagyon mélyen beágyazódott seb vagy beállítottág, hozzáállás, vagy akár más probléma is az illető életében.

Az egyik dolog, amit megtanulhatunk az afrikai testvéreinktől az, ahogyan ők az ilyen gyógyító táborokat felállítják. **Lehet, hogy egy hét kell ahhoz, hogy a probléma gyökeréhez eljussanak, de a végén meglátják a gyógyulást.**

Most nincs időm arra, hogy ennek részleteiről meséljek, de szükség van gyógyító 'szobákra', ahova az emberek eljöhetnek több napra, vagy akár egy hétre, és beleássunk a dolgok gyökeréig, s az emberek megtisztuljanak, felszínre kerüljenek a problémák gyökerei, és meggyógyuljanak.

Egy dolog, amit újra és újra látok a Bibliában, a gyógyulás megtörténésével kapcsolatban, az a '**könyörület**' kifejezés. Az újszövetség 15-ször mondja, hogy **amikor Jézus látta az emberek fizikai állapotát, nyomorúságát, 'könyörületre' indult irántuk. A gyógyító szolgálatnak talán a legerősebb szempontja a könyörületnek az áradása.**

Voltak a szolgálatomban esetek, amikor Isten Szelleme megérezte velem azt, hogy Ő hogyan érez az illető iránt. És amikor érzem ezt az engem elborító irgalmat, és engedtem, hogy kiáradjon belőlem, akkor a tapasztalatom szerint **minden ilyen esetben azonnali megdöbbentő csoda történt.**

Egyszer Amerikában, Pennsylvania-ban voltam, egy Greensburg nevű városban. Egy kb. 6-8 éves kislányt hoztak el az esti összejövételre, aki leukémiás volt, és borzasztó gyötrő kemoterápiát alkalmaztak rajta. Ez nem volt sikeres; a csontjaiban, mindenütt az egész testében tele volt rákkal, és már csak pár napot adtak neki az orvosok. Az édesanyja odahozta ezt a 'csonthalmaz' kislányt hozzám, és a karjaimba tette. Láttam a fájdalmat ennek a kisgyereknek a szemeiben, és láttam a fájdalmat az anyában, egyszerűen éreztem ezeket a dolgokat. **Éreztem, hogy Istennek milyen túlradó könyörülete van ez iránt a tragikus helyzet iránt, de éreztem Isten haragját is azok felé a démonok felé, akik ezt a problémát okozták.**

Nem mondtam túl sok dolgot, nem kentem meg a kisgyereket olajjal, semmi általános, ilyenkor teendő dolgot nem tettem, csak néhány szót mondtam. Közvetlenül az ezt a problémát

okozó szellemhez szóltam: „Te tisztátalan szellem, takarodj belőle!” Csak ennyit mondtam. Azután visszaadtam a gyermeket az anyjának.

Amikor hazamentek, a gyermek felült és elkezdett játszani. Azonnal éhes lett, 3 nappal később már nőtt a haja, és az udvaron focizott a többiekkel.

A Biblia azt mondja, hogy „a hit szeretet által működik”. Nagyon sokat követel tőlünk az, ha egy ember Isten kegyelmének, irgalmának a közvetítőjévé válik, mert akkor érezni fogjuk azt, amit Isten érez ezek iránt az emberek iránt. Akkor nem csupán olyankor imádkozhatunk a betegekért, amikor éppen nekünk alkalmas ez, hanem Isten könyörületének a foglyai leszünk, és az Ő könyörületének nincsen vége.

Körülbelül 1 évvel ezelőtt, Iowában, Sioux City-ben voltam. Egy másik városból jött oda a konferenciára egy pásztor, és ott is imádkoztam kendőkért, hogy az emberek meggyógyuljanak. Ez a pásztor is hozott egy kendőt, és ahogy éppen imádkozni akartam fölötte, az Úr szólt hozzám: „Nem elég, hogy elküldöd ezt a kendőt, személyesen kell odamenned ehhez a beteghez.”

Fél 1-kor befejeztem a délelőtti alkalmat, este 7-kor volt az esti alkalom. Ez a beteg kb. 170

km-re lakott onnan, ami kb. 2 órai utazás. Elgondoltam, ha a prédikálás befejezése után egyből beugrok a pásztor autójába, elhajtunk ehhez az emberhez, imádkozom érte, utána egyből visszahajtunk, akkor pont az esti összejövetelre ide is fogok érni. A lényemben nem volt egyetlen idegszál sem, ami ezt akarta volna tenni, de **ha valaki Isten könyörületének a foglya, akkor nincs választási lehetősége.**

Ez a beteg ember, egy nagy darab, tenyeres-talpas, egy ... nem is tudom leírni ... egy nagy 'szeretet-hegy' volt. Valamilyen fizikai munkát végzett, de egy hatalmas apai 'szeretet-hegy' volt. A felesége pedig egy nagy anyai 'szeretet-hegy' volt.

Volt 4 saját gyerekük, és további 6 gyereket – akiknek rettenetes rendőrségi feljegyzések voltak már a hátuk mögött – magukhoz fogadtak, örökbefogadtak, és életre szerették őket. Ha nem szerették volna ezek a felnőttek ezeket a tiniket, akkor kemény bűnözők lett volna belőlük. De ezek az emberek befogadták ezeket a gyerekeket az otthonukba, akik megtértek, megváltoztak, és Isten katonái, és szolgálói lettek.

Az ördög gyűlölte ezt a folyamatot, ezért az apát megtámadta rákkal. Ezek a tinik arra számítottak, hogy elveszítik az apukájukat, és az ő nagy problémájuk az volt, hogy: „Milyen szerető Isten az, Aki elveszi a mi apukánkat?”

Amikor odaértem a házukhoz, már tudtam, hogy miért kellett eljönnöm. Gyakran fogjátok látni, hogy ugyanez a helyzet, vagyis **az igazi probléma nem is a rákbetegség volt, hanem a halál szelleme. A rák csupán az eszköz volt,** amivel a halál szelleme megpróbálta elpusztítani ezt az embert. Amikor odaértem, ez az ember már teljesen belenyugodott abba, hogy meg fog halni.

Nem fogok minden részletet elmondani, mert nagyon sokáig tartana, de **eljutottam már arra a pontra, hogy már nem félek a haláltól, a halál szellemének nincs hatalma fölöttem.** Megdöbbentő, hogy mennyi keresztény fél a haláltól. Én nem félek tőle. Tulajdonképpen, ha nem lenne a feleségem és néhány más ember, akit nagyon szeretek, én már alig várnám, hogy a

Mennybe jussak. Vannak bizonyos halál-formák, amelyek nem igazán vonzanak, de a halál önmagában ... phhh! Mi a halál?

De ez az ember viszont remegett a halálfélelemtől. Nem hitte, hogy Jézus legyőzte a halált, és a Hadeszt, nem hitte, hogy a kereszten ez megtörtént. Tehát elvezettem ezt az embert gyengéden addig a pontig, hogyan kell hozzáállnia ehhez. Azt fogadtattam el vele: „Ha Isten azt akarja, hogy most haljak meg, akkor Isten majd gondoskodik a gyerekeimről, nekem meg jobb, ha elmegyek a Mennybe, tehát én mindenképpen nyerek. **Ha élek, akkor nyerek, mert a poklot fogja átélni miattam a sátán. És ha Isten időzítése szerint most halok meg, akkor már alig várom, hogy ebbe az örökkévaló dicsőségbe belépjek.**”

Tehát ez az ember megszabadult a halálfélelemtől – mert azt a szellemet ki kellett belőle űzni. Azt mondtam: „Rendben van, most már nem félsz a haláltól. És szerinted, most van Isten időzítése arra, hogy meghalj? Mert ha Isten időzítése szerint most van, akkor miért küzdesz ellene? Ha ez Isten időzítése, akkor engedelmeskedj, és ne maradj itt! Ne lógj itt még egy darabig, hanem menj!”

Néha nagyon nyomorúságossá tesszük az emberek meghalását, mert nem engedjük, hogy Isten időzítése szerint meghaljanak. Elnyújtjuk nekik a haldoklás idejét, mert amikor Isten azt mondja nekik: „Gyertek haza!”, mi nem engedjük őket: „Ne menj még! Ne menj még!”

Amikor Isten ideje szerint meg kell halnod, akkor ne húzd itt az időt, hanem menj gyorsan.

Nem kell szenvedned, meg nem kell, hogy fájdalmaid legyenek, csak menj simán. **Néha az imáinkkal Isten ellen harcolunk, és elveszük az emberek meghalásából a méltóságot.** Értitek, mit mondok?

Tehát azt mondtam: „Rendben van. Akkor szerinted most itt az ideje, hogy meghalj? Hát akkor imádkozzunk, és kérdezzük meg Istent.” Akkor ezt mondta ez az ember: „Nem, úgy hiszem, nem kell ezért imádkozni. **Tudom, hogy ezeket a fiatalokat látnom kell, ahogy eljutnak a felnőtté válásig, tehát nekem itt kell még maradnom.**”

Azt mondtam: „Egyetértek veled ebben, úgyhogy rendben van. Akkor most ebben a pillanatban küldjük el a halál szellemét, hogy tűnjön el az Úr Jézus Krisztus nevében. Valld meg: **„Én Isten időzítése szerint fogok meghalni, nem a tiéd szerint, te gonosz szellem. Nem vagyok hajlandó elhinni a hazugságodat, és nem engedem, hogy a hitetlenség rövidebbre szabja az életemet, mint amilyen Isten időzítése szerint lenne, és elhitesse velem, hogy most kell meghalnom.”** Azt mondta: „Rendben van, egyetértek. Élni fogok, és látni fogom, hogy ezek a tinik felnőtté lesznek, családapák lesznek, és Isten dicsőségére nagyszerűen élnek majd.”

Ez az ember mindeközben ott feküdt az ágyában, mindenféle csövek voltak rajta, meg monitorok voltak rákapcsolva. Hetek óta nem kelt ki az ágyból, nagyon gyenge volt.

Azt mondtam: **„Rendben van, tehát akkor biztos vagy benne, hogy nem most kell meghalnod.”** Kivirult a feje, és azt mondta: „Teljesen!” Azt mondtam: „Akkor most parancsold meg a halálnak, hogy távozzon!” – és nagy nyomatékkal és nagy, erős beleérzéssel meg is tette ezt ez az ember. Azt mondtam: „Akkor most már csak a rák szelleme maradt, akkor rúgd ki azt is.” Azt mondta: „Meg is teszem. **És most parancsolok neked rák, hogy a testemből minden rákos sejtet, minden daganatot távolíts el, és zsugorodjanak ezek össze, haljanak el, és Jézus nevében távozz belőlem!**”

És kihúzogatta magából az összes csövet, lekapcsolta magát a monitorokról, felkelt az ágyból, és hosszú idő óta először, kiment egyedül a wc-re. Azután leült egy székre, és elkezdtük Istent dicsérni, és imádni. **Egy héten belül már újra dolgozott teljesen egészségesen. Halleluja!**

Én visszazálltam az autóba, 2 órán belül visszaértünk az összejövetelekre, és feltámolyogtam a színpadra. Isten kegyelmet adott nekem arra, hogy azon az esti összejöveteleken szolgálhassak.

Tehát **nagyon sokba kerül, ha Isten könyörülete van bennünk, de ennek az erején keresztül áradnak a gyógyulások.** Hajlandóak vagytok elfogadni ezt a könyörületet? **Engedni fogjuk, hogy Isten könyörülete megragadjon minket?**

Ha végigolvassátok, s a Bibliában végigkövetitek a 'könyörület' szó előfordulásait – amikor Jézus látta azt az özvegyet, akinek meghalt a fia, 'könyörületre indult' iránta. Amikor Jézus látta a sokaságot, 'könyörületre indult' irántuk, 'megindította őt a könyörület'. Ezt újra és újra megtaláljuk a Bibliában. **Ha engedjük, hogy ez a könyörület megragadjon minket, akkor**

Dávid Sátorában csodálatos gyógyulásokat fogunk látni. De nem csak ennyi, hanem ez az erő ki fog áradni a Békesség Házaiba is, és azok is gyógyulási központokká válnak, és az egész térségünkben látjuk majd, hogy sokaságok gyógyulnak meg.

Hajlandóak vagytok-e megfizetni ennek az árát?

Szabaduljatok meg minden olyan gondolattól, hogy majd pénzt kerestek rajta! Én soha nem fogadok el semmi pénzt, ha az emberekért gyógyulásért imádkozom. Azt mondom: „Isten nekem ingyen adta, én neked ingyen adom. Nem akarom a pénzed. Tudd, hogy ez Istentől egy ingyen ajándék.” **Nem akarom, hogy belekeveredjek a pénzváltók tömegébe, nem akarom, hogy az én templomom ilyen módon beszennyeződjön, mint az.** Istennek módja van arra, hogy megadja neked mindazt, amire szükséged van.

Imádkozzunk most, hadd jusson ez be a szívünkbe, kérjük az Urat, hogy tegye ezt meg!

„Mennyei Atyánk! Ahogy felállítjuk Dávid Sátorait, imádkozunk, hogy megnyilvánuljon a mi Urunk és Királyunk, Jézus Krisztusnak e hatalmas ereje. Azt **akarjuk, hogy ez valóban Dávid Sátora legyen,** azt akarjuk, hogy tele legyen túlaradó imádással és dicsőítéssel. Azt akarjuk, hogy ez az Imádság Háza legyen a **nemzetek számára, nem csak az én városomnak, az én térségemnek, hanem a nemzeteknek.** Azt akarjuk, hogy tinik és gyerekek csodálatos módon feloldódjanak velünk együtt az imáadásban, és szabadon tudjanak velünk együtt mozogni Isten teljes erejében.

Urunk, meg akarunk tisztulni minden vallásos szellemtől, minden hitetlenségtől, minden önzéstől, és minden helytelen pénzügyi hozzáállástól! Ingyen kaptuk, olyanok akarunk lenni, akik ingyen is adnak.

Kérünk, Urunk, hogy ezeket a Dávid Sátorait változtasd erőteljes gyógyító központokká! Mindent látni akarunk itt Európában is Jézus nevében, amit most az afrikai testvéreink tesznek – azokat az azonnali, spontán gyógyulásokat, azokat a gyógyító szobákat és taborokat, ahol gondosan megtesszük mindazt, ami kell ahhoz, hogy a gyógyulás bekövetkezzen.

Mennyei Atyánk, kérünk, hogy mindez hatalmas könyörülettel folyjon és áradjon! Urunk, hajlandóak vagyunk a Te 'könyörületesség foglyaivá' válni – s nem csak akkor, amikor nekünk jólesik. Ha Te meg akarod erőltetni a testünket annak határáig, akkor is mi hajlandóak vagyunk erre. Engedjük, hogy a mi emberi lényünket olyan mértékben használd, ahogyan a saját emberi lényedet használtad, amikor testben itt a Földön éltél.

Urunk, tölts meg minket ezzel a könyörülettel, és ez hadd áradjon rajtunk keresztül hatalmas hittel. Hadd működjön a hitünk a szeretet által, és történjenek nagy csodák, amelyek dicsőítik Jézus Krisztus nevét, Akinek a hatalmas nevében imádkozunk. Ámen!”

Most lapozzunk a Bibliában a Máté 16-hoz, a 13. verstől fogjuk olvasni:

Mát.16,13-15 „Mikor pedig Jézus Cezárea Filippi környékére ment, megkérdezte a tanítványait: Engem, embernek Fiát, kinek mondanak az emberek? ... (nyilvánvalóan mindenkinek más véleménye volt erről) **Mondta nekik: *Ti pedig kinek mondotok engem?***”

Mindenkinek különböző véleménye volt, de mindegyik teljesen téves volt. Tehát többes számban kérdezte ezt Jézus, de Péter az, aki válaszol. Mindig Péter az, aki kidugja a fejét, és megszólal. **Péter követett el néhány hibát, de sokkal több kinyilatkoztatást kapott, mint a többiek, akik bent maradtak a csónakban.**

Mát.16,16-19 „Péter azt mondta: *Te vagy a Krisztus, az élő Istennek a Fia. És felelt Jézus, és mondta: Boldog vagy Simon, Jónának fia, mert nem test és vér jelentette ezt ki neked, hanem az Én mennyei Atyám. De Én is mondom neked, hogy te Péter vagy, és ezen a kősziklán építem fel az Egyházat, és a pokol kapui sem vesznek rajta diadalmat – vagyis nem győzhetnek ellene – és neked adom a Menny Királyságának kulcsait, és amit megkötsz a Földön, a Mennyben is kötve lesz, és amit megoldasz a Földön, a Mennyben is oldva lesz.*”

Ebben a 19. versben – amit a 18. rész is megismétel – az eredeti szövegben egy nagyon érdekes nyelvtani szerkezet van, mert **össze van kapcsolva benne egy jövő idő egy befejezett múlt idővel.** Elég nehéz angolra fordítani – tulajdonképpen bármilyen nyelvre nehéz fordítani –, de **ez a hitnek a befejezett jövő ideje,** amiről itt szó van. Azt mondja ez a szöveg: **„meglesz a Földön, mert a Mennyben már megtörtént”.**

Egyértelműen hatalmat kapunk arra, hogy a Mennyben is ugyanúgy oldozzunk és kötözzünk, mint ahogy a Földön. Tehát Jézus, egyszer s mindenkorra elintézi azt a vitát, ami arról szól, hogy hívőknek van-e hatalmuk arra, hogy a levegőégbe behatolva tegyenek dolgokat, mert Jézus ezt egyértelműen megmondja: „Igen!”, mert különben nem mond igazat, ha ez nem így van.

Jézus itt azt mondja, hogy **először a levegőégben kell, hogy valami eldöntve legyen, mielőtt az a Földön megnyilvánulhatna. A szellemi világban egy dolognak már befejezett múlt időben kell lennie, mielőtt a fizikai világban jövő idővé válhatna. Vagyis már a birtokodban kell lennie ahhoz, hogy majd megkaphasd.** Az értelemnek ez nagyon zűrös, de szellemileg ez teljesen értelmes dolog.

Amikor 1963-ban Indiába mentem, akkor egy nagyon súlyos, életveszélyes betegségben szenvedtem. Akkoriban kb. 65 kg voltam, csont és bőr, és bármikor meghalhattam volna. A kórházak semmit nem tudtak velem kezdeni. Azt mondták, hogy mindig maradjak egy kórház közelében, mert nem lehet tudni, hogy mikor lesz szükségem sürgősségi ellátásra.

Egyetlen missziós szervezet sem volt hajlandó kiküldeni minket, mert nagyon súlyos veszélyeket jelentettünk nekik egészségileg, orvosilag. Isten viszont azt mondta, hogy menjünk, tehát végül elmentünk.

Akkor én arra gondoltam, hogy amikor felszállok a hajóra, akkor csoda fog történni, és azonnal meg fogok gyógyulni. De amikor felszálltam a hajóra, az ezt követő első éjszakán volt életem legsúlyosabb rohama, majdnem meghaltam. További 12 évig zajlott ez a csata, és nagyon sokat tanultam ezen keresztül. Akkor még nem merítkeztem bele Szent Szellembe – ez kb.

Indiába érkezésem után egy évvel következett be. Fizikailag annyira gyenge voltam, hogy az időm többségét ágyban töltöttem, aztán felkeltem prédikálni, majd újra lefeküdtem – ez nevetséges volt.

Hét év után arra a hitre jutottam, hogy meggyógyultam, de Isten figyelmeztetett arra is, hogy **a megnyilvánulások, a tünetek még megmaradnak az életemben azért, hogy a hitben járásra megtanítsan. Nyilvánosan ki kellett hirdetnem, hogy a gyógyulásom megtörtént, de természeti szinten akkor ez még nem látszott egyáltalán.**

Ez ellentmondott mindannak, amit a tudományos elmém gondolt a dolgokról. Engem tudósnek képeztek ki, és a tudományos elmémnek ez teljesen ellentmondott, de a szellemem új gondolkodásmódokat tanult meg. **Isten újrateremtette az elmémet, hogy úgy tanuljak meg gondolkodni, ahogyan Isten,** mert ez egy sokkal jobb gondolkodásmód.

Tehát a **gyógyulásom egy elvégzett dolog volt, de mégsem nyilvánult még meg.** 5 évig

küszködtem azzal a feszültséggel, ami a valóságos fizikai állapotom és a szellememben meglévő állapotom között volt.

Volt néhány csodálatos hindu barátom, akik nagyon aggódtak a fizikai állapotom miatt, és 5 évvel az után, hogy nyilvánosan kihirdettem a gyógyulásomat, azt mondták nekem ezek a barátaim: „Van néhány nagyon erőteljes ajurvédikus gyógyítónk, aki segíteni tudna neked.” **A homeopátia és a varázslás keveréke ez a bizonyos nevű gyógyszer.**

Tudom, hogy ezek az emberek szerettek engem, kedvesek akartak lenni hozzám, és nagyon aggódtak értem. Azt mondták: „Ezek a gyógyítók megdöbbentő dolgokat tudnak tenni.” Azt is mondták: „Úgy tűnik, hogy a te Jézusod nem túl sokat tesz érted.”

Ez egy nagy kihívás volt nekem. Emlékszem, hogy azt mondtam nekik: „Tudom, hogy nem fogjátok megérteni – én magam sem értem –, de **tudom, hogy meggyógyultam. Inkább meghalnék úgy, hogy közben Jézusban hiszek, minthogy meggyógyítson az ördög.**”

Valamilyen módon szellemben **ez a mondatom szabadította fel a dolgokat, és abban a pillanatban azonnal meggyógyultam.** 1974-ben volt ez, és most sokkal egészségesebb vagyok, mint 30 évvel ezelőtt voltam. Az emberi nemnek egy fantasztikus példányát látjátok magatok előtt. Ugyanakkor hatalmas leckéket tanultam meg.

Amikor Jézus ott állt Lázár sírja előtt, azt mondta az imájában az Atyának, ha a görögöt eredetiben olvassátok: **„Köszönöm, Uram, hogy már meghallgattál.”** (Ján.11,41) **Nem azért imádkozott, hogy Lázár meggyógyuljon, mert szellemi szinten Lázár már meggyógyult.** Fizikai szinten még mindig egy bűzös, rothadó hulla volt, szellemi szinten viszont a halálból való feltámadása már múltidőbeli esemény volt. **Jézus csupán megnyilvánulásra szólította azt, ami a szellemi világban már megtörtént volt.**

Szellemi szinten, Jézus már a keresztre menetele előtt feltámadt a halálból. Már megkapta a feltámadásának a 'tulajdoni lapját'.

A Zsidó.11,1 ezt a szót használja. A hitről két dolgot mond ez a vers: **„A hit, a reménylett dolgokról való bizonyosság”** – ez itt a 'hüposztazisz' szó. Ez a szó, azt a dokumentum-csomagot írja le, amely kétségtelenül bizonyította, hogy egy bizonyos ingatlan vagy telek az ember tulajdonát képezi. Minden tulajdoni vitát ennek a dokumentum-csomagnak kellett alávetni, ez volt a bizonyíték, ez a 'hüposztazisz'. Úgyis mondhatnánk tehát, hogy **ez a reménylett dolgok 'tulajdoni lapja'.**

Ha vitathatatlan tulajdonjogom van egy bizonyos ingatlan vagy telek fölött, akkor senki nem vitathatja azt el, hogy nekem ehhez jogom van. És azt mondja a Biblia, hogy ez a hit. **Szellemi**

szinten van egy tulajdoni lapod egy bizonyos reménylett dologról, ami a fizikai szinten még nem nyilvánult meg. Egyszerűen be kell mutatnod ezt a vitathatatlan tulajdoni lapot, és akkor megkaphatod azt, amihez neked egyébként jogod van.

Sok szempontból Isten idáig akar minket eljuttatni. Jézus azt mondta: „*Odaadom neked a Királyság kulcsait, és ezekkel a kulcsokkal meg fogsz kötözni dolgokat szellemi szinten, és ezáltal megkötözötté fognak válni fizikai szinten is, mert szellemben már megkötözted őket.*” Amit megkötsz a Földön, azért történik meg, mert a Mennyben, a levegőégben már meg van kötve. Amit megoldasz a Földön, az meg lesz oldva, mert a Mennyben, a levegőégben már meg van oldva.

Tehát a szellemi harcról szóló bizonyos tanításokkal ellentétben, **ha nem tudsz mozogni a szellemi világban, akkor semmit nem tudsz elvégezni a Földön, mert mielőtt a Földön megtörténhetne, a szellemi szinten már megtörtént kell, hogy legyen.**

Egy kicsit menjünk vissza, mert ez olyan sok dolognak képezi az alapját, hogy eltöltünk vele némi időt. Azt mondja Jézus a 17. versben:

Mát.16,17-18 „*Boldog vagy, Simon, Jónának fia. ... Én is mondom neked, hogy te Péter vagy.*”

Itt olyasvalaminek a megvalósulását látjuk, amit Jézus már megprófétált Simonnak évekkorábban. Nézzük meg ezt a részt közelebbről ...

A János 1-ben jegyzik fel Péter első találkozását Jézussal. A Ján.1,35-től András – aki Bemérito Jánosnak volt a tanítványa –, odaviszi Pétert Jézushoz. Péternek egy halász-üzlete van, el kell tartania egy feleséget – azt nem tudjuk, hogy gyermekei voltak-e –, és ennek az életnek a valósága köti le teljesen a figyelmét. Van egy vallásos, 'lökött' testvére, András, aki az egész országot járja Bemérito Jánossal, és egyáltalán nem járul hozzá a család bevételéhez. De Péter erre a 'valóságos' világra koncentrálnak. Hallott persze híreket már Jézusról, de azt mondja: „A családban elég egy 'vallásos örült', nekem az üzlettel kell foglalkoznom”. Tehát, ha kedden megkérdezted volna Pétert, hogy mit gondol Jézusról, azt mondta volna: „Nincs időm ilyesmire, menj oda, kérdezd meg Andrást, ő a vallásos a családban”. De azután szerdán Péter találkozik Jézussal, és Pétert azonnal megragadja ennek az embernek a lénye.

Ebből én megtudok valamit. Jézus nem nézett ki úgy, nem tűnt úgy, és nem viselkedett úgy, mint egy 'vallásos örült'. Vonzó volt, és jó benyomást tett egy olyan emberre, aki keményen dolgozó halász volt, a valós világban élt, és a mindennapi élet nyelvezetét használta, nem pedig valami vallásos szakzsargon. Pétert egyből megragadta ez az ember, és megváltoztatta a véleményét Jézusról. De ezen a ponton, még semmi más nem változott az életében.

Jézus tudta, hogy ezen a ponton még nincs itt az ideje annak, hogy Pétert a tanítványának nevezze, hogy elhívja, de Jézus prófétált fölötte, azt mondta: „*Te Simon vagy, de Péter lesz a neved*”. Azután elváltak egymástól, és ez volt az első találkozásuk vége.

Péter, egy hétköznapi halászember volt, aki eléggé 'földhözragadt' volt.

Én a következő módon képzelem őt el: nagydarab, tenyeres-talpas, lebarnult, az egész teste tele van tetoválásokkal... Szabaduljatok meg azoktól a vallásos festményektől, amelyek szent Pétert ábrázolják egy idilli módon, ő egyáltalán nem ilyen volt. **Képzeld el egy tenyeres-talpas, barnára sült embert, nagydarabot, aki bagót rág, és messzebbre tud köpni, mint bárki más, és a legjobban tudott káromkodni.** Kb. ez Péter.

Mielőtt találkozott volna Jézussal, semmilyen konkrét véleménye nem volt róla. De ha csütörtökön találkozta volna Péterrel – addigra már **megváltozott a véleménye, de az élete nem.** „Péter, mit gondolsz, kicsoda Jézus?” „Ó, hát Ő egy igazi jó fej fickó. Ő a Krisztus”. De Péter még mindig dohányt rág, még mindig káromkodik, és teljesen leköti a figyelmét az üzlet.

Nagyon sok ember itt tart, amikor megtér: értelmileg megváltozott a véleményük arról, hogy kicsoda Jézus, de ezzel még nem változott meg az életük.

A Bibliában nagyon fontosak a nevek. Mindig prófétai jelentősége van annak, hogy Isten milyen neveket ad embereknek. Megdöbbentő, hogy **Isten hány embernek megváltoztatta a nevét, úgy, hogy ez tükrözze az ő prófétai jövőjüket.**

Nekünk, szülőknek is nagyon fontos, hogy imádkozzunk, hogy a gyermekeinknek prófétikus neveket adjunk, és ne csak egy szép vagy jól hangzó nevet adjunk nekik. **Ha keressük Isten arcát, akkor Ő megadja, hogy milyen prófétai nevet adjunk a gyermekeinknek, ami mutatja, hogy mi lesz az ő jövőjük.** Tehát ne azért válasszatok egy nevet, mert az jól hangzik, mert egyébként meg lehet, hogy meglepődnének azon, hogy mit jelent.

Emlékszem, hogy talákoztam egy fiatalemberrel, észak-Indiában, a Khasi hegyeken. A khasi törzsből származott ez a fiatalember, és a szülei 'Citybus'-nak nevezték el – ami azt jelenti: 'városi busz' –, mert ez jól hangzott a szülőknek. Fogalmuk nem volt arról, hogy mit jelent ez a szó. Tehát talákoztam 'Városibusz' úrral... 'Hát micsoda furcsa név!' – gondoltam.

A Simon név két dolgot jelent. Első jelentése (1) egy hosszú, vízi növény, mint például a sás, vagy a nád. Ez a bizonyos fajta sás nagyon rugalmas, hajlékony. Amerre a szél fúj, arra hajlik, s nem törik el. Ha északi szél fúj, akkor dél felé hajlik. **Mindig arra hajlik, amerre fúj a szél.**

Ez az ember személyiségének a képe. Az Efezus 2. azt mondja, hogy egykor valamennyien ilyenek voltunk, így éltünk. Arra gondoltunk, hogy szabad, független emberek vagyunk, de ez egy totális hazugság volt. **Három dolognak voltunk a rabjai: a levegőbeli hatalmasság fejedelmének, de evilág nyomásainak is alá voltunk vetve, a harmadik dolog pedig a saját testünk kívánságainak.**

Megdöbbentő, hogy **hány ember hajladozik aszerint, ahogyan a világ szele fújja.** Például vegyük a divat-ipart. Ami az én életem alatt már volt nadrág-divat – pl. teljesen szűk, mint egy kályhacső, és teljesen bő, szélesebb mint fél méter... Ha elég hosszú volt a nadrág szára, akkor nagyon divatos volt. Pl. a hajhosszúságok is nagyon változatosak voltak a divat szempontjából: ha elég hosszú volt a hajam, akkor 'csavarosan' divatos voltam. Az a lényege, hogy mindenkinek 'engedelmeskednie' kell annak, hogy a világ milyen irányba nyomja.

Vagyis egyikünk sem volt szabad. Egyszerűen hajoltunk a széllel. Amíg ez az igazi változás meg nem történik – és ez a Gyülekezet nagy részére is igaz –, **az Egyház tele van olyan emberekkel, akik 'Simonok': olyanok, mint a nád, és arra hajlanak mindig, amerre a szél fújja őket szellemi szinten.**

Ott vagyunk vasárnap a gyülekezetben, csodálatos dicsőítéseket énekelünk, olvassuk a Bibliát, van hitünk, hatalmas dolgokról énekelünk, és miközben az összejövetelel fúj Isten Szelleme, arrafelé hajlunk, amerre Ő fúj minket, és két órán keresztül az a Hatalmas Hadsereg vagyunk, amely el tudja foglalni az egész világot. **De ez csak néhány órán át keresztül tart, ameddig a megfelelő szélnek vagyunk kitéve.**

Sok pásztor megelégszik azzal, hogy ilyen 'nád-keresztényekből' épít gyülekezetet. Megadják az emberek neki azt, amit ő akar, és ő nem akar többet, egyszerűen csak ilyen 'nád-házakat', 'fű-

házakat' építenek az ilyen emberekből. **Az a gyülekezet, amely 'fű-keresztényekből', 'nád-keresztényekből' áll, nem tudja kiállni a megpróbáltatások, támadások szelét, nyomását.**

Én két olyan kultúrában is éltem (Indiában és Afrikában), ahol az emberek ilyen nád-házakban élnek. Saját szememmel láttam olyanokat megtörténni, hogy pl. amikor tűz tört ki egy ilyen faluban, ami fű-házakból állt – pl. valaki feldöntött egy kerozinnal működő kályhát –, s kigyulladt a kunyhó, mindenki menekült, hogy mentse az életét, mert **kb. 1 órán belül, az egész faluból nem maradt semmi, mindent megemésztett a tűz.**

Andhra Pradesh-ben voltam egy faluban, ahol jött egy hurrikán, és néhány perc alatt minden eltűnt. Voltam olyan faluban is, ahol egy vad elefántcsorda döntött úgy, hogy keresztül csörtet egy ilyen falun. Mindannyian rohantunk, és elrejtőztünk a dzsungelben – az ember, ugye nem áll oda az elefántcsorda útjába. Ezek **az elefántok nem bajlódtak azzal, hogy kikerüljék a kunyhókat, egyszerűen átsétáltak rajtuk, s mire elhagyták a falut, addigra minden a földdel lett egyenlővé.**

Ha 'Simon-keresztényekből' épít valaki gyülekezetet, akiknek a véleményük bár megváltozott, de az életük nem, akkor olyan 'fű-kunyhót' építettünk, ami nem állja ki a tűz próbáját, és nem fogja az ellenséges nyomások szelét sem kiállni. És ha az ördög úgy dönt, hogy jön, és betör abba a gyülekezetbe, akkor az ördög és minden démona átcsörtethet a gyülekezeten, és maga mögött hagyhatja a letaposott romokat.

Tehát ilyen volt Péter, amikor Jézus először találkozott vele. Jézus mégis egy nagyszerű jövőt profétált Péternek, ami elvisz minket a **'Simon' szó második jelentéséhez.** Azt is jelenti a 'Simon' szó, hogy (2) *'odafigyelni, egy bizonyos módon füllel odafigyelni, odahallgatni'*. Van egy régies szó az angolban, ami azt jelenti, hogy 'figyelmezni' valamire, és ez a héber szó jelentését sokkal jobban leírja. A következő gondolat van e mögött a szó mögött: **'odafigyelni, mint egy engedelmes szolga, aki már előre eldöntötte, hogy engedelmeskedni fog mindannak, amit hallani fog'**. Nem azért figyel oda, hogy eldöntse utána, hogy fog-e engedelmeskedni, vagy nem, mert ez már eldöntött dolog volt, mielőtt elkezdett odafigyelni. **Az odafigyelésének az a célja, hogy teljesen pontosan megértse az utasításokat azért, hogy az engedelmessége tökéletes legyen.**

Na, ez választotta ki Simont a többiek közül. Volt valami ebben az emberben, hogy Jézus **tudta, hogy amikor ad neki egy parancsot, akkor ez az ember engedelmeskedni fog.** Ezért profétálta azt Jézus: „Igen, most lehet, hogy Simonnak hívnak téged, de **mivel hajlandó vagy odafigyelni, és engedelmeskedni, nagyszerű jövő áll előtted!** Egy új nevet profétálok fölötted: Péter lesz a neved.”

Ez nem történt meg a Máté 16-ig. Ha elolvasod az evangéliumokat, akkor meglátod, hogy a Máté 16-ot megelőző részekben soha nem nevezi Jézus Pétert Péternek, mindig csak Simonnak. **Tehát Jézus arra várt, hogy valami megtörténjen Péterrel. Arra várt, hogy kapjon egy természetfölötti kijelentést Péter, ami szól az összes tanítványhoz is.**

Tehát Jézus megkérdezi az összes tanítványt: „*Ti kinek mondotok engem?*” És Péter kimondja: „*Ó, én tudom, Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia!*” „*Nagyszerű, csodálatos! Most már elmondhatom neked, hogy Péter vagy, noha Jóna fia, Simon vagy, de mostantól kezdve Péter lesz a neved.*”

A Péter név, az a görög 'petrosz' szó, ez egy olyan kődarabot jelent, amit építéshez lehet használni, ez egy szikladarab, amit fel lehet emelni, el lehet vinni, és egy kőépület építéséhez fel lehet használni. Nagyon figyeljetelek, mit mond itt a Biblia. Most kicsit kitágítom nektek ezt a fordítást, hogy teljes értelmét megmutassam.

Görögül igazából 3 szó van a 'kő' kifejezésére, de mi egy másik szóval is fogunk foglalkozni. Tehát azt mondja itt Jézus: „*Te Péter vagy, egy építő-kődarab, és Én ezen a sziklán* – ami a 'petra' szó görögül. A 'petra' szó pedig egy olyan sziklaalapot jelent, ami a Föld kérgének a darabja, egy szikladarab, amire építeni lehet, ami egy biztos alap, és amin soha nem mozdul meg az épület, amit ráépítettek. Egy olyan kifejezést használ itt Jézus, ami a Bibliában csak egy másik helyen szerepel még. Szó szerint a következőt jelenti: 'Te egy darab építőköve vagy, amit Én építésre fogok használni.' De utána Jézus önmagára mutatott: 'Utána Én ezen a 'Petrán' Én magam Önmagamából – ez van itt szó szerint – **meg fogom építeni az Egyházat, amivel szemben a pokol kapui soha nem győzhetnek. Most már megvallottad, hogy hiszed, hogy Én vagyok Krisztus, az élő Isten Fia, és tudom, hogy te odafigyelsz Rám, és engedelmeskedni fogsz, így most már tudlak használni.**”

Ez az egyetlen épület, ami Istent valaha érdekelni fogja. Isten az egész Bibliában megpróbáltatta ezt – Dávidon keresztül, s más prófétán keresztül is: „**Én nem kőből épült épületekben lakom. Engem csak egyféle épület érdekel: az, ami élő kövekből épül fel, és Dávid Fia lesz az, aki az építője lesz ennek az épületnek.**”

Jézus azt mondta: „*Ti leromboljátok ezt a templomot, és Én pedig három napon belül egy másikat fogok építeni.*” Azt mondták az emberek: „*Ez 46 évig épült, és te azt mondd, három nap alatt építesz egy másikat?*” Azt felelte Jézus: „*Igen, Én három nap alatt felépítem. Igen, olyan élő kövekből, mint Péter, felépítetek egy **Élő Épületet, amit megtöltök az Én Szellememmel, és ez az Új Épület dicsőséges módon fogja az Én dicsőségemet hirdetni.***”

Akkor ennek a Péternek Jézus felajánlotta a Királyság kulcsait. **Ezzel az Élő Épülettel való összefüggésben adta oda a tanítványoknak Jézus a kulcsokat.** Soha nem Simonnak ajánlotta fel a kulcsokat. **Ezeket a kulcsokat egy csoport embernek kellett megkapniuk, akik engedték, hogy Jézus a saját kezével építse fel őket az Atyával való kapcsolatukból élő kövekből való épületté.**

Még a Bibliából is teljesen világos, hogy ennek az épületnek az alapja soha nem lehetett Péter, és nem is lesz soha. Péter csupán az előképe volt sok más egyéb 'Péternek', akik később fognak támadni, és akikből felépül ez a Ház.

Maga Péter is elmondja ezt a saját levelében. Azt mondta: „*Ti, mint élő kövek, felépültök Szellemi Házzá, Isten számára*”. Tehát **Péter most már az összes többi hívőt is ilyen 'építőkönek', 'Péternek' nevezi, mert már ők is megfelelnek ahhoz, hogy ez a szellemi épület felépüljön belőlük. De az alap, a fundamentum maga Jézus, az építő is maga Jézus, és Jézus ezt a feladatot soha nem adja át másnak.** Azt akarom, hogy ezt világosan lássátok.

Egy ilyen társaságnak, akiknek Péter a képviselője – és ha a Máté 18-hoz lapoznánk, akkor ott látjuk, hogy ugyanezt megismétli a Biblia –, Jézus ígért nekünk egy sor kulcsot.

A Máté 16,20-ban azt látjuk: „*Akkor megparancsolta a tanítványainak, hogy senkinek ne mondják el, hogy Ő Jézus a Krisztus.*” Később, amikor lejönnek a megdicsőülés hegyéről, Jézus azt mondja a tanítványainak: „*Erről senkinek ne beszéljetelek, amíg fel nem támadok a halálból.*” **Vagyis olyan embereknek, akik nem látnak, nincs értelme ilyesmit mondani.**

Azután Jézus azonnal folytatja:

Mát.16,21-23 „*Ettől fogva kezdte Jézus kijelenteni az Ő tanítványainak, hogy neki Jeruzsálemben kell mennie, sokat kell szenvednie a vénektől, a főpapoktól, az írástudóktól; és meg kell öletnie, és harmadnapra fel kell támadnia.*” És akkor Péter rögtön elkezd dorgálni Jézust: „*Távol legyen ez tőled, Uram, ilyen nem történhet meg veled. Ő pedig megfordulva mondta*

Péternek: Távozz tőlem, sátán! Bántásomra vagy nekem, mert nem gondolsz az Isten dolgaira, hanem csak az emberek dolgaira.”

A következő néhány fejezetben Jézus újra és újra említi azt, hogy Ő a keresztre fog menni, meg fog halni és a harmadik napon fel fog támadni. Péter és a többi tanítvány számára ez teljes katasztrófának tűnik. De Jézus úgy van vele, hogy Ő már alig várja, hogy ott tartson. Mert **Jézus nem egy katasztrófát lát a keresztnen, hanem azt a kaput, amin ha átlép, akkor Isten Királyságát nyitó minden kulcs elkezdhet működni.** Jézus szempontjából kell nekünk is látnunk a keresztnen, és látnunk kell a keresztnen a bibliai szempontját is. Jézus már alig várta, hogy a kereszthez jusson.

Elkezdett Isten Királyságának erejében működni – ez egy egészen korlátozott erő volt akkor még, mivel Jézus akkor még az utolsó Ádám szerepét tölti be, és **mint ember, MÉG nem alkalmas arra, hogy a Mennynek és a Fölnek az Ura legyen.** Tehetett dolgokat a Földön, de még nem léphetett be a szellemi szintre a levegőégbe, hogy onnan is ledöntse a fejedelemségeket, a hatalmasságokat. Ha gondosan olvasod a Bibliát, akkor láthatod, hogy milyen frusztrált ettől Jézus.

Sok gyülekezet is itt tart. Isten Királyságának erejében, bizonyos részben mozognak ők is, de a 'gyalogság' az egyetlen erő, amit tudnak használni, a 'légierővel' még nem tudnak működni, semmi nem támogatja a hadászati tevékenységüket a levegőégben. A mai katonai akciókban bolondság lenne csupán gyalogsággal menni háborúba.

Ennek eredményeképpen Jézus betegeket gyógyított és démonokat űzött ki, ugyanakkor ezek a földi tevékenységei egyáltalán nem mozdították ki a helyeikből azokat a vallásos démoni fejedelmeket, amelyek Jeruzsálem és Júdea fölött uralkodtak. **Jézus három és fél éven keresztül tette hatalmas csodáit Jeruzsálemben,** Isten tökéletes örök életét élte meg az emberek előtt, a legmegdöbbentőbb tanításokat tanította, és a három és fél év végén Jeruzsálem végtelenül rosszabb állapotban volt szellemileg, mint a kezdetén.

Jézus szolgálatának az elején a templom egy kereskedelmi központ volt, a szolgálata végére pedig *'rablók barlangjaként'* nevezte. **Amikor ellenállunk Isten Királyságának és a Királynak, akkor erkölcsi hanyatlást élünk meg.**

Jeruzsálem és Júdea lakóit ezek a gonosz vallásos szellemek – amelyek a judaizmuson keresztül működtek – rabságban és kötelékben tartották. Pál volt az egyik legerőteljesebb foglyuk és szorgalmazójuk ezeknek a szellemi erőknél, mert ő kegyetlenül üldözte Jézus követőit.

Amíg ezt nem értitek meg, addig nem igazán fogjátok tudni, **hogyan kell a városotokat elfoglalni Isten számára, stratégiai módon.**

Amíg Jézus a keresztre nem ment, és a keresztnen el nem érte a győzelmét, addig nem volt hatalma arra, hogy a levegőégbeli hatalmasságokkal küzdjön és legyőzze őket.

Amikor Jézus először beszélt arról, hogy eljön Isten Királysága, és hogy a Királyság kulcsait odaadja a tanítványoknak, azonnal utána elkezdett arról beszélni: „*A keresztre megyek, és már alig várom, hogy ott legyek.*” Péter teljesen félreértette ezt. Számára a keresztnen egy katasztrófa, egy tragédia volt, amit minden áron el kell kerülni. **Jézus számára a keresztnen a győzelem csúcsa volt,**

és alig várta, hogy ott tartson, mert tudta, hogy akkor az egész szellemi harc erőrendszerét meg tudja változtatni, és felszabadulhat az az erő, amivel előre fogja mozdítani Isten Királyságának a terjedését. Tehát Jézus alig várja, hogy a keresztre jusson.

Három és fél éves szolgálata végén Jézushoz nagyon nagy tömeg eljött, hogy meggyógyuljanak, **nagyon szerették a tanítását, de nem akarták, hogy az ő Királyuk legyen.** A Jeruzsálem fölött uralkodó démoni fejedelemségek, amelyek a valláson és a politikai rendszereken keresztül uralkodtak, nem akarták elengedni az embereket a szorításukból, az ő foglyaik voltak.

Jézusnak a három és fél éves szolgálata végén nem volt nagyobb, elkötelezettebb gyülekezete, mint 120 ember – tehát nem tudott jobban teljesíteni, mint közületek sokan – minden hatalmas csodájával és fantasztikus tanításával együtt. Pedig Isten örök életét tökéletesen bemutatta, megnyilvánította a Földön Jézus. De hát mi volt a baj ezekkel az emberekkel, miért nem tudtak reagálni a tanítására és szolgálatára?

Azért, mert foglyai voltak ezek az emberek azoknak a levegőbeli hatalmasságoknak, amelyek Jeruzsálem fölött uralkodtak, és a kereszttel előtt nem tudott elbánni velük senki az emberek közül. Jézus pedig már alig várta, hogy a keresztre jusson, mert tudta, hogy a kereszttel mindent meg fog változtatni.

Jézus kiküldte a tizenkettőt, akiken keresztül szintén hatalmas csodák és gyógyulások történtek, kiküldte a hetvenet is, és rajtuk keresztül is hatalmas jelek és csodák történtek. Ez azt jelenti, hogy kb. 85 olyan ember volt, akikben olyan erő működött Istentől, mint körülbelül Benny Hinnben.

Képzeljétek el, hogy például Horvátországban lenne 80 olyan emberetek, akinek olyan szolgálata van, mint Benny Hinnnek. Mondom nektek, hogy ez **semmi változást nem jelentene addig, amíg a levegőbeli hatalmasságokkal, erőkkel el nem bántok. Az emberek eljönnek az összejövetelre, meggyógyulnának, aztán hazamennének,** és utána ugyanolyan ördögi, démonikus módon élnének, mint előtte.

Valami sokkal nagyobb dolognak kellett történni, és ezt Jézus tökéletesen tudta. Tehát **számára, a keresztre menetel volt az a kulcs, ami a Királysághoz vezető összes többi kulcsot hozzáférhetővé tette.** Amikor elkezdték ezt megérteni, akkor megértetek néhány dolgot.

Miután Jézus elbánt ezekkel a dolgokkal a kereszten és a feltámadásában, a tanítványain keresztül semmi perc alatt átalakította Jeruzsálemet. Történelmi tény, hogy Jézus feltámadása után két éven belül Jeruzsálem lakosságának a harmadrésze már üdvösséget nyert. A Gyülekezet 120 főből 20.000 főssé növekedett, és ez nem azért volt, mert Péter olyan fantasztikus prédikátor lett volna. **A levegőégben történt egy olyan tökéletes változás, ami utána már minden más változást lehetővé tett.**

Amikor megtörik a levegőégben uralkodó erő, ti lehet, hogy akkor is ugyanúgy fogtok prédikálni, csak az emberek egészen másként fognak rá reagálni.

Néhány évvel ezelőtt Kenyában, Nakuruban egy pásztoroknak tartott összejövetelen szolgáltam, amikor Isten ereje még nagyon működött – bár még most is nagyon működik. Kb. 600 pásztor volt ott, akit tanítottam. Az emberek kijöttek a gyárakból délután, és kezdtek hazamenni a munkából. Nyitva voltak az ablakok és az ajtók, úgyhogy odaálltak a munkások az ablakok mellé, és hallgatták, mi zajlik. Úgyhogy azt mondtam: „Elnézést, de nem tudok ellenállni a kísértésnek, szólnom kell azokhoz az emberekhez, akik itt állnak körülöttünk”. **Röviden prédikáltam kb. 10-15 percig, meghívtam őket a megtérésre, és kb. 200 ember megtért, miközben hazafelé ment a munkából.**

Most már Kenyában, ha tüsszentesz, attól is megtérnek az emberek. Lehet, hogy te vagy a legcsapnivalóbb prédikátor, mégis hatalmas aratásban lesz részed. Dél-Koreában, Szöulban is

ugyanez a helyzet, a saját szememmel láttam, mert ott voltam. **Egész más ott az atmoszféra, a környezet, mert elfoglalták a levegőégbeli helyeket.**

Azt mondta Jézus: „Nézzétek, odaadom nektek a kulcsokat, de értsétek meg, hogy a keresztre kell mennem, mielőtt ezek a kulcsok működneek. Majd **ha már felmentem a keresztre, és ott megszereztem a győzelmet, akkor majd használhatjátok ezeket a kulcsokat, és fantasztikus aratást fogtok látni.**”

Most ezeket a dolgokat fogjuk megnézni. *A keresztereje* c. sorozatban – amit megvehettek és hazavihettek magatokkal –, sokkal részletesebben ki van dolgozva ez a téma. Most összefoglalom.

A kereszterejének két dimenziója van: az egyik, **amit Jézus a halálával végzett el**, a másik pedig, **amit a feltámadásával végzett el**. Meg kell értenünk ezt a két dolgot. Most gyorsan, a lehető legjobb képességeim szerint elmondom ezeket.

Jézus a kereszten a halála által a következőt végezte el: (1) felszabadította a bűn rabszolgáit. A kereszten oly mértékben elbánik a bűnnel, hogy azt elpusztítja és erőtlenné teszi. Ezt életem minden részében átéltem, és már nem vagyok rabja semminek. Ezzel nem dicsekszem, hanem csak elmondom nektek, hogy a kereszten valóban működik. **Az öröklött természetbeli eltorzulásaim teljesen elmúltak, mert a kereszten új örökségem van.** Nagyon szeretem az apámat és a nagyapámat, de volt egy rettenetes generációs örökségünk: egy lobbanékony természet, fegyelmezetlenség. És ez rám is rám ragadt, ahogyan a család összes többi tagjára. **De most már új Apám van, és Ő, Isten soha nem lobbanékony.** Folytathatnám, órákig beszélhetnék erről... Meg kell ragadnotok ennek a valóságát.

Mondtam nektek, hogy most már tiszta elmém van, nem gondolok piszkos gondolatokat. Annyira szabad vagyok attól, amilyen régen voltam, hogy már nem is akarok arra gondolni, hogy milyen lehetett akkor az életem.

Ez mindenkié. A kereszten teljesen felszabadít minket a bűn rabszolgasága alól, és a bűnnek nem lesz több hatalma fölöttetek, mint ahogyan Jézus fölött sincs. Most nem töltök ezzel több időt, most tovább haladunk.

Lapozzatok a Róma. 6. részéhez egy percre, nagyon sok nagyszerű tanítás van erről a témáról ebben a fejezetben.

Róma.6,3-5 „*Avagy nem tudjátok-e, hogy akik belemerítkeztek Krisztus Jézusba, az Ő halálába merítkeztek bele?*” **(Ez befejezett múlt idő, egy elvégzett dolog.)** „*Eltemettettünk azért Ő vele együtt a bemelegítés által a halálba: hogy miképpen feltámasztott Krisztus a halálból az Atya dicsősége által, azonképpen mi is új életben járjunk. Mert ha az Ő halálának hasonlatossága szerint vele eggyé lettünk, bizonyára feltámadásáé szerint is azok* (Károli fordítás szerint).”

Ha angol Bibliátok van, vagy Károli, akkor húzzátok ki a ‘*halálának hasonlatossága*’ kifejezést. Ez nem helyes fordítás, ezt hitetlen fordítók tették bele a szövegbe, mert az eredeti görögben nem ez van. Elmondom az 5. vers szó szerinti fordítását: Róma.6,5 „**Ha azonosultatok Vele egy olyan halálban, amilyen az Ővé, kétségtelenül mi már az Ő feltámadása vagyunk.**” – Ezt mondja itt az eredeti görög szöveg – akár hiszitek, akár nem.

Menjünk tovább. **A keresztnak hatalma van arra, hogy az egész teremtett világot megszabadítsa a sátán fogságából.**

Isten a Teremtő, Ő alkotott mindent, és minden az Ő tulajdona. Azután átadta a Földet az embernek, hogy uralkodjon rajta Isten kormányzása alatt. De ezen a ponton **Isten még a levegőégben semmilyen kormányzási hatalmat nem adott az embernek. Erre várnia kellett addig, amíg az ember be nem bizonyította az engedelmességét.** De Ádám nem bizonyította az engedelmességét, hanem ellenkezőleg, az engedetlenségét bizonyította. Tehát a Római levél 5. részében, és különösen a 6. részben ismételt az olvasást, hogy mi történt az egy ember (Ádám)

engedetlensége miatt. Azután pedig azt is olvassuk, hogy mi történt egy ember (Jézus) engedelmissége miatt.

Ádám engedetlensége halált hozott, sátán uralmát, betegséget, sötétséget, és minden egyéb szörnyű, gonosz dolgot hozott. **De egy ember engedelmissége mindezt a visszájára fordította, és Életet hozott, igazságosságot hozott Isten Királyságában. Jézus a kereszten betöltötte mindazokat az igaz követelményeket, amelyek kellettek ahhoz, hogy megváltást kapjon az egész teremtett világ.**

Most pár percig beszélek erről, mert szeretném, ha megértenétek.

Emberként Jézus lett a Megváltó, a tökéletes '**rokon-megváltó**'. Pl. a 3.Móz.25. rész, Ruth 4. rész, Jeremiás 32. rész, Jelenések Könyve 5. rész – ezek a részek a '**rokon-megváltó**'-ról tanítanak. A 3.Mózes 25-ben néhány alapelvet olvassunk:

Ha valaki adóssá lett, és **az adóssága miatt el kellett magát adnia rabszolgának, akkor kellett arról írni egy 'megváltási' dokumentumot.** Ugyanakkor az a birtok, ami hozzá tartozott, **az adóssága miatt átkerült a hitelező tulajdonába** – egy másik ember tulajdona lett a földje –, arról is egy '**megváltási**' dokumentumot kellett írni. Ennek egy példányát a helyi bíró, vagy helyi kormányzati képviselő tartotta magánál, egy példányt lepecsételtek, és elásták az adott telek földjébe, hogy mindig meg lehessen nézni, hogy mit kell fizetni azért, ha valaki meg akarja váltani ezt a területet.

De aki adósság fejében megkapott egy földterületet, nem tarthatta meg mindörökké. Aki adósság fejében szerzett egy rabszolgát, nem tarthatta magánál állandóan. Ezeket a dolgokat, s az embereket **bármikor meg lehetett váltani, de két dolog volt ehhez szükséges:**

A megváltó személynek bizonyítania kellett, hogy vérrokona az adósnak. Ha be tudta bizonyítani, hogy vérrokon, akkor joga volt ahhoz, hogy megváltsa az illetőt. A legközelebbi rokonnak volt elsődleges joga ehhez. A másik követelmény az volt, hogy **az illetőnek képesnek kellett lennie kifizetni a teljes megváltási árat.**

Erről több történet van a Bibliában. Pl. Ruth könyvében olvassunk arról, hogy Boáz pl. megváltotta Naomi telkét, és ezzel 'áru-kapcsolással', megkapta Ruthot is. Ha jól megértjük ezt a történetet, Krisztus megváltói munkájának egy csodálatos példáját látjuk ebben.

Jeremiás 32-ben, amikor jönnek a káldeusok, és mindent el akarnak foglalni, meg akarnak hódítani, Isten már megígéri, hogy eljön az a nap, amikor mindez visszaszolgáltatódik. **Ennek megerősítésül Isten azt mondta Jeremiásnak, hogy vegyen egy telket. Mindezt akkor, amikor senki nem látta, hogy értéke lenne a teleknek, de ebben Isten kijelentette, hogy van egy megváltási pillanat a Föld számára.**

Tehát meg kell értenünk ezt az alapelvet. Az egész teremtett világot, amit Isten teremtett – a Zsidókhoz írt levél 1-ben azt olvassuk, hogy –, Isten második személye volt, Aki mindent teremtett. Az ember kormányzási hatalmat kapott Isten minden teremtett dolga fölött, és tulajdonossá vált mindezek fölött. De a bűn és engedetlenség révén az ember adósa lett a sátánnak. Sátán az Ádám fajának minden tagját rabszolgájává vette el magának – az adósság fejében –, és a birtokába kaparintotta az egész teremtett világot, hiszen ez volt az öröksége a rabszolgává vált embernek. Tehát Isten nem csak a bűnnel bánt el, hanem a Sátán által bitorolt teljes örökséget is visszaszerezte, ami Ádám tulajdona volt a bűnbeesés előtt.

Lapozzunk a Jelenések 5-höz. Nézzük meg ezt a képet itt.

Jel.5,1 „És láttam annak jobb kezében, Aki a királyiszékben ült, egy könyvet, amely tele volt írva belül és hátul, és le volt pecsételve hét pecséttel.”

Nem tudok most minden részhez odalapozni, ami ezt alátámasztja, most csak kijelentem nektek, hogy ez a tekercs volt tulajdonképpen az a tulajdoni lap, az a megváltói levél, amit Ádám 'eladósodásakor' írtak. Ez ott van a Mindenható Isten kezében, Aki a trónon ül, mert Ő a Bíró. Ebben a levélben voltak a megváltási feltételek, és Isten arra várt, hogy legyen valaki, aki igazságos módon visszavásárolhatja a teremtett világot.

Jel.5,2-3 „És láttam egy erős angyalt, aki nagy szóval kiáltott: Ki volna méltó arra, hogy felnyissa a könyvet, és felbontsa annak pecsétjeit? És senki, sem Mennyen – mert az angyalok nem vásárolhatják vissza a Földet, mert nem vérrokonok –, sem Földön – mert minden ember adósa a sátánnak. Ők rokonok voltak ugyan, de nem tudták kifizetni az árat. Lehet, hogy az angyalok ki tudták volna fizetni az árat, viszont ők nem voltak rokonok –, sem Föld alatt nem tudta a könyvet felnyitni, sem ránézni.” Tehát senki nem volt méltó.

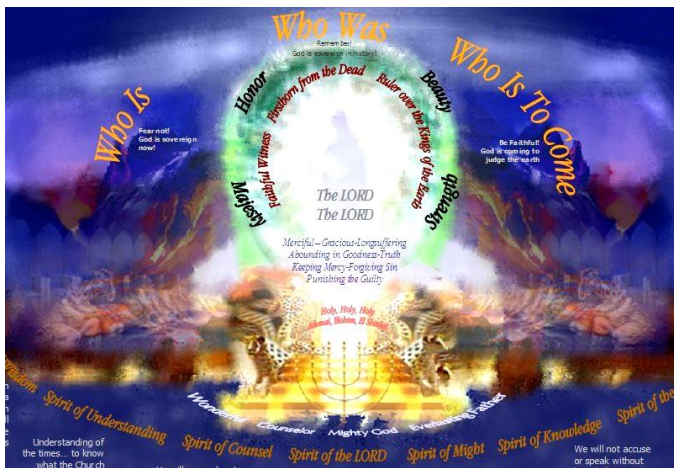
Jel.5,4-5 „Én azért nagyon sírtam, hogy senki nem találtatott méltónak a könyv felnyitására, és elolvasására, még a ránézésére sem. És egy a Vének közül azt mondta nekem: Ne sírj: Mert győzött a Júda nemzetségéből való Oroszlán, Dávid Gyökere, hogy felnyissa a könyvet, és felbontsa annak hét pecsétjét.”

'Találtunk valakit! Találtunk valakit, Aki törvény szerint Ádámnak a vérrokona, és ki tudja fizetni a megváltási árat'. Ennek az árnak egy részét a kereszten fizette ki.

A János 12,30-ban Jézus nagy örömmel mondta, ahogy szembenézett a kereszttel: 'Atyám, mit mondjak, hogy ments meg engem ettől az órától? Dehogy! Mert hiszen Én pontosan erre a célra születtem a világra. Ez lesz az az óra, amikor levettetik a sátán. Ennek a világnak a fejedelme levettetik.'

Jézus nem csak arra számított, hogy megmenti az embereket a bűneiktől, hanem arra is, hogy visszavásárolja az egész teremtett világot. A Föld-bolygó területének egyetlen négyzetcentimétere sincs, aminek az árat nem fizette volna ki Jézus a vérével. Ennek egy négyzetcentimétere sem tartozik a sátánhoz többé. Ő volt a világ fejedelme Jézus kereszthaláláig. Most már levettetett, és ne hívjátok őt többet a világ fejedelmének. Ő szeretné, ha ezt elhinnétek, de ez egy hazugság, mert a sátánnak egyetlen négyzetcentiméterhez sincs joga sem Magyarországon, sem Lengyelországban, sem Ukrajnában, sem Ausztriában, sem a Balkánon, sem semmilyen földterületen, ahonnan jöttetek.

Tehát azt mondta Jézus: 'Alig várom, hogy a kereszten legyek! Meg fogom szabadítani Ádám fajtát a bűneitől, és megszabadítom az egész fizikai teremtett világot attól, hogy a sátánnak bármilyen tulajdoni követelménye legyen ezzel szemben!'

Jel.5,6 „És láttam a királyiszek és a négy szellemi lény között és a Vének között egy Bárányt állni, mint egy megölytöt. Hét szarva volt – ami minden erőnek a jelképe, mert a szarv az erőnek és hatalomnak a jelképe – és hét szeme volt, ami az Istennek hét Szelleme, amely elküldetett az egész Földre. És eljött, és elvette a könyvet a királyi székekben ülőnek a jobb kezéből.”

És az Atya nagy örömmel odaadta ezt az egész tekercest mindent legyőző Fiának a kezébe: **'Itt van, Fiam, fogd meg, az egész a**

Tied! Alig vártam már ezt a napot. Most tisztítsd meg az egész teremtett világot, és töltsd meg a Te Királyságod dicsőségével az egészet, és az ördög királyságának egyetlen nyoma se maradjon a Földön. A Menny minden légiója a Te parancsodra vár, hogy erővel foganatosítsd azt az ítéletet, amely már megfogalmaztatott.'

Jel.5,8-9 „És amikor elvette a könyvet, a négy szellemi lény és a huszonnégy Vén leborult a Bárány előtt, mindenkinél hárfák és arany poharak voltak, jó illatokkal tele, amik a szentek imádságai. És énekeltek új éneket, mondva”: 'Köszönöm, Uram azt a 20 embert, aki a városomban hisz Benned! Köszönöm, Uram a gyülekezeti épületünk 50 négyzetméterét, mert a város többi része az ördög kezében van! Köszönöm, Uram a hűséges tizedfizetőket, mert így éppen csak kapok egy fizetést, hogy megéljek belőle!' – Ez volt az új ének szövege? Nem!

Az új ének ez volt: „Méltó vagy, hogy elvedd a könyvet, és megnyisd annak pecsétjeit: mert megölettél, és megváltottál minket Istennek a Te véred által, minden ágazatból, nyelvből, népből és nemzetből.”

Most pontosan fordítsuk le a 10. verset:

Jel.5,10 „És tettél minket a mi Istenünknek királysággá és papsággá.”

Ezt mondja az eredeti szöveg. Nem mi vagyunk személyesen papok, és személyesen királyok, hanem **Egy 'királyságról' és Egy 'papságról' van szó.** Ez a szó szerinti fordítás. Tehát **testületesen mi foganatosítjuk Isten Királyságát, és testületesen mi vagyunk ez a dicsőséges, uralkodó, Melkisédeki Papság.** Isten tett minket ezzé.

És kétségtelen, hogy „... fogunk uralkodni az ezeréves Királyságban.” A Mennyben? Ezt mondja a Biblia? Nem! **Hol fogunk uralkodni? A Földön. És mikor? Attól a pillanattól fogva, amikor a Bárány elvette a tekercest.** Mikor vette el a tekercest? Amikor a Golgota utáni dicsőséges győzelem után feltámadt, és felment a Mennybe.

Ha egyesültünk Vele egy olyan halálban, mint az Övé, kétségtelenül, szintén már mi vagyunk az Ő feltámadása. Kétségtelenül, szintén, mi vagyunk az Ő feltámadása is!

Imádkozzunk:

'Uram, hozd be ezt az én szívembe, hadd legyen ez a vér bennem, ami életet ad nekünk!

Uram, mi nem csak Simonok akarunk lenni, akik csak akkor mondjuk a megfelelő dolgokat, amikor a megfelelő szél fúj! Hanem amikor egyedül vagyok a saját városomban, amikor egyedül vagyok az üzletemben, a hivatalomban, a saját élethelyzetemben, amikor egy démonizált

városban vagyok, ahol sehol nincs jele sem egy élő gyülekezetnek, akkor is kihirdetem: mivel én egyesültem Jézussal egy olyan halálban, mint az Övé, így kétségtelenül ugyanúgy én vagyok az Ő feltámadása is.

Kihirdetem, hogy Jézus már megszerezte a tulajdoni lapját annak a területnek, annak a városnak, ahol élek. Ez jogi alapon vitathatatlanul az Övé. Nincs az a démon, nincs olyan fejedelemség és a sötétségnek nincs olyan ereje, ami törvényesen letehetné a lábát. Itt és most ezeknek parancsolom, Jézus nevében, hogy takarodjanak innen, és tisztuljon meg a terület!

És most ott uralkodok ezen a Te nagy trónodon, és éneklek ezt az új éneket:

„Méltó vagy, hogy elvedd a könyvet, és megnyisd annak pecsétjeit, mert a Te véred által megváltottál minden embert, és a véreddel megvásároltad a fizikai teremtett világ minden négyzetcentiméterét. A sátánnak nem maradt semmije, teljesen el van pusztítva, teljesen le van győzve, teljesen erőtlenné tetted őt.” Ő megpróbál úgy tenni, mintha az lenne, aki nem.

A Jézus nevében, és azoknak a hatalmas angyaloknak az ereje által, akiket most felszabadítasz, Uram, hogy együttműködjenek velem és más hozzám hasonló emberekkel, foganatosítani fogjuk a megírt ítéletet, és behúzzuk a Te dicsőséges Királyságodat!

Jézus hatalmas nevében. Ámen!

A következő kérdéssel szeretném kezdeni – ez egy nagyon ésszerű kérdés: **Ha már minden elvégeztetett, akkor miért van még mindig harc?** Azt gondolom, hogy ez egy nagyon jogos kérdés, és válaszolnunk kell rá ahhoz, hogy az imáinkban, és a tevékenységünkben a megfelelő stratégia szerint tudjunk eljárni. Pl. ezt mondja nekünk az Efezus 6. rész.

Figyeljétek meg, hogy **az Efezus 6. rész előtt van még 5 fejezet – ez egy nagyon jelentős kinyilatkoztatás volt most.** Ezt azért mondom el, mert nagyon sok ember lelkesen odaugrik a 6. részhez, mielőtt elolvasta volna, és magáévá tette volna az első 5 fejezetet.

Mindenféle dolognak meg kell történnie az életünkben, mielőtt az Efezus 6-ban leírt harcban hatékonyak, sikeresek lehetünk. Tehát mindenekelőtt arra int minket a 9.vers, hogy **legyünk erősek az Úrban, és az Ő hatalmának erejében.**

Ez egy titok, amit szeretnék valahogy átadni nektek.

Noha feltámadtunk, és ott ülünk Krisztussal a Mennyben, mégis **Isten munkája az bennünk és rajtunk keresztül, ami mindent elvégez.** Nagyon könnyű ezt megtanulni elméletben, de gyakorlatba áttenni már sokkal nehezebb.

Erre a legjobb ábrázolás talán a következő: képzelj el, hogy van egy gyönyörű, csillogó-villogó autód, de te nagyon pocsék sofőr vagy. Beülsz az autóba, és amikor elkezded vezetni az autót, akkor mindenféle bajok történnek veled: nekimesz különböző dolgoknak, behorpasztod, stb.

Nagyon sok ember így éli át a feltámadás kérdését. A feltámadást olyan erőnek tekintik, ami segíti őket, nem olyan erőnek, ami helyettesíti őket.

Ezt megmondhatjuk sok ének alapján is, amit énekelni szoktunk a gyülekezetekben, és sokféle ima alapján, ami elhangzik körülöttünk. A másik hiba pedig sok énekünkben és imánkban a passzivitás, a tétlenség.

Tudjátok, **Európában foglyaivá válunk egy olyan felfogásnak Isten szuverén hatalmáról, ami téves –, ha nem vigyázunk.** A kálvinizmus létrehozott egy olyan passzivitást, ami majdnem olyan veszélyes, mint a hindu fatalizmus: 'Tudjuk, hogy tehetetlenek vagyunk, és Istentől kell várnunk, hogy megtegyen dolgokat értünk.' Pl. egy tipikus angol ének: 'Uram, vigyél

engem a Te folyódhoz'. Valahányszor, bárki énekli ezt az éneket, mindig felbosszankodok. Azt mondanám legszívesebben neki: 'De hát ott állsz a parton, hát ugorj be abba a folyóba! **Neked kell beleugranod, Isten dolga pedig az, hogy a folyót odategye.'** **Nekünk is van felelőségünk ebben.**

Térjünk vissza az autó hasonlatához. Tehát itt van ez a sofőr, akinek nagy nehézséget okoz, hogy jól vezessen, ezért megkér egy profi sofőrt, hogy segítsen neki jobb sofőrré válni: 'Légy szíves, gyere velem egy útra, ülj mellettem, és adj nekem utasításokat, melyek által jobb sofőrré válhatok!'

Sok keresztény így imádkozik, és sok énekünket is ilyen szellemben énekeljük.

Tételezzük fel, hogy ez a profi sofőr beül az autódba, és elmentek egyet autózni. A végén ez a profi sofőr már izzad, és azt mondja: 'Nézd, őszintének kell lennem veled. Erre a problémára csak egyetlen megoldás létezik: az, hogy te kiszállsz a sofőr-ülésből, átülsz az 'anyós-ülésre', távol tartod a kezed az autó vezetéséhez tartozó minden pedáltól, gombtól és a kormánytól, és engeded, hogy én vezessek. **Ez a te autód, de én leszek a sofőr. Ha megpróbálsz újra hatalmadba keríteni a kormánykereket, én nem fogok tiltakozni, de szeretném, ha ennek az autónak minden részét önként az én hatalmam alá helyeznéd.** Ha ezt megteszed, akkor két dolgot szavatolok neked. Az egyik az, hogy nagyon izgalmas és jó utunk lesz, a második az, hogy biztonságban oda fogsz érní az úticélodhoz.'

Tehát **Isten nem akarja megjavítani az életünket. Ő nem azért jön, hogy segítsen nekünk jobb emberré válni. Istennek csak egy célja van: az, hogy teljesen megöljön minket, teljesen a halálba juttasson minket, és utána korlátlanul élhesse az Ő életét a mi emberi lényünkön keresztül.** Így működik a dolog. Nagyon könnyű ezt elfelejteni, és Isten útjába kerülni, még akkor is, ha ez nem áll a szándékunkban. Meg kell vallanom, még mindig tanulok, jobban kellett volna ezt tudnom a következő esetben is. Elmondom nektek:

Néhány héttel ezelőtt Floridában vezettem összejëveteleket. Az utolsó este az 'erő estéje' volt, amikor jöttek az emberek gyógyulni. Elmentem a gyülekezetbe, ott ültem a pásztor dolgozószobájában, és **hirtelen a jobb csípőmbe és lábamba egy kibírhatatlan fájdalom hasított bele, nagyon szenvedtem tőle.**

Megdorgáltam ezt a dolgot, minden lehető módszert felhasználtam, de **nem tudtam elérni, hogy kimenjen belőlem ez a fájdalom. Tudtam, hogy ez egy szellem, amelyik csak azért jött, hogy engem gyötörjön, kínozzon. Azt mondtam: 'Nem fogsz leállítani engem, ezt az összejëvetelt akkor is le fogom vezetni!'**

Tehát én, mint a 'hatalmas gyógyító', besántikálok az összejëvételre, ebben a rettenetes fájdalomban – és amikor eljön az időm –, fölmászok a szószékre, és elkezdem azt hirdetni, amit éppen nem élek át. **Ahogy rám jött a kenet, eltűnt ez a fájdalom. Csodálatos gyógyulások voltak az összejëvételén, hatalmas dolgok történtek.**

Ahogy az összejëvétel után gyalogoltam vissza a pásztor dolgozószobájába, újra rámjött ez a fájdalom, még kibírhatatlanabb mértékben. Azt mondtam: 'Ördög, takarodj tőlem, Jézus nevében!' **A lehető legerősebben ellenálltam neki, de nem javult a helyzet, csak rosszabb lett.**

Ott ültem a pásztor dolgozószobájában ebben a gyötrelében, és hát ezt a kísértést helyezte rám az ördög. Azt mondtam magamnak: 'Nézd, hát láttál néhány csodálatos gyógyulást, most pedig bizonyos fájdalmakat élsz át az engedelmességed miatt. Hát nem éri meg, hogy egy kis fájdalommal fizeted ki annak az árát, hogy néhányan meggyógyuljanak?'

Azután azt gondoltam: 'Egy pillanat! Ez nem igaz! Várj csak! **Nézd, Jézus már kifizette minden fájdalom árát, nekem nem kell újra. Nem leszek szellemibb azzal, hogy újból elszenvedem azt a fájdalmat, amit Jézus már elvett.** Ördög, nem nyelem le ezt a hazugságot! Takarodj! Hagyj engem békén!' És még jobban megharagudtam erre a problémára. Azután odajött hozzám az Úr és azt mondta: '**Kérlek, hagyd abba az erőlködést, és menj félre az útból!**

Mindez a testemben történt, de akkor hirtelen szellemben **kiszálltam a 'sofőrülésből' és átültem az 'utas' helyére, ami az én helyem.** Ez a szellememben történt, nagyon nehéz leírni, de igazából **kiszálltam a főnök helyéről, és engedtem, hogy valóban Isten irányítsa a dolgokat.**

Tehát 'utas' lettem és engedtem, hogy Jézus bánjon el ezzel a problémával. 10 másodpercen belül teljesen elmúlt a fájdalom, és azóta a csípőm sokkal szabadabban mozog, sokkal jobban érzem magam ezzel a csípőmmel, mint az elmúlt kb. 10 évben. Fantasztikus!

Tehát meg kell tanulnunk ezeket a dolgokat. **Azután meg kell tanulnunk, hogyan maradjunk meg ebben a hozzáállásban. Az Úrban kell erősnek lennem, és az Ő hatalmas erejében.** Tehát Isten teljesen 'elfoglal' engem.

Most lépünk tovább.

Efez.6,11-12 „*Öltözzétek fel az Isten minden fegyverét, hogy megállhassatok az ördög minden ravaszságával szemben. Mert nem vér és test ellen van nekünk tusakodásunk ...*”

Nem azokkal az emberekkel, akiket az ördög használ velünk kapcsolatban, hanem az emberek cselekedetei mögött levő démonokkal kell nekünk foglalkoznunk. De van valamilyen tusakodásunk:

Efez.6,12-13 „*A fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen, ez élet sötétségének világbírói ellen, a szellemi gonoszság hadseregei ellen, amelyek a mennyei magasságban vannak. Azért vegyétek fel az Isten minden fegyverét, hogy ellene állhassatok azon a gonosz napon, és mindent elvégezve megállhassatok.*”

Azután elkezdni részletezni, hogy mi ez a fegyverzet. Tehát **ugyanaz a Pál apostol mondja ezeket a dolgokat, aki azt mondta, hogy mi vagyunk Jézus feltámadása. Ugyanaz az ember, aki már azt mondta, hogy nem én élek többé, hanem Krisztus él bennem.** Ez mind gyakorlati valóság számára, mert elmondja: 'Fiúk, van egy bizonyos harc, amit meg kell vívni. A szellemi világban van egy küzdelmünk a hatalmasságok és erők ellen, amelyek a levegőégben vannak. Ez egy küzdelem, és szükségünk van Isten minden erejére ahhoz, hogy ebben győzzünk'.

Tehát a következőt fogjuk meglátni: **amit Jézus elvégzett a Golgotán, az a jogi győzelem volt azzal kapcsolatban, hogy a sátánt jogosan elmozdíthassuk a Földbolygó minden négyzetmilliméteréről. De ahhoz, hogy ez gyakorlati valósággá váljon, Jézusnak szüksége van a helyi tisztjeire, akik ezt megvalósítják.**

Én eredetileg Nagy-Britanniában születtem, és nemrég rájöttem, hogy anélkül, hogy tudtam volna, egész életemben bűnöző voltam, de az elmúlt 70 évben soha nem emeltek vádat ellenem emiatt a folyamatos bűntény miatt, amit elkövettem.

A XVI. században VIII. Henrik – aki akkor Nagy Britannia királya volt –, azt követelte minden ép testű angol férfitől, hogy minden vasárnap délután fél órán át gyakorolja a nyíllövést. Tehát **minden vasárnap fél órán keresztül a nyíllövést kellett gyakorolnia minden férfinak. Ez törvény volt,** és ha az ember ezt nem tette meg, akkor kalodába zárták, és az emberek mindenfélekkel dobálták ilyenkor az áldozatot. Ennek a törvénynek az volt a célja, hogy minden angol férfi harcra kész katonai állapotban legyen. Soha nem vonták vissza ezt a törvényt. Tehát egész életemben engedetlen voltam ezzel a törvénnyel szemben, most már megérdemlem, hogy 320 évre bezárjanak a kalodába.

Ezzel azt akarom csupán ábrázolni, ha egy törvényt megszavaznak, de nem foganatosítják, akkor az egy haszontalan törvény.

Egy rendőr bármelyik nap odajöhetne hozzám, és azt

mondhatná: 'Ön megszegte a törvényt', és akkor nagy bajban lennék, mert akkor már lenne valaki, aki foganatosítani akarja a törvényt. **Amíg senki nem foganatosítja a törvényt, addig azon csak nevet mindenki.**

Az ördög azért nevet, mert nagyon sok keresztény vagy nem ismeri a törvényt, vagy nem hajlandó azt foganatosítani. De mi ismerjük és fogjuk is a törvényt foganatosítani! És meg akarom mutatni nektek a kulcsokat, amelyek hozzásegítenek minket ehhez. Meg kell ezeket értenünk.

Az első az a kulcs, ami a jogi csatát megnyeri.

A Lukács 18. része lesz az a bibliarész, amit majd fogunk tanulmányozni ezzel kapcsolatban, de most még ne lapozzatok oda. Szeretném fokozatosan felépíteni ezt a tanítást. Először néhány alapelvet fogunk megvizsgálni.

2.Kor.10,4-6 „Mert a mi vitézkedésünk fegyverei nem testiek, hanem erők az Istennek, erősségek lerontására.”

Azt mondja a Biblia, hogy **ezek a fegyverek képesek mindenféle erősséget lerontani, amiket valaha felemelt bárki Isten ismerete ellen.** Ez egy nagyon jelentős kijelentés.

Képzeljétek el, hogy Isten igaz ismerete ellen a mi különböző európai országainkban mi mindent emeltek fel. És Isten azt mondta: 'Én hatalmas fegyvereket adtam nektek, amelyek mindezeket le tudják rombolni'.

A következő kérdést szeretném feltenni nektek: **Tudjátok mik ezek a fegyverek? Fel tudnátok sorolni őket? Megtanítottátok az embereket körülöttetek, hogy ők is tudják mik ezek a fegyverek?** Jól tudod-e használni ezeket a fegyvereket?

Egy pillanatra térjünk vissza Dávidhoz és az első sátor felépítéséhez. **Dávid soha nem állíthatta volna fel a sátorát, ha nem lettek volna olyan harcosok, akik tudták, hogyan kell harcolni.** Dávid Sátorának a felépítése a Sion hegyén – mondhatnánk – az első gyümölcse volt annak a harcnak, amit már egy ideje vívtak.

Dávid egy csomó eladósodott emberrel kezdte. Kiábrándult emberek voltak, akik kételkedtek mindenben, úgyhogy egy nagy zűrzavar volt az egész csapat. De Dávid hatalmas harci csapattá formálta ezeket az embereket, hogy elfoglalják az országot és az ő királyságát foganatosítsák.

Más szóval, kiképezte őket arra, hogy amikor majd a trónja feláll, akkor hogyan tudjanak harcolni. Tudtak karddal vívni – jobb kézzel és bal kézzel is –, tudtak parittyával lőni – jobb kézzel és bal kézzel is –, tudtak dárdát dobni – jobb, vagy bal kézzel, és azoktól, akik közöttük hatalmas harcosoknak voltak, megrémült tőlük az ellenség. Egyedül könnyen megszalasztottak akár 1.000 ellenséges katonát is.

Ha ezt az Újszövetségre átültetjük – mert ezek a dolgok a mi tanulságunkra írtak meg –, mi mit hozunk létre a gyülekezeteinkben? **Kiképeztünk minden apát és férjet a gyülekezetünkben, hogy olyan harcosok legyenek, hogy az ördög a családjuk egyetlen tagjához se merjen hozzáférni?**

Dávid sem azzal kezdte, hogy levágta Góliát fejét, hanem azzal, hogy a nyáját megtámadó oroszlánnal és medvével elbánt először.

Hiszem, hogy az apáknak, és férjeknek különleges felelősségük van, de be kell vallanom, hogy mégis az általam ismert legrémületesebb harcosok közé nők tartoznak, akikkel valaha találkoztam. Nagyon szeretem a harcos nőket, persze, ha nem ellenem harcolnak. Látnotok kellene a feleségemet, Eileent, amikor démonok vannak a közelében. Egy csillogás jön a szemébe, és olyan, mint egy texasi nő, két hatlövetűvel az

oldalán: 'Ördög, harcolni akarsz? Na jó, akkor ... bumm-bumm!' És örülök, hogy az én oldalamon harcol.

Felelősek vagyunk azért, hogy a sátán ne tudjon behatolni az otthonunkba. Ha nem tudom megvédeni a családomat az ördög támadásaitól, akkor hogyan védhetném meg a városomat? Legyünk reálisak ebben. Mondjuk azt: „*Uram, tanítsd az én ujjaimat a harcra!*” (Zsolt.144,1)

Ne passzoljuk át a pásztorra ezeket a feladatokat, hanem mi magunk vegyük fel a harcot. **Akkor a pásztor végre arra koncentrálhat, hogy egy hadsereget vezessen, és nem egy kórházat kell neki igazgatnia. Akkor sok győzelmet és áttörést fogunk látni.**

Menjünk tovább. Ezek erőteljes fegyverek, és egyelőre meghagylak titeket a kíváncsiságban, hogy mik lehetnek ezek. Mondjátok: „*Uram, szeretném tudni, mik ezek a fegyverek, és szeretném jól kezelni őket!*” És Isten mindegyikünket ki fog képezni.

Szükségünk van egy motivációra az imádkozáshoz. Már tanítottam erről – most nem fogunk időt tölteni vele –, de azt gondolom, hogy most már értjük azt az alapelvet, hogy szükséges, hogy legyen Istennek embere itt a Földön. **Ahhoz, hogy Isten a Földön valamit elvégezessen, kell, hogy találjon egy emberi 'képviselőt, ügynököt' az Ő céljának elérésére.**

Ezért akarta olyan nagyon Jézus, hogy a tanítványai végre hitben tudjanak mozogni. Három és fél éve volt arra, hogy ezeket az embereket kiképezze, mert utána Ő a Mennybe fog menni, ezek az emberek pedig itt maradnak, és nekik kell Isten Királyságát terjeszteniük. Tehát Jézus mindig a hit cselekedeteire próbálta őket készíteni.

Amíg Jézus a Földön volt, addig lehetett Ő a hit emberi ügynöke a Földön, de **miután Jézus felment a Mennybe, már nem tudta többé ezt a szerepet vállalni. Kellett, hogy legyenek a Földön ember-tanítványai, akik az Ő ügynökei.**

Amikor a jogi csatáról van szó, akkor ehhez elég kis létszámú ember is: lehet egy ember, vagy kettő, lehet kettő vagy három. Csak ennyi kell ahhoz, hogy egy várost elfoglaljunk jogilag. Lehet, hogy csak egyetlen ember. **Egy bíróságon elég egy ember ahhoz, hogy megnyerjen egy pert.**

Dániel próféta az olyan emberre jó példa, aki az imái által formálta a történelmet. Volt egy ígérete az Írásból, Jeremiás próféciája (és Ézsaiás próféciája is), amiből tudta, hogy népének fogsága 70 év után véget fog érni. Isten azt is megmondta Dánielnek, hogy ki lesz az az emberi 'ügynöke', akit Ő használni fog erre a célra: ez egy király lesz, egy földi király, akit Círusnak hívnak. Azt olvassuk, hogy Círus nem ismerte Istent, de Isten ismerte őt.

Dániel tizenéves fiatalember volt, amikor fogságba került, és **hozott egy döntést: nem engedte, hogy a babiloni gondolkodásmóddal agymosást végezzenek rajta.**

Tölthetnék ezzel időt – de a fiataljaink legtöbbször, amikor elmegy az egyetemre, akkor egy agymosáson megy át a babiloni gondolkodás által. Manapság ez már az óvodában kezdődik ...

Dániel nem akarta, hogy őt beszennyezze ez, és elkezdett egy személyes imaéletet, hogy lássa Isten ígéretének a megvalósulását. Ez

Kr.e. 608-ban volt. 50 évig imádkozik, és semmi nem történik. Tulajdonképpen, amikor elolvasta Jeremiást, akkor tudta, hogy nem is történhet semmi, mert 70 évig kell tartania a fogságnak. Tehát nem csüggedt el, mert tudta, hogy ennek az időnek el kell telnie. 50 évvel később, Kr.e.559-ben trónra kerül egy Círus nevű király Perzsiában. Akkor ez nem a legerősebb birodalom volt, de Dániel tudta, a neve alapján ő a megfelelő ember.

Meg kell ezt figyelnetek, mert **Dániel úgy imádkozott, hogy a megfelelő politikai helyzet létrejöjjön ahhoz, hogy Isten Királysága megvalósulhasson. Ha ti is változást akartok az országaitokban, akkor azért kell imádkoznotok, hogy a megfelelő Círuszok kerüljenek hatalomra.** Ha a többi európai országban is átalakulást akarunk látni, akkor el kell érnünk, hogy a megfelelő Círuszok jussanak hatalomra.

Én évtizedek óta imádkozom ilyen 'Círuszokat elhelyező' imákat, és azoknak a városoknak, országoknak a történelmét, politikáját, amelyekben élek, mindig ilyen módon alakítom az imáimmal. **Ugyanakkor megkötözhetjük a 'Szanballatokat', és 'Tóbiásokat'.** Értitek, mire gondolok?

Tehát Dániel elkezdett imádkozni. Például, mi ezt tettük George Bush-sal, John Ashcroft-tal, és a többiekkel, s az Isten szerinti stratégia alapján helyeztük el őket a megfelelő helyükre.

Megmondom most nektek, hogy Olaszország és Franciaország elnökének meg kell változnia, és ha ti nem váltjátok le őket az imáitokkal, akkor én fogom. Ez igaz Németországra, Ausztriára, és **minden jelentős politikai hatalomra, mert a megfelelő embereket kell látnunk a hatalomban.**

Az utána következő 20 évben Isten Círusz politikai karrierjét jól alakította. Ezek a dolgok lehet, hogy időbe telnek, és vannak olyan fajta imák ezek között, amelyeket több nemzedéken át kell imádkozni. **Tudom, hogy én sok olyan imát mondok, amivel más, utánam következő embereknek készítem elő a terepet arra, hogy learassák az én mostani imáim gyümölcsét.** Ez nem zavar engem, tudom, hogy így működik, így fog megtörténni. Ha nem látom a Földről e dolgoknak a megvalósulását, akkor majd a mennyei karosszékemből fogom végignézni. **Ezek az imák nincsenek elpazarolva – egyetlen egy sem.**

Tehát Círusz egy idő után a méd-perzsa birodalom uralkodója lett. Utána legyőzte Szíriát, azután Asszíriát is, és Babilon mellett a második legerőteljesebb politikai erő lett. 539-ben Babilon ellen vonult, és nagybátyja, Dáriusz segítségével leigázta Babilont. Most már az általa ismert akkori világnak gyakorlatilag ő az uralkodója, a legfőbb ura.

Azután álmodik: Isten azt mondja neki, hogy engedje vissza az Ő népét az ő földjükre, hogy fel tudják újra építeni a templomukat és a városukat. **És mindezt kormányzati pénzből kell fizetni. Ez nagyon tetszik nekem. Szeretem, amikor a kormány fizet ezekért a dolgokért.**

Azután elkezdik újjáépíteni a templomot a zsidók. 4 év után az építkezés hirtelen abbamarad. Ugyanis két dolog történt akkor egyidejűleg. Pontosan 70 évvel a prófécia után, 538-ban Isten ígérete megvalósul. **Dániel imái hozták ezt létre, mivel a megfelelő politikai környezetet tette lehetővé, ugyanakkor a próféciák is szükségesek voltak ahhoz, hogy mindez megvalósuljon.**

Isten mindezeket egy bibliaversben sűríti össze. Mindezek az összetevők szükségesek voltak ahhoz, hogy Isten Beszéde megvalósulhasson: **a próféták prófétáltak, az imádkozók imádkoztak, és a megfelelő politikusok hatalomra kerülve végezték a dolgukat – mindez szükséges volt ehhez. Meg fogjuk tanulni ezeket a leckéket.**

Azután hirtelen, minden abbamaradt, és 14 évig azt mondták a zsidók: „Ő, ezt nem tudjuk megtenni, nem tudjuk megvalósítani, nincs itt az ideje ennek”. Ez Kr.e. 535. Mi történt?

Egyidejűleg két dolog történt: **Dániel meghalt – tehát abbahagyta az imádkozást, a közbenjárást –, és szomorú, de Istennek ebben az időben nem volt másik közbenjárója. Emiatt ezután megváltozott a politikai térkép: Círusznak a fia egy lázadó, hitehagyott fiú lett,**

áruló volt, és erőszakkal elvette az apjától a királyságot. A törvénnyel szemben visszavonta azt az utasítást, hogy Jeruzsálem városát és templomát újra kell építeni, így tehát **abbamaradt a munka. Ez azért történhetett meg, mert egyrészt nem volt közbenjárói ima, másrészt nem a megfelelő politikusok kerültek hatalomra.**

Meg kell tanulnunk ezeket a leckéket, mert ezek a mi okulásunkra írtak meg.

Eltelik 14 év, és elmegy két fiatal próféta az 'Isten Beszédének Iskolájába', és úgy döntenek, hogy megváltoztatják a városukat. Ők Aggeus, és Zakariás voltak. **Bemennek ebbe az akkor még reménytelenebbnek tűnő helyzetbe, és imádkoznak, prófétálnak. Három hónapon belül az egész helyzet megváltozott,** egy új szellem szállt az apostoli vezetőkre, a népre is rászállt egy új szellem, a méd-perzsa birodalom gonosz uralkodója hirtelen holtan esett össze – Halleluja! mert ebben a helyzetben ez volt Isten akarata –, és őt egy 2. Dáriusz nevű istenfélő ember követte. Dáriusz elolvasta a törvényt, és azt mondta: „Te jó ég! **Megszegtük a törvényt, mert megakadályoztuk a zsidókat abban, hogy tovább építsék a városukat és a templomukat. Azonnal lehetővé kell nekik tennünk megfelelő kormányzati pénzekkel, hogy folytathassák, és befejezhessék ezt a munkát.**”

És amiről 14 évig azt mondták, hogy nem lehet megvalósítani, azt négy éven belül megvalósítják. **Befejezik a templomot, de odáig már nem jutnak el elméjükben, hogy a várost is helyre kell állítani. Ez a kép pontosan azt ábrázolja, ahol mi most tartunk.**

Ekkorra már építettek maguknak kényelmes otthonokat, és egy csodálatos, új templomuk is van, ahol imádkozhatják Istent. Az otthonaikban gyerekeikkel együtt Isten Királysága szerint élnek, mindazok szerint a dolgok szerint, amiket különböző jó tanítóktól tanultak erről a dologról. Boldog családi életet élnek, és boldogan együtt vannak közösségben a többiekkel, azután átrohannak a romos városra – amit nem akarnak észrevenni –, berohannak a templomba, ahol Istent imádják a többi emberrel együtt, **nagyon jól elvannak a templomban, azután befogják az orrukat, és átrohannak megint a romos városra haza.** 'Jaj, de jó itthon lenni újra! Utálom ezt a várost! Reménytelen, romos, semmit sem tehetünk vele!'

Sok-sok karizmatikus keresztény itt tart. Isten Királysága ott van az otthonukban, ott van a gyülekezetükben, de a kettő között ott van a romos város, és nem hiszik el, hogy Isten ezzel bármit is tudna kezdeni.

71 évig éltek így a zsidók Jeruzsálemben, amíg egy Nehémiás nevű ember nem lett a következő közbenjáró. 13 évvel korábban egy nagyszerű tanító érkezett Jeruzsálembe, Ezsdrásnak hívták. Ugyanaz a szorongás, aggodalom volt benne, ugyanaz a teher volt rajta. **Megpróbálta tanítani az embereket arra, hogyan kell átalakítani a várost, de nem volt rajta prófétai, apostoli kenet, tehát nem tudta elérni, hogy az emberek megváltoztassák a várost.**

Nehémiás ott volt Susán várában, a méd-perzsa birodalom fővárosában, és a szíve össze volt törve Jeruzsálemért. Elkezdett sírni a városáért.

Nem fogod látni a városod megváltozását, amíg nem kezdesz el sírni érte, amíg a szívedet foglyul nem ejti a dolog. Ahogy Istenhez kiáltasz a városodért – ami gyakran történik meg Dávid Sátorában –, Isten hitet ad neked olyan dolgokra, amikkel kapcsolatban nem volt korábban hited.

Tehát Nehémiás hitre jut. Azt mondja: ha visszaengedtek engem a városomba, akkor újjá fogom azt építeni. **Én hiszem, hogy Isten tud engem használni arra, hogy a várost átalakítsa.** És minden ponton azt látjuk, hogy ez az ember az imának az embere, minden egyes apróságért imádkozik újra és újra.

Az első dolog az, hogy falat építsenek a város köré. A templom felépítésével szemben volt ellenállás, de **tízszer nagyobb volt az ellenállás a fal megépítésével szemben, mert az ellenség tudta, ha felépül a városfal, akkor nem lesz a városon belül neki semmi ereje, és semmilyen helye.**

Na, itt a megdöbbenő dolog: 52 nap alatt felépítik a falat. 71 éven át azt mondogatták: „Nem tudjuk a várost megváltoztatni. Az otthonunkban és a templomunkban élhetünk Isten Királysága szerint, de a várossal nem tudunk kezdeni semmit. Ez reménytelen.”

Nehémiás egy nagyszerű ószövetségi példája az apostoli, prófétikus vezetőnek. Összegyűjtötte a vezetőket és építési feladatokat osztott ki nekik a fal különböző pontjain. A legtöbben nem papok voltak, hanem bankárok, üzletemberek, mindenféle emberek. De mindegyiknek volt feladata a fal építésében valahol. Nehémiás vezetése alatt mindannyian együtt építkeztek.

Az egyik kezükben kard volt, a másikban pedig vakolókanál. **Harcos építők voltak, és építő harcosok. Nem volt elég, ha valaki építkezett, harcosnak is kellett lennie. Nem volt elég harcosnak lenni, építőnek is kellett lenni.** Mindig együtt csinálták e két dolgot. Így 52 nap alatt befejezték a falat, és hamarosan újjáépült a város.

Érdekes dolog, amivel be szeretném fejezni: 8 évvel a fal befejezése után, amikor már bent voltak a kapuk, és az Isten szerinti kormányzás működött a városban, Ezsdrás egyszer nyilvánosan felolvasta az Írást az egész nép előtt, és eközben az egész népre rászállt Istentől a bűneikről való meggyőzés, és hihetetlen ébredés történt. Isten nem Nehémiást használta az ébredésre, hanem Ezsdrást. **Nehémiás megépítette a várost, de nem tudta elérni az ébredést. Ezsdrás nem tudta megépíteni a várost, de el tudta hozni az ébredést.** Ezsdrás elég alázatos volt ahhoz, hogy azt mondja: 'Én nem tudom megépíteni a várost, de alávetem magam annak az embernek, aki ezt meg tudja tenni'.

Ha Isten egy apostolt küld a térségetekbe, akkor ne álljatok ellene, hanem vessétek magatokat alá neki. Ne kelljen évekig várnia azért – ahogy Dávidnak kellett –, mert nem ismerik el vezetői mivoltát.

Isten elhív apostoli és prófétikus embereket, és azért rendeli őket, hogy vezessenek. Ezért mögéjük kell állnunk, és engednünk kell, hogy vezessenek. A tanítók és közbenjárók nem tudják ezt megtenni, nekik ezen apostoli vezetők mögé kell állniuk. Mindenkinek fontos szerepe van ebben, de **engednünk kell, hogy Jézus jelölje ki azokat az embereket, akiket Ő akar, és azokra a feladatokra, amelyekre Ő akarja.**

Nem tudok most részletesebben beszélni ezekről, csupán rávilágítok néhány dologra.

Szeretném, ha meglátnátok, hogyan jutunk el a Lukács 18-ban leírt imádkozás témájáig. A Lukács 11-ben látjuk, hogy Jézus felkészít embereket arra, hogy a Lukács 18-ban leírt imádkozók legyenek. Menjünk a Lukács 11-hez! Észre fogjátok venni, hogy **mindebben az első dolog az, hogy Jézus maga imádkozott.**

Luk.11,1 „*És történt, mikor Ő imádkozott egy helyen, és miután elvégezte ...*” 200 tanítvány egyből azt mondta: 'Uram, taníts minket imádkozni'? Ez áll itt a Bibliában? Hányan is voltak?

Érdekes, hogy az emberek 'mennyire lelkesednek' azért, hogy megtanuljanak imádkozni. Amikor Jézus megvendégelte az 5.000 férfit, akkor kb. 20.000 ember volt jelen, és készek voltak bármikor újra eljönni, hogy egy újabb ingyenes ebédet kapjanak.

Jézus a Máté 6-ban már tanította őket imádkozni – az kb. nyolc hónappal ezelőtt történt –, gondosan jegyzeteltek, megvették a felvételeket, hazavitték és azt mondták: 'Ez a legfantasztikusabb tanítás az imáról, amit valaha hallottam!' De szeretteim, soha nem tették meg!

Most itt egy ember rájön arra, hogy a Jézus életében működő minden erőnek a gyökere az Ő imaéletében van. Ezért azt mondja: „*Uram, taníts minket imádkozni!*” Azután elkövet egy hibát, mert hozzá teszi: „... úgy, ahogy Bemerítő János tanította az övéit.”

De Jézus azt válaszolja: 'Én nem úgy tanítalak meg titeket imádkozni, ahogyan Bemerítő János, hanem **úgy tanítalak meg titeket imádkozni, ahogyan Én imádkozom. Azt akarom, hogy az Én imaéletemet utánozzátok.** Amikor Én imádkozom, Én az Atyámhoz imádkozom, és az Én Atyám mindig hall engem. Mert az Atyáknak válaszolniuk kell a fiaiknak. Tehát megtanítalak titeket ugyanígy imádkozni.'

És ezután megismétli ugyanazt az alapvető vázlatot, amit mi '*Mi Atyánk*'-nak nevezünk. **Ez az első szintű ima (1.)** – az én definícióm szerint –, **amikor megtanultok úgy imádkozni az Atyátokhoz, mint fiú, és akkor választ kaptok az imáitokra.** Ha megnézik ennek az imának a témáit, ezek alapvetően a saját személyes imaéletemeket tükrözik. Ez az első szintű imádkozás.

Az 5. versben Jézus feltesz egy kérdést.

Luk.11,5-6 „*És mondta nekik: Ki az közületek, akinek barátja van, és az odamegy ahhoz éjfélnkor, és ezt mondja neki: Barátom, adj nekem kölcsön három kenyeret, mert az én barátom én hozzám jött az útról, és nincs mit adjak ennie.*”

Alapvetően azt kérdezi: 'Hányan akartok továbbmenni az 'ima-iskolában'? Ez egyáltalán nem kötelező, teljesen önkéntes. De ha vállalkoztok rá, akkor megtanítalak titeket, hogyan imádkozhattok úgy, ahogy Én. **Képesnek kell lennetek úgy imádkozni, hogy válaszokat kapjatok az imáitokra,** de íme a **második szint (2.): amikor elkezdtek odamenni a barátotokhoz, hogy a másik – szükségben levő – barátotok számára kapjatok valamit.'**

Ez még nem a szellemi harc. Ha a második szinten nem tanultok meg imádkozni, akkor soha nem fogtok tudni olyan harcos módon imádkozni, hogy városokat foglaljatok el. Meg kell tanulnotok, hogyan menjetek oda a Mennyei Barátotokhoz – Aki az Atyátok –, és kapjatok dolgokat a Földön levő, szükségben levő ember-barátaik számára.

Mindenki, aki Istennel bensőséges kapcsolatba kerül, Isten barátjának nevezetik a Bibliában.

Ábrahám, Mózes, Józsué, Dávid – mindannyian Isten barátainak nevezettek.

A János 15-ben azt mondta Jézus: „**Így lehettek a barátaimmá: tegyétek meg mindazt, amit mondok (Ján.15,15).** Egyszerű, nem? Ha ezt megteszitek, akkor semmit nem fogok visszatartani tőletek, mindazt tudni fogjátok, amit Én. Azt akarom, hogy a barátaim legyetek, hogy tudjátok, hogy mit cselekszik a Mesteretek. **Azt akarom, hogy úgy együttműködjetek Istennel, az Atyával, ahogyan Én, amikor testben éltem a Földön, együttműködtem az Atyával. Készek vagytok megtanulni ezt?**”

Itt három dologról van szó: az Atyát, a Fiút és a Szent Szellemet jelképező kenyérveknikről. Az Egy Isten három személyének közössége hajlandó arra, hogy életet adjon a Földre.

Vannak, akiknek az Atyával kell találkozniuk. Vannak, akiknek a Szent Szellemmel. Vannak, akiknek arra van szükségük, hogy Jézussal, a Megváltóval találkozzanak. De **végül mindannyiunknak táplálkoznunk kell a Szentháromság mindhárom személyével ahhoz, hogy mindannak a teljességével táplálkozzunk, ami a Mennyei Kenyérből alászállt számunkra.**

Én Isten barátja vagyok. Ő mondta ezt nekem. Szeret engem. Kedvel engem. Remekül elvagyunk egymással. Amíg mindazt megteszem, amit Isten mond nekem, addig minden rendben van. Bensőséges kapcsolatban vagyunk, szemtől-szembe látjuk egymást. Ő a barátom. Odamehetek a barátomhoz, bármit kérhetek Tőle, és Ő megteszi nekem.

Na, itt a másik dolog: **a földi barátotok érdekében – aki szükségben van – kell odamennetek.** Ti nem tudjátok ezt a szükségét betölteni. **Ahhoz, hogy a világban élő emberek szükségéit betöltsétek, ahhoz a világban levők barátaivá kell válnotok.** És barátságosnak kell lennetek más hívőkkel is. Tehát **meg kell tartanotok ezt a barátságot, ahhoz, hogy forrássá válhassatok az ő szükségéik betöltésében.** Utána odamehettek az Atyátokhoz, hogy megkapjátok azt, ami betölti annak a másik embernek a szükségét.

Ezek lehetnek nagyon gyakorlati dolgok. Szüksége van az illetőnek egy állásra, férjre vagy feleségre. Pl. amikor ránézek egy lányra, azt gondolom: 'Szüksége van egy jó férjre ennek a lánynak, majd én szerzek neki egyet'. Ezt nem mondom el a lánynak persze, egyszerűen imában 'megtalálom' a megfelelő fiút, és megpróbálok imában 'gondoskodni arról, hogy találkozzanak'. Lehet, hogy valakinek munkára van szüksége, vagy gyógyulásra. Mindenféle szükségek vannak, és én odamehettek az Atyához.

Amikor Bombay-ban éltünk – 14 évig éltem ott folyamatosan –, mindaz idő alatt a városban 14%-os volt a munkanélküliség, de **a gyülekezeteinkben soha nem voltak munkanélküliek, mert tudtuk, hogyan kell mindenki számára állást szerezni. Állásokat szereztünk, vállalkozásokat indítottunk, mindent megtettünk, amit tudtunk,** és soha nem volt a gyülekezetben egyetlen munkanélküli ember sem. Ez az igazság, egyáltalán nem hazudok nektek.

Isten a műszaki, technikai képességeimet felhasználta arra, hogy létrehoztunk egy nemzetközi vállalkozást, ami több száz embernek adott munkahelyet. És ezt a szabadidőmben csináltam. Amellett, hogy gyülekezeteket alapítottam, ezt is csináltam, meg még sok más is.

Ne csak sajnáljátok az embereket, hanem tegyetek valamit értük.

Tehát meg kell kapnotok dolgokat a Mennyei Barátotoktól ahhoz, hogy a földi barátaitok szükségéit be tudjátok tölteni. Megtanultátok már

ezt, hogyan kell? Ha bármire szükségük van, ti megszerzitek nekik.

Nagyon izgalmas látni azt, amikor Isten téged használ arra, hogy mindenféle különböző szükségeket betölts. Nagyon sok történetet mondhatnék, de most nincs időnk rá.

Miután elkezdtétek betölteni az emberek szükségéit, rá fogtok jönni, hogy sok problémának démoni forrása van. Érzelmi szükségek, fizikai szükségek, házassági problémák ... **Nagyon sok a démoni ellenállás. Tehát meg kell tanulnotok démonokat kiűzni.**

A Lukács 11 szerint ezért kaptuk a Szent Szellemet. **Egyik elsődleges oka, hogy Isten nekünk adta a Szent Szellemet, hogy úgy űzhessük ki a démonokat, ahogyan Jézus is cselekedte.** Tanuljuk meg, hogyan kell egy szóval kiűzni démonokat. Nem vacakolunk velük, hanem azt mondjuk: „Fogjátok be a szátokat! Gyertek ki! Menjetek ki!” – kész. **Ez a harmadik szint (3).**

Azután azon kapjuk magunkat, hogy bizonyos démoni erők és fejedelemségek észrevesznek minket. Ez megtörténik egyénekként és gyülekezetekkel. Alapítasz egy gyülekezetet, elkezdi növekedni, némi sikert érsz el, azután egyszer csak felfigyel rád egy démoni fejedelemség. **Ennek a fejedelemségnek az a dolga, hogy téged vagy a gyülekezetet eltávolítsa az útból.** Szó szerint arról van szó, hogy vagy te, vagy ő. **Akkor megtanulod, hogyan kell elbánni a fejedelmekkel és erőkkel, és megtanulod elmozdítani őket a helyükről, mert erősebb, Aki benned van, mint ők.**

Most röviden összefoglaltam nektek a Lukács 11-et:

Miközben az 'erős ember' ott ücsörög és senki nem zavarja őt, addig békessége van. De **Isten Királysága erősebb, mint a legerősebb 'erős ember'**. És ha ott vagy Isten Királyságában, és úgy méész oda valahova, mint a Királyság embere ... Jézus azt mondta, hogy **a legkisebb is Isten Királyságában nagyobb, mint Beméerítő János (aki „az asszonytól születettek között a legnagyobb”). Nem azért, aki te vagy, hanem azért, amiben vagy.**

Pl. az USA nagykövete lehetne a legikszlábúbb, legbandzsább szülemény... Nem akarok tiszteletlen lenni a nagykövettel szemben, tényleg egy úriember, nagyon szeretem őt. De képzeljük el, hogy az Egyesült Államok nagykövete tényleg egy ilyen törpe, bandzsaszemű, ikszlábú torzszülemény, és elküldik őt egy diplomáciai feladattal, hogy valamilyen nemzetben valamilyen erőskezű uralkodónak valamilyen ultimátumot nyújtson be. **Nem a megjelenése fogja megrémíteni az ellenfelet, hanem az, akit ő képvisel.**

Tudjátok, sok keresztény megpróbál szellemi szinten egy James Bond lenni: „Én majd megmutatom! Én megmentem a világot!”

Lehet, hogy ők egyénileg nagyon izmosak, meg nagyon férfiasak, de mégis csak egyénekről van szó, és emiatt a démoni fejedelemségeknek egyáltalán nem esik nehezükre elbánni velük. De egy nagy hatalom képviselője, a Királyság nagykövete az egy egészen más történet.

Én Jézus nevében megyek. Én Isten Királyságához tartozom. Tehát Isten Királysága áll ellene annak a fejedelemségnek, vagy erőnek velem együtt. Én egyszerűen csak 'a hang' vagyok, aki kifejezi Isten Királyságának erejét és hatalmát.

Négy dolgot kell megtennem. A Lukács 11. szerint. Megtámadom az erős embert, elveszem a fegyvereit, amikben bízott, és utána mindent elrablok tőle. Tehát **(1) megtámadom őt, (2) elveszem a fegyvereit, (3) lefegyverzem őt (4) és kifosztom mindenből.** Amikor megtanultam ezt megtenni, akkor kész vagyok a Lukács 18-ra.

Amikor Isten a megfelelő módon előkészíti a terepet, akkor rátérhetünk a Lukács 18-ra, és megkaphatjuk az ítéleteket. De először a kiképzésen kell átmennünk.

Visszatérek most ahhoz az imádkozáshoz, amivel a barátainknak szerzünk meg dolgokat. Fontos, hogy sikeresek legyünk ezen a területen, mielőtt tovább mozdulhatunk az igazi szellemi harcra. Tehát, ha nem tudjátok a saját gázszámlátokat, vagy házadótokat kifizetni, akkor hogyan fogtok egy várost elfoglalni? Ha nem tudtok a barátotoknak egy állást szerezni a szellemi imádkozással, akkor hogyan tudtok egy várost elfoglalni?

Ugyanazzal a módszerrel működik mindkettő, csak sokkal magasabb szintű a második. Tehát ha **az alacsony szinten nem tudunk működni, akkor biztosan nem fog sikerülni magasabb szinten sem. Sok szellemi harc azért sikertelen, mert nem készültünk fel rá a megfelelő módon.**

Mindkét bibliarészben – a Lukács 11-ben és 18-ban is – Jézus Istent egy gondatlan, nemtörődöm, közömbös személynek festi le. A Lukács 11-ben Isten a barát, a Lukács 18-ban pedig Isten a bíró. Ő mindkét esetben nemtörődömnek és közömbösnek tűnik fel. Isten valójában nem ilyen, de ilyennek tűnik néha az emberek szemében.

Az egyik dolog, amit meg kell tanulnunk, hogy sokszor, amikor késik az imaválasz, akkor meghökkenünk. Ez egy probléma. Miért nem válaszol Isten azonnal? És mindezt harmóniába kell hoznunk valahogyan a Máté 6-ban található tanítással is, ahol Jézus azt mondja,

hogya ne gondoljuk, hogy azért kapunk választ az imáinkra, mert állandóan ismétljük, amit mondunk.

Istennek ki kell képeznie minket, mert ha nem vagyunk a szellemi harcban kiképezve, akkor idő előtt feladjuk, és nem kapunk meg semmit.

A Lukács 11-ben látunk egy példát. Ha valaki Indiában élt – hozzám hasonlóan –, akkor tökéletesen megérti ezeket a példázatokat, mert majdnem azonos volt az indiai kultúra a zsidó kultúrával e területen. Indiában még ma is ökrök segítségével, faekékkel szántják fel a földeket. Ma is lehet olyan szérűket látni, amik Jézus idejében voltak Palesztinában, amelyek ugyanúgy működnek. Jézus minden példázatát megélik ott, és nagyon erőteljes példákká válnak ezek egy ilyen környezetben.

A lényeg itt az, hogy az egész család egy szobában, egy helyiségben lakik. Megvacsoráznak, és mikor befejezik a vacsorát, akkor ez az aznapi társadalmi tevékenység vége. Kiviszik az edényeket a helyiségből, leterítik ezeket a feltekert ágybetéteket, és az egész család lefekszik aludni. Nagyon udvariatlan dolog ilyenkor jönni, és kopogni az ajtón, amikor a család már elhelyezkedett éjszakára.

Nagyon kétségbeesett oka kell, legyen annak, hogy valaki ilyen kellemetlen időszakban kopog, mert fel kell kelni, és fel kell öltözni, mielőtt valaki az ajtót kinyithatja. Tehát az a válasz ilyenkor: „Menj el, és gyere vissza holnap, mert most túl késő van.” Ha ilyen kultúrában élt már az ember, akkor pontosan megérti, mit is mondott Jézus itt.

Sok helyzet van, amikor úgy tűnik, 'túl késő' van. Ilyen helyzetekben, amikor a barátaink számára próbálunk valamit megszerezni, Isten néha szándékosan késlelteti a választ. És ennek három oka is van.

Néha az **indítékaink megtisztításáról van szó**, mint például, ha valakinek van egy még nem hívő férje, és a feleség imádkozik, hogy térjen meg. De ezt azért teszi, mert nem tud így együtt élni vele, amilyen most ez az ember. A feleséget nem igazán az izgatja, hogy milyen állapotban van az illető lelke-szelleme, és milyen lesz a végső sorsa, hanem **inkább az izgatja, hogy nem tud együtt élni egy ilyen emberrel.** Tehát ez például lehet egy önző ima, és Isten ki akarja tisztítani az indítékainkat.

Imádkozhatunk azért, hogy a helyi iskolát Isten látogassa meg, mert azt akarjuk, hogy a gyermekeinknek jobb iskolája legyen.

Nagyon megdöbbentő, hogy **néhány szociális, társadalmi ügygel foglalkozó imánk mennyire önző tud lenni.** De ha kitartunk, akkor Isten megmutatja, hogy valójában mi is van a szívünkben, és megváltoztatja azt, hogy megfelelő legyen az indítékunk. Amikor például azért imádkozunk a városunkért, mert szeretjük, és feltétel nélkül szeretjük, közelebb kerülünk Isten szívéhez, és közelebb kerülünk az ima-válaszokhoz is.

A második helyreigazítás, amit Isten tenni akar, az, hogy az imáink egyértelművé váljanak. Isten azt akarja, hogy konkrétan összpontosítsunk az imáinkban a témára, hogy biztosan választ kapjunk.

Ha így imádkozunk: „Istenem, változtasd meg a városomat!” Isten azt mondja erre: „Pontosan mit szeretnél, hogy csináljak? És milyen sorrendben?”

Amikor az emberek odamennek Jézushoz, és azt mondják: „Ó, Uram, segíts!”, akkor Jézus megkérdezi: „Mit szeretnél tőlem, pontosan?” Azt mondták: „Uram, ha tehetsz valamit, akkor kérlek, segíts!” Isten számára ez nagyon sértő ima. Jézus azt mondta erre: „Ha tudok segíteni? Ha hiheted azt, akkor minden lehetséges a hívőnek.”

Tehát Isten azt akarja, hogy jobban körvonalazzuk a kéréseinket.

A harmadik dolog, amit tenni fog, az, hogy a hitünket fejleszti. Az egyik legjobb bibliai példa erre, a Máté 15-ben a démonizált lány anyjának az esete. Ez a nő nem volt zsidó, egy kánaáni asszony volt, de nagyon akarta, hogy meggyógyuljon, megszabaduljon a démonizált lányától.

Olyan hite, és olyan fogai voltak ennek az asszonynak szellemben, mint a bulldog kutyának. **Isten bizonyos kutyákat azért tervezett és teremtett meg, hogy szellemi dolgokat tanítson meg rajtuk keresztül.** Úgy van megtervezve a hitük ezeknek a kutyáknak, ha megragadnak valamit, akkor azt ne engedjék el. Miközben kapaszkodnak abba a valamibe, még tudnak lélegezni is közben, ezért van lapos orruk. **'Nem engedem el! Nem engedem el!'** – mondja ugatva.

Töltsünk most ezzel egy percet.

Jézus irgalomra indult a naini özvegy iránt – a Lukács 7-ben van leírva. Ennek az asszonynak nem volt hite, a vele levő siratóknak sem volt hite, tehát **Jézus a saját hitét használta ahhoz, hogy a fiatalember feltámadjon a halálból.** Ez az asszony egy olyan csodának volt a kedvezményezettje, amit érte tettek, neki tettek.

Azért ment haza ujjongva, mert Jézus irgalmas volt iránta, de ettől még nem változott meg jelentősen a hit-szintje.

Isten szíve tele van irgalommal – Ő ilyen. De ha azt látjuk, hogy Jézus hogyan bánik ezzel a kánaáni asszonnyal, akkor arra gondolok, hogy mi történt ezzel a Jézussal? Ugyanaz a Jézus ez is? (Máté 15,22-28). Azt mondja az asszony: „*Uram, kérlek, segíts nekem!*” És Jézus teljesen figyelmen kívül hagyja őt. Az asszony még hangosabban folytatja, mert Jézus mással foglalkozik. Azután Jézus ad egy teológiai okot az asszonynak arra, hogy miért nem válaszolhat a kérésére: „*Te nem vagy zsidó, és még nincs itt az ideje annak, hogy nem zsidóknak is szolgáljak.*” De az asszonyt ez nem állította le, **ez az asszony akart egy választ: „Választ akarok! Választ akarok!” – mint a bulldog kutya.**

Tudjátok, a *'küon'* a kutyát jelentő görög szó. Tehát Jézus, amikor megadja a teológiai válaszát azért, hogy miért nem válaszolhat a kérésére, akkor **az asszony továbbra is visszajön, nem próbálja a teológiát megcáfolni, hanem Jézus szívét akarja megtalálni.**

A *'proszküinéó'* az imádást jelentő szó, amit ebben a bibliaversben használ a görög nyelv. Görögül a kutya pedig *'küon'*. Tehát itt azt olvassuk, hogy **ez az asszony olyanná teszi magát abban, ahogyan imádja Jézust, mint egy kiskutya. A következőt tette: olyan volt, mint egy kiskutya, aki imádja a gazdáját, ugyanakkor választ akar kapni.**

Sokszor elmondtam már ezt a történetet, de nagyon jó példa.

Egyszer volt egy fekete labrador kutyánk, és nagyon szerette a fagyit. Teljesen jól viselkedett, amíg a fagylalt illatát meg nem érezte. Étkezéseink alkalmával nagyon jól viselkedett, semmi baj nem volt vele, egészen addig, amíg a fagylaltot meg nem szagolta.

Egyszer volt egy eset, amikor az egész család fagylaltot evett, és ez a kutya teljesen bezsongott. Azt mondtam a gyerekeknek: 'Nehogy adjatok neki fagyit!' A kutya persze rájött, hogy én vagyok a probléma oka. Tehát odajött hozzám Penny – így hívtuk a kutyát –, **felrakta a mancsát: 'Mmmm! Mmmm! Mmmm! Mmmm!'** – és úgymond **'imádott engem'**. És tudjátok, a végén mégiscsak kapott tőlem fagyit. Pontosan ez történt itt is. Ez az asszony úgy jött Jézushoz, mint egy 'imádó kiskutya', de **volt egy konkrét szándéka ezzel az imádással: választ akart kapni.**

Most már jobban megértitek, hogy Jézus miért mondta azt, amit mondott. Mert azután odafordult ehhez az asszonyhoz – aki úgy viselkedett, mint egy ragaszkodó kiskutya – és azt mondta: „*Nem jó a gyerekek kenyerét a kiskutyáknak adni*”. Tehát, most már értitek, hogy mit mondott itt Jézus valójában.

Képzeljétek ezt el a gyülekezetetekben! Vegyünk például a te gyülekezetet. Valaki nagyon nagy szükségben van a gyülekezetekben, felhívod a pásztor, és azt mondod: „Pásztor, nagyon nagy problémám van, és nagyon nagy szükségem van a segítségedre!” De ő most nem Magyarországon vagy, hanem pl. Horvátországban. Erre a pásztor azt mondja: „*Ó, most nincs időm kutyákra*”. És leteszi a telefont. Hogyan éreznéd magad ettől?

Nagyon nagy kísértésed lenne arra, hogy megsértődj. Ha imában kitartó akarsz lenni, és válaszokat akarsz kapni, akkor teljesen meg kell szabadulnod a sértődéstől. Különösen Istenre nem sértődhetsz meg azért, mert nem válaszol az imádra akkor, amikor szeretnéd, vagy nem úgy válaszol, ahogyan te szeretnéd. Értitek? **Sok keserű ember van az Egyházban, aki meg van sértődve Istenre, azért, mert nem tette azt, amit ők akartak.**

Ez az asszony átment a 'megbotránkozás vizsgán'. Nagyon érthető lett volna, ha azt mondta volna ezek után: „Kutyának nevezte engem? Végeztem veled!” – elgyalogolt volna a megsértett büszkeségével együtt, és a lánya továbbra is démonizált maradt volna. De ez az asszony visszafordul Jézushoz, és ezt a fantasztikus választ adja neki: „*Igen, Uram – a fogaival fogja a választ –, de a kiskutyák is megehetik a morzsát, ami a gyermekek asztaláról leesik*”. Most már értitek, hogy mit mondott, ugye? Azután Jézus nevetésben tör ki, és azt mondja: „**Ez fantasztikus! Asszony, nagy a te hited! Asszony, nagy a te hited! Meggyógyult a lányod**”.

Ha Jézus azonnal meggyógyította volna a lányát, akkor az asszonyban nem fejlődött volna ki ez a harcoshit. A naini özvegyasszonynak feltámadt a fia, de a hite nem változott meg. A kánaánita asszonynak volt egy gyógyult lánya, de volt már harcoshite is, amit sok további helyzetben, újra és újra használhatott ezután. Tudjátok, **Jézus a harcra, a hit-harcra képezte őt ki.** Ezért késik néha a válasz az imátokra.

Imádkozzátok ezt most velem együtt: „**Uram, szellemben olyan akarok lenni, és úgy akarok viselkedni, mint a bulldog kutya. Meg akarom ragadni a szellemi 'fogaimmal' azt, amire szükségem van Tőled, és nem fogom azt addig elengedni, amíg nem jön a válasz. Ámen.**”

Akkor most menjünk tovább ...

Tehát az erős ember esetében (Máté 12,29) elveszünk a fegyverzetet, amiben bízott, és azután elveszünk tőle mindent, amiről azt gondolja, hogy az övé. **Mindenkit, akiről azt gondolja, hogy az ő foglya, szabaddá teszünk. Minden területre, amiről azt gondolja, hogy az övé, azt fogjuk mondani: „Nem, ez nem a tiéd, ez Jézusé! Ez nem a te hegyed, hanem az a hegy, ahol Jézus meg fog dicsőülni!”**

Két különálló csatát kell megnyerni, és ezt a megfelelő sorrendben kell tennünk. **Sok keresztény belemegy a (2) katonai csatába, mielőtt a (1) jogi csatát megnyerte volna, és ettől hatástalanok lesznek a katonai csatában.**

Folytassuk. Jézus csak kétszer említi az Egyházat név szerint. Egyszer a Máté 16-ban, egyszer pedig a Máté 18-ban. Az első dolog, amit az Egyházzal mond, hogy **ereje, és hatalma lesz arra, hogy a mennyei helyeken és a Földön is mindent megkössön és megoldjon.**

Ahogy láttuk, Jézus odaadja Péternek – aki az *'építőkö jelképe'* – a kulcsokat, amelyek a Királyságot nyitják, és azt mondja: „*Hatalmat adok neked arra, hogy amit be kell zárni, azt bezárhasd, és amit ki kell nyitnod, azt kinyithasd*” (Máté 16,19).

Menjünk a Lukács 18-ra, és **nézzük meg ezt a jogi csatát.** Itt a Lukács 18-ban – most nem olvassuk fel, csak rámutatok néhány dologra – Istent szívtelen bírónak ábrázolja ez a példázat, aki nem akarja meghallgatni ezt az asszonyt, aki egyre zaklatja. Ez az asszony egy konkrét kéréssel

jön. Ebben a rövid nyolc versben (Luk.18,1-8) többször előfordul az a szó, ami azt jelenti: „**Azt akarom, hogy az ellenségemmel szemben jogilag szolgáltass nekem igazságot**”.

Nagyon-nagyon fontos ez a megfogalmazás. Az asszony igazságszolgáltatást akar egy bizonyos ellenséggel szemben, és **ez az igazságszolgáltatás, amit kér, teljesen törvényes és jogos. Más szóval: van egy jogi sérelme az asszonynak, amit helyre kell rakni, ha egyáltalán van igazság a világon.** Nem kap azonnal választ erre a kérésére. Úgy tűnik, mintha a bíró közömbös lenne, és nem törődne vele.

Amikor elkezdtek imádkozni egy városért vagy egy nemzetért, akkor sokszor azt érzitek, hogy ez a teher sokkal jobban rajtatok van, mint Istenen. Ez persze nem igaz, de így tűnik. Egyedül úgy lehet megmagyarázni, hogy miért késik a válasz, ha Isten tökéletes igazságosságát vesszük figyelembe.

Van egy kifejezés, ami azt mondja: „A cél szentesíti az eszközt”. Más szóval: ha jó célom van, akkor a nem megfelelő eszközöket is felhasználhatom annak érdekében, hogy elérjem ezt a jó célt. De Isten egyáltalán nem ilyen. **Istennek a célja is jó, és tökéletesen igaz az a mód is, ahogyan el akarja érni ezt a célt.** Ő nem fog rövidebb utakat vágni, kanyarokat levágni azért, hogy a megfelelő célját elérje.

Amikor az ember megigazulásáról volt szó, akkor a bűn minden egyes részecskéjéért meg kellett fizetni. A büntetést ki kellett fizetni, és Isten az Ő Fiára öntötte ki ezt a büntetést.

A keresztből nagyon sok mindent megtanulhatunk, az egyik dolog **Isten tökéletes igazságossága.** Ő nem bocsáthatta meg csak úgy a bűnt. Egyszerűen nem felejthette el a bűnt. Van valami Isten természetében, amit úgy neveznek angolul, hogy *'wrath'*, azaz Istennek a haragja. **Ez nem egy érzelmi felgerjedés, hanem egy igazságos büntetés a bűnnel szemben. A bűn nincs kifizetve addig, amíg teljes bűnhődés nem történik a bűnért.**

Az Ézsaiás 53-ban olvassuk ezt. Istennek kedve telt abban, hogy Jézust megsebesítette, Ő szomorította meg Jézust, Ő gyötörte meg. Az Atya Isten büntetése volt rajta a Fiún.

Engedjétek, hogy a szellemetekbe bejusson ez az igazság, ne engedjétek el. **Két dolgot fogtok megtanulni ebből: az egyik Isten félelmetes igazságossága, a másik a bűn rettenetes borzasztósága. Amikor rájöttök arra, hogy a ti bűnötök érte azt el, hogy az Atya Isten ezt tegye a saját Fiával, akkor ugyanúgy fogjátok gyűlölni a bűnt, ahogyan Isten gyűlöli, és nem fogtok játszani többé a bűnnel:** „Oh, Isten megbocsátott nekem, nem probléma!”

Ebben a konkrét esetben, amikor Isten az ördöggel perel, akkor Isten ügyének kell teljesen igazságosnak lennie. **Amikor Isten győzelmet ad az embernek az ördög fölött, és elveszi az egész teremtett világot az ördögtől, és visszaadja az embernek, akkor ezt teljesen igazságosan kell tennie.**

Az Istennel kapcsolatos titok egyik része, hogy Isten megengedi, hogy az ördög védje magát. Ebben a folyamatban az ördög saját magát 'akasztja fel', mert amikor elkezd az érveket felhozni azzal kapcsolatban, hogy miért nem kellene, hogy ő ítéletet kapjon, ezáltal mondja el azokat a dolgokat, amelyek alapján megítéltetik. Tehát **meg kell tanulnunk kitartani a csatában.**

Ha lenne egy pered a bíróságon, és tökéletes bizonyítékok van, ami alapján az alperest elítélhetik, természetesen az alperes védheti magát. Teljesen a te oldaladon van az igazság, a te oldaladra fog eldőlni a per, az alperes érvei annyira gyengék, hogy biztos, hogy veszíteni fog. A bíró is a te oldaladon van, már alig várja, hogy a te oldaladra dőlhessen el az ítélete, de **ha te a**

per közepén kimerülsz és feladod, mi történik? Az alperes javára születik ítélet akkor is, ha nem az ő ügye az igaz.

Ez a keresztényekkel újra és újra megtörténik. **Elkezdik vádolni az alperest, és feladják, mielőtt az ítélet megszületne. Az ördög a legagyafúrtabb ügyvéd.** Tudja, hogyan kell a leghatékonyabban kihasználni Isten igazságosságát. Ő nem csak ott kígyózik és vonaglik a bíróságon, miközben az ügyét meghallgatják, hanem **vádolja és megfélemlíti a tanút is**, nehogy az ügy a tanú bizonyosága alapján meg legyen nyerve. Tehát kitartó, ugyanakkor bátor is. **De ha kitartóak és bátrak leszünk, akkor mi győzünk, megkapjuk az ítéletet a saját javunkra.** Jézus ezt tanítja itt nekünk.

Miután az ítélet megszületett – és ez a döntő! Tehát **miután megszületett az ítélet – és ez egy igaz ügy –, Isten végre tehet valamit, amit korábban nem tehetett meg: elküldhet angyalokat, akik jönnek és foganatosítják azt az ítéletet, ami a Mennyei Bíróságon megszületett.** Tehát ha győzol a levegőégben, és a te javadra dől el az ítélet, foghatod ezt az ítéletet, és itt a Földön **foganatosíthatod ezt az ítéletet, ami a levegőégben megszületett.**

Amikor ezt szellemben törvényesen megteszed, akkor már nem leszel egyedül, hanem veled lesz a hatalmas angyalok légiója, amely gondoskodik arról, hogy az ítélet megvalósuljon, és ez teljesen megváltoztatja az erőviszonyokat a következő csatában.

Ha el akarok foglalni egy várost, akkor nagyon szeretném látni, hogy 2-3 légiónyi angyal velem és az Úrral együttműködik annak érdekében, hogy ez megtörténjen. Egyáltalán nem akarok olyan lenni, mint James Bond, aki egyedül csinálja végig az egészet. **Sok keresztény itt rontja el, hogy belemegy a katonai csatákba, mielőtt az angyali világnak a teljes támogatását élvezné.**

Ezekben a csatákban itt az utolsó időkben – ahogy megtanulunk megfelelő módon együttműködni Istennel és az angyalokkal –, **sokkal több lesz az emberek és angyalok közötti együttműködés annak érdekében, hogy Isten Királyságának a dicsősége megjelenjen a Földön.** Ez már kezd megtörténni, de ez az utolsó idők szellemi harcának egy nagyon jelentős vonása lesz ez.

Ahhoz, hogy az angyalokkal együttműködjünk, összeférhetőek kell legyünk, a tisztaságnak és szentségnek egy bizonyos szintjén kell lennünk. Szellemileg érzékenynek kell lennünk, hogy megfelelő módon tudjunk kommunikálni egymással. Amikor ezt megértjük, akkor azt is meglátjuk, hogy **a jogi csatának meg kell előznie a katonai csatát.** Ha az már megvan, akkor mehetünk, és a mennyei határozatot megvalósíthatjuk. **Ha a felhatalmazást megkaptuk a Mennyei Bíróságtól, és az angyali seregek kísérnek minket, akkor vagyunk készek a katonai harcra.**

A jogi harchoz elég egy ember. Amikor jogi összecsapásról van szó, akkor nagyon kis számokról beszélünk: egy ember, kettő, kettő vagy három. **Amikor viszont katonai csatáról van szó, már nagyobbak lesznek a számok, de még akkor is csak a megfelelő emberekből kell sok.**

Tudjátok, Gedeon történetét idézi Ézsaiás könyve, amikor leírja, hogy milyen módon kell Isten Királyságát behozni a Földre. Úgy fogjuk az országokat is szellemben elfoglalni, ahogyan az a midianiták elleni csatában történt. Gedeon 32.000 boldog, tapsoló karizmatikussal kezdte el, de ezeknek több mint a felének félelem volt a szívében. Tehát először úgy kellett megosztani a sereget, hogy **haza kellett küldenie mindenkit, aki félt.**

John Paul Jackson írt egy könyvet, és nyilvánosan el akarom mondani, hogy nagyon sok kárt okozott a szellemi harcról való felfogásunknak. Nem akarom itt most az ellenérveket és a mellette való érveket felsorolni, de nagyon **sok ember szívében félelmet hozott ez a könyv, és ezért abbahagyták a szellemi harcot**. Először nagyon haragudtam rá – ezt meg is mondtam a szemébe, tehát pontosan tudja, mit gondolok erről a könyvről. De most már azon gondolkodom, hogy ezzel a könyvvel is vajon nem Isten akarta-e szétválogatni a sereget. Mert **a szellemi csatában nem akarunk félelemmel teli embereket látni. Az alapelvek most is ugyanazok: aki fél, az menjen haza, és aki nem fél, azok lesznek azok a harcosok, akik megnyerik a háborút**.

Azután volt egy másik szétválasztása is annak a csapatnak. Tízezren maradtak az első után, és nagyon kiszáradva és szomjasan odaértek egy tóhoz. Amikor meglátták a vizet, odarohantak, hogy egy jogos szükségüket betöltsék. De ez a történet lényege: **ezeknek az embereknek a többsége elfelejtette, hogy ő éppen egy szolgálatban lévő katona. Csak arra koncentráltak, hogy egy jogos szükségüket betöltsék: 'Hát ember, szomjas vagyok!'**

Elhagyták a fegyvereiket, odarohantak a vízhez inni, teljesen elfelejtették, hogy ők éppen az ellenség célpontjai lehetnek akár abban a pillanatban is.

Ha valaki Afrikában, vagy Ázsiában a dzsungelben tölt időt, és a vadállatokat figyeli az ember, akkor oda kell menniük a vízhez az állatoknak, hogy igyanak. De azt is tudják ezek az állatok, hogy **a napjuknak ez a legveszélyesebb időszaka, mert a ragadozók ott várnak rájuk**. Tehát amikor inni jönnek, akkor nagy figyelemmel, nagyon óvatosan teszik ezt.

Ezt tanuljuk itt is. Háromszáz ember kivételével mindenki mindent elfelejtve rohant a vízhez, de háromszázan emlékeztek arra, hogy ők szolgálatban lévő katonák, tehát úgy ittak, mint a kutyák. Készen álltak a fegyvereikkel, tudták, hogy megtámadhatják őket, és nagyon figyelmesen ittak. **A szükségüket úgy töltötték be, hogy ez nem lehetett az elbukásuk oka. És Isten azt mondta: 'Ezt a háromszázat használd arra, hogy a nemzedet megmentsd'**.

Mit jelent ez? Azt, hogy **mi mindig szolgálatban állunk!** A Timóteusi levélben is ez van: „**szolgálatban levő katona nem keveredik bele ez élet dolgaiba**”. Ez egy veszélypont.

Van egy fantasztikus fiatal hívő a gyülekezetben, aki ég Jézusért, és teljes szívével szereti Őt. Azután lehetőséget kap arra, hogy elmenjen az egyetemre, filozófiát, pszichológiát, vagy egyéb haszontalan dolgokat tanuljon. Bemegy ez a fiatal ember az egyetem légkörébe, s ha ő éppen szolgálatban lévő katona, akkor úgy megy el az egyetemre, mint egy 'kutya'. **Összeszedi az információkat onnan, de állandóan figyel arra, hogy beszennyezi-e őt ez az információ, és elvonja-e a figyelmét Isten dolgairól**. Ha az illető nagyon akar képzést kapni, és **teljesen belefeledkezne ebbe, és mindent megenne, meginna, amit az elméjébe tömnek, és nem figyelne oda a dolgokra, akkor Jézus szolgálata számára elveszne**. Több ezerszer láttam ezt megtörténni.

Saját lányom, Rachel is elment egyetemre. Biokémiában és kémiában is aranydiplomát kapott a londoni egyetemen. Az első biológia órán a biológia professzor teljesen bezsongott tőle. Ez a professzor nagyon gyalázó módon beszélt azokról a prófétikus emberekről, akik hittek a teremtésben, értelmetlen fajankóknak nevezte őket. Amikor befejezte a tanítását, kérdéseket tehettek fel a diákok.

A lányom, Rachel felállt – ez volt az első órája az egyetemen, s azt mondta: „Uram, nekem nem kérdésem van, hanem szeretnék mondani valamit. Én oda tartozom a tudatlan fajankók közé, akikről Ön beszélt most. Kész vagyok vitatkozni Önnel. **Kész vagyok Önnel tudományosan megvitatni, hogy milyen ostobaság az evolúció elmélete, és a teremtés mennyire valóságos dolog.** Bármikor hajlandó vagyok erről vitatkozni.” Akkor egy húsz perces vita következett közte és a professzor között, és a végén a professzor azt mondta: „Megadom magam! Elgondolkodtatott engem.” Attól a naptól kezdve nagyon tisztelte a lányomat. **A lányom sokat tanult, és nagyon jó jegyeket kapott, de nagyon óvatosan itta azt, amit adtak neki. Nem engedte, hogy az elméjét beszenyeyezzék azok a dolgok, nem nyelt le mindent, amit mondtak neki.**

Az ördög nagyon sokféle módon ejthet minket csapdába. Mondjuk, van egy fiatal hölgy, aki nagyon férjhez akar menni. A hölgy az első férfiút – aki megfelelő partnernek tűnik –, rögtön 'megissza', mert férfiről van szó. Csak félig-meddig érdeklődik Isten dolgai iránt, elég lusta is, de legalább azt mondja magáról, hogy keresztény. Azt mondja a lány: „Jelenleg ő a legjobb, akit találhatok, tehát lehet, hogy Isten őt akarja számomra”. **Ez a csodálatos fiatal, aki ég Jézusért, összeházasodik ezzel a tunya kereszténnyel, és azt gondolja, meg fogja változtatni.** Nagyon sokszor láttam ezt megtörténni. Végül ez a nő gyakorlatilag egy felemás igában találja magát, és nem tudja Isten elhívását az életére vonatkozóan megvalósítani.

Ha valaki a Gedeoni hadsereg tagja, akkor komolyan kell vennünk, hogy Isten Királysága az első, és katonai módon engedelmeskedünk Isten akarata minden pontjának.

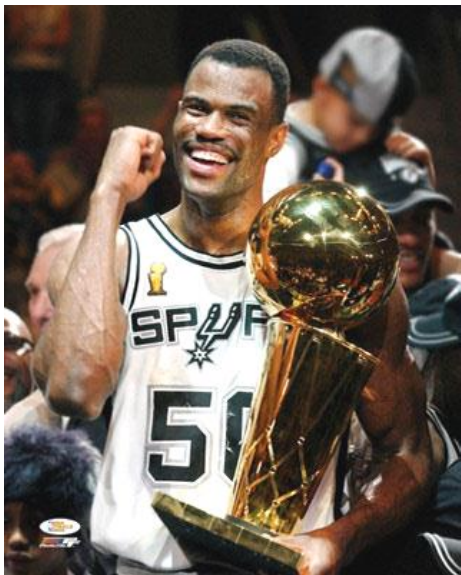

Újra és újra azt találjuk a Bibliában, hogy ez az **elkötelezett szövetségi kapcsolat – Isten és te közted – az, ami mindenki másnak megnyeri a jogi csatát.** Ez a háromszáz ember Gedeon seregében megmentette a nemzetet. Kb. hárommillió ember látta a hasznát annak, amit háromszázan megtettek értük.

Hasonló kislétszámú hadsereg volt, akik Ábrahámmal szövetségben voltak, és együtt megmentették Lót és embereit. **Dávid és az ő hatalmas harcosai szintén egy hasonló társaság voltak, szövetségben voltak egymással. Hasonló társaság volt a felházban összegyűlt csapat is, akik az Egyházat beindították.**

Amikor gyógyító összejöveletekről van szó... Jézus összejöveletein 20-50.000 ember is részt vehetett a gyógyító szolgálatokon. Amikor Jézus a szenvedése előtt győzelmesen bevonult Jeruzsálembe, akkor egy hatalmas, zajos karizmatikus tömeg vette körül. **De amikor Jézus konkrét parancsokat adott, akkor végül is csak százhuszan engedelmeskedtek neki. Viszont százhusz engedelmes tanítvány által egy hatalmas tömeg megszabadult.**

A mai napig ugyanígy van ez a dolog. Azonosítanunk kell azokat, akiknek ilyen a szívük és a szellemük. **Az életüket ez a fegyelem és ez az összpontosítás fogja jellemezni, nem fogja semmi elterelni a figyelmüket a lényegről.** Amikor esetleg tévét fognak nézni, azért, hogy pihenjenek, akkor is nagyon vigyázni fognak arra, hogy mit néznek meg, mert ők szolgálatban levő katonák. **Jó dolog pihenni, kikapcsolódni, de figyeljünk arra, hogyan kapcsolódunk ki.**

San Antonio-ban vannak olyan gyülekezeti tagok, akik jobban ismerik a baseball statisztikákat, mint Isten Beszédét. Amikor a San Antonio Spurs megnyerte a világbajnokságot, megdöbbentő, hányan jártak értük közben. Ott volt mindenki, hogy imádkozzanak értük a döntőben. Persze tudom, nem baj ilyenekért sem imádkozni. Viszont **nagyon szeretném rávenni őket ugyanilyen intenzív imádkozásra a városért is.**

David Robinson nekem adta egy ilyen San Antonio-i győztesek sapkáját, nekem is van ilyenem. Ő egy csodálatos ember, Istenért égő keresztény. Amikor egy korábbi világbajnokságon a döntőre került a sor a csapatával, annak a kosárlabdacsapatnak ő volt a vezetője. Megkérdezték tőle, hogy mit fog tenni, ha veszítenek. A következőt mondta ez az ember az országos tévében: **„Ez csak egy játék. Az életemben van két dolog, ami sokkal fontosabb ennél: az Istennel való kapcsolatom Jézus Krisztus által, és a családom. Akár győzünk, akár veszítünk, ez a két dolog ugyanilyen fontos marad a számomra.”**

Milyen fantasztikus válasz! Akár győzünk, akár veszítünk a meccsen, a lényeg és a legfontosabbak ugyanaz lesz akkor is. Ez az ember egy profi, egy nagyon sikeres sportember, sportcsillag, de nagyon vigyázva iszik. És Isten tudja őt használni, ebben a nagyon nehéz helyzetben is. Ti is megtennétek ezeket a döntéseket?

„Mennyei Atyám, taníts meg engem imádkozni, hogy hogyan nyerjem meg ezeket a jogi csatákat! Hadd legyenek elég tiszta szellemekben ahhoz, hogy nyíltan együtt tudjak működni az angyali seregekkel, és hadd viselkedjek mindig úgy, mint egy szolgálatban lévő katona. Ahogyan részesülök ebben az életben azokból a dolgokból, amelyek jogosan az enyéme lehetnek, ne igyam ezeket úgy megfélemlítve magamról, hogy közben beszennyezzék az Istennel való szellemi kapcsolatomat!”

Ha így élünk, akkor közülünk bármely két-háromszáz imaharcos elég lesz arra, hogy egy várost elfoglaljon Isten számára, és elegek leszünk arra, hogy egy egész nemzetet elfoglaljunk. Akkor erőnk és hatalmunk lesz arra, hogy Európát megváltoztassuk.

Menjünk tovább ...

Jézus Golgotán kiontott vérének az ereje az, ami a Földről az átkot eltávolítja.

Ez a szellemi harc stratégiájához tartozik. Ezt nem lehet egy szabálykönyvből megtanulni, nem lehet egy konferencián megtanulni. Kaphatunk segítséget a módszerekre vonatkozólag, de **egyedül úgy lehet sikeresen befejezni a katonai szellemi harcot, ha annyira kapcsolatban állunk magával a Főparancsnokkal, hogy Ő pontosan meg tudja nekünk mondani, hogy a mi konkrét helyzetünkben mit kell tennünk a győzelemért, és mi meg is tesszük.**

Ez az egyetlen mód erre, de persze azért van néhány alapelv. Most ezeket csak meg akarom itt említeni.

A Föld területének nagy része jelenleg átok alatt van. **Az erőszak és a gyilkosságok által lettek ezek a területek átkozottak, amelyek a jogtalan vérontásokból fakadtak.** Nagyon sokszor azok, akik sérelmezettek voltak ezekben az esetekben, átkokat mondtak ki a vétkesekre, és bosszúért kiáltottak. Gyakran a szegénység, betegség és meddőség átkát mondták ki az adott földterület lakóira, és ilyen módon a föld is gyümölcstelen lett. Ezeket az átkokat nagyon sokszor további erőszakos cselekmények és bosszúállások fogatosították, amelyek további vérontásokhoz vezettek.

Csak Jézus kiontott vére bánhat el ezekkel az átkokkal. Jézus vére jobb dolgokat beszél, mint Ábel vére. Az 1. Mózesben, és más helyeken is tanulmányozhatjuk ezt. Amikor Káin jogtalanul megölte Ábelt, ez átkot hozott a Földre, ami végül egy hétszeres, 'hétrétű' átok volt emiatt az erőszakos cselekmény miatt. A gyilkosság, az erőszak, a bosszú az emberi faj életének részévé vált. Ha elolvassuk ezt a Bibliában, akkorra, mire Káin unokája is élt, addigra ez az átok már hetvenszeresére növekedett. **Káin maga is erőszakos emberré vált, ez az erőszak pedig még több erőszakot szült, és ennek eredményeképpen ez a földterület szörnyen átkozottá lett.**

Ahogy elkezdték saját nemzetek történelmét tanulmányozni, meg fogják találni azokat a területeket, amelyeken ugyanilyen módon el kell ezzel bánni. Ezen a konferencián nem ez a témám, valószínű, majd egy külön konferenciát kell tartanunk ebben a témában, és miután megtanítottuk az alapelveket, áttérhetünk a gyakorlatra. Itt most csak futólag szeretném ezeket említeni.

Ha meg akarjátok nyerni a katonai csatát, akkor bölcsen kell harcolni. A lelkesedés nem elég, az érzelmi tűz nem végzi el a feladatot. **Istentől kapott stratégiára van szükség ahhoz, hogy a földet felszabadíthassuk az átok alól.** Afrika tele van ilyesmivel. Európa is. Ha igazán beleásunk a dolgokba, akkor az Egyesült Államok is. Meg vagyok győződve arról, hogy az egész Föld meg van fürdetve ezekben az átkokban, mert nagyon sok helyen történt jogtalan vérontás. Bizonyos dolgoknak történni kell ahhoz, hogy ezek az átkok felszálljanak a Földről.

Leggyorsabban úgy lehet ezt megoldani, ha a sértettek, vagy az ő leszármazottaik megbocsátanak a vétkeseknek. Azután ha Jézus vérére megfelelően használjuk, akkor felszabadulhat a terület az átok alól. Most nem akarok erről többet beszélni.

Megfelelő módon kell kutatnunk a dolgok után. Én is egyre inkább látom, hogy az Egyesült Államokat mi tartja fogságban, és mivel kell elbánnunk. Isten megdöbbenő módon ajtókat nyit nekem arra, hogy megértem, hogy ezek a mélyen fekvő problémák miben is gyökereznek.

Csak szeretném, ha tudatában lennétek annak, hogy **a szellemi harc működik, csak a megfelelő módon kell csinálni. Ahhoz, hogy hatékony legyen, gyakran konkrét cselekedetekkel kell hatályba léptetni ezeket a változásokat.**

A sértetteknek meg kell fogalmazniuk, hogy megbocsátanak, vagyis ki kell mondaniuk. El kell dönteniük, hogy elengedik ezeket a bűnöket, bűnbocsánat által. Egy dolog ezt személyes módon megtenni, de más dolog nemzetileg, vagy térségileg, területileg megtenni.

Már az egyik nap mondtam erre egy példát. István kiálthatott volna bosszúért, amikor azok a gyilkos érzelmű zsidók megkövezték. Mondhatta volna: „Uram, fizessenek meg ezért!” Akkor Istent az igazságossága kötötte volna ehhez a dologhoz, és nem szabadíthatta volna fel Sault arra, hogy ilyen nagy apostol legyen belőle. **De az István részéről gyakorolt bűnbocsánat volt az, ami lehetővé tette, hogy ez a teljesen bezsongott, elvakult agyú farizeus, aki Saul volt, valóban megtérhessen, és Pál apostollá legyen. Néha testületileg is meg kell tenni azt, amit István egyénileg tett – a megbocsátást.**

A Bibliában van egy borzasztó példa arra, amikor az emberek nem akartak megbocsátani. Ez a 2. Sámuel 21-ben van, gyorsan elmondom nektek a történetet.

Józsúé szövetséget kötött a Gibeonitákkal. Ők átverték Józsúét, de ez nem változtatott azon, hogy ennek a szövetségnek kötelező érvénye volt. Tehát, amikor Saul elkezdte üldözni és megölni a Gibeonitákat, akkor ezzel Isten egész népére Isten bosszúját zúdította rá. Jött egy nagy éhínség, és átkozott lett a föld. Dávid Istenhez kiáltott: 'Uram, mi a probléma?' **Nem Dávid okozta magát a szövetségkötést, sőt annak a megszegését sem. Nem is tudott ezekről a dolgokról, mégis áldozata volt a földre zúduló átok erejének.**

A tragédia a következő: **a Gibeoniták leszármazottai egyáltalán nem voltak hajlandók megbocsátani Saulnak**, hanem azt mondták: 'Bosszút akarunk'. Azt követelték, hogy Saul hét leszármazottját akasszák fel fára, és ilyen módon az átok eltávozott a földről, és a föld megtisztult.

Tehát, ha horvát, szerb vagy magyar vagy, és keserű a szíved más nemzetekkel szemben, akik sértették a nemzetedet, vigyázz, nehogy olyan legyen a szíved, mint a Gibeonitáké. Mert akkor átkot helyezel arra a másik nemzetre, és ők nem lesznek szabadok, amíg te örömmel szabadon nem engeded őket. **De ha megbocsátasz nekik és szabadon engeded őket, akkor Isten erőteljesen meglátogathatja őket, és megváltoztathatja őket, és Isten Királyságának megszilárdításában ők lehetnek a legerősebb szövetségeseid.**

Szeretném megértetni veletek, hogy Európában is nagyon sok dolognak kell megtörténnie ahhoz, hogy megtisztulások, felszabadulások történjenek. Isten meg fogja adni a stratégiát és a bölcsességet, hogy pontosan hogyan is tegyünk ezt meg. Imádkozzunk, koncentráljunk erre. Kérjük Istent, hogy tanítson meg, hogyan kell ilyen módon harcolni.

„**Urunk, Mennyei Atyánk, sokunkban hozd felszínre a kánaáni asszony mentalitását. Adj nekünk szellemi 'buldog fogakat', hogy ne legyünk megsérthetőek**, és soha ne vádoljunk Téged gondatlansággal, vagy közömbösséggel, mert tudjuk, hogy Te nem vagy ilyen. Hozzad akarunk kiáltani, azért, hogy a jogos igényeinkre adj teljes, maradéktalan válaszokat.

Urunk, taníts meg bennünket a jogi csata megnyerésére, hogy hogyan kapjuk meg a Mennyei Bíróságtól az ítéletet, ami jogilag kijelenti, hogy az országunk Jézusé. Lengyelországot, Horvátországot, Szlovéniát, Magyarországot, Ausztriát és minden más nemzetet, amelyért itt imádkoztunk, Jézus vére megvásárolta. A teljes szabadulásukra megvan a tulajdonlapunk. Jézus nevében megyünk a Mennyei Trónszékhez, hogy megkapjuk a Mennyei Bíróságtól ezt a végzést.

Urunk, Mennyei Atyánk, kérünk, hogy a Te Beszéded szerint szabadítsd fel az angyalok légióit. Hadd váljunk elég szentté és megfelelővé ahhoz, hogy együtt éljünk ezekkel az angyalokkal. **Taníts meg minket arra, hogyan tudunk erőteljesen együttműködni angyalaiddal, hogy hatásosan, stratégiailag menjünk a harcba, hogy egyik győzelmet a másik után arassuk; Hogy Európa területeinek nagy részét meghódítsuk, és megszabadítsuk minden átoktól, és megtöltsük őket a Te Királyságod dicsőségével.**

Urunk, támassz Gedeoni szívű harcosokat, akik nem félnek, és akik tudják, hogy szolgálatban álló katonák. Tisztán élnek, és semmilyen módon nem alkusznak meg. Nem sok ezer ilyen embert kérünk, Urunk, Mennyei Atyánk, de azt kérjük, hogy minden nemzetből, amelyikből van itt valaki, mindegyikben támassz egy-egy ilyen Gedeoni Sereget, amelyik legalább háromszáz fős, akik mindezeket a feltételeket betöltik, és meg tudják menteni a nemzetüket.

Jézus hatalmas nevében. Ámen!”

Most haladjunk tovább! Két nagyon fontos, egymással szoros kapcsolatban álló kulcsot szeretnék megnézni: **a konkrét jelek és csodák kulcsa, ami azt hirdeti, hogy a Királyság itt van.**

Most teszünk egy megkülönböztetést. Van egyrészt **az általános irgalom, ami gyógyulásokat hoz létre, ez Jézus irgalma.** Aztán vannak a konkrét jelek és csodák, amit a Biblia 'szemeion'-nak nevez, ami azt jelenti, hogy **tanúskodó, igazoló csodák, amelyek bizonyosságot tesznek a csoda tevője mellett.** Amikor az emberek Jézus szavait nem tudták elfogadni, azt mondta Jézus: *„Legalább a cselekedeteim miatt higgyetek nekem”.*

Amikor Nikodémus odament Jézushoz, őt nem Jézus teológiája győzte meg, mert az igazából fejre állította őt. Amíg Jézus el nem jött, addig Nikodémust úgy ismerték, mint egész Izrael tanítóját. Nagyon frusztráló lehetett rá nézve az, hogy Jézus mindent szétzúz, amiről ő híres volt. A János 3-ban mégis azt olvassuk, hogy Nikodémus Jézushoz odament éjjel, és a következőt mondta: 'Tudom, hogy **„Te Istentől küldött ember vagy, mert senki sem teheti ezeket a cselekedeteket, ha Isten nincs vele”**.'

Az újszövetségben egyetlen olyan gyülekezetet sem alapítottak, amit nem a jelek és csodák bizonyítékainak alapján alapítottak meg. A gyülekezetalapítási módszereinknek újra biblikussá kell válniuk.

Többször volt az a kiváltságom, hogy különböző bibliaiskolákban a diplomaosztó alkalmakon prédikálhattam a világ különböző részein, nagy bibliaiskolákban is. Ott volt az a sok diák, aki éppen végzett... Az igazgatót mindig megkérdem: **'Ezeket a diákokat levizsgáztatták élő hitből? Átmentek olyan tanfolyamon, ami a gyakorlati hitet tanítja? Képesek Jézus nevében jeleket és csodákat tenni?'** Ilyenkor majdnem mindig teljesen üres szemekkel néztek rám.

Elmondtam, hogy a korai Egyházban diakónus sem lehetett az ember, ha nem volt tele hittel. Nem lehetett diakónus senki, amíg tele nem volt hittel és Szent Szellemmel. **Az volt a normális, hogy az ilyen hívők csodákat tettek.**

Fülöp, az evangélista diakónusként kezdte, István is diakónus volt, mégis egész térségeket ráztak meg azokkal a nagy csodákkal, amiket ők tettek. Azt mondtam: 'Nem hiszem, hogy bármelyik az önök diákjai közül megfelelné a korai Egyházban a feladatoknak'. Komolyan kell ezt vennünk!

Lapozzunk a Zsidók 2-höz, és olvassuk el ott. Sok bibliavershez odalapozhatnánk, de e témában csak néhányat fogunk megnézni.

Zsid.2,3 *„Milyen módon menekülünk meg mi, ha nem törődünk ilyen nagy üdvösséggel, amelyet miután kezdetben hirdetett az Úr, azok, akik hallották, biztosítottak számunkra.”*

Hogyan biztosítottak? „Velük együtt bizonyosságot téve arról az Isten jelekkel megcsodákkal, és sokféle erővel, s a Szent Szellem közléseivel az Ő akarata szerint.” (Zsid.2,4)

Tehát nem csak az Úr volt, aki ezeket cselekedte, hanem azok is, akik Őt hallották, és azután tovább terjesztették Isten Királyságának üzenetét.

Róma.15,18 *„Nem merek szólni semmiről, amit nem Krisztus cselekedett volna általam a pogányoknak engedelmisségére, szóval és tettel.”*

Mi tette engedelmissé a pogányokat? Róma.15,19 *„Jelek és csodák ereje által, az Isten Szellemének ereje által, úgyannyira, hogy én Jeruzsálemtől, és környékétől fogva ...”* Székesfehérvárig vagy Zadarig. Zadar a mai neve Illyrikumnak, Illyriának. Tehát ha Zadarból jöttetek, a Biblia rólatok beszél itt. Ha Horvátországból jöttetek, a Biblia itt rólatok beszél! Ébredjete fel! A kezdetben tehát így jutott el Zadarba az evangélium, és az idők végén ugyanígy fog eljutni:

Róma.15,19 *„Jelek és csodák ereje által, az Isten Szellemének ereje által, úgyannyira, hogy én Jeruzsálemtől és környékétől fogva Illyriáig betöltöttem a Krisztus evangéliumát.”*

Tehát: „teljességében hirdettem ...”. – Ez azt jelenti, hogy az evangélium hirdetése nem teljes addig, míg jelek és csodák nem kísérik.

Lapozzunk a 2. Korinthus 12-höz. Figyeljük, mint mond Pál apostol:

2.Kor.12,12 *„Apostolságom jelei megbizonyosodtak közöttetek...”* Hogyan? *„sok tűrésben, jelekben, csodákban és erőben is.”*

A korai Egyházban nem ismertek olyan apostolt, akiben nem működtek hatalmas jelek, csodák és erők. Itt nem egy általános gyógyító szolgálatról van szó, hanem olyan jelekről, amiket konkrétan Isten azért cselekszik, hogy egy adott térséget megnyisson, hogy

meghallgassák az Úr Jézusról szóló evangéliumot. Bárkinek, aki új gyülekezeteket alapít, és biblikus akar lenni, ugyanígy kell működnie.

Én az Egyházban nem működök gyógyító szolgálatban. Nem ez az elhívásom. Nekem az elhívásom, hogy apostol legyek. De **nem lennék bibliai szempontból apostol, ha Isten az általam hirdetett Szót nem erősíti meg állandóan jelekkel és csodákkal.** Ez nem a gyógyulások általános áradása, hanem konkrét jelek, amelyek Istennek, Jézusnak az üzenetét megerősítik.

Az apostoli szolgálatom, és általában a szolgálatom évei alatt – akár Indiában, akár Afrikában, akár Angliában, akár az Egyesült Államokban, akár sok más országban – **az apostoli szolgálatomat kizárólag a jelek és csodák erősítik meg és bizonyítják be.**

A korai Egyházban mindenki így csinálta ezeket a dolgokat, egészen a diakónusokig. Eszükbe nem jutott olyan gyülekezetalapítási szolgálat, amit nem kísérték volna jelek, csodák és erők. Isten azt akarja, hogy biblikusak legyünk.

Ennek a tanításnak a végén el fogom magyarázni, hogyan lehetünk valóban a gyakorlatban biblikusak. Tegnap este kaptatok egy kenetet, de ez ott **szunnyadhat bennetek, ha nem tesztek vele valamit.** Pál azt mondta Timóteusnak: „*Gerjeszd fel a benned levő ajándékot, ami az én kezeim rád tétele által van benned*”. Ezt a tanítást azzal akarom befejezni, hogy ezeket a gyakorlati dolgokat tanítom nektek.

Most tovább megyünk.

A gyógyító csodák és a démonűzések kulcsok – amik ismertté teszik az emberek előtt, hogy elközelített az Isten Királysága.

1966-ban együtt szolgáltam egy fiatalemberrel Angliában egy missziós társaság konferenciáján. Egy alacsony indonéz ember volt, kb. másfél méter magas. Senki sem ismeri ezt az embert, de mondom nektek, hatalmas ember Isten előtt. Ezen a konferencián elmondott egy történetet.

Az 1960-as világvallásokról szóló statisztika szerint Indonéziában nem volt mérhető a keresztények száma. Volt néhány keresztény, de nem voltak annyian, hogy statisztikában ki lehetett volna őket mutatni. Úgy tekintették ezt a nemzetet, amely 100 %-ig muszlim ország. De ez az ember kapcsolatban volt Istennel, egy üdvösséget nyert ember volt.

Egy nap azt mondta neki Isten, hogy menjen el a környékre, az emberek közé, és ajánlja fel a gyógyulást minden betegnek. Nem kellett megpróbálnia megtéríteni őket, egyszerűen fel kellett ajánlania a gyógyulást Jézus nevében.

Valószínűleg tudjátok, de elmondom, hogy minden (és bármely) muszlim közösség mindig tele van beteg emberekkel. Rettenetesen betegek az emberek ott. **Az ördög egy furcsa fickó, szörnyen gyötri azokat az embereket is, akik Őt imádják.**

Tehát ez az ember elment a szomszédjaihoz, és felajánlotta nekik a gyógyulást Jézus nevében. A következő két hétben több ezer megdöbbentő gyógyulások csoda történt. **Ez az ember nem próbált egy embert sem megtéríteni, csak azt mondta, hogy Jézus nevének ereje okozza ezeket a gyógyulási csodákat.** Az egész környezet felzúdult teljesen, mindenki jött gyógyulni hozzá.

Két hónappal később jött egy evangelizáló csoport, aki elkezdte a Királyság evangéliumát hirdetni ezeknek az embereknek, akik már akkorra érzékenyek voltak erre. A következő 18 hónap alatt 250 ezer muszlim adta át az életét Jézus Krisztusnak. Ez indította el az indonéz ébredést.

Volt részük sok üldöztetésben és sok bajban, de ezzel csak az ördög próbálta kétségbeesetten megtartani azt, amit nem tarthatott meg. **Ma Indonézia lakosságának 17-20%-a keresztény. Ezek olyan keresztények, akik égnek Jézusért, erőteljesen foganosítják és terjesztik Isten Királyságát.**

Én csak úgy 'nagyjából' mondom, hogy egy évtizeden belül Indonézia könnyen keresztény nemzet lehet. Sok muszlim nemzet lesz, ami teljesen Jézushoz fog fordulni.

A '70-es évek közepén kapcsolatba kerültem egy alacsony termetű nepálival, aki szintén kb. másfél méteres volt. Mielőtt találkoztam vele, egy szenvedélyesen meggyőződéses hindu pap volt. Harcos módon hirdette a hinduizmus evangéliumát. Akkor Nepálban tiltva volt az, hogy valaki kereszténnyé váljon. **Ha valaki megtért Krisztushoz, egy évre bebörtönözték – csak azért, mert megtért. Ha azon kaptak valakit, hogy evangelizál, akkor hat évre börtönözték be.**

Indiából néha átruccantunk Nepálba három hétre, gyorsan tartottunk egy evangelizációt, azután visszamentünk Indiába, mielőtt elkapott volna a rendőrség. Megdöbbenő dolgokat láttunk ott történni. Találkoztam ezzel az emberrel, akit úgy hívtak Reshem Radzs Pudel. Biztos vagyok, hogy itt még senki nem hallotta ezt a nevet.

Ez a fiatal lelkes hindu pap azt a feladatot kapta, hogy vitatkozzon a keresztény tanítással, mondjon ellenérveket rá, és döntse meg a keresztény tanítást. Ehhez viszont el kellett, hogy olvassa az Újszövetséget. Ott volt a hinduizmus tana, és egy Újszövetség. Miután elolvasta a két könyvet, és összehasonlította őket egymással, **meggyőződött arról, hogy Jézus Krisztus evangéliumának sokkal jobb az üzenete és erőteljes módon megtért.**

Szörnyű üldöztetést élt át. **Huszonkét szer ment börtönbe, eltörték a lábsontjait, a bordáit, annyira szörnyű módon megverték.** A börtönben Krisztust hirdette, és csodák történtek. Kidobták a börtönből is, mert minden fogoly megtért. Akkor a börtönön kívül folytatta, és állandóan csodák kísérték a szolgálatát. De szörnyű árat fizetett ezért.

Végül 1990-ben a világközösség arra kényszerítette a nepáli kormányt, hogy változtassák meg a törvényt, és a keresztények kaptak egy bizonyos fokú szabadságot és Reshem Radzs Pudel kiszabadult a börtönből. Legutóbb 1997-ben volt kapcsolatom ezzel az emberrel.

Hét év alatt Nepál 35 körzetéből 33-at meglátogatott, jelekkel és csodákkal gyülekezeteket alapított. Most már több, mint félmillió tűzben égő nepáli van Jézus Krisztusban való hitben. Hallottam, hogy ez az ember azt mondta: **'Jézus kifizette az árat a Golgotán a világ bűneiért. Mi pedig megfizettük az árat annak, hogy Nepál Jézus koronájában egy drágakő legyen. Ez volt az ár, amit fizettünk azért, hogy foganosítsuk azt, amiért Jézus már megfizetett'.** Értitek ezt? Azt mondta ez a fiatalember: 'Nepál a miénk, mert megfizettük az árat. Ez drágakő lesz Jézus koronájában'. Ennek így kell áradnia.

Jöjjünk a János 7-hez. Szeretném, ha ezeket a nagyon jól ismert verseket néznénk most meg.

Ján.7,37 „Az ünnep utolsó nagy napján pedig felállt Jézus, s kiáltotta: *Ha valaki szomjazik, jöjjön én hozzám, és igyon.*”

Hadd mondjam el, hogy ebben a versben minden ige úgynevezett folyamatos jelen időben áll a görög nyelvben. Tehát ez egy olyan dolog, amit folyamatosan tesz az ember. Hadd olvassam így: **„Ha valaki szomjazik, és folyamatosan szomjas, jöjjön folyamatosan hozzám, és igyon folyamatosan.**”

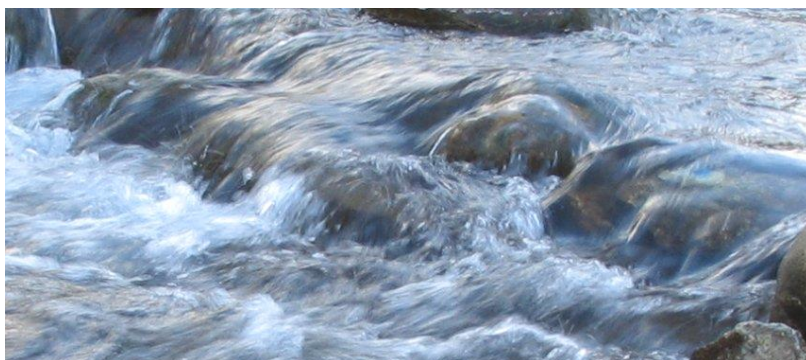
A 38. versben van az angol fordításban egy vessző. Ezt ki kell venni, mert teljesen elrontja a jelentését a mondatnak. A 38. verset olvasom: **„Aki hisz énbennem folyamatosan, az, aki folyamatosan hisz énbennem, amint az Írás mondta, hogy Én milyen vagyok...”** – és itt nincs

szünet, hanem a következőt mondja Jézus: *Hinnünk kell Jézusban folyamatosan, mint olyanban, amilyenek Őt a Biblia leírja*”.

Sok Bibliát hívő kereszténynek a Jézus-képe nem bibliai, mert Jézus túl kicsi ezekben a képekben. „Ő az én Jézusom, aki szeret engem. Megmentett engem, kapcsolatom van vele, és nagyon jól elvagyunk itt a Földön. Egy nap majd megyünk a Mennybe. Nagyon örülök, hogy megmentett, hogy szeret engem. Van egy akkora Jézusom, aki nekem pont elég.”

Az én Bibliám azt mondja, hogy Jézus Krisztusnak, **Isten Fiának a vére a váltságdíj nem csak az én bűneimért, hanem az egész világ bűneiért. Más szóval engednünk kell, hogy Isten kitégye a látásunkat, hogy lássuk, hogy a Biblia Krisztusa milyen nagy.** Amikor a ti Krisztusotok akkora, amekkorának Őt a Biblia mondja, akkor valami történik veletek. Már nem fogjátok csak a saját személyetekre vonatkoztatni az evangéliumot. Elkezd belőletek kiáradni az Ő világ iránti szenvedélye, és elkezd a világ szükségéit ilyen módon betölteni rajtatok keresztül.

Tehát Jézus itt két feltételt szab: az egyik az, hogy **folyamatos szomjúsággal igyunk folyamatosan**, mert Ő az egyetlen forrás, sehonnan máshonnan nincsen ellátásunk. Aztán **folyamatosan higgyünk annak a nagyságában, hogy Ő valójában kicsoda.** Amikor ezt a két követelményt betöltjük, akkor ezt automatikusan követi valami.

Ha folyamatosan jövünk, folyamatosan iszunk, és folyamatosan hiszünk egy olyan nagy Jézusban, amilyenek Őt a Biblia leírja, **akkor folyamatosan az 'élő víz' folyamai fognak folyni belőlünk, és elkezdjük az egész világ szükségéit betölteni.** Nem mi vagyunk a forrás, Ő a forrás, de mi hatékony csatornái vagyunk az 'élő víz' végtelen folyamának.

Az egy dolog, hogy a magunk számára tudjuk, hogy hol találunk egy üdítő vízzel teli forrást, de az már egy másik dolog, hogy lefektetünk egy csatornát, és az egész várost ellátjuk ezzel a vízzel. Nagyon **sok keresztény odamegy a folyóhoz, hogy ő maga igyon, de nem fekteti le a csatornát, hogy a városhoz elvezesse az életet adó, dicsőséges és erőteljes folyót, hogy az egész város abból táplálkozhasson.**

Tehát **a csodák áradása** – Isten dicsőségére és az emberek javára – **Isten módszere arra, hogy előkészítse az embereket a Királyságra.** Sok bibliavershez lapozhatnánk, és biztos vagyok benne, hogy nektek is sok eszettekbe jut. Mindenkinek, akit Jézus kiküldött, hogy a Királyság evangéliumát hirdesse, ezt az utasítást adta: „*Gyógyítsátok a betegeket, űzzétek ki a démonokat, és mondjátok meg az embereknek, hogy közel jött Isten Királysága.*”

A gyógyító csodák nem hoznak létre tanítványokat, Isten Királysága hozza létre a tanítványokat, de a jelek, csodák és gyógyulások nyitottá és érzékennyé teszik az embereket arra, hogy elfogadják Isten Királyságának üzenetét.

Európa démonoktól megkötözött térségeiben – ahol a világi materializmus, az ateista humanizmus erődítményei, a Mária-imádás kultuszának kötelekei vannak, vagy néhány más, egyéb ortodox keresztény vallási hagyományok kötelekei vannak, vagy legyen az iszlám vagy ateizmus, ami a probléma – **néhány hatalmas csodának teljesen meggyőző ereje van arra, hogy az embereket nyitottá tegye az evangélium számára.**

Egyszer Indiában egy furcsa helyzetben találtam magamat. Nem tudom elmondani nektek, hogyan jutottam oda, nagyon hosszú lenne, de megkértek arra, hogy vezessek egy szemináriumot India összes megváltással foglalkozó katolikus papja számára. Dél-Indiában, a jezsuita főhadiszálláson kellett tartanom ezt a szemináriumot.

Egész életemben nem találkoztam még egy olyan csoporttal, ami tele lett volna ilyen hitetlen, cinikus, kételkedő emberekkel. Teljesen értelmiségiek voltak, és semmi nyoma nem volt bennük a Szent Szellemnek. Amikor a buszon utaztunk ebbe a központba a helyszínre, ott cigarettáztak, szivaroztak, és a maguk értelmiségi szemetjükről beszélgettek. Azt mondtam: „Istenem, mit csinálók én itt?”

Amikor az első összejövetel alatt rájöttek, hogy **az az idióta, aki vezetni fogja ezt a szemináriumot, az elhiszi a Bibliát, akkor nyílt gúnyolódással kinevettek.** Nagyon nehéz volt az első alkalom, nagyon megsértődtem. Azt kívántam volna legszívesebben, hogy holtan essenek össze, én meg haza akartam menni. Teljesen megsértve mentem a szobámba, és azt mondtam: „Uram, hadd menjek el innen, haza akarok menni!”

Miközben imádkoztam, elkezdtem látni – mint egy tévéképernyőn – mindenféle fizikai betegséget. Nem csak annyi, hogy láttam egy gyomorfekélyt, hanem pontosan láttam, hol van ez a fekély a gyomron. Volt ott valaki, akinek volt a gerincében egy olyan görbület, amit ízületi gyulladás okozott. Valaki másnak csípőficam jellegű problémája volt, sántikált. Mindezt láttam a hálószobámban. Egy egész sor dolgot jegyzeteltem is egy kis papírdarabra ezekről.

Aztán jött a második összejövetel. **Elkezdtem a táblára felírni azokat a dolgokat, amiket láttam.** Ahogy áttekintettem a csoportot, mindig tudtam, melyik probléma melyik emberre vonatkozik. Azt mondtam: **'Van itt valaki, akinek nagyon nagy fájdalom van a gyomorfekélye miatt. Te vagy az. Itt és itt van a gyomrodon a fekély. Jézus szeret téged a hozzáállásod ellenére. Kész meggyógyítani téged, gyere előre'.** Előre jöttek.

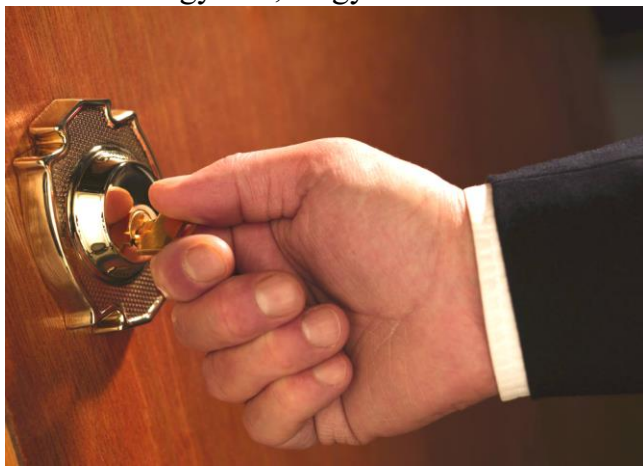
Az az ember, akinek gerincferdülése volt, görnyedten jött előre. Amikor hozzá értem, olyan volt, mintha egy sorozatvető puskát sütöttek volna el: 'Tss-tss-tss-tss-tss-tss!' és felállt ez az ember egyenesen. Ez a zaj attól volt, hogy Jézus nevében a gerincéről letört minden ízületi beszűkülés, bekeményedés. Ez az ember ott futkározott körbe a teremben, és sírt örömeiben. Azóta szoktam azt mondani, hogy nagyon sok katolikus embert láttam, aki felrúgta a szokásait, szabályait.

Amikor mindez megtörtént, ezek az emberek ott ültek, nagy szemekkel – mintha csészealj lett volna a szemük –, és minden további probléma nélkül taníthattam nekik a Bibliából bármit, amit akartam.

Mindegyikük üdvösséget nyert, megszabadultak a démonjaiktól, és betöltek Szent Szellemmel. A jezsuita főiskolának a vezetője, aki egész India számára képezte a jezsuita papokat, ott volt szintén ezen a szemináriumon, és odajött, hogy beszélgessen velem. A dolgozószobájának csendjében elmondta nekem a titkos bűneit az életéből, amik megkötözték őt. Erőteljes tisztátalan démonok jöttek ki belőle, teljesen megszabadult, erőteljes módon megtért, és most erőteljes módon szolgálja az evangéliumot.

Nem az érvek ereje, hanem a csodák ereje változtatta meg ezt a helyzetet.

„Ha énhozzám jöttök és isztok folyamatosan” – mert **soha nem ti lesztek a forrás, ti csak a csatornák lehettek, amin keresztül átfolyik Isten ereje.** Ha az erőnek áradnia kell, akkor folyamatosan kapcsolatban kell maradnotok a forrással. **Nem elég néhány nagyszerű estét eltölteni Dávid Sátorában, hanem folyamatosan ott kell élnünk.** Aztán, ha hiszitek, hogy Jézus akkora, amekkorának Őt a Biblia mondja, akkor az lesz a vágyatok, hogy közvetítsétek az Ő nagyságát egy haldokló világnak, és akkor folyók fognak rajtatok átfolyni. Ez Istennek a feltétlen ígérete. Figyeljétek meg, mit mond: **„Ha bárki folyamatosan szomjas, és folyamatosan jön, folyamatosan iszik, és folyamatosan hisz, akkor folyamatosan árad belőle mindaz, ami betölti a körülötte lévők szükségait. Folyók fognak folyni belőletek.”**

Nyilvánvaló, ha olvassátok a Bibliát, hogy **ez az egyik legerőteljesebb kulcs, ami kinyithat egész közösségeket Jézus Krisztus evangéliuma számára.** Ez erőteljesen nyitja az ajtókat egymás után. Késznek kell lennetek arra, hogy használjátok ezt a kulcsot, mert Jézus adta nektek.

Péter apostol, aki az építőkőnek a példája számunkra, sok dologban úttörő és példa a számunkra. **Péter is a jelek és csodák kulcsát használta arra, hogy több nemzetet megnyisson Jézus evangéliuma, és Isten Királysága számára.** Azt mondta: „Köszönöm, Uram, használni fogom ezeket a kulcsokat”. Elkezdte használni ezeket Pünkösöd napjától kezdve, s ennek a kulcsnak az ereje által, amit elfordított, nagyon sok helyzet megnyílt. Megnyitotta Jeruzsálem ajtaját, Júdea ajtaját, és a pogányok ajtaját is megnyitotta. Noha Pál volt az, aki konkrétan a pogányok felé szolgált, mégis Péter nyitotta ki az ajtót előttük. Lehetünk mi is olyanok, mint ő.

Most szeretnék néhány alapelvet megtanítani, azzal kapcsolatban, hogyan lehetünk hatékonyan eszközök a jelek és csodák megtörténésében. Ahhoz, hogy csodák áradjanak, három feltételnek kell betöltődni.

Lapozzunk a Lukács 5-höz, ott azt olvassuk a 16. versben, hogy maga Jézus is visszavonult sokszor a pusztába imádkozni. Lukács evangéliuma nyolcszor jegyzi fel különböző esetekben, hogy Jézus imádkozott. Ezek az imák nagyon sok alapelvet tanítanak nekünk a hatékony imaéletéről. Ezt házi feladatként megcsinálhatjátok.

Luk.5,16 „*De Ő félrevonult a pusztákba, és imádkozott.*”

Az volt Jézus szokása, hogy félrevonult a pusztába, és imádkozott. Ez volt az erőmű, ez volt az egyéni dávidi sátor, ami az Ő saját személye volt. Amíg a Szent Szellem el nem jött, addig neki egy egyszemélyes Dávid Sátorának kellett lennie. Miután eljött a Szent Szellem, a felházban összegyűlt csoport lett ez a csoportos testületi erőmű. **Jézus imaéletének az ereje létrehozott valamit: egy olyan légkört, amiben megvolt a lehetősége a gyógyítási csodáknak.**

Ez az első számú követelmény, hogy **meglegyen a megfelelő fajta testületi imaéletünk, ami olyan légkört hoz létre, amelyben lehetségessé válnak a csodák. Az ima nagyon ritkán hozza létre magát a csodát, hanem a csoda lehetőségét hozza létre.**

A 17-es versben azt olvassuk, hogy *jelen volt az Úr ereje a gyógyításra.* Tehát **olyan légkör volt, ami lehetővé tette a csodákat.**

San Antonioban, talán két évvel ezelőtt Isten azt mutatta a közbenjáróknak, hogy a megosztások és a problémák egyik fő oka, hogy a város déli részében a spanyol ajkú pásztorok között nagy megosztások és nagy viták vannak. Azt mondta Isten, hogy négy hónapon keresztül a közbenjárásunkat irányítsuk ezekre a vitatkozó, testies, mindenféle ellentétekben élő spanyol ajkú pásztorokra.

Ahogy az imáinkat erre a problémára összpontosítottuk, mindenféle elkezdett történni. Ezek a pásztorok elkezdtek megtérni, megbékélni egymással. Még néhány korábban szétszakadt gyülekezet is újra egybeállt, hogy egy gyülekezet legyen. Kilenc pásztorcsoport egyezett meg abban, hogy különböző reggeleken találkozni fognak, hogy együtt imádkozzanak. Mindez a mi imabombázásunk eredménye volt. Úgyhogy minden reggel imádkoztak a térségükért. **Fizikailag még semmi nem történt, de a légkör megváltozott.**

Azután felhívott minket egy csoport üzletember, és azt mondták: **'Mi keresztény üzletemberek, vállalkozók vagyunk, és úgy döntöttünk, hogy tizedet adunk az időnkből.** Tehát évente öt hétre otthagyjuk a vállalkozásunkat, és elmegyünk egy-egy városba egy-egy hétre'. Ez körülbelül 40-50 főből álló üzletember-csoport volt. Azt mondták: **'Délelőtt imádkozunk, délután imasétát**

tartunk az utcákon, és keressük a lehetőségét, hogy különböző vállalkozásokért imádkozhassunk. Imádkozunk bármilyen szükségükért, ami van: ez lehet a pénzügyi bővülködés problémája, vagy egy betegség, amiből meg kell gyógyulni, vagy keresünk olyan embereket, akiket üdvösségre vezethetünk. Úgy éreztük, hogy Isten azt akarja, hogy San Antonioba jöjjünk. A ti imaszolgálatotok befedezése alatt akarunk idejönni'.

Tehát jöttek. Megegyeztünk abban, hogy a mi imáink befedezik az ő tevékenységüket. Megkérdezték: 'Hova menjünk?' Azt mondtuk: 'Például a város déli része tele van olyan kicsi üzletekkel, vállalkozásokkal, amilyeneket ti kerestek'.

Ez történetesen spanyol ajkú terület volt. Ekkor még senki sem hozta összefüggésbe egymással a két dolgot. Ők beleegyeztek abba, hogy odamennek a város déli részébe, és négy napig a tevékenységüket a városnak erre a részére koncentrálták. Azután azt mondták: 'Az északi részre is elmegyünk a maradék három napra'. Azt mondtuk: 'Jó.'

Az üzletemberek eljöttek. **Mindannyian meglepődünk, ami történt. Négy nap alatt 1463 üzletembert vezettek Krisztushoz a város déli részén.** Megdöbbentő gyógyulási csodák történtek. Az egész esemény tele volt megdöbbentő történetekkel. **Négy nap alatt néhány kicsi, spanyol ajkú gyülekezet megháromszorozódott a tagságában.**

Azután elmentek a város északi részére, és ugyanezt csinálták három napig ott is. Egyáltalán semmi nem történt. Mert nem készítette elő a terepet az ima.

Tehát hatalmas leckét tanultunk meg ebből. **Az első számú követelmény az ima légré.**

Amikor Jézus elment a saját városába, képtelen volt hatalmas csodákat tenni az emberek hitlensége miatt. Tehát **a légré elég jelentős tényező. Mindannyian felelősek vagyunk ezért. Az imáink által hozzuk létre a megfelelő légré.** Amikor létrejön ez a légré, beléphetünk

ebbe a légrébe, és elkezdhetünk hatékony dolgokat cselekedni.

Luk.6,12 „*És történt azokban a napokban, kiment a hegyre imádkozni, és az éjszakát az Istenhez való imádkozásban töltötte el.*”

Meg fogjátok látni, hogy Jézus életének ez az alaptétele. A 17. és 18. versben azt látjuk, hogy rengeteg gyógyulás és csoda történt, nagyon sok démon kiűzött Jézus. De ez nem akkor történt, amikor Ő imádkozott a hegyen. Figyeljetez ide! **Be kellett mennie a városba, és learatni azt, amit az imái létrehoztak.**

Luk.6,19 „*...mert erő származott belőle, és mindenkit meggyógyított.*”

Most Isten erejének Jézus a csatornája, az erő átárad belőle, és meggyógyítja az embereket. **Ez a második tényező.** Nem elég imádkozni – nagyon fontos imádkozni –, de **miután létrejött a megfelelő légré, akkor tiszta csatornának kell lennünk, amelyen átfolyhat Isten ereje. Oda kell mennünk, ahol a szükség van, és nekünk kell lenni annak a csatornának, amin keresztül a szükség betöltődik.**

Akartok ilyen csatornák lenni? Hadd mondjam el nektek a feltételeket:

Először is, (1) **szentnek kell lennetek.** Nem úgy értem, hogy vallásos szentnek, hanem igazi, bibliai szentnek. Most nincs időm elmagyarázni, de gondolom, értitek, mire gondolok.

Másodszor (2) **alázatosoknak kell lennetek. Soha nem ti vagytok az oka, és semmi, ami nektek van, nem az oka annak, hogy ezek a dolgok megtörténnek.** Ti csak az emberi eszköz vagytok, akiket Isten használ.

Amikor Van Gogh a nagyszerű festményeit készítette, az emberek nem jöttek oda, hogy imádják azt az ecsetet, amit használt. Értitek, hogy mit mondom? **Nem az ecsetet dicsérik az emberek, hanem azt a festőt, aki használja az ecsetet.** Így van?

Isten használ titeket, de az Ő ereje, és az Ő dicsősége az, ami által megtörténnek a csodák.

Harmadik pont, (3) **olyannak kell lennetek, mint a gyermekek.** Gyermekeknek kell lennetek. **Ne próbáljatok meg mindent megérteni, csak tegyétek meg, amit Isten parancsol.** Ha értelmiségi problémáitok vannak, és meg akarjátok érteni először, akkor soha nem fogtok sehova jutni, és nem fogtok semmit csinálni.

Különösen Európában találok ezt a problémát. Noha most már javulnak a dolgok itt is. Valahányszor tanítottam – különösen itt, Ausztriában –, az emberek odajöttek hozzám utólag, s azt mondták: 'Testvér, van egy kérdésem'. Azt mondtam: 'El a kérdéssel, engedelmeskedj!'

Isten Beszédét úgy lehet legjobban megérteni, ha megtesszük. Tedd meg, mielőtt értenéd, és a végén elkezded majd megérteni, hogy mit csinálsz. Évekig csinálhatod úgy, hogy nem érted. Ettől nem kell leállnod.

Vezethetsz autót anélkül, hogy értenéd, hogyan működik. Repülhetsz egy repülőn anélkül, hogy tudnád, hogyan működik. Akkor miért kellene megértenünk Istent, mielőtt engednénk, hogy használjon bennünket? Ez a negyedik ponthoz vezet engem, ami az, hogy (4) **engedelmeskedj! Bármit mond Jézus, tedd meg!** A harmadik tényezőről:

Luk.8,43 „Egy asszony, aki vérfolyásban volt tizenkét esztendőől fogva, és bár minden vagyonát az orvosokra költötte, senki meg nem tudta gyógyítani.”

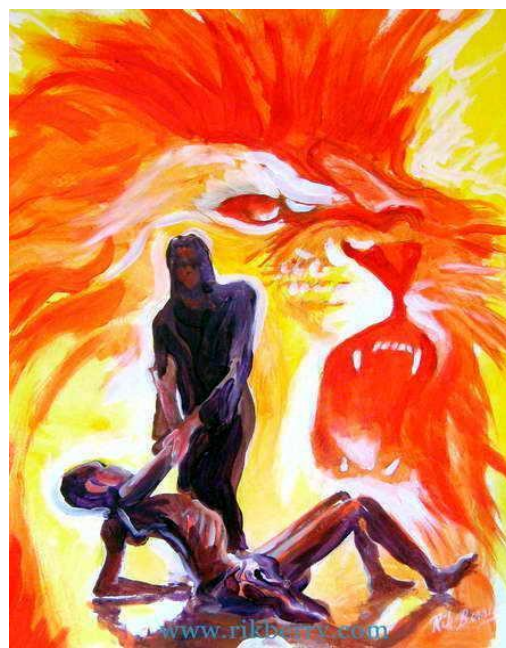
Ez az asszony jött és megérintette Jézust, mert hitte azt, ha megérinti, meg fog gyógyulni. **Abban a pillanatban, mikor megérintette Jézust, Jézus érezte, hogy erő folyt ki belőle.** Azt kérdezte: 'Ki érintett meg engem?' Azt mondták az emberek: 'Hát észnél vagy? Mindenki itt szorongat téged!' 'De ez egy másféle érintés – mondta Jézus. Éreztem, hogy erő származott ki belőlem.'

Tudjátok, **vannak emberek, akikben akkora elvárás van a gyógyulásokkal kapcsolatban, hogy olyanok, mint egy porszívó.** Közeledbe mennek, és **kiszívják belőled az erőt, a gyógyítást, és meggyógyulnak.** Aztán vannak emberek, akik olyanok, mint egy műanyag tömb. Ott állnak, mint egy nagy, hitetlen műanyag tömb.

Egyszer megtörtént ez velem egy összejöveten. Ez az ember ott állt előttem, mint egy műanyag tömb. Megkérdeztem tőle: 'Számítasz arra, hogy meggyógyulsz?' Azt mondta: 'Nem, nem igazán. Már a legjobb szolgáltatók mind imádkoztak értem, de egyik sem tudott meggyógyítani. Arra gondoltam, hogy eljövök, és megnézem, te mit tudsz csinálni.' Mire azt mondtam neki: 'Nyugodtan visszamehetsz a helyedre, mert semmit nem tehetek érted.'

Egy másik összejöveten – ez Wacóban, Texasban volt –, tartottam egy gyógyító szemináriumot, egy csomó tanítást a gyógyulásról. Szombat délben fejeződött be, és szombat estére az "erő összejövetelére" készültünk. Volt ott egy hölgy, akinek **nagyon előrehaladott állapotú Parkinson kórja volt, járókerettel jött be az összejövetelekre. Fájdalmak között leült a székére, és nagy figyelemmel hallgatott minden tanítást.**

A szombat délelőtt végén odajött hozzám, és azt mondta: 'Azt hiszem, eljött az időm a gyógyulásra'. Én azt mondtam: '**Várjunk ma estig, amikor jön az erő.**' Ő azt mondta: '**Nem, most van itt az idő.**' Arra gondoltam: 'Jó, hát ahhoz, hogy megszabaduljak tőle, legjobban teszem, ha

imádkozom érte'. Rátettem a kezemet: Pfff!!!! Amikor felkelt a padlóról, volt még a jobb kezében egy pici görcs. Körbeszaladgált a teremben, felrohant a lépcsőkön, járkált körbe-körbe. Este visszajött, a kezében már a remegés sem volt benne. **Mint egy porszívó, kiszívta belőlem a gyógyító erőt.**

Ha ez a három tényező együtt van, megvan a gyógyulás. A (I) **megfelelő környezet** kell hozzá, ha (II) **megfelelő csatornák** vannak ahhoz, hogy Isten erejét továbbítsák, megvan a (III) **megfelelő hozzáállás**, hogy elfogadja a beteg azt, ami kell neki, **akkor jönnek a csodák.** Egy bizonyos fokig mindegyik tényező működhet egyedül is, de ha a három együtt van, akkor igazi erő van benne, és akkor csodák történnek. Akkor Jézus nevét dicsőítjük meg. Három dolgot kell tennetek.

1.) Az első, hinnetek kell abban, amitek van. Ez az első feltétel.

Ap.Csel. 9-ben Péter elment egy Énéás nevű emberhez, aki nyolc esztendő óta ágyban feküdt. Figyeljétek, hogy mit mond a 34. versben Péter:

Ap.Csel.9,34 „Énéás, gyógyítson meg téged a Jézus Krisztus! Kelj fel, vesd meg magad az ágyadat! És azonnal felkelt.”

Péter tudta, hogy Ki van benne. **Te mennyire tudod, hogy Ki él benned? Ez teológia, vagy tény? Jézus teológiai jelenléte senkit nem gyógyít meg, de Jézus valódi jelenléte igen.**

A 2. Királyok 4-ben egy nehéz helyzetben levő özvegyasszony odamegy Elizeushoz. Meghalt a férje, adósságuk van, hamarosan mindannyian rabszolgasorsra jutnak. Elizeus azt mondja neki: 'Adok neked egy csekket, kicsit kiségelek a bajodból, aztán pedig maradj benne nyugodtan a nyomorodban'? Nem! Azt mondta: „Te, asszony, mi van a házádban?” Azt mondta az a nő: 'Egy kis korsó olaj’.

Az olaj a Szent Szellemnek a képe. „Ó igen, bemerítkeztem Szent Szellembe, de ez évekkel ezelőtt volt, és egy kicsit már elenyészett, elhomályosodott ez a dolog. Csak egy kicsike korsó olajom van.”

Azt mondta Elizeus: „Menj asszony, és találj meg minden üres edényt, amire csak a kezedet rá tudod tenni. Kezdd el beléjük önteni az olajat, és azt fogod tapasztalni, hogy ott van az ellátmányod”.

Mit jelent ez? **Olyan helyzeteket kell keresned, amelyeknek szükségük van Isten erejére, hogy megoldódjanak, és akkor legyél te Isten erejének a csatornája, ami megoldja ezeket.**

Nagyon szeretem Dél-Koreában, Szöulban a házicsoportok evangelizáló hozzáállását. **Azért találkozunk, hogy a térségüket elérjük Jézus számára.** Voltam Dél-Koreában egy ilyen tipikus házicsoport-találkozón. Összejövünk, imádkozunk. „**Ki tud a szomszédságában bárkit, aki éppen rákban haldoklik, vagy egyéb borzasztó betegsége van?**” – kérdezik. „Ó, én ismerek kettőt az utcánkban.” „Nagyon jó! Imádkozzunk értük!” **Azután elmennek, és meggyógyítják őket.** Ezeknek az embereknek ez van a szívükben, ez a szenvedélyük. **Keresik az üres edényeket.** Olyan helyeket, ahová beárasztják a Szent Szellem erejét.

Amikor nyitva van a szemed, magad körül láthatsz rengeteg üres edényt. Szükségben lévő embereket, akiknek szükségük van Isten erejére. A továbbiakban **ne vesd meg azt, amid van, hanem kezd kiönteni.** Ahogy kiöntöd, elkezdted megtapasztalni, hogy ez az áradat végtelen.

Tehát Elizeusnál az az asszony elkezdte önteni az olajat minden üres edénybe, amit csak talált, s **amikor már nem volt több üres edény, akkor abbamaradt az olaj-folyam.** Azután

Elizeus azt mondta: „*Használd fel ezt az olajat arra, hogy kifizessed az adósságaidat. A maradék pénzből pedig élhatsz te, és a fiad.*”

Az Egyházban ezt pont fordítva csináljuk. Azt mondjuk: „A Szent Szellem először is nekem szól, hogy én élvezzem az Ő jelenlétét. Azután egy keveset majd adok belőle másoknak is, akiknek szükségük van.” Nem! Ezt fordítva kell csinálni!

Pál azt mondta: „*Mindenkinek adósa vagyok. Jaj nekem, ha nem hirdetem az evangéliumot!*”

A Szent Szellemet elsősorban nem a magad érdekében kaptad, hanem a többiek érdekében, akik körülötted vannak. Ha megpróbálsz megtartani magadnak, akkor megfosztod a Szent Szellemet attól a céltól, amiért adatott. **Kezdd kiönteni azt, amid van, és akkor utána nagyon sok marad neked is, amiből 'megélhatsz'.**

Tehát itt az első dolog: **Ne vedd meg azt, amid van.**

Azt mondta Jézus a János 14. részében, hogy az Atya, a Fiú és a Szent Szellem belétek fog költözni. Hiszitek ezt? Azt mondta Jézus: „*Hozzátok költözünk, Belétek költözünk!*” Ha benned lakik az Atya, a Fiú és a Szent Szellem, mit tud Ő elvégezni?! **Az Istenség teljessége benned lakik!** Ez egy igen 'robbanóképes összeállítás'! **Tehát először is higgy abban, amid van!**

A Szent Szellem már több ezer rákost meggyógyított, nekem nem kell megpróbálnom, én csak hagyom, hogy Ő megtegye. Elmegyek az útból, és azt mondom: „Uram, használd az én emberi lényemet, és Te add meg ezeknek az embereknek ezeket a dolgokat.” Istennek nem probléma, hiszen Ő Isten! Ő Isten! Mindent megtehet! Az én emberi lényemen keresztül is megtehet mindent! Ez az első pont.

2.) Második: meg kell tanulnunk a hit cselekedetével átadni azt, amink van. Az Ap.Csel.3,6-ban Péter és János az Ékes kapunál találkoznak egy bénával. Péter azt mondja: „*Nincsen aranyam, vagy ezüstöm...*” de figyeljétek ezt: „*de amim van, azt adom neked. Amim van, azt adom neked! A názáreti Jézus Krisztus nevében: Kelj fel!*” És az az ember felkelt!

Nehéz ezt elmagyarázni, de tulajdonképpen egy 'hitgépezet' kell működtetnünk. Én általában utoljára hagyom azt, hogy imádkozzák azért, hogy az emberek gyógyuljanak meg. Jézus soha nem imádkozott azért, hogy az emberek gyógyuljanak meg. Soha! Csak azt mondta: „*Gyógyulj meg!*”, „*Gyere ki belőle!*”, meg minden egyéb olyat mondott, ami szükséges volt.

Tehát **nekem olyan az imaéletem, ami készre tesz engem arra, hogy az emberek szükségüket betöltsék. De amikor betöltöm a szükségüket, akkor azt adom az embereknek, amim van.** Ezt nehéz elmagyarázni, de ez olyan, mintha lenne egy 'hitkapcsoló'. Azt mondom: „Amim van, azt adom neked” – bekapcsolom, és átadom neki. Isten ereje akkor árad és dolgok történnek.

Meg kell tanulnotok odaadni azt, amitek van, a hit aktív cselekedeteként. Egyszerűen felszabadítod azt, ami benned van a Szent Szellem által, Jézus nevében. A Szent Szellem majd megtanít, hogyan kell ezt csinálni.

3.) Harmadik: arra születted, hogy úgy járj, mint Jézus. Ezért dönts el, hogy úgy fogsz járni, mint Jézus.

Amikor egy csecsemő olyan 11-12 hónapos lesz – tehát kb. egy éves –, addig már elég boldogan mászik négykézláb. Azután látja a bátyját, aki a nagy lábain járkal. Látja, hogy az apukája is lábakon jár. Azt mondja: „Ez tök jónak tűnik, én is szeretném ezt csinálni!” **Hirtelen egy napon ezt a gyereket már nem négykézláb találod – ahogy egy csecsemőnek illik lennie – , hanem ott ácsorog valami székbe, vagy asztalba kapaszkodva:** „Tá-tá-tá-táá!”

Képzeljétek, a bátyja, vagy az apja bejön a szobába. Láttál már szerető apát, aki így viselkedett volna: „Mit gondolsz, mit csinálsz te! Vissza gyorsan négykézlábra, ott a helyed! Az a te helyed!” Láttatok már szerető apát, aki így viselkedett volna? Nem! A következőt teszi: „Nézzétek, a kis Johny elkezdett járni! Gyere apához! Gyere apához!”

Az első járási próbálkozások nagyon fájdalmasak, de ez a csecsemő mégis ezt újra és újra megpróbálja: 'Gyere apához! Gyere apához! Gyere!' – És ismét újra és újra 'Durr!' – lehuppan a fenekére.

Azon három hónap alatt, **amíg ez az apróság megtanult járni, sok fájdalmas élmény van a háta mögött, sok csalódás, sok sérülés, de végül mindig sikerül,** és úgy kezdenek járni a gyerekek, mint a bátyjuk és az apjuk. Hamarosan már a plafonról is alig lehet őket leszedni.

Ez a következőt tanítja meg nekünk:

1.Ján.2,6 „Aki azt mondja, hogy Őbenne marad ...” – te Jézusban maradsz? Ő benned marad! Nézzük, mit olvasunk itt: „... **annak úgy kell járnia, amint Ő járt.**”

Tehát, itt van **a bátyád, Jézus, és Ő a jelek és csodák erejében jár.** Te ránézel, és azt mondod: „**Én is szeretném ezt csinálni!**” Akkor Jézus azt mondja: „**Gyere, hát erre születél!**”

Miért van az, hogy a kisbaba állandóan feltápáskodik, és azt mondja magában: „**Meg kell tanulnom járni!**”? Nem számít! Csak **tanulj meg úgy járni, ahogyan Ő járt!**

A Kolosszé levél azt mondja:

Kol.2,6 „...amiképpen vettétek/elfogadtátok a Krisztus Jézust, az Urat, akképpen járjatok Őbenne.”

Hogyan fogadtátok el Jézust? Hit által! Hogyan jártok benne? Hit által!

Ahogy elmentek erről a konferenciáról, kérlek titeket, hogy kezdjétek el úgy járni, ahogyan Ő járt. Kezdjétek el más emberek életébe tudatosan beleárasztani azt, ami nektek van. **Ha 'arcra estek' eközben, ha elsőre nem működik, keljétek fel és kezdjétek újra! Tegyétek újra! Kezdjétek újra! Mert te arra születél, hogy úgy járj, mint Jézus. Ezért dönts el, hogy úgy fogsz járni, mint Jézus.** Akkor látni fogjátok az áttöréseket, elkezdődnek a csodák, és a Királyságnak ez a hatalmas kulcsa elérhető lesz a számotokra!

Az Úr Jézus Krisztus hatalmas nevében! Ámen!

Lapozzatok most velem a Bibliában a Jelenések könyvéhez, az 1. részhez. János apostol látja a feltámadott Krisztust az Ő teljes dicsőségében. Amikor Jézus testben élt, János apostol teljes könnyedséggel tette a fejét Jézus keblére. **De amikor most a feltámadás dicsőségében látja Őt, másként reagál rá.** Nézzétek a 17. verset:

Jel.1,17-18 „Mikor pedig megláttam Őt, leestem az Ő lábaihoz, mint egy halott. Ő rám tette az Ő jobb kezét, és azt mondta nekem: Ne félj, Én vagyok az Első és Utolsó, és az Élő, pedig halott voltam, és íme, élek örökkön örökké. Ámen. Nálam vannak a pokolnak és halálnak kulcsai.”

Lapozzunk a Zsidó levél 2. részhez. Egy sor csodálatos dolgot láthatunk itt – amire valamelyik nap már utaltunk –, amibe Jézus vitt be minket.

Zsid.2,13 „Itt vagyok Én, és a gyermekek, akiket az Isten nekem adott, hogy jelek és csodák legyünk.”

Itt a levél írója az **Ézsaiás 8,18-at** idézi. Ha visszamegyünk oda, azt olvassuk, hogy ezek a szavak Ézsaiásnál egy olyan légkörben hangzottak el, amikor gonosz, sötét varázslás közepette volt az egész ország. Különösen hangsúlyozza a Biblia azt, hogy **ebben az időszakban nagy hajlam volt a zsidókban arra, hogy a halottakat tiszteljék.**

Ez egy nagy európai kötelék: tisztelni a halottakat, és dicsőséget adni a halál szellemének. Egy egész konferencia kellene ahhoz, hogy elbánjunk ezzel.

Amikor elkezdtek betegségekkel elbánni, akkor azt fogjátok találni, hogy a halál szellemével kerültök szembe. Egyik nap említettem nektek, hogy a betegség, amiben valaki szenved, és az a szellem, amelyik okozza ezt a betegséget, egy eszköz arra, hogy a halál

szelleme ez által a saját célját elérje. Ha egy gyógyulást akartok látni, akkor el kell bánni a halál szellemével, ami a fő szellem ezekben az esetekben. Ha a halál szellemével szembeszállunk, elbánunk vele és legyőzzük, akkor egy-egy konkrét betegség elveszíti az erejét.

Európa – különösen a katolikus Európa – tele van ezzel a szellemmel, ennek az uralma alatt áll. Különösen Lengyelországban éreztem, amikor ott voltam. A halál szelleme úgy járkal egész Lengyelországban, mintha az övé lenne az egész ország. De ez a többi európai országban is így működik. **A dél-amerikai országokban különösen. Ez egy olyan szellem, aminek nagyon nagy uralmi területe van.**

És pont egy ilyen légkörben, amikor nagyon erőteljesen elterjedt volt a halottak tisztelete, és a varázslási tevékenység nagyon elharapódzott, itt mondja Jézus a Szent Szellem által Ézsaiás prófétán keresztül ...

Azt mondja a Biblia, hogy **Krisztus szelleme szolt a prófétákon keresztül, sokkal azelőtt már, hogy Jézusban testet öltött volna.** Jézus elmagyarázta tanítványainak az emmauszi úton, hogy az Ószövetségi Írások minden oldala Róla szól. Amikor Krisztus szelleme ránézett erre a helyzetre, ami egy nagyon erőteljes varázslásos, sötét, gonosz, halállal teli helyzet volt, akkor azt mondta: *'Itt vagyok Én, és a fiak, akiket adott nekem az Úr jelekül és csodául Izraelben'. Tehát mi együtt vagyunk jelek és csodák.*

Ha át akarunk menni a gyógyítások világába, akkor tudnunk kell, hogyan bánjunk el ezzel a szellemmel. Jézus különösen ezt a szellemet választotta ki arra, hogy erőtlenné tegye a kereszt által. Értitek, hogy mit mondom? Tanulmányoznotok kell ezeket a dolgokat, és meg kell értenetek belőle a kinyilatkoztatást.

Tehát a 13. vers végén az Ézsa.8,18-at idézi a levél írója. **Jézus csodáinak a légkörében a varázslás, és különösen a halál szelleme fölött aratott győzelmet.**

Akkor azonnal a 14. vershez jutunk:

Zsid.2,14 „Mivel tehát a gyermekek testből és vérből valók, ő is hasonlóképpen részese lett azoknak, hogy a halál által ...” Mi által? A halál által. Hogy mit tegyen? „... *hogy a halál által megsemmisítse azt ...*”

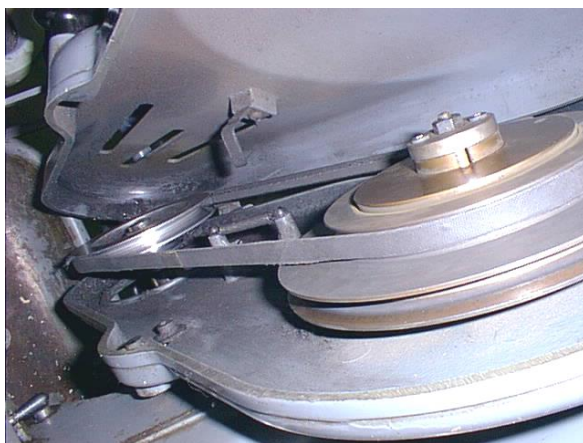
Jobb fordítás lenne, hogy 'teljesen erőtlenné tegye azt' – ez a szónak az eredeti jelentése itt. Tehát **Jézus halála által nem megsemmisült a halál szelleme, hanem teljesen erőtlenné vált,** ezt mondja itt az eredeti görög szó. Teljesen erőtlenné lett.

Ha el akarjátok képzelni ezt, hogy mit jelent, képzeljétek el egy erős villanymotort, ami valamilyen gépet hajt. **A motor össze van kapcsolva a géppel egy ékszíjjal, és így hajtja.** Képzeljétek el, hogy valaki odamegy egy nagy vezetékvágóval, és **elvágná az ékszíjat.** A motor továbbra is forog, de tehetetlen, mert a gépre már nem tud hatni, és minden megáll.

Ez a gondolat van e görög szó mögött. **Jézus „a halála által haszontalanná és erőtlenné tette ezt a szellemet, elpusztította, erőtlenné tette azt, akinek hatalma van a halálon – az ördögöt –, és megszabadította azokat, akik a haláltól való félelem miatt teljes életükben rabok voltak”.**

Teljesen szükséges, hogy megszabaduljatok a halálfélelemtől, mert amíg nem szabadultok meg, addig a halál szelleme tud titeket manipulálni.

Jézus elvette az ördögötől a halál és a pokol kulcsait, és azt mondta: „Köszönöm, ezek most már az enyémeek.” **A halál szellemének már nincsen hatalma arra, hogy meghatározza a te**

halálad pillanatát. Megpróbál majd az ördög meggyőzni arról, hogy fogadd el a halált egy olyan időpontban, amikor még nem kellene.

Néha **nagyon nehéz meghúzni a határvonalat Isten szuverenitása és az ember szabad akarata vagy döntése között.** Pl. ha felmennék egy 30-40 emeletes épületbe, kinyitnám a legfelső emeleten az ablakot, és kiugranék, miközben azt mondanám: „Életben maradok, mert Isten megígérte, hogy élni fogok 85 éves koromig”. Mi történne velem? Gondoljátok, hogy az angyalok majd elkapnak engem, és azt mondják nekem: 'Nem halsz meg, mert Isten szuverén akarata az, hogy 85 éves korodig élj'?

Ha én szabad akaratommal kezdeményezem, hogy saját magam elpusztítsam, akkor Isten ezt megengedi. Nem tudom, hogyan békíthető ez ki Isten szuverén akaratával, de ez a helyzet. **Tehát, mint keresztény, elfogadhatsz egy idő előtti halált, ha engeded, hogy a halál szelleme hazudjon neked.**

Különböző emberekkel megtapasztaltam ezt. Nem tudom ezt teljesen összehangolni Isten szuverén akaratával, túl nagy számomra ez a probléma ahhoz, hogy megértsem. Csak azt tudom elmondani nektek, hogy **ezek az emberek inkább készek voltak meghalni, mint élni, mert nem akartak szembenézni a halál szellemével való harccal.**

Én nem félek a haláltól. Én tudom ezt, Jézus is tudja, és az ördög is tudja.

Emlékszem, néhány évvel ezelőtt volt egy csodálatos román pásztor. Amikor a kommunisták átvették az uralmat Romániában, elvitték őt házi-őrízetbe. Nagy gyülekezete volt. Azt mondták a hatalmon levők neki: „Megtarthatod a gyülekezedet, ha azt teszed, amit mondunk. Azt kell prédikálnod, amit mi megengedünk neked, és mindig informálnod kell minket arról, hogy melyik gyülekezeti tagod nem hűséges a kommunizmushoz.”

Azt mondta a pásztor: „Ezt nem tehetem meg, húnek kell lennem Jézushoz.” Azt mondták neki: „Nézd, te nem értesz minket. Megölhetünk – és meg is fogjuk tenni –, ha nem teszed azt, amit mi mondunk.” Azt mondta ez az ember erre: „Figyelj rám sátán! – mert Önök úgy beszélnek velem, mintha az ördög lennének. Az önök végső fegyvere az, hogy megölnék engem. **Az én utolsó fegyverem viszont az, hogy hitben halok meg.** Ha önök használják a fegyverüket ellenem, akkor ezzel arra kényszerítenek, hogy én is használjam a fegyveremet önök ellen. Az én fegyverem milliószor erősebb, mint az önöké.” **Akkor elengedték, nem tudtak ezzel az emberrel elbánni, aki nem félt a haláltól.**

Ezt elég nehéznek találom. Vannak jegyzeteim a **Hádész és a Halál közötti különbségről.** Gondolkodtam erről, imádkoztam emiatt, úgy érzem nagyon fontos ezeket a dolgokat megérteni, és eljutni ezekben a dolgokban a hatalom, és a megfelelő győzelem helyére.

Egészen meg vagyok győződve arról, hogy Európában embereknek le kell majd az életüket tenni azért, hogy lássák Isten Királyságának az érkezését. Eléggé meg vagyok győződve arról, hogy ez meg fog történni az Egyesült Államokban is.

Ami engem illet, **ez egy olyan ár, amit érdemes megfizetni.** De egy dologról meg vagyok győződve: **nem a halál szelleme fogja elvenni az életemet, mert nem nála vannak a kulcsok. Jézusnál van a halál kulcsa, és a Hádész kulcsa.**

Mi a Hádész? Nem a pokollal azonos. Egész hosszú tanításba belemehetnék, hogy ezt megértsetek: a Hádész egy közbenső állomás az emberi élet, és az örök halál között. A testetekben megvan a fizikai halál minden megnyilvánulása, de még nem

léptetek bele a halálnak abba a terébe, ahonnan nincs visszatérés.

Vannak mindenféle torz tanítások – különösen a katolikus egyházban – a purgatóriumról, a tisztító tűzről. Én kutatom a Hádész fogalmának mélységeit, mert **meg akarom érteni, hogy mik a Hádész kulcsai. Amikor meg fogjuk érteni ezeket a kulcsokat, akkor sokkal több ember feltámadását fogjuk meglátni.**

Számos embert ismerek, akik feltámadtak a halálból, és részt is vettem ilyen csodákban. De azt találtam érdekesnek, hogy ezek a halál beálltától számított három napon belül történtek meg.

Jézus nem csak azt mondta magáról, hogy meg fog halni, hanem azt is, hogy a harmadik napon fel fog támadni. Van ebben valami erőteljes dolog, amit még mindig csak próbálok felfogni.

Tulajdonképpen meg vagyok győződve arról, hogy Jézus igazából a nagyhéten szerdán halt meg, és vasárnap támadt fel. Egyáltalán nem pénteken halt meg. Szerintem ezt fontos megérteni, mert azt olvassuk róla, hogy ahogy Jónás is a cethal gyomrában volt három nap és három éjjel, így lesz az Ember Fia is.

A zsidóknál a nap naplementekor kezdődött. Tehát a zsidó nap az éjjellel kezdődött és utána jött a nappal. A csütörtök az szerda este hatkor kezdődött, a péntek pedig csütörtök este hatkor kezdődik. A vasárnap szombat este kezdődik.

A csütörtök is egy különleges szombat volt ezen a héten, ez egy ilyen húsvét-felkészülő szombat volt. Ha ezt kiszámoljuk, Jézusnak szerdán kellett meghalnia – még este hat előtt, mielőtt elkezdődött volna ez a csütörtöki szombat. A sírban volt egész csütörtökön, egész pénteken, egész szombaton, és azután, amikor a szombat utáni nap elkezdődött vasárnap, akkor támadt fel. Meg vagyok győződve erről. Persze nem nagyon zavar, ha valaki másként gondolja, csak mondom nektek, hogy szerintem ez így van.

Konstantinusz császár egy pogány ünnepet ültetett át a keresztény naptárba, amikor nagypénteket avatta ilyen ünneppé. Ez az ünnep egy termékenységi ünnep volt, utána jött a húsvét. Tehát egy pogány ünnepet ünneplünk tulajdonképpen ilyenkor. A pogány ünnepet – ami ezzel egybeesett – erkölcstelen szexuális ünneppel fejezték be, amit kétségtelenül nem akarunk utánozni.

Tehát itt egy érdekes dolog. A Bibliában – és minden feljegyzés szerint is, amit én követni tudtam az emberek feltámadásáról, és saját személyes tapasztalataim ezen a területen szintén ezt mutatják –, **az emberek mindig a haláluk harmadik napja vége előtt támadtak fel, kivéve Lázárt és Jézust.**

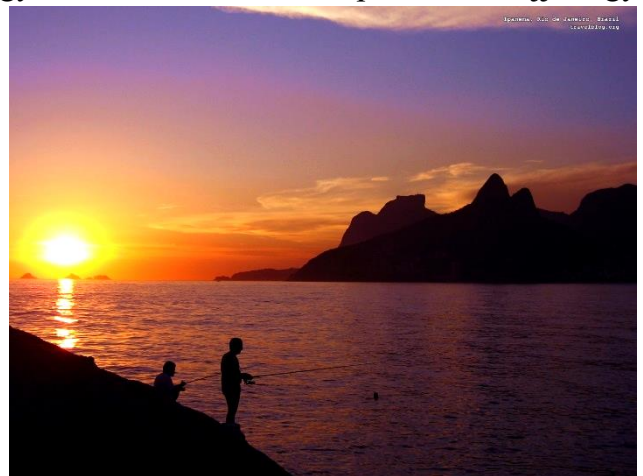
Mit tanulhatunk meg ebből? Van egy bizonyos démoni uralom a Hádész fölött.

Amikor a naini özvegy fia feltámadt a halálból, vagy amikor Jairus lánya feltámadt a halálból, mindez jóval a három nap letelte előtt történt. A Halál és Hádész szelleme egyáltalán nem örült ennek, de feleannyira se bosszantották ezek a dolgok, mint ami még utána következett. **Mert az utolsó dolog, amit Jézus tett, az volt, hogy kimutatta a Halál szellemének az erőtlenségét az által, hogy annak még az ő halála fölött sem volt ereje.**

Remélem, értitek ezt, de gondolkodjatok el, a szellemetek tanuljon ebből.

Nagyon rossz volt, hogy **a Hádész fölött elveszítette az uralmat a Halál szelleme, de a halál fölötti uralom elvesztése az már pusztító hatással volt a Halálra.**

Jézus azért hagyta szándékosan a sírban Lázárt a negyedik napig, mert ilyen módon ő már átment a Halál és a Hádész közötti küszöbön. A Hádészből nagyon sokan visszajöttek már

korábban is, de a Halálból még soha. Jézus (az Atyának engedelmeskedve) két okból döntött úgy, hogy így támasztja fel Lázárt: először is **be akarta bizonyítani, hogy Neki tökéletes hatalma van nemcsak a Hádész, hanem a Halál fölött is.** Másodszor: **szándékosan kihívást intézett ezzel a Halál szelleméhez, hogy az támadja meg őt, és e támadás eredményével fogja elpusztítani.** Azt mondta Halál szellemének: „Játszani akarsz? Harcolni akarsz? Most már megölhetlek téged, ha megpofoztál.”

Tehát otthagya Jézus Lázárt a sírban, amíg teljesen halott és bűzölgő, rothadó nem lett. Utána eljött, és feltámasztotta a halálból. Azt mondta a Halál szelleme erre: „El kell pusztítani ezt az embert, különben teljesen el fogjuk veszíteni a hatalmunkat az emberek fölött, amit a halál erejével gyakorlunk fölöttük.”

Jézus szándékosan – az Atya Isten időzítése szerint – elő akarta idézni a saját halálát, vagyis kiprovokálta a saját halálát. Ez egy provokáció volt azért, hogy ezáltal elérje, **hogy megtámadja Őt a Halál szelleme, és ezáltal Ő erőtlenné tehesse azt.**

Jézus maga is pontosan a harmadik nap végéig maradt a sírban.

Jézus az ő halálában magára vette Ádám fájának minden bűnét. Több milliószor terheltebb volt bűnnel, mint bármelyik emberi lény a halála idején. Nem a saját bűnei voltak ezek, hanem mindenki másnak a bűnei, de Ő elfogadta ezeket, mint a sajátját. Már az Ő testének részei voltak ezek a bűnök, az Ő lelkének a részei, így a Halál már teljesen jogosan követelhetette Jézust a sajátjának.

Azt olvashatjuk az 1.Kor.15-ben, hogy 'a bűn a Halál fullánkja'. Tehát ha volt valaki, akinek nem kellett volna feltámadnia a halálból, az Jézus volt. A Halálnak több milliószor több joga volt hozzá, mint bármely más emberi lényhez. Amikor Jézus lement a pokolba, akkor a pokol legmélyére ment le, mert Ő 'milliószor mélyebben' halt meg, mint bárki más.

A Gecsemáné kertjében – mielőtt keresztre feszítették volna – Jézus a legmegdöbbenőbb, legelképezetűbb hitharcot vívta meg. A Zsidókhöz írt levélben olvashatunk erről:

Zsid.5,7 „... erős könyörgésekkel, kiáltásokkal és könnyekkel könyörgött, hogy megszabadítsa őt Isten a halálból. És meghallgattatott – ezt írja a Biblia – mert félte Istent.”

Valószínűleg éveig olvastam ezt a bibliaverset, de a görög kéziratban van egy kis előljáró szó ebben, csak két betű: **'ek'** – ami teljesen megmagyaráz mindent. Ez egy olyan előljáró szó, ami mozgást jelent. **Tehát ez azt rejti magában, hogy 'belül lenni valamiben, és utána fölfelé törő irányba kijövünk abból, amiben benne voltunk addig'.**

Tehát Jézus nem azért imádkozott, hogy ne haljon meg, hiszen tudta, hogy ez szükséges. Hanem azért imádkozott, hogy a Halál ne tarthassa meg Őt, hogy felfelé kijöhessen a halálból belülről. És meghallgattatott! **Tehát mielőtt a keresztre ment, már megkapta a feltámadását. Szellemi szinten ez egy elvégzett dolog volt már. Halleluja!**

Az Atya dicsősége volt ez. Ezért volt az, hogy bárhol, ahol prédikálják a feltámadást, Jézus feltámadását prédikálják! De azt, hogy Lázár feltámadt a halálból, azt nem prédikálják. Az egész újszövetségben Lázár feltámadása soha többé nem kerül említésre. Mert az a Lázár, aki feltámadt, ugyanaz a Lázár volt, aki évekkel később ismét meghalt.

Nem akarom sértegetni Lázárt, mert egy napon a Mennyben akkor bocsánatot kellene kérnem tőle. Tehát ez csak egy elképzelés, de képzeljük el, hogy Lázár egy kicsit lobbanékony természetű volt. Mondjuk ez olyasmi, mint amikor valaki dohányt rág. Volt néhány más, természetes, közönséges hibája. **Mindaz a Lázár meghalt és sírba került, aki az a Lázár volt, amíg élt. De az a Lázár, aki feltámadt, ugyanaz a Lázár volt, aki meghalt.** Még mindig lobbanékony volt, és még mindig rágta a dohányt. Tehát ugyanaz a Lázár támadt fel, aki meghalt.

De Jézus esetében teljesen más történt. **Jézuson nemcsak egy lobbanékonyság volt, hanem több millió és millió perverz, eltorzult, szexuálisan erkölcsstelen elme terhelte.** El se

tudom képzelni, hogyan vette magára ezt a rengeteg szennyet! Fel kell fognunk ezeket a dolgokat. Halljátok, hogy mit mondok? **Minden szennyes, piszkos, kéjvágyó, obszcén elme, gondolat, viselkedés, gyűlölet, gyilkosság, ami Ádám fájának a kezdetétől a legvégéig történt, vagy történni fog, rajta volt Jézuson.**

Képzeljük csak el! Tudjátok, voltak azok a trágyás szekerek korábban, amiknek a segítségével a trágyát

szétszórták a földekre. Képzeljétek el, hogyan érezné magát a tolmácsnőm, ha belemártanám nyakig egy ilyen trágyahalomba. És még ez is csupán egy apró, kicsinyes hasonlat lenne ahhoz képest, amit Jézus a valóságban átélt.

Egyszer egy egész estét töltöttem el egy emberrel, aki eljött Angliában a konferenciánkra, és szolgáltam efelé az ember felé. A legperverzebb szexuális életű ember volt, akivel életemben valaha találkoztam. **Mint a gadarai démonizált, odajött Jézushoz, és kiáltott azért, hogy megszabadulhasson.** Félrehívtuk egy sátorba, és egy másik testvérrel együtt az volt a dolgunk, hogy minden démontól megszabadítsuk. Sok-sok szexuális kapcsolata volt nőkel, sok homoszexuális ügye is volt, és az utolsó időkben már különböző állatokkal is volt szexuális kapcsolata. A legvérlázítóbb, legszennyesebb démonok voltak benne, el se akarja képzelni az ember, hogy milyenek voltak.

Ahogy szolgáltunk ennek az embernek, és a démonok elkezdtek megnyilvánulni, olyan volt, mintha mindezeknek a szennye rám ragadt volna, és szó szerint, mintha éreztem volna, mennyire szennyes dolog homoszexuálisnak és perverznek lenni. Végül mindezek a démonok kijöttek belőle, dicsőségesen üdvösséget nyert, megszabadult, és Istennek egy hatalmas szolgálója lett belőle.

Amikor befejeztük az egészséget, bementem a zuhanyzóba, megpróbáltam lemosni magamról azt a sok szennyet, és arra gondoltam: „Atyám, milyen lehetett Jézusnak, a Te Fiadnak!? Ez most csak egyetlen ember volt, és én nem is vagyok annyira tiszta, mint Jézus. De az a szenny, ami rajta volt és megéreztem ...” Ordíthatnék komolyan, hogy azt kiáltsam: „Atyám, szabadíts meg engem ettől az órától!”

Nem a Golgota fájdalma, inkább a Golgota szennye volt, ami Jézust annyira visszataszította. Ez volt az a folyamat, amely által Jézus erőtlenné tette a Halált. Szeretném, ha látnátok, hogy Lázártól eltérően – aki ugyanaz az ember volt, amikor feltámadt, mint amikor meghalt –, **az a Jézus, aki feltámadt, már nem ugyanaz az ember volt, mint aki meghalt.** Szeretném, ha nagyon világosan fejeznénk ki magunkat: **Jézus a kereszten nem a második Ádám volt, hanem az utolsó – ezt mondja a Biblia.**

Összeszedte Ádám fájának minden bűnét, s ez a bűnökkel terhelt, piszkos ádami ember meghalt, lement a pokolba, ott is maradt, és soha nem támadt fel, mert Jézus a kereszten valami mást is csinált.

Egyrészt (1) **Isten Báránya volt, aki elvette a világ bűneit, másrészt (2) olyan volt, mint egy terhes nő, aki életet ad valaminek.**

Ez különböző versekben teljesen jól kiderül a Bibliából. Azt olvassuk a János 16-ban:

Ján.16,21 „Az asszony mikor szül, szomorúságban van, mert eljött az ő órája: de mikor megszüli az ő gyermekét, **nem emlékezik többé a kínra az öröm miatt, hogy ember született e világra.**”

Amikor egy nő szül, akkor bánata van, fájdalma van a szülés miatt, de a bánata öröme fordul, mert „*egy teljesen felnőtt, érett férfi született meg erre a világra*” ennek eredményeképpen – ez van az eredeti görög szövegben.

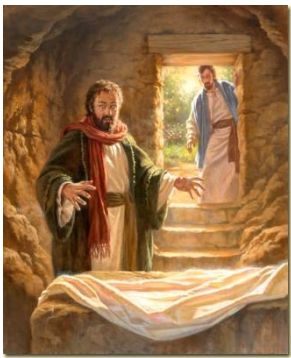
Amikor a katona beledöfte dárdáját Jézus oldalába, és vér és víz folyt ki belőle, ezzel a katona egy sebész volt – noha nem is tudott róla. **Ő volt, aki 'Istennek a méhét' megnyitotta, hogy valami megszülessen. Vér és víz folyt ki Jézus oldalából – ez a szülési folyamat eleje.**

Utána Jézus holttestét betették a sírba. Akkor a szellemvilágban történt valami, amit nem értek még egészen, de volt egy nagyon erőteljes vajúdás. Szellemben olyan volt Jézus, mint egy szülő nő, aki megszült valami új dolgot. **A harmadik napon pedig ez a dicsőséges új ember eljött a sírből, dicsőséges módon megszületett, megszületett ebből a vérző sebből, amely Jézusban belül volt.**

Más szavakkal, **Jézus a saját méhének volt az első gyümölcse.** Az Ő megnyitott oldala volt a méh. Ahogyan Ádám életet adott Évának, **Jézus egy egészen új fajnak, az Új Embernek adott életet.**

Amikor a feltámadás reggelén Péter és János berohant a sírba, teljesen sértetlenül találták a temetkezési ruhákat, mintha a test egyszerűen elpárolgott volna közülük, és a sírből egy teljesen új ember jött ki. **Ő a Második Ember. A Mennyből való Úr. Aki soha nem volt szennyes a bűn miatt, és soha nem volt tagja Ádám fajának.**

Azt mondja a Biblia, hogy Ő Isten teremtésének az elsőszülöttje, Ő az első. **A krisztusi férfiak és nők egész fajának Ő a kezdete, akik soha nem tartoztak Ádám fajához. Ők soha nem ízlelték meg a halált, és nem is fogják soha. Az ördög nem teheti rájuk a piszkos kezeit, mert nincs semmi joga hozzájuk.**

„Oh, Uram, nyisd meg a mi szellemi szemeinket, hogy lássuk ezeket a dolgokat! Hogy fel tudjuk fogni a feltámadás erejét!”

Ennek nem csak az volt a lényege, hogy valaki meghalt, és feltámadt a halálból, hanem **egy átkokkal és bűnökkel terhelt ember ment le a sírba, és ment le a pokolba, de egy dicsőségesen feltámadott, új, erőteljes ember támadt fel.**

Mindkét emberben Krisztusnak ugyanaz a szelleme volt – ezt értsétek meg. Azt mondta Jézus: „*Halott voltam, de most már örökké élek. Nálam vannak a kulcsok! Nálam vannak a kulcsok: a Halál és a Hádesz kulcsai!*”

A szellemetekbe juttassátok el ezeket a dolgokat! **Amikor megértitek ezeket a kulcsokat, akkor tudjátok majd használni.** Ellene mehettek a Halál szellemének, minden erejének és megnyilvánulásának.

A feltámadottaknak tökéletes hatalmuk van efölött a szellem fölött. Ha én ugyanolyan módon alávetem magam Istennek és engedelmeskedem neki, ahogyan Jézus tette, ha Istennek élek teljes mértékben, ennek a feltámadott életnek az erejében, akkor a halál nem érinthet meg engem jobban, mint Jézust.

Tetszhet Istennek az, hogy a vértanúság halálát haljam az Ő dicsőségére, hogy a szellemi világban valami nagy dolognak a megtörténtét elősegítsem. Lehet, hogy némelyikünk számára szükséges lesz így meghalni, de ez egy erőteljes győzelmet jelent. Végtelen erő van ebben, hogy Isten Királyságát terjesszük.

Én nem ágyban vágyom meghalni, és nem egy öregek otthonában, én harcban akarok meghalni. De **Jézus fogja eldönteni, hogy milyen napon lesz ez, s nem a Halál szelleme.** Ez a halálom nagy győzelmet fog elintézni.

Miután a kezetekben van ez a kulcs, és tudjátok, hogyan kell használni, újra és újra látni fogjátok, hogy a **Halál szellemének el kell engednie azt az áldozatot, akiről azt gondolja, hogy az övé, mert a feltámadott élet erejével szálltok vele szembe.** Az orra előtt rázzátok ezeket a kulcsokat, s azt mondjátok: „El innen, te legyőzött szellem! Ez még nem Jézus időzítése, s neked menned kell!” És akkor menekülnie kell!

Meg fogjuk látni a mi Istenünk győzelmét és dicsőségét.

A jegyzetekben utalást találtok a **pénz kulcsára,** amiről egyáltalán nincs időm most beszélni.

Egy másik kulcs, amely szintén nagyon sok zárat nyit meg, ez a Dávid kulcsa. Lényegében **ez a tiszta és szent kormányzást jelenti, ami tartós átalakulást hoz egy országban.**

Sok ébredés lesz, sok ébredés volt, de kevés változtatta meg a társadalmat, mert a hívők nem értették meg, hogyan kell a Dávid kulcsát használni.

Azt olvassuk, hogy **Dávid kulcsa bezár, és senki nem oldhatja meg, és Dávid kulcsa kinyit, és senki nem zárhatja be.**

Amikor megtanuljátok ezt a kulcsot használni, ez visszavonhatatlan változást hoz nemzeteink kormányzásában és vezetésében.

Majd egyszer máskor beszélünk erről is. Vannak jegyzeteitek, ezeket olvashatjátok, imádkozhattok, és Isten meg fogja nektek mutatni.

Isten áldjon meg titeket!
(VÉGE!)